

XI. SYNOD ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ

Zahajovací zasedání v Praze XII, Korunní 60
ve čtvrtek 29.října 1953 v 19 hod.

1. Předehra na varhany
2. Vstupní slovo
3. Společný zpěv žalmu 96. "Píseň novou Pánu zpívejte"
Zpěvník č.12
4. Modlitba
5. Čtení Písma
6. Společný zpěv písně "Otče náš, milý Pane"- Zpěvník č.133
7. Kázání synodního seniora ThDr Viktora Hájka
8. Společný zpěv písně "Radujme se vždy společně" Zpěvník č.268
9. Zahájení synodu synodním seniorem ThDr Viktorem Hájkem
 - a/ Uvítání členů synodu a hostí
 - b/ Vzpomínka na zesnulé členy církve
 - c/ Zpráva o stavu církve
10. Projev oddanosti panu prezidentu republiky
11. Projev zástupce státního úřadu pro věci církevní
12. Společný zpěv druhého verše žalmu 122: Ó přeutěšená chvíle
Zpěvník č.276 verš 2.
13. Zakončení modlitbou a prosbou o požehnání.
14. Společný zpěv dvou veršů písně "Hrad přepevný jest Pán Bůh
náš" - Zpěvník č.261 verš 1.a 2.
15. Posludium

Žalm 96

1. Píseň novou Pánu zpívejte, všichni lidé jej vyvyšujte, prozpěvujte Hospodina stále ke cti jeho jménu, jeho spasení ohlašujte.
2. Slávu jeho tak vyvyšujte, jeho divy všichni zvěstujte, neb on jest sám Bůh největší, chvály a cti nejhodnější, nad bohy všechny se ho bojte.
3. Příslušnou Pánu čest vzdávejte, jménu jeho ji přinášejte, každý s sebou své oběti vozma, kteréž on chce mít, do síní jeho přicházejte.
4. Tu před ním v okrase svatosti sklánějte se spolu s vážností, v báni jeho všichni stůjte, kdožkoli všichni bydlíte na všeho světa šírokosti.
5. Pohanům služte ku poznání, Páně že věčné kralování, že též chce svět upovnit, jej spravedlivě souditi od pravdy bez uchylování.
6. Nebesa, plsejte radostí, i země též buď v hotovosti, zvuk veselý moře vydej, pole, i což na něm, plsej, i dříví Pánu k potivosti.
7. Neb se již bere bez meškání ortelů svých k vypovídání, bude všechon svět souditi, svou spravednost vyvediti národům všichni k spomáhání.

Píseň č. 133

1. Otče náš, milý Pane, dejž nám Ducha svatého, prosíme, ať se stane pro Krista, Syna tvého, ať nás učí božského pravdu zákona znáti, proroctví falešného pilně se vystříhati.
2. Kristo, jonž jsi věrným svým poslal Ducha svatého, před věky vyvoleným od Otce nebeského, račiž nám této chvíle téhož Ducha poslati, abychom tebe milo mohli v slovech poznati.
3. Ó milý Duchu svatý, račiž našim hostem býti, jonž jsi v darech bohatý, nemožkej k nám přijíti. Spravuj jazyk k mluvení, dej dobré naučení, nachyl uši k slyšení, zapal srdce k věření.

Píseň č. 268

1. Radujmo se vždy společně, vzdávajíc chválu věčně Bohu Otci nebeskému, Synu i Duchu svatému.
2. Že již ráci pohlédnutí, milostí svou k nám se hnouti v tyto časy nebezpečné; zpívejmož mu žalmy věčné.
3. Vzbuzuje nám ku pomoci vědec věrný z bludu noci: Ó Pane náš všemohoucí, voď i dál své dílo skvoucí.
4. Co jsi počal, Pane milý, při nás z lásky, dověď k cíli, doufámež my v tebe, Pane, že tvé dílo přece stane.
5. Obnov nám své sliby svaté, slova víry v srdce vsáté, pro milost te učin svoji, ať se lid tvůj v jedno pojí.
6. Jonž jsi velmi rozptýlený, s cesty pravdy pomýlený; ó pastýři předústojný, dávej církvi pokoj hojný.
7. Rač se, Pane, přičiniti, lidi ze sna probuditi, ať tvá pravda všechny bludy rozptyluje vždy a všude.
8. Aby, pravdu poznajíc, nesloužili bludům více, nežli tobě jen samému, Pánu Bohu jedinému.
9. Sám tys Pán nad pány všemi, i král nad nobem i zemí; ukrotiž, ó božský rodu, bouři ukrutného vztoku.
10. Dejž, ať tvoji vyvolení z propasti jsou vychvázeni, račiž, Pane, pospíšiti, pravdu v světě povýšiti.
11. Sešli k nám, ó Otče milý, Ducha milosti a síly, abychom v té pravdě stáli, všemu zlému odolali.
12. Dejž, ať v lásce trvajíc i své bližní milujíc, pokoj Boží v srdcích máme, v milosti tvé prospíváme.
13. Nadějí se těšíc jistě, že nás všechny, Pane Kristo, ruka tvoje spolu spojí tam, kde trůn tvůj věčný stojí.

Píseň č. 276 / Ó přetěšená chvíle / verš 2.

Budiž pokoj tvůj rozhojněn, Jeruzaleme, v tvých schránkách, věžích, palácích i branách, vnitř i zevnitř buď jím zmocněn. Tohož tobě věrně žádám pro bratři, kteréž v tobě mám, i pro jiné přátela milé, zvláště pro dům Boha našeho, i já též svého dobrého ohci hledati vždy každé chvíle.

1. Hrad přepovný jest Pán Bůh náš, zbroj výborná i síla;
onť nás ochrání, když satanáš své proti nám vysílá.
Ten starý nepřítel zkazit by nás ohtěl,
moc a mnohá lost hrozná zbraň jeho jest,
v světě nemá rovného.
2. Nástroj lidský jest v tom špatný, snadníť jsme my k zmožení.
Však hájí nás rok udatný, ježž Bůh nám dal k spasoni.
Kdo by ten byl, nevíš? Jest Kristus Jožíš,
Bůh a Pán všeho, a noniť jiného,
pole jistě ohdrží.

Žalm 96

1. Píseň novou Pánu zpívejte, všichni lidé jej vyvyšujte, prozpěvujte Hospodina stále ke cti jeho jménu, jeho spasení ohlašujte!
2. Slávu jeho tak vyvyšujte, jeho divy všichni zvěstujte, neb on jest sám Bůh největší, chvály a cti nejhodnější, nad bohy všechny se ho bojte.
3. Příslušnou Pánu čest vzdávejte, jménu jeho ji přinášejte, každý s sebou své oběti vezma, kteréž on chce mít, do síní jeho přicházejte.
4. Tu před ním v okrase svatosti sklánějte se spolu s vážností, v báni jeho všichni stůjte, kdožkoli všichni bydlíte na všeho světa šírokosti.
5. Pohanům služte ku poznání, Páně že věčně kralování, že též chce svět upovíti, jej spravedlivě souditi od pravdy bez uchylování.
6. Nebesa, plesejte radostí, i země též buď v hotovosti, zvuk vosolý moře vydoj, pole, i ož na něm, plesej, i dříví Pánu k poctivosti.
7. Neb se již bere bez meškání ortelů svých k vypovídání, bude všechnon svět souditi, svou spravednost vyvoditi národům všechněm k spomáhání.

Píseň č. 198

1. Otče náš, milý Pane, dožž nám Ducha svatého, prosíme, ať se stane pro Krista, Syna tvého, ať nás učí božského pravdu zákona znáti, proroctví falešného pilně se vystříhati.
2. Kriste, jonž jsi věrným svým seslal Ducha svatého, před věky vyvolaným od Otce noboského, račiž nám této chvíle téhož Ducha seslati, abychom tebe milo mohli v slozech poznati.
3. Ó milý Duchu svatý, rač nášim hostem býti, jonž jsi v darech bohatý, nemožkej k nám přijíti. Spravuj jazyk k mluvení, doj dobré naučení, nachyl uši k slyšení, zapal srdce k věření.

Píseň č. 268

1. Radujmo se vždy společně, vzdávajíce chválu vděčně Bohu Otci noboskému, Synu i Duchu svatému.
2. Že již ráčil pohlédnouti, milostí svou k nám se hnouti v tyto časy nebezpečné; zpívejmož mu žalmy vděčné.
3. Vzbuzuje nám ku pomoci vědec věrný z bludu noci; ó Pane náš všemohoucí, veď i dál své dílo skvoucí.
4. Co jsi počal, Pane milý, při nás z lásky, doveď k cíli, doufámeť my v tebe, Pane, že tvé dílo přece stane.
5. Obnov nám své sliby svaté, slova víry v srdce vsať, pro milost te učiní svoji, ať se lid tvůj v jedno pojí.
6. Jonž jsi velmi rozptýlený, s cesty pravdy pomýlený; ó pastýři předústojný, dávej církvi pokoj hojný.
7. Rač se, Pane, přičiniti, lidi ze sna probuditi, ať tvá pravda všechny bludy rozptyluje vždy a vědy.
8. Aby, pravdu poznajíce, nosloužili bludům více, nežli tobě jon samému, Pánu Bohu jedinému.
9. Sám tys Pán nad pány všemi, i král nad nobem i zemí, ukretiž, ó božský rodu, bouři ukrutného vzťoku.
10. Dožž, ať tvoji vyvolení z propasti jsou vyhváceni, račiž, Pane, pospíšiti, pravdu v světě povýšiti.
11. Sešli k nám, ó Otče milý, Ducha milosti a síly, abychom v té pravdě stáli, všemu zlému odolali.
12. Dožž, ať v lásce trvajíce i své bližní milujíce, pokoj Boží v srdcích máme, v milosti tvé prospíváme.
13. Naději se těšíc jistě, že nás všechny, Pane Kriste, ruka tvoje spolu spojí tam, kde trůn tvůj věčný stojí.

Píseň č. 276 / Ó přetěšená chvíle / verš 2.

Budiž pokoj tvůj rozhojněn, Jeruzaleme, v tvých sohránách, věžích, palácích i branách, vnitř i zevnitř buď jím zmocněn. Tohoť tobě věrně žádám pro bratři, kteréž v tobě mám, i pro jiné přátela milé, zvláště pro dům Boha našeho, i já též tvého dobrého ochci hledati vždy každé chvíli.

1. Hrad přepovný jest Pán Bůh náš, zbroj výborná i síla,
onť nás ochrání, když satanáš své proti nám vysílá.
Ton starý nepřítel zkazit by nás ohtěl,
moo a mnohá lóst hrozná zbraň jeho jest,
v světě nemá rovného.
2. Nástroj lidský jest v tom špatný, snadníť jsmo my k zmožení.
Však hájí nás rok udatný, jož Bůh nám dal k spasoní.
Kdo by ton byl, nevíš? Jest Kristus Jožíš,
Bůh a Pán všeho, a noníť jiného,
polo jistě obdrží.

N a š e z v ě s t

Záznam při zahájení XI. synodu
Česko-bratrské církve evangelické
Viktor Hájek

I řekl Mojžíš Bohu: Až, já půjdu k synům Izraelským
a řeknu jim: Bůh otec našich poslal mne k vám.
Řeknou-li mi: Které jest jméno jeho? co jim odpovím?
I řekl Bůh Mojžíšovi: Jsem, kterýž jsem. Řekl dále:
Takto řiž synům Izraelským: Jsem poslal mne k vám.
II. Mojžíšova 3,13-14.

Boha žádný nikdy neviděl; jednorozený ten Syn,
kterýž jest v lůnu Otce, ont vypravil.
Jan 1,18.

Bratři a sestry,

sešli jsme se k tomuto jedenáctému synodu naší církve s mnohým
díkůčiněním Hospodinu, Bohu našemu. Máme vskutku mnoho důvodů
k díkůčinění. Budeme přehlížet práci církve za minulé léta a
budeme vidět, že to byla práce bohatá. Nebyla ovšem bez nedostat-
ků, chyb a hříchů. Shromáždili jsme se i proto, abychom si tyto
své nedostatky, chyby a hříchy uvědomili, abychom z nich činili
opravdové pokání a abychom si na milostivém Bohu vyprošovali od-
puštění. Sešli jsme se, abychom obnovili svou smlouvu s Hospodi-
nem. Jme jako ten lid Boží Staré smlouvy, který byl tak milosti-
vě veden Hospodinem v sloupu oblakovém ve dne a v sloupu ohnivém
v noci a který přece vždy znovu a znovu odpaďal od Hospodina svým
modlářstvím, svou neposlušností a svou vzpourou. Tak i my poruše-
jeme svou smlouvu s Hospodinem opět a opět svou nevěrností, ne-
poslušností a bezbožností, avšak Hospodin, Bůh náš, v své smlou-
vě věrně stojí a je vždycky hotov ji s námi obnovit.—Ale my jsme
se sešli také proto, abychom vydali počet ze své víry a abychom
vyznali, jaká je naše zvěst.

Majíce tedy vydati počet ze své víry obrácíme se nejprve k pře-
danému starozákonnímu textu. Mojžíš má jíti k lidu Izraelskému
a vyřizovati mu vzkazy Hospodinovy. On však chce vědět, kde ho
posílá a proto se ptá po jeho jménu. Vědětí něčí jméno znamenalo
asi tolik, jako znáti jeho podstatu. A Hospodin na Mojžíšovu
otázku odpovídá: "Jsem, kterýž jsem", jinak řečeno: Já jsem ten,
který jest, ten, který existuje. Má podstata je v tom, že já jsem.

Více není potřeba, abys věděl, ale toto je nutné, abys věděl. Já jsem od věků až na věky, Prve než hory stvořeny byly, ne: byl jsem, ale jsem. A až všechno pomine, ne: budu, ale jsem. Jsem věčný, suverénní Pán nade vším stvořením. Pán nekonečný, všemohoucí. Ať zne uotiváš nebo se mi rouháš, ať se přede mnou kofíš v prach anebo se mi vzpíráš - nic nezměníš na skutečnosti, že já jsem.

Bratři a sestry, když uvážíme hloubku těchto slov, někdy nás až zasrší. Zde mluví ten, který skutečně jest. Zde najde o slovo "Bůh", najde o žádný pojem, najde o ideu. Ideu je modla, ale zde mluví skutečný Bůh. A my si někdy se slovem "Bůh" hraje, máme ho jako dekoraci svého života. Zde však mluví Pán, který chce, abychom ho brali smrtelně vážně a poslouchali ho. "Jsem" znamená současně: vidím, vím a soudím. Neunikneš mi. Dále třeba, jako bych nebyl, ale já jsem.

Toto slovo si pak doplňujeme sloven předtenceho novozákonního textu, v němž je řečeno: "Boha žádný nikdy neviděl." Znamená to, že tento Bůh, který skutečně jest, není nijak postihitelný našim smyslem. Není vůbec podroben našemu normálnímu lidskému poznání. Kdybychom Boha viděli, byla by to zase naše modla. A kdykoliv se lidé pokoušeli představit si Boha, prozkoumat ho anebo vlastními prostředky se k němu přiblížit, vždycky stroskotali. Není to možné. A proto je také nesmyslné dokazovat Boží existenci. Lidé kteří chtěli rozumem prozkoumat tajemství Boží, nedošli k oří. A jiní, kteří se chtěli přiblížit k Bohu mystickým hloubáním, askesí a trýzněním těla, nedostali se ani o krok dále. Čím více se budeme po Bohu přiblížit, tím více nám bude unikat. A budeme-li si myslet, že jej již vidíme, budeme vidět jen fantom, který jsme si sami vymysleli. Skutečný Bůh nemůže být předmětem našeho zkoumání. On je našim Pánem a chce, abychom ho poslouchali.

Je-li však Bůh našim smyslem nepoznateľný, jak to, že se vůbec odvažujeme o něm mluvit? Na tuto otázku dává odpověď text z evangelia Janova: "Jednorozený ten Syn, kterýž jest v lůnu Otce. onť vypravil." Jednorozený znamená asi tolik, jako jediný, jediný možný, neopakovatelný. On jest jenom jeden - od věků až na věky. Slova "v lůnu Otce" někteří překládají "vnáruží" a Kraličtí vykladači vysvětlují je takto: "kterýž jest Otci svému velice milý a s ním jednobytý i všech tajných věcí jeho výborně povědomý." A slova "onť vypravil"

znamenaří; on nám to pověděl, nebo jak říkáme jinak: On nám to z j e v í. My bychom nemohli říkat o Bohu, nebyťi té skutečnosti, že vyvýšený a suverénní Bůh, který stvořil všechno a vládne nade vším, v nepochopitelné své milosti sestoupil na tento svět v podobě člověka Ježíše Nazaretského. V něm "přebývá všechna plnost Božství tělesně." /tamtéž Kolossenským 2,9./ On je "obraz Boha neviditelného" /tamtéž 1,15/, odlesk slávy a otisk podstaty Boží. /Židům 1,3./ Chceš vidět Boha? Hleď na Ježíše Krista. Chceš se dostat k Bohu? Chop se Ježíše Krista. "Já jsem ta cesta i pravda i život. Žádný nepřichází k Otci než skrze mne." /Jan 14,6/ Tak to řekl on sám.

A když my hledíme na toho jednorozeného Syna Božího, co my na něm vidíme? Vidíme na něm v první řadě, že Bůh je svatý, čistý, neposkvrněný a že nesnese nejmenší nepravosti a nejmenšího hříchu. Čábelníci před Ježíšem prohali a volali na něho: "Což jest tobě do nás, Ježíši Nazaretský? Přišel jsi zatratiti nás? Znáš tě, kdo jsi, že ten Svatý Boží." /Lukáš 4,34./ Ale i učedník Šimon Petr jednou padl před ním a zvolal: "Odejdi ode mne, Pane, neboť jsem člověk hříšný." /Lukáš 5,8/ A setník z Kafarnaum nejprve Pána Ježíše zval do svého domu, ale pak se zřekl svého hříchu a vzkázal mu: "Nejsem hoden, abys všel pod střechu mou." /Lukáš 7,6./ Takový je Bůh a takové je to s námi: On je svatý, dokonalý a čistý, ale my se pro svůj hřích nemůžeme k němu přiblížit, ba musíme se ho děsit a před ním prohat.

Ale Ježíš Kristus nám zjevuje o Bohu ještě něco jiného. Čím to bylo, že se k Ježíši táhli právě publikáni a hříšníci? Čím to bylo, že se za ním ploužili ti kulhaví, zalepí, hluchí a malomocní, že ho sledovali ti vyhoštěnci z lidské společnosti? Bylo to tím, že oni viděli, že Ježíš Kristus je ten jediný, který má pro ně porozumění, který jim chce pomoci a také může pomoci. A to je ta druhá stránka zjevení Božího v jednorozeném Synu, Ježíši Kristu: On sám, svrchovaný Bůh, přichází na tento svět, aby nás vytrhl z našeho hříchu a aby nám pomohl. On nás miluje nepochopitelnou láskou a v této lásce bere na sebe bříme naší porušenosti. Je to až absurdní, že svatý Bůh v lidském těle nese naše hříchy, kterými jsme ho těžce urazili, že je nese až na dřevo zlořečení a že umírá na kříži za nás - své nepřátele. A přece je to pravda. Bůh nás tak miluje, že vlastní obětí láme naši nenávisť a naši vzpouru a vkládá v nás slovo svého smíření.

A co z toho pro nás plyne? V první řadě to, že je-li On naším Pánem,

musíme ho poslouchat. Musíme brát vážně jeho svatá přikázání a nesmíme žertovat s jeho zákonem. A když nás, hříšné lidi, Bůh tak miluje, že pro nás přišel v těle nám sloužit a posloužit, pak my, Ježíšem Kristem vysvobození, nemůžeme jinak, než také sloužit. Kdo se této povinnosti vyhýbá, je na falešné cestě. Ty chceš přijímat dobrodiní od Ježíše Krista a při tom nechceš posloužit lidem, kteří jsou kolem tebe? Jak je to zvrácené! V tom je, bratři a sestry, časté poblouzení nás, věřících lidí, že sami přijímáme nesčíslná dobrodiní od Pána Boha a leckdy zapomínáme na to, že Ježíš Kristus, který nám pomohl, čeká od nás také pomoc bratřím a sestrám, a to jak v ohledu duchovním, tak i v tom nejvšednějším ohledu tělesném. Jde o to, abychom to pochopili a v pokání usilovali o nápravu.

Taková je v podstatě naše zvěst. Jdeme tiše a pokorně cestou, kterou nám Bůh v Ježíši Kristu zjevil. Naši otcové byli nazýváni "tichými v zemi." I my chceme být tiší v zemi. "Nechceme křičet, nechceme provokovat, nechceme nikomu na světě překážet a nechceme se nikomu vnucovat. Chceme jen vyznávat svou víru, chceme poslouchat Pána Boha a chceme sloužit všem. Amen.

S E Z N A M T I S K Ů X I . S Y N O D U

- Číslo 1. Svolávací list členům synodu.
Číslo 2. Oznámení sborům, že se synod koná.
Číslo 3. Pokyny seniorům o synodu.
Číslo 4. Program synodu.
Číslo 5. Seznam členů XI. synodu.
Číslo 6. Návrh synodní rady na nové církevní zřízení.
Číslo 7. Usnesení seniorátních konventů k návrhu nového církevního zřízení.
Číslo 8. Řád pro kazatele (návrh synodní rady).
Číslo 9. Návrhy a připomínky ze seniorátů k Řádu pro kazatele.
Číslo 10. Řád volební (návrh synodní rady).
Číslo 11. Návrhy a připomínky ze seniorátů k volebnímu řádu.
Číslo 12. Návrhy synodní rady o různých jiných věcech.
Číslo 13. Návrhy ze seniorátních konventů o jiných věcech.

- - - - -
- -

- Číslo 14. Informace - 31 bodů , 23 stránek
Číslo 15. Zpráva o použití repartice 1952

Svolání XI.synodu.

V Praze dne, 13.října 1953.
Č.j. 2156

Všem poslancům XI. synodu
českobratrské církve evangelické.

Podle § 93 a § 101,16 církevního zřízení z 24.září 1931
č. 155 Sb. svoláváme

j e d e n á c t ý ř á d n ý s y n o d

českobratrské církve evangelické,

a zveme Vás jako poslance k jeho zasedání.

Synod bude zahájen ve čtvrtek 29.října 1953 o 19.hodině
v chrámové místnosti českobratrského evangelického farního
sboru v Praze XII.-Vinohrady, Korunní tř.60, kde se budou ko-
nat i všočka další jeho zasedání.

Program synodu je přiložen. Počítáme s tím, že synod potr-
vá do neděle 1.listopadu 1953 a bratrsky Vás žádáme, abyste se
podle toho zařídil.

Vaše účast je nutná. V případě, že byste se proti očekává-
ní nemohl zúčastnit pro důležité a neodkladné důvody, jest Va-
ší povinností, abyste to ihned oznámil jednak senioru svého se-
niorátu a jednak nám, abychom mohli včas povolati náhradníka
za předpokladu, že synod pak toto naše opatření schválí.

O nocleh v Praze se postará každý člen synodu sám. V tom
případě, kde to některému členu synodu není naprosto možné,
nechť se obrátí na správu Husova domu v Praze II, Jungmannova 9-
bratr tajemník J.Jirků, který se pokusí opatřit mu nocleh
v některém hotelu. Tu je však nezbytně potřeba, aby taková žá-
dost došla do Prahy nejpozději do 25.října. Kdo si tuto cestou
nocleh objedná, je tím vázán.

Podle jednacího řádu má se každý volený člen synodu proká-
zati na synodu pověřujícím listem /legitimací/, který mu vyho-
toví jeho příslušný senior. Protože nám již došly zprávy ze se-
niorátních úřadů, kdo byli na konventech zvoleni za poslance
na synod a protože nám anebo příslušným seniorům jsou zvolení
poslanci osobně známi, nepovažuje synodní rada za potřebné, aby
se tentokráte legitimace vydávaly. Chystaný nový jednací řád
již také toto staré ustanovení ruší.

Zprávu o stavu církve přednese synodní senior při zahajovacím zasedání ve čtvrtek 29. října večer. Účty synodu ke dni 31. prosince 1952 budou vyloženy v kanceláři synodní rady v Praze II, Jungmannova 9 několik dnů před zasedáním synodu a ovšem i během synodu.

Předlohy, které má synod projednat, přikládáme. Je to především text nového církevního zřízení a text řádu pro kazatele a řádu pro volby v církvi.

Synod má provést též doplňovací volbu do synodní rady. Bude se volit synodní kurátor a jeden člen synodní rady z řad starších. Vedle toho se budou volit 3 náhradníci z řad duchovních a 2 náhradníci z řad starších. Třetímu náhradníkovi z řad starších dosud nevypršela doba, na kterou byl zvolen.

Synodní rada prosí Boha, aby žehnal všemu jednání a usnášení synodnímu, tak aby i tímto synodem bylo oslaveno jméno Boží a církev vzdělána "na základ apoštolský a prorocký, kdež jest gruntovní uhlíkový kámen sám Ježíš Kristus, na němž všecko stavení příslušně vzdělané roste v chrám svatý v Pánu." /Ef. 2, 20-21/

S bratrskými pozdravy

SYNODNÍ RADA ČESKOBATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ

ThDr Viktor Hájek,
synodní senior.

Bohuslav Burian,
náměstek
synodního seniora.

JUDr Gustav Hrejsa,
člen synodní rady, t.č.
vykonávající funkci
synodního kurátora.

JUDr Lubomír Jelen,
člen synodní rady.

Jaromír Klimecký,
člen synodní rady.

JUDr Pavel Šimek,
náhradní člen synodní rady, t.č.
povoláný k výkonu funkce řádného
člena.

P.S. Přikládá se tištěný jednací řád.

Oznámení o svolání
XI. synodu sborům.

V Praze dne, 13. října 1953

Č.j. 2155.

Všem sborům a kazatelským stanicím
československé církve evangelické.

Po uplynutí tříletí od posledního synodu svolala synodní
rada podle §§ 93, 1 a 101, 16 círk. zřízení

J e d n á c t ý ř á d n ý s y n o d

na dny 29, 30. a 31. října a 1. listopadu 1953 do chrámové místnosti
československého evangelického farního sboru v Praze XII.-Vinohrady,
Korunní 60.

Synod bude zahájen ve čtvrtek 29. října 1953 v 19 hod. služ-
bami Božími, které vykoná synodní senior ThDr Viktor Hájek. Po nich
podá synodní senior zprávu o stavu církve. Hlavním předmětem synod-
ního zasedání bude nové, církevní zřízení, řád pro kazatele a řád
pro volby v naší církvi. Synod provede také doplňující volbu členů
a náhradníků synodní rady. Současně budou projednány mírové úkoly
naší církve. V neděli 1. listopadu dopoledne zúčastní se členové sy-
nodu služeb Božích na Vinohradech. Těmito službami Božími bude sy-
nod zakončen.

Jednání synodní jsou veřejná - pokud by snad některé sedění
synodní nebylo prohlášeno za důvěrné - a členům církve přístupná.
Synodní rada zve všechny členy církve, zejména staršovstva, výbory
kazatelských stanic a bratry kazatele, aby se zúčastnili - pokud jim
to je možné - zvláště zahájení synodu ve čtvrtek večer a pak služeb
Božích v neděli dopoledne.

Bratrsky žádáme kazatele, aby konání synodu oznámili s kaza-
telen v neděli 25. října a aby v modlitbách prosili o Boží požehnání
pro synodní jednání. Prosíme také bratry a sestry v církvi, aby ve
svých modlitbách pamatovali na zasedání našeho synodu, aby je Pán
Bůh sám řídil svým Duchem, tak aby o usneseních tohoto synodu mohlo
býti vpravdě řečeno: "Vidělo se zajisté Duchu svatému i nám" / Skut-
kové 15,28 /.

S bratrským pozdravem

SYNODNÍ RADA ČESKOSLOVENSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ

ThDr Viktor Hájek,
synodní senior.

3

TISKY XI.SYNODU 1953. ČÍSLO 3.

Svolání XI.synodu.

V Praze dne 13.října 1953

Č.j. 2157

Všom seniorům
československé církve evangelické.

Odkazující na list ze dne 13.října 1953 č.2156, jímž svoláváme XI.synod, bratrsky Vás ještě zvlášť prosíme, abyste dohlédli, aby účast poslanců synodu z Vašeho seniorátu byla úplná. Kdyby se stalo, že by některý zvolený poslanec nemohl přijet, podejte nám ihned zprávu. Hodláme na jeho místo povolati náhradníka v tom pořadí, jak je uveden v seznamu poslanců. Toto opatření ovšem vyžaduje dodatečného schválení synodem. Za nepřítomného seniora nebo seniorátního kurátora nastupuje vždy jeho náhradník ze seniorátního výboru /tedy konsenior nebo zástupce seniorátního kurátora a pod./. A kdyby tento náhradník ze seniorátního výboru byl zároveň voleným členem synodu, povolá se na jeho místo náhradník zvolený na konventu. V případě, že by se některý člen synodu nemohl zúčastniti synodního jednání od počátku, zejména pokud jde o pátek 30.října, nepovolá se na ten den za něho náhradník, nýbrž vyčká se až přijede on sám. Náhradník se bude povolávat jen v tom případě, že by se člen synodu nemohl synodního jednání zúčastniti vůbec.

Dále upozorňujeme, že Vám i ostatním poslancům rozeslaný výstisk návrhu textu nového církevního zřízení je na některých místech poopravený a zejména, že je v něm vynecháno již ustanovení § 31 o tom, že má býti volena celá synodní rada. Je tedy potřeba vzít si na synod tento nový výstisk návrhu církevního zřízení, který jsme Vám i ostatním poslancům zaslali spolu se svolávacím listem. Totéž platí o textu řádu pro kazatele.

Řád správy církve, ačkoli je také již připravený, Vám ani poslancům nerozesíláme, protože dosud neprošel staršovstvy ani seniorátními konventy. O něm s prozatímní platností rozhodne příštího roku synodní zastupitelstvo.

Pokud jde o různá jiná usnesení seniorátních konventů z posledních let určená synodu sdělujeme, že jsme se snažili též všechna synodu předložit jak je vidno ze zvláštního tisku XI.synodu přiloženého k svolávacímu listu. Nejsme si však zcela jisti, zda jsme snad některá usnesení konventní, zvlášť z předešlých let, neopomněli. Prosíme proto, abyste nás včas upozornili, stala-li se někde chyba. Některé dřívější návrhy jsme ovšem musili odložit buď proto, že se staly bezpředmětnými anebo proto, že k projednávání jich není vhodná doba.

o bratrském pozdravem

Synodní rada
československé církve evangelické

ThDr Viktor Hájek,
synodní senior.

PROGRAM XI. SYNODU

českobratrské církve evangelické

Všechna zasedání se konají
v chrámové místnosti českobratrského evangelického farního sboru
v Praze XII.-Vinohrady, Korunní 60.

I. Zahajovací zasedání

Čtvrtek 29. října 1953 v 19 hodin.

1. Předehra na varhany.
2. Vstupní slovo.
3. Společný zpěv žalmu 96. "Píseň novou Pánu zpívejte"
Zpěvník č.12.
4. Modlitba.
5. Čtení Písma.
6. Společný zpěv písně "Otče náš, milý Pane" - Zpěvník č.133.
7. Kázání synodního seniora ThDr Viktora Hájka.
8. Společný zpěv písně "Radujme se vždy společně!" Zpěvník č.268.
9. Zahájení synodu synodním seniorem Th Dr Viktorem Hájkem.
 - a) Uvítání členů synodu a hostů.
 - b) Vzpomínka na zesnulé členy církve.
 - c) Zpráva o stavu církve.
10. Projev oddanosti panu prezidentu republiky.
11. Projev zástupce Státního úřadu pro věci církevní.
12. Společný zpěv druhého verše žalmu 122 : Ó přetěšená chvíle.
Zpěvník č. 276 verš 2.
13. Zakončení modlitbou a prosbou o požehnání.
14. Společný zpěv dvou veršů písně "Hrad přepevný jest Pán Bůh náš" - Zpěvník č.261 verš 1. a 2.
15. Postludium.

D r u h é z a s e d á n í .

Pátek 30. října 1953 v 8.15 hod.

1. Společný zpěv žalmu 121 " K horám patřím " Zpěvník č.233.
2. Modlitba a čtení Písma.
3. Zjištění přítomných členů synodu vyvoláním jejich jmen. Rozhodnutí o omluvách a náhradnících (§ 3. a 4. jednacího řádu). Konstatování počtu přítomných a prohlášení synodu za usnášení schopna.
4. Složení slibu podle § 92 církv.zřízení.
5. Volba zapisovatelů (§ 3.jednacího řádu).
6. Volba dvou místopředsedů synodu (§ 93,4 církv.zřízení).
7. Návrh synodní rady, aby synod schválil en bloc tento připravený program synodního zasedání.
8. Návrh synodní rady, aby veškerý program synodu byl projednáván - jako tomu bylo při synodu X. - přímo v plenu a aby se přípravné zvláštní komise volily jen pro případ, že by z rozpravy bylo vidno, že je jich k přípravě návrhu potřebí.
9. Návrh synodní rady na referenty pro jednotlivé oddíly církevního zřízení, pro kazatelský řád, pro řád volební, pro otázku ordinace žen a pro otázku ordinace presbyterů.
10. Návrh synodní rady, aby každý návrh, který má synod přijmouti, byl formulován písemně a jen v té formě aby byl podáván předsednictvu a zapisovatelům.
11. Usnesení o verifikaci synodních protokolů, aby nemusily býti čteny v plenu. Zvolení tříčlenné verifikační komise podle § 12 jednacího řádu.
12. Návrh synodní rady ve věci podání zprávy o synodu.
13. Návrh synodní rady o úhradě výloh synodu a o úhradě výloh členů synodu.
14. Společný zpěv písně "Studně nepřevážená" Zpěvník č. 122.
15. Návrh synodní rady ve věci ordinace žen.
16. Návrh synodní rady ve věci ordinace presbyterů.
17. Návrh synodní rady na nové církevní zřízení spolu s návrhy o té věci došlými ze seniorátních konventů.
18. Přerušlení jednání asi ve 12.30 hod.
Zpěv veršů 5. a 6. písně "O přijdiž, přijdiž léto Páně."

T ř e t í z a s e d á n í .

- 3 -

Pátek 30. října 1953 ve 14.30 hod.

1. Společný zpěv žalmu 134 "Ej nuž Páně služebníci" Zpěvník č. 22
2. Modlitba a čtení Písma.
3. Pokračování v jednání o novém církevním zřízení.
4. Modlitba a zpěv písně "Král věčný nás požehnej" Zpěvník č. 144

Č t v r t é z a s e d á n í .

Sobota 31. října 1953 v 8.15 hod.

1. Společný zpěv 1. a 2. verše písně "Všech věků mocný Králi" Zpěvník č. 254.
2. Modlitba a čtení Písma.
3. Pokračování v jednání o novém církevním zřízení.
4. Projednání návrhu synodní rady na řád pro kazatele s usneseními a připomínkami seniorátních konventů.
5. Projednání návrhu synodní rady na řád volební v československé církvi evangelické spolu s usneseními a připomínkami seniorátních konventů.
6. Modlitba a společný zpěv žalmu 150 "Chvaltež Nejmocnějšího" Zpěvník č. 28.

P Á T É Z A S E D Á N Í .

Sobota 31. října 1953 ve 14.30 hodin.

1. Společný zpěv žalmu 100 "Pánu všichni prozpěvujte" Zpěvník č. 1.
2. Modlitba a čtení Písma.
3. Projev o mírových úkolech naší církve (Děkan profesor dr J. L. Hromádka).
4. Společný zpěv písně "Pán Bůh je síla má". Zpěvník č. 234
5. Doplnující volba členů synodní rady a jejich náhradníků.
6. Složení slibu nově zvolených členů synodní rady.
7. Rozprava o stavu církve na podkladě zprávy, přednesené synodním seniorem při zahájení synodu.
8. Schválení nové územní organizace seniorátů, vyhlášené synodní radou s prozatímní platností od 1.ledna 1953.
9. Rozhovor o hospodářských a stavebních věcech církve.
10. Návrh synodní rady na volbu revisorů účtů synodní rady a jejich náhradníků.
11. Modlitba a společný zpěv písně "Bože, vylejž požehnání" Zpěvník č.145.

Š e s t é z a s e d á n í.

Sobota 31. října 1953 v 19.30 hod.

1. Společný zpěv žalmu 121 "K horám patřím" Zpěvník č. 233.
2. Modlitba a čtení Písma.
3. Projednání ostatních návrhů synodní rady a seniorátních konventů. Také volba kárných výborů.
4. Modlitba a společný zpěv : "Tvé požehnání, dobrý Otče, nás cestou žití sprovázej. Rač v Kristu sám nás posvětit, a v srdcích našich chrám svůj měj, ať Slova Tvého pravda mocná nás v sluhy Tvé si promění. Ó splň tu prosbu, věrný Bože, k své chvále a nám k spasení." Zpěvník č.147.

S e d m é z a s e d á n í.

Neděle 1. listopadu 1953 v 10 hodin.

Účast při Službách Božích vinohradského sboru, při nichž bude kázati místní farář Lubomír Moravec.

Po nich zakončení synodu proslovem, modlitbou a požehnáním synodního seniora dr V. Hájka.

- - - - -

Poznámky :

1. Kdyby bylo potřebí věnovati projednávání návrhu církevního zřízení ještě více času nežli je vyznačeno v programu, je možno zařaditi ještě další zasedání synodu v pátek 30. října 1953 večer.
2. Synod má býti fotografován buď v pátek 30. října nebo v sobotu 31. října v poledne. Členové synodu se žádají, aby se nevzdalovali ze zasedací síně.

S E Z N A M Č L E N Ů XI: S Y N O D U

českobratrské církve evangelické 1953
(podle stavu z 8.října 1953).

Synodní rada :

1. Th Dr Viktor H á j e k, synodní senior, Praha 7,
Ovenecká 27.
2. Bohuslav B u r i a n, náměstek synodního seniora,
farář, Vsetín.
3. Jaromír K l i m e c k ý, člen synodní rady, farář,
Plzeň, Charkovské nábř.13.
- 4. Místo synodního kurátora není obsazeno. Funkci vykonává
člen synodní rady JUDr Gustav H r e j s a, Praha I.,
Benediktská 8.
- 5. JUDr Lubomír J e l e n, člen synodní rady, Nový Bydžov,
Ulice Smetanova 1148.
- 6. Místo dalšího člena synodní rady z počtu starších není
obsazeno. Funkci zastává náhradník JUDr Pavel Š i m e k,
Brandýs nad Labem.

Náhradníci : Vladimír Č a p e k, senior a farář,
Praha XI., Čajkovského 8.

Komenského evangelické fakulta bohoslovecká :

7. Th Dr Josef L. H r o m á d k a, děkan fakulty, Praha XII.,
Moravská 45.

Náhradník : Th Dr František M. D o b i á š, proděkan
fakulty, Praha XVI.- Smíchov, Švédská 31.

Seniorát pražský :

8. Vladimír Č a p e k, senior a farář, Čajkovského 8
Praha XI.- Žižkov
- 9. Antonín L i p a v s k ý, seniorátní kurátor, Na přesypu
č. 30 Praha - Troja

Náhradníci : Bohumír Koutný, konsenior, farář, Benešov u
Josef Voborník, náhradník konseniorův, Prahy.
farář, Soběhrdy, p. Benešov u Prahy.
Vladimír Chadim, zástupce seniorátního kurátora,
úředník, Písecká 2, Praha XII.
Olga Marešová, náhradnice zástupce seniorátního
kurátora, Roztylské nám. elektr. domy,
Praha XIII. - Spořilov.

Poslanci volení seniorátním konventem :

10. Bohumír K o u t n ý, farář, Benešov u Prahy
11. Miroslav K r e j č í, farář, Praha XIX., Na hutích 9
12. Jan F i l i p i, vedoucí Moděvy, Praha XII., Stalinova 95
13. Václav H o m u t a, horník, Květnice, č. 33, p. Újezd n. Lesy

Náhradníci : Josef Voborník, farář, Soběhrdy, p. Benešov u
Timoteus Pokorný, farář, Praha
Praha XV. - Braník, Na usedlosti 843/I.
Julie Matoušková, Praha VIII. - Troja, Nad
kazankou 11.
František Müller, úředník Polygraf. závodů,
Radotín, Havlíčkova 790.

Seniorát poděbradský :

Zástupci seniorátního výboru :

14. Josef B e n e š, senior a farář, Nymburk, Smetanova 613
15. Jaroslav H a m p l, seniorátní kurátor, tesař fy Invalid,
Poděbrady III., čp. 840

Náhradníci : Břetislav Hladký, konsenior, farář, Libiř,
p. Neratovice
Karel Čejka, náhradník konseniorův, farář,
Mladá Boleslav
Jaroslav Doubek, zástupce seniorátního kurátora
odb. učitel, Liběchov 47
MUDr. Josef Karbusický, náhradník zástupce se-
niorátního kurátora, Libice n. Cidl.

Poslanci volení seniorátním konventem :

16. Jan D u s, farář, Kutná Hora
17. Jan Z l a t o h l á v e k, farář, Velim
18. MUDr. Josef K a r b u s i c k ý, lékař, Libice nad Cidl.
19. František Z e m a n, úředník, Ml. Boleslav, Stalinova 977

Náhradníci : Karel Čejka, farář, Mladá Boleslav
Břetislav Hladký, farář, Libiř, p. Neratovice
Václav Buldra, úředník, Nymburk, Zbožská 1582
Jaroslav Doubek, odborný učitel, Liběchov 47

Seniorát jihočeský :

Zástupci seniorátního výboru :

- 20. Miroslav R ů ž i č k a, senior a farář, Čes. Budějovice
- 21. František K o l m a n, učitel, Jindřichův Hradec

Náhradníci : Bohumil Skalák, konsenior, farář, Jindř. Hradec
Karel Matějka, náhradník konseniorův, farář Strmilov
Karel Lípa, zástupce senior. kurátora, vrchní ředitel důchod. kontroly v.v., Čes. Budějovice
JUDr Pavel Hoffer, náhradník zást. seniorátního kurátora, stavební dělník, Horky č. 69 u Tábora.

Poslanci volení seniorátním konventem :

- 22. Bohumil S k a l á k, farář, Jindřichův Hradec
- 23. Karel P a l á s e k, farář, Písek
- 24. Vanda B i t t n e r o v á, vdova po polit. vězni, Písek
- 25. JUDr Pavel H o f f e r, stav. dělník, Horky u Tábora

Náhradníci : Karel Matějka, farář, Strmilov
Lubomír Měřejovský, farář, Tábor
Karel Lípa, vrch. ředitel důchod. kontroly v.v. České Budějovice.
Václav Hejlík, úředník vlnář. závodů, Strakonice

Seniorát západočeský :

Zástupci seniorátního výboru :

- 26. Th Dr Jiří O t t e r, senior a farář, Mariánské Lázně, Lidická 16
- 27. Jaroslav T e t ř e v, seniorátní kurátor, vedoucí Státní spořitelny v Rokycanech

Náhradníci : Miroslav Rodr, konsenior, farář, Rokycany
Jiří Veber, farář, Domažlice
Ing Josef Hauk, zástupce seniorátního kurátora, měřičský rada v.v., Plzeň
Čeněk Houdek, zástupce seniorátního kurátora, vedoucí prodejny keramických závodů, Plzeň, Nohova 17.

Poslanci volení seniorátním konventem :

- 28. Miroslav R o d r, farář, Rokycany
- 29. Jiří V e b e r, farář, Domažlice
- * 30. Lad. B a u e r, úředník Leninových závodů, Rokycany
- 31. Josefa R i o p l o v á, zaměstnankyně Chemv, Plzeň, Venzigova 13

Náhradníci ./.

- 4 -

Náhradníci : Zbyněk Laštovka, farář, Černošín u Stříbra.
 Jaromír Sečkař, farář, Teplá u Mar. Lázní, t.č.
 v Karlových Varech
 Jan Kuldan, úředník Státní banky, Cheb, ulice
 obdržené brigády 20
 × Terezie Porkátová, v domácnosti, Plzeň, Křimická 77

Seniorát ústecký :

Zástupci seniorátního výboru :

32. Zdeněk S o m o l í k, farář a senior, Teplice, Sládkova 16
 - 33. JUDr Jaroslav D e r f l, seniorátní kurátor, vedoucí úřed-
 ník MNV, Duchcov, Bílinská č. 24

Náhradníci : Th Dr Bohumil Honců, konsenior, farář, Louny,
 ulice Českých Bratří 1510
 Frant. S. Janovský, náhradník konseniorův, farář,
 Roudnice nad Labem
 Jaroslav Körner, zástupce seniorátního kurátora,
 úředník, Ústí n.L., Na výrovce
 Slavie Radechovská, náhradník zástupce č.4
 seniorátního kurátora, profesorka, Teplice I.,
 ul. J. Hory č.12

Poslanci volení seniorátním konventem :

34. Vlastimil S l á m a, farář, Litoměřice,
 35. František S. J a n o v s k ý, farář, Roudnice n. Lab.
 - 36. Slavie R a d e c h o v s k á, profesorka, Teplice I, ul. J. Hory
 - × 37. JUDr Jan H o r á k, okresní soudce, Žatec, Tolstého 1150 č.12

Náhradníci : Th Dr Bohumil Honců, farář, Louny
 František Varcl, farář, Ústí n. Labem
 × Jaroslav Körner, dělník, Ústí n.L., Na výrovce 4
 Pavel Hartl, úředník ONV, Děčín IV., Tylova 31

Seniorát liberecký :

Zástupci seniorátního výboru :

38. Vladimír C h v á t a l, senior a farář, Rumburk, Kráanoli-
 - 39. František M a t o u š e k, seniorátní kurátor, ská č. 30
 Hejnice 469

Náhradníci : Hynek Merta, konsenior, farář, Valteřice,
 p. Horní Branná
 Zdeněk Šaer, náhradník konseniorův, farář,
 p. Dolní Četno
 MUDr Jaroslav Svěcený, zástupce seniorátního
 kurátora, lékař, Jilemnice
 Jindřich Marek, náhradník zástupce seniorátního
 kurátora, učitel, Sluknov 863.

Poslanci volení seniorátním konventem :

- 40. Josef V e s e l ý, farář, Jilemnice
- 41. Hynek M e r t a, farář, Valteřice, p. Horní Branná
- 42. Věra H a n z l í k o v á, Česká Lípa, Dubická 1473
- 43. MUDr Jaroslav S v ě c e n ý, Jilemnice

Náhradníci : Jan Semerádt, farář, Česká Lípa
 Zdeněk Saar, farář, Kovenec, p. Dolní Cetno
 Jan Kolář, Liberec, Dobrovského 26
 František Benda, důchodce, Doksy, Jiráskova 356
 Seniorát královéhradecký :

Zástupci seniorátního výboru :

- 44. Ph Dr Jan A. P e l l e r, senior a farář, Hradec Králové,
- 45. Václav M e d e k, seniorátní kurátor, řídící učitel v.v.
 Hradec Králové - Malšovice č. 298

Náhradníci : Jan Miřejovský, konsenior, farář, Třebechovice
 Bedřich Henych, náhradník konseniorův, p.O.
 farář, Hořice v Podkrkonoší,
 Josef Prouza, zástupce seniorátního kurátora,
 úředník, Trutnov Národní č. 22.
 Rudolf L o u k o t a, náhradník zástupce
 senior.kurátora, dělník, Úpice

Poslanci volení seniorátním konventem :

- 46. Bohumil P o t m ě š í l, farář, Hronov
- 47. Jan M i ř e j o v s k ý, farář, Třebechovice pod Oreb.
- 48. Božena L o p o u r o v á, Hradec Králové 628c
- 49. Josef P r o u z a, Trutnov, Národní 22

Náhradníci : Dr Emil Jelínek, farář, Černilov
 Bohumil Lopour, farář, Šemonice, p. Černožice-
 Čáslavky
 Zdeněk Vojtěchovský, profesor, Náchod 1429
 Zdeněk Kuthan, Hradec Králové, Pospíšilova 524

Seniorát chrudimský :

Zástupce seniorátního výboru :

- 50. František D o b i á š, senior a farář, Semtěš, p. Bílé
- 51. MUDr Otakar T a r d y, seniorátní kurátor, Podolí

Náhradníci : Jan Kantorek, konsenior, farář, Chrudim
 Zdeněk Kubíček, náhradník konseniorův, farář
 Josef Vanásek, zástupce seniorátní- Litomyšl
 ho kurátora, rolník, Lozice, p. Luže u Vys. Mýta
 Miloslav Váša, náhradník zástupce senior.kuráto-
 ra, rolník, Starkoč 89, p. Bílé Po-
 dolí.

Poslanci volení seniorátním konventem :

- 52. Vladimír J e r i e, farář, Čáslav
- 53. Zdeněk K u b í č e k, farář, Litomyšl
- 54. Jan S p á č i l, profesor v.v., Čáslav, Formíková 175
- 55. Josef V a ň á s e k, rolník, Lozice, p. Luže

Náhradníci : Jan Kantorěk, farář, Chrudim
 Jiří Carda, farář, Horní Čermná
 Pavel Procházka, techn.úředník, Pardubice
 Wintrova 583
 Václav Placht, profesor, Česká Třebová,
 Stalinova 1626

Seniorát poličský :

Zástupci seniorátního výboru :

- 56. Oldřich V i d e m a n, senior a farář, Borová u Poličky
- 57. Eduard V e n c o v s k ý, seniorátní kurátor, profesor,
 Polička

Náhradníci : Jiří Širůček, konsenior, farář, Jimramov
 Ota Prosek, náhradník konseniorův, farář, Polička
 Ing Dobroslav Janáček, zástupce seniorátního
 kurátora, Křížová
 Josef Romportl, náhradník zástupce senior.
 kurátora, Borová u Poličky.

Poslanci volení seniorátním konventem :

- 58. Otakar K a d l e c, farář, Telecí
- 59. Ota P r o s e k, farář, Polička
- 60. Ing Dobroslav J a n á č e k, správce cukrovaru v.v.
 Křížová č. 198
- 61. Emanuel G r e g o r, účetní n.p.Mars, Svratka 137

Náhradníci : Jiří Širůček, farář, Jimramov
 Josef Dvořák, farář, Proseč
 Vlastimil Vojtěchovský, dělník, Hlinsko v Č.204
 Ladislav Bednář, rolník, Věcov, p.Jimramov
 č. 24

Seniorát horácký :

Zástupci seniorátního výboru :

- 62. Th Dr Václav K e j ř, senior a farář, N. Město na Mor.
- 63. Josef O n d r a, seniorátní kurátor, rolník, Malá Loseni-
 ce, p.Velká Losenice

Náhradníci : Bohumil Betka, konsenior, farář, Sněžné na M.
 Frant. Ženatý, náhradník konseniorův, farář
 Bohumil Miřejovský, zástupce senior.kurátora, Třebíč
 vedoucí kom.podniku Jihlava-Bedřichov, Stalinova 129
 Jan Trojan, náhradník zástupce senior.kurátora, N.Město na M.

Poslanci volení seniorátním konventem :

- 64. Rostislav N e c h u t a, farář, Strměchy, p. Pelhřimov
- 65. Jaroslav N e d b a l, farář, Jihlava
- 66. Karel K u l f á n e k, ředitel soc. ústavů, Myslivořice
- 67. Karel L a h o d n ý, účetní, Pelhřimov

Náhradníci : Jaroslav Pleva, farář, Velké Meziříčí
 Jan A. Verner, farář, Daňkovice, p. Sněžné.
 Oldřich Anton, řezník, Sumrakov č. 43
 p. Studená
 Bohumil Miřejovský, zástupce senior. kurátora,
 Jihlava-Bedřichov, Stolinova 129.

Seniorát brněnský :

Zástupci seniorátního výboru :

- 68. Jan Př. Š e b e s t a, senior a farář, Brno, Lidická 79
- 69. František M a r e k, seniorátní kurátor, prokurista,
 Brno, Kottlářská 23

Náhradníci : Antonín Venc, konsenior, farář, Brno-Židenice
 Konečného 6
 Rudolf Šimša, náhradník konseniorův, farář,
 Znojmo
 JUDr. Vladimír Lukl, zástupce seniorátního
 kurátora, Brno - Husovice, Soběšická ul. 51
 Adolf Ryšavý, náhradník zástupce seniorátního
 kurátora, Miroslav, Náměstí 3

Poslanci volení seniorátním konventem :

- 70. Dr. Jan Pokorný, farář, Brno, Opletalova 6
- 71. Rudolf M. Š i m š o, farář, Znojmo
- 72. Jaroslav D v o ř á k, techn. úředník, Brno, Ovčáry, Újezdy
- 73. František N o v o t n ý, odb. učitel, Břeclav, Za nemoc-
 nicí.

Náhradníci : Miloslav Hájek, farář, Veselí na Mor.
 Emil Zenatý, farář, Miroslav
 Marie Procházková, důchodkyně,
 Brno-Královo Pole, Volfova 12
 Hana Šimková, důchodkyně, Brno, Bílého 24

Seniorát gottwaldovský :

Zástupci seniorátního výboru :

- 74. Pavel Š k e ř í k, senior a farář, Vsetín
- 75. JUDr. Miloš J a r o š e k, seniorátní kurátor, Vsetín.

Náhradníci : Václav Matoulek, konsenior, farář, Vizovice
Josef Koláčný, náhradník konseniorův, farář,
František Lukáš, zástupce seniorát- Růždká
ního kurátora, stavitel, Vsetín
Karel Mynář, náhradník zástupce senior.kurátora,
rolník, Lutonina, p. Vizovice.

Poslanci volení seniorátním konventem :

76. Jan A. D v o ř á č e k, farář, Valašské Meziříčí
77. Jan N e c h a n i c k ý, farář, Pozděchov, p. Vizovice
- 78. Karel T r u s i n a, Valašské Meziříčí, Smetanova 5
- 79. Dr Ing Jaroslav H u m l, Gottwaldov I., Podvesná 3092

Náhradníci : Jan Hejda, farář, Zádveřice, p. Vizovice
Jan Sláma, farář, Uherské Hradiště
Karel Mynář, Lutonina, p. Vizovice
Pavel Zgarba, Vsetín - Jasenka č. 164.

Seniorát moravskoslezský :

Zástupci seniorátního výboru :

80. Miloš Š o u r e k, senior a farář, Šumperk, Revoluční 8
- 81. Dr Alois S k l e n á ř, seniorátní kurátor, Olomouc,
Foerstrova 66

Náhradníci : Emil Stehlík, konsenior, farář,
Prostějov, U kalicha 1
Karel Veselý, náhradník konseniorův, farář,
Opava, Lidická č. 2
Jaroslav Adámek, zástupce senior.kurátora,
Přerov, Bratrská č. 34
Evže Kožušník, náhradník zástupce seniorát-
ního kurátora, důlní,
Ostrava XIII., Smídova 654

Poslanci volení seniorátním konventem :

82. Vladimír P o k o r n ý, farář, Přerov
83. Emil S t e h l í k, farář, Prostějov
- 84. Dr Karel P a l a, soudce, Hlučín
- 85. Bohumil S v o z i l, profesor, Prostějov, Riegrova 18

Náhradníci : Josef Hlaváč, farář, Olomouc
Karel Veselý, farář, Opava
Václav Marek, Šumperk, Zábřežská
Jaroslav Adámek, Přerov, Bratrská 34.

- - - - -

- -

.

25

Tisky XI.synodu 1953. č.6.

ZŘÍZENÍ ČESKOBATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ

Českokobatrská církev evangelická, stručně zvaná Evangelická církev, je částkou obecné církve Kristovy, která byla Slovom Božím obnovena a má jím vždy býti znovu obnovována. Navazuje na českou reformaci husitkou, zejména na církev podobojí a na Jednotu bratrskou, jejichž pozůstatkům bylo po době protireformačního pronásledování Tolerančním patentem z r.1781 opět povoleno ustaviti se v církev evangelickou buď augsburského nebo helvetského vyznání. Tyto církve se po dobytí samostatnosti českého národa na svém generálním shledu dne 17.prosince 1918 svobodně sloučily v církev jednu, která přijala název Českokobatrská církev evangelická.

Za jediné pravidlo víry a života uznává českokobatrská církev evangelická Slovo Boží v Ježíši Kristu zjevené a v Písmoch svatých Starého i Nového Zákona dosvědčené. Při výkladu Písem se v poslušnosti i v svobodě víry učí ze starokřesťanských vyznání víry i ze svědectví reformačních otců, jak bylo vysloveno zejména ve čtyřech článcích pražských, ve vyznání Jednoty bratrů českých podle vydání J.A.Komenského z r.1662, v České konfosi, jakož i v augsburském a druhém helvetském vyznání.

Posláním církve i jejich údů jest oslavovati Boha slovem i celým životem, zejména zvěstovati evangelium o spasení v Pánu Ježíši Kristu, vysluhovati svátosti podle jeho příkazu, společnou prací horlivě usilovati o vždy plnější a jasnější vyrozumívání pravdy Boží, tvořiti obecnoství víry, lásky a naděje ve vzájemné službě a pomoci i v řádu a kázni podle příkazů Písem a tím vším sloužiti dílu království Božího v tomto světě.

Českokobatrská církev evangelická je založena na zásadě obecného kněžství lidu Kristova. Aby se však všecko dalo slušně a podle řádu, odděluje se službě Slova a svátostí řádně povolané kazatole, muži i ženy, od nichž žádá, aby v čistotě učili pravdám evangelia a podrobovali jim svůj celý život.

I ve svých řádech chce se církev zřizovati podle směrnic a příkladů Písem svatého, jejichž nejprůměrnější vystižení vidí v zásadách presbyteriálně-synodních. Svou činnost vyvíjí v souladu s lidově demokratickým zřízením a státními zákony. Vychází z těchto základů, usnází se XI.synod českokobatrské církve evangelické na tomto církevním zřízení, které má církvi dáti potřebný organizační základ pro její dílo:

Hlava I.

O b e c n á u s t a n o v e n í .

§ 1.

Členství v církvi.

- (1) Členy českokobatrské církve evangelické stručně zvané Evangelická církev /dále zvané církev/, jsou všichni, kdo v ní byli pokřtěni nebo podle jejího řádu do ní přijati. Členství v církvi se pozbývá vystoupením nebo vyloučením. Podrobnosti stanoví řád členství v církvi (§ 16, odst. 3g).
- (2) Členství v církvi může býti propůjčeno i evangelíkům jiného vyznání. K církvi mohou býti svou správou přičleněny též evangelické sbory, které nepřijaly ani jejího jména ani jejího vyznání.

§ 2.

Práva a povinnosti členů církve.

- (1) Církev poskytuje svým členům duchovenskou a pastýřskou péči ve věcech náboženských, církevní služebnosti a účast na správě církve.
- (2) Od svých členů žádá, aby pilně četli Písmo svaté, aby setrvali v bratrském obočství života kolem Slova Božího, vychovávali spolu s církví své děti ve víře, společně oslavovali Boha, v lásce sloužili svým bližním a přispívali též hmotně na vydržování práce církve.
- (3) Hlasovné právo mají členové starší 18 let, kteří plní své povinnosti v církvi a byli staršovstvem zapsáni do seznamu hlasovných údů. Podrobnosti stanoví příslušné rady.
- (4) Z hlasovného práva jsou vyloučeni členové, kteří byli zbaveni
 - a) občanského volebního práva v důsledku zbavení svéprávnosti nebo pravoplatným soudním rozsudkem,
 - b) hlasovného práva v církvi v kárném řízení nebo podle řádu členství v církvi.

§ 3.

Církevní sbory.

- (1) Církev je zřízena a spravuje se podle zásad prosbyterně-synodních ve třech stupních:
 - a) základní jednotkou je farní sbor /stručně sbor/,
 - b) širší jednotkou je seniorátní sbor /stručně seniorát/,
 - c) nejširší jednotkou je povšechný sbor, celá církev.
- (2) Každý církevní sbor na všech stupních má právo i povinnost konati hohoslužebná i správní shromáždění, počovati o křesťanský život i o duchovní vzdělání údů a pracovníků církve, konati dílo křesťanské lásky, voliti podle dalších ustanovení tohoto zřízení církevní orgány, ustanovovat zaměstnance, usnášeti se na církevních rádech, vybírat k úhradě svých potřeb od svých členů příspěvky a konati sbírky, nabývati movité i nemovité jmění a spravovati je.

§ 4.

Správa církve.

- (1) Správa každého církevního sboru přísluší jeho církevním orgánům, kterými jsou:
 - a) správní shromáždění, stručně shromáždění,
 - b) zastupitelstvo,
 - c) správní orgán,
 - d) představitelé sboru.
- (2) Církevní orgány se scházejí k řádným zasedáním v pravidelných obdobích. Mimořádné zasedání musí býti svoláno, požádá-li o to aspoň třetina jeho členů. K pravoplatnému jednání a usnášení je třeba přítomnosti nadpoloviční většiny členů a prosté většiny, pokud není církevním zřízením nebo řádem o správě církve (§ 16. odst.3a) nebo volobním řádem (§ 16, odst.3c) ustanoveno jinak.
- (3) Shromáždění (shromáždění farního sboru čili sborové shromáždění, seniorátní shromáždění čili konvent, synodní shromáždění čili synod) je základním a řídicím orgánem příslušného sboru. Volí členy správních orgánů, usnáší se na zásadních směrnících pro jejich práci a kontroluje jejich činnost.

- (4) Zastupiteľstvo /sborové, seniorátní, synodní/ vykonáva vo smyslu ďalších ustanovení cirkovného zřízení a rádu o správě cirkve určitou část působnosti příslušného shromáždění v době, kdy toto nezasedá nebo část působnosti shromážděním na něj přenesenou.
- (5) Správní orgán /staršovstvo, seniorátní výbor, synodní rada/, provádí správu příslušného sboru v mezích stanovených cirkovným zřízením a rádem o správě cirkve a podle směrnic usnesených shromážděním /zastupitelstvem/. Zejména dohlíží v oblasti své působnosti na učení, vyznávání, rád a kázeň a dbá o to, aby zřízení a řády cirkvy byly zachovávané a povinnosti sborů i úřadů plněny a vede též hospodářské věci sboru.
- (6) Představitelé sboru /kazatel a kurátor, senior a seniorátní kurátor, synodní senior a synodní kurátor/ dbají, aby jednání i usnášení cirkovných orgánů bylo ve shodě s cirkovným zřízením a příslušnými řády a aby usnesení cirkovných orgánů byla plněna, odpovídají za činnost sborových orgánů, podpisují společně jménem sboru právní listiny a zastupují sbor navonok.

§ 5. Volby.

- (1) Všechny cirkovné orgány a poslanci do shromáždění povolávají se tajnou volbou nebo aklamací. Zvolen je ten, kdo dosáhl nadpoloviční většiny odevzdaných hlasů. Nedosáhl-li se takové většiny, koná se užší volba. Při rovnosti hlasů rozhodne los. Podrobnosti stanoví volební řád.
- (2) Volitelní jsou členové příslušného sboru, kteří mají hlasovné právo (§ 2. odst.3), dosáhli pro volbu požadovaného věku a splnili ostatní podmínky požadované cirkovným zřízením a volebním rádem.
- (3) Ztráta způsobilosti k volbě má za následek ztrátu úřadu samého, pokud v cirkovném zřízení není stanoveno jinak.
- (4) Pozbude-li člen cirkvy úřadu staršího, ztrácí úřady, do kterých byl jako starší zvolen. Dispens uděluje nadřízený správní orgán a není-li ho, nadřízené shromáždění /zastupitelstvo/.

§ 6. Správní shromáždění.

- (1) Každé správní shromáždění, stručné shromáždění, musí být buď ohlášeno s kazateli sborů, jichž se týká, po dva bohoslužebné dny nebo jeho členové musí být k němu písemně pozváni.
- (2) Shromáždění svolává k řádným i mimořádným sešedáním správní orgán jím svolaný a není-li ho nebo neplní-li svou povinnost, nadřízený správní orgán. Předseda mu předseda svolávajícího správního orgánu.
- (3) Schůze jsou veřejné, mohou být prohlášeny za neveřejné.

- 4 -

§ 7.

Správní orgány.

- (1) Správní orgány svolává jejich předseda k řádným i mimořádným zasedáním. Schůze jsou neveřejné.
- (2) Správní orgány volí po pravidlo ze svých členů funkcionáře k výkonu stálých prací a rozdělují práci a úkoly mezi své členy i mezi jiné členy sborů, jež spravují.
- (3) Povolávají svým usnesením též členy svých sborů do různých poradních sborů, jež plní svěřené úkoly za odpovědnosti správního orgánu a podle potřeby je též odvolávají.
- (4) Členové i náhradníci správních orgánů jsou kromě členů virilních voleni na šest let. Mohou být znovu voleni. Úřad vykonávají, pokud nová volba na jejich místo nebudou platností.
- (5) Neplní-li volení členové správního orgánu přes opětovné napomenutí trvalo svých povinností, mohou být usnesením dvoutřetinové většiny všech členů správního orgánu se schválením nadřízeného správního orgánu zbaveni členství ve správním orgánu.
- (6) Resignaci volených členů přijímá správní orgán, o jehož členství jde. Noní-li správní orgán ani po povolání náhradníků způsobilý k usnášení, přijímá resignaci nadřízený správní orgán a noní-li ho, shromáždění, jež provede novou volbu.
- (7) Uprázdnil-li se místo voleného člena předčasně, nastupuje na uvolněné místo náhradník, který zastává funkci do nejbližšího shromáždění, jež provede doplňovací volbu, noní-li v tomto zřízení ustanoveno jinak. Náhradníci se povolávají podle pořadí výslovně stanoveného při jejich volbě, jinak podle počtu hlasů, kterými byli zvoleni, při rovnosti hlasů podle rozhodnutí správního orgánu, do něhož se povolávají.
- (8) Nově zvolení členové správního orgánu vykonají před nastoupením svého úřadu slib do rukou předsedy správního orgánu.

§ 8.

Náhradní správní orgány.

Stane-li se správní orgán nezpůsobilým k usnášení nebo zanobává-li hrubě své povinnosti ke škodě sboru, zastaví nadřízený správní orgán na přechodnou dobu jeho činnost a zřídí náhradní správní orgán. Může též správní orgán rozpustit a zaříditi novou volbu. Odvolání proti těmto opatřením nelze přiznati odkladného účinku.

§ 9.

Poslanci do shromáždění.

- (1) Správní orgány a shromáždění volí podle církevního zřízení ze starších a kazatelů poslance a jejich náhradníky, jež vysílají jako plnoprávné členy do nadřízených shromáždění. Počet poslanců určuje církevní zřízení podle početnosti sborů, jež zastupují. Členy shromáždění jsou též poslanci virilní, určení církevním zřízením.

- (2) Poslanci nejsou vázáni příkazy sborů, jež je vysílají a řídí se při jednání a hlasování jen vlastním svědomím. Úřad vykonávají, pokud nová volba na jejich místo nenabude platnosti.
- (3) Poslanec je povinen zúčastniti se všech řádných i mimořádných zasedání onoho shromáždění, jehož je členem. Nemůže-li se některého zasedání zúčastniti, povolává se jeho náhradník, který jej dočasně po dobu zasedání zastupuje.
- (4) Poslanci skládají slib před zahájením shromáždění, jehož jsou členy, do rukou jeho předsedy.
- (5) Resignaci poslance přijímá církevní orgán, který jej zvolil, nebo příslušný správní orgán. Uprázdní-li se místo poslance předčasně, povolává se náhradník.

§ 10. Kazatelé.

- (1) Ordinovaní kazatelé jsou církevní starší ke svému úřadu odborně vzděláni, kteří přijali úřad kazatelský a učitelský za své výhradní životní povolání. Jsou to faráři a vikáři, kteří jsou ke svému úřadu zvláště církví povolávání a oddělování /ordinování/.
- (2) Ordinováni mohou být jen ti, kdo mají volitelnost (§ 11) a byli řádně za kazatele povoláni a potvrzeni.
- (3) Farář je duchovním správcem sboru, vikář, pokud nepůsobí na sboru samostatně, koná duchovenskou práci za dozoru faráře.
- (4) Vedle kazatelů na farních sborech a kazatelských stanicích ustanovují se též kazatelé, určení pro senioráty jako seniorátní kazatelé a pro různé obory práce pro celou církev jako celocírkevní kazatelé /ordinovaní tajemníci synodní rady a ordinovaný spirituál Husova bohosloveckého semináře/.
- (5) Celocírkevními kazateli jsou též ordinovaní učitelé /profesoři a státní docenti/ působící na Komenského fakultě bohoslovecké /dále zvané Komenského fakulta/ s pověřením církví.
- (6) Neordinovaní kazatelé jsou diakoni. Jsou to kazatelé, kteří prokázali zkouškou podle řádu pro kazatele způsobilost k pomocné službě kazatelské, a přijali tento úřad za své výhradní životní povolání.
- (7) Všichni ordinovaní kazatelé jsou si rovni a vykonávají svůj úřad jménem a z povolání celé církve v mezích ustanovených církevním zřízením.

§ 11. Volitelnost za kazatele.

- (1) Volitelnost k úřadu kazatele uděluje synodní rada podle řádu pro kazatele. Před vydáním dekretu volitelnosti zaváže se kazatel reversem, že bude věrně konat svůj úřad.
- (2) Ztráta volitelnosti nastává ztrátou státního občanství, vystoupením z církve, vzdáním se kazatelské služby v církvi a pravoplatným kárným nálozem.
- (3) Bývalým ordinovaným kazatelům může synodní rada i opětovně prodloužiti volitelnost na dobu a za podmínek, jež sama určí nebo jin volitelnost obnoviti.

§ 12.

Výpomocní kazatelé.

Ve smyslu zásady všeobecného kněžství pověřují sbory podle potřeby své způsobilé členy dobrovolným vykonáváním některých služeb kazatelských podle řádu pro kazatelo (§ 16, odst.3d).

§ 13.

Zastupování a dologaco.

- (1) Kazatelé a výpomocní kazatelé (§ 12) mohou se po dohodě v mezích své způsobilosti zastupovati při výkonu kazatelských úkonů.
- (2) Na žádost člena sboru může býti církevní služobnost vykonána jiným než příslušným kazatelem. Odepře-li místně příslušný kazatel souhlas, může jej dát senior.
- (3) Je-li sbor neobsazen nebo nemůže-li kazatel déle než jeden měsíc vykonávat svůj úřad a není-li ve sboru jiný kazatel, ustanoví senior na potřebnou dobu za dočasného zástupce v dohodě se správním orgánem sboru jiného kazatelo.
- (4) Synodní rada může udělit oprávnění zastupovati kazatelo pensionovaným kazatelům a ordinovaným osobám, kterým byla ponechána volitelnost a bohoslovcům po první odborné zkoušce.

§ 14.

Překážky funkční.

- (1) Členství v seniorátním výboru a synodní radě je neslučitelné.
- (2) Funkce kazatele farního sboru je neslučitelná s funkcí colocírkevního kazatelo (§ 10, odst.4 a 5).
- (3) Člony téhož správního orgánu nesmějí býti zároveň manžel a manželka, rodiče a děti, bratři a sestry, tchán nebo tchyně a zet nebo snacha.
- (4) Členové správních orgánů nesmějí se zúčastniti rozhodování týkajícího se jich samých nebo osob s nimi příbuzných ve smyslu předcházejícího odstavce.

§ 15.

Hospodářství sborů.

- (1) Každý sbor hospodará samostatně podle předem schváleného rozpočtu. Dbá při tom hospodárnosti a nařízení nadřízených správních orgánů.
- (2) Jména shromážděného na určité účely smí býti použito pro jiný účel jen se svolením nadřízeného správního orgánu.
- (3) K nabytí a zcizení nemovitého majetku sboru vůbec a ke zcizení majetku, který má historickou, uměleckou nebo vědeckou cenu a k vydání nebo zápůjčkám převyšujícím Kčs 10.000 a nepřevyšujícím Kčs 20.000 je potřeba schválení nadřízeného správního orgánu. Při částce nad Kčs 20.000 a ke každé sborové stavbě je třeba schválení synodní rady.

§ 16.

Sborové statuty a celocírkevní rady.

- (1) Sbory môžu se usneŝti se zřetelom k místním poměrům nebo dosavadním zvyklostem na místním statutu nebo upraviťi mozi sborovým statutom poměr a spolupráci více sborů. Statut nesmí odporovat církevnímu zřízení ani celocírkevní řádům.
- (2) Usnášojí se na něm shromáždění zúčastněných sborů a schvaluje jej nadřizený správní orgán.
- (3) Celocírkevní rady, závazné pro všechny sbory, usnáší synod, s platností prozatímní do příštího synodu synodní zastupitelstvo. Jsou to zejména tyto rady, provádějící církevní zřízení:
 - a) řád o správě církve /zejména o bližším vymezení pravomoci církevních orgánů, o výkonu správy, o řízení a pravomoci při oblastních změnách církevních sborů/;
 - b) jednací řád církevních orgánů;
 - c) volební řád /o volbách kazatelů, poslanců do správních shromáždění a církevních funkcionářů/;
 - d) řád pro kazatele /o výchově, zkouškách a volitelnosti kazatelů z povolání a o povolávání a působení výpomocných kazatelů (§ 12/;
 - e) kárný řád církevních funkcionářů;
 - f) řád hospodaření církevních sborů;
 - g) řád členství v církvi;
 - h) řád výchovy v církvi;
 - ah) řád sborového života.

§ 17.

Církevní dohled a opravné prostředky.

- (1) Každý vyšší správní orgán má povinnost zastaviti a zrušiti usnesení, rozhodnutí a volby, odporují-li zákonům státním nebo církevnímu zřízení či celocírkevní řádům.
- (2) Z usnesení, rozhodnutí a voleb církevních orgánů může do odvolati každý člen i orgán církve tím dotčený instančním postupem k nadřizovým správním orgánům až k synodní radě.
- (3) Rozhodnutí synodní rady ve věcech správních je konečné. Z rozhodnutí synodní rady, která nemá povahu jen správní, může se seniorátní výbor nebo konvent odvolati k synodu. Podání tohoto odvolání není vázáno lhůtou.
- (4) Odvolání z usnesení a rozhodnutí se podává do třiceti dnů ode dne doručení u té instance, která učinila napadené rozhodnutí. Odvolání proti volbám se podává do třiceti dnů ode dne vyhlášení výsledků voleb přímo odvolací instancí.
- (5) Odvolání nemá odkladný účinek. Na žádost odvolatele může však instance, která učinila rozhodnutí, nebo odvolací instance sama, odkladný účinek povolit, pokud to není církevním zřízením výslovně vyloučeno (§ 8).

Hlava II.

F a r n í s b o r /sbor/.

§ 18.

Správa sboru a kazatelské stanice. Členství sborové.

- (1) Farní sbor /stručně sbor/ je základní jednotkou církevní, spojující v určitém obvodu členy církve v obočanství Slova a života, jakož i ko správě společných duchovních a církevních zájmů.
- (2) Sbor má svého stálého kazatelo. Dosavadní sbory filiální trvají dále jako sbory farní.
- (3) Každý člen církve náleží ke sboru, v jehož obvodu má trvalé bydliště, leč by byl z vážných důvodů na svou žádost propuštěn do jiného sboru a tam za člena přijat. Odchytky ve sborové příslušnosti mohou býti stanoveny též sborovými statuty mezi sousedními sbory.
- (4) Řídícím orgánem sboru je sborové shromáždění. Záležitosti sboru spravuje staršovstvo v čele s kazatelom a kurátorom.
- (5) Pro členy sboru v diaspoře může býti staršovstvom nebo seniorátním výborom zřízena kazatelská stanice.
- (6) Kazatelská stanice koná pravidelná bohoslužobná shromáždění a volí si na shromáždění svých členů ko své správě výbor, podřízený staršovstvu. Členy výboru jsou též sboroví kazatelé.
- (7) Podrobnosti správy a poměr mezi kazatelskou stanicí a sborem upraví se statutom. Stanice může se schválením staršovstva nebo seniorátního výboru samostatně hospodařit a nabývat vlastního jmění.

§ 19.

Sborové shromáždění a sborové zastupitelstvo.

- (1) Sborové shromáždění tvoří členové sboru zapsaní do seznamu hlasovných údů. Svolává se nojméně jednou ročně, pokud není zvoleno sborové zastupitelstvo.
- (2) Sborové shromáždění může se souhlasem seniorátního výboru zvoliti z hlasovných údů sboru, kteří dovršili 24.rok, na šest let sborové zastupitelstvo, jež vykonává po tuto dobu oprávnění sborového shromáždění místo něho. Nemůže však voliti faráře ani se usnášeti o územních změnách sboru. Počet členů zastupitelstva určuje řád o správě církve podle velikosti sboru.

§ 20.

Staršovstvo.

- (1) Staršovstvo je správním orgánem (§ 4.odst,5) farního sboru; přísluší mu zejména pečovati spolu s kazatelom o duchovní život rodin sboru, podporovati a pomáhati kazatoli v jeho práci, v bratrské odpovědnosti dbáti, aby jeho dílo i život byly ve shodě se svědoctvím Písem svatých a s církevním řádem. Zasedá podle potřeby zpravidla jednou měsíčně. Podrobnosti o jeho působnosti upravuje řád o správě církve.
- (2) Volí je sborové shromáždění /zastupitelstvo/ z hlasovných údů sboru, kteří dovršili 24.rok věku. Počet členů staršovstva určuje řád o správě církve podle velikosti sboru. Dispons od přokázky příbuzonství uděluje seniorátní výbor.

- (3) Členy staršovstva jsou mocí svého úřadu /virilní členové/ kazatelé ve sboru ustanovení.
- (4) Staršovstvo může povolati svým usnesením za plnoprávné členy oolo-církevní kazatele bydlící v jeho obvodu. Také může za svého člona povolati člona církve, který se do jeho obvodu nově přistěhoval a ve svém dosavadním sboru zastával úřad staršího.
- (5) Staršovstvo volí ze sebe kurátora a další funkcionáře. Za předsodu si zvolí kazatelo nebo kurátora, druhý z nich je místopředsdou.
- (6) Staršovstvo ustanoví meze, ve kterých kurátor smí jednati jeho jmé-nom a za jeho plné odpovědnosti.
- (7) Náhradník do staršovstva se povolává ns zbytek období, na které byl volon starší, na jehož místo nastupuju.
- (8) Staršovstvo volí ze svého středu na dvouleté období začínající příš-tím řádným zasedáním a končící před dalším řádným zasedáním konventu poslance na konvent, a to ve sborech do 600 duší jednoho, do 2000 du-ší dva, přes 2000 duší tři a stejný počet náhradníků.

§ 21.

Povolání kazatelů.

- (1) Vikáře a diakony volí staršovstvo z kandidátů navržených synodní radou na dobu určenou povolací listinou. Nebyla-li doba určena, za-niká jejich úřad po výpovědi dané jimi nebo staršovstvem nebo nad-řízeným správním orgánem.
- (2) Faráře volí sborové shromáždění na návrh staršovstva sboru schvále-ný synodní radou po slyšení příslušného seniora. Podrobnosti stano-ví volební řád.
- (3) Synodní rada potvrdí volbu kazatele po zjištění, že se konala v sou-hlasu s církevním zřízením a volebním řádem a že povolací listina odpovídá církevním předpisům.
- (4) Senior uvede zvoleného faráře v úřad do třiceti dnů po jeho nastou-poní.
- (5) Farář může být zbaven svého úřadu jen na základě pravoplatného kárného nálezu nebo synodní radou na návrh staršovstva a seniorát-ního výboru, jestliže jeho působením sbor zjevně duchovně upadá. Resignaci faráře přijímá staršovstvo se schválením synodní rady.
- (6) Synodní rada může z úřední moci přeložiti kazatelo na trvalý odpo-činok, jakmile dosáhne 70.rok věku a má-li nárok na důchodové za-bopečorí.

Hlava III.

S e n i o r á t .

§ 22.

Seniorátní příslušnost a správa.

- (1) Seniorát je svaz sborů, spojených v určitém obvodu ke společné duchovní činnosti a duchovní správě.
- (2) Každý sbor musí příslušeti k některému seniorátu. O příslušnosti rozhodují synod, s platností prozatímní do příštího synodu synodní zastupitelstvo.
- (3) Seniorát spravuje seniorátní shromáždění, stručně zvané konvent, seniorátní zastupitelstvo a seniorátní výbor v čele se seniorem a seniorátním kurátorem.

§ 23.

Seniorátní shromáždění /konvent/.

- (1) Základním a řídícím orgánem seniorátu je seniorátní shromáždění (§ 4. odst.3), stručně konvent.
- (2) Členy konventu jsou:
 - a) členové dosavadního seniorátního výboru,
 - b) všichni kazatelé seniorátu v činné službě, samostatně spravující sbory, nebo jež konvent uzná za pravoplatné členy,
 - c) poslanci volení staršovstvy sborů (§ 20. odst.8),
 - d) colocírkovní kazatelé bydlící v obvodu seniorátu a seniorátní kazatelé působící v seniorátu,
 - e) po jednom zástupci za každých 10 učitelů náboženství vyučujících v jeho obvodu, nejméně však jeden, podle volby seniorem zařízené.
- (3) Konvent zasedá nejméně jednou za dva roky. Může být svolán podle potřeby k zasedání mimořádnému. Svolán musí být, požádá-li o to alespoň třetina sborů seniorátu usnesením svých staršovstev.
- (4) Konvent volí seniorátní výbor (§ 25) a na tříleté období poslance na synod. Toto období začíná příštím řádným zasedáním a končí před dalším řádným zasedáním synodu. Volí se po jednom kazateli a po jednom starším na každých osm sborů a na zbytek převyšující čtyři sbory a stejný počet náhradníků. Konvent se usnáší také o návrzích pro synod.

§ 24.

Seniorátní zastupitelstvo.

- (1) Členy seniorátního zastupitelstva jsou členové seniorátního výboru, všichni kazatelé seniorátu v činné službě samostatně spravující sbory a kurátoři sborů seniorátu. Svolává je podle potřeby, zpravidla jednou ročně, seniorátní výbor.
- (2) Seniorátnímu zastupitelstvu přísluší v období mezi konventy raditi se o důležitých otázkách seniorátní správy, stanoviti směrnice pro práci seniorátu a navrhovati konventu kandidáty pro volbu seniorátního výboru.

§ 25 .
Seniorátní výbor.

- (1) Konvent volí z kandidátů navržených seniorátním zastupitelstvom čtyřčlenný seniorátní výbor se čtyřmi náhradníky a to z farářů v činné službě seniorátu seniora, konseniora a dva náhradníky a ze starších seniorátu seniorátního kurátora, jeho náměstka a dva náhradníky.
- (2) Volby potvrzuje synodní rada. Seniorátní výbor zasedá podle potřeby, zpravidla jednou za dva měsíce, může však též jednati a usnáseti se písemně. Náhradníci mají platný hlas jen když zastupují nepřítomného řádného člena.
- (3) Seniorátní výbor je správním orgánem (§ 4, odst.5) seniorátu. Do jeho působnosti náleží jednati a usnáseti se o všech věcech seniorátu, které nejsou výslovně přikázány konventu nebo seniorovi.

§ 26.
Senior.

- (1) Seniorovi přísluší zejména dohlížeti na sbory a církevní pracovníky seniorátu.
- (2) Jeho úředním sídlem je sbor, v němž zastává úřad faráře. Senior předsedá seniorátnímu výboru, v této funkci jej zastupuje seniorátní kurátor.
- (3) Seniora zastupuje v jeho povinnostech konsenior a v případě potřeby se s ním podle jeho pokynů dělí o práci jemu náležející.
- (4) Seniorátní vikář zastupuje seniora v jeho úřadě kazatelském. Volí ho v dohodě se seniorom seniorátní výbor z kandidátů navržených synodní radou.

Hlava IV.
P o v š e c h n ý s b o r .

§ 27.
Správa církve a synod.

- (1) Povšechný sbor spravuje synod, synodní zastupitelstvo a synodní rada v čele se synodním seniorem a synodním kurátorem.
- (2) Nejvyšším církevním zákonodárným a řídícím orgánem je synod. Jeho členy jsou:
 - a) poslanci zvolení konventy (§ 23, odst.4),
 - b) seniori a seniorátní kurátoři,
 - c) členové dosavadní synodní rady,
 - d) tři zástupci Komenského fakulty, které vedle tří náhradníků volí ze sobe celocírkevní kazatelé (§ 10, odst.5), působící na této fakultě. na tříleté období počínající příštím řádným zasedáním a končící před dalším řádným zasedáním synodu . Platí o nich ustanovení § 9. tohoto zřízení.
- (3) Synod je svoláván synodní radou. Jeho řádné zasedání se koná jednou za tři roky. Mimořádné zasedání se svolává podle potřeby; svoláno býti musí, požádá-li o to alespoň třetina seniorátu usnosním seniorátních výborů.

- (4) Předsedou synodu je synodní senior. V řízení synodu jej zastupují náměstek synodního seniora, synodní kurátor a tři místopředsodové synodu zvolení synodem; jeden z nich je volen ze seniorů, druhý ze seniorátních kutátorů a třetí ze členů synodu zvolených Komenského fakultou.
- (5) Do výhradní pravomoci synodu náleží rozhodovati o vyznání a učení církve, o bohoslužebném řádu, o znění kazatelského rovarsu, spojení nebo sloučení s jinými církvemi a o církevním zřízení; předlohy o těchto věcech musí být předem zaslány k vyjádření všem staršovstvům a konventům a k platnému usnesení o nich je třeba dvou-třetinové většiny všech členů synodu.
- (6) Synod se usnáší nadpoloviční většinou všech svých členů a ostatním církevním zákonodárství, zejména o řádech provádějících církevní zřízení (§ 16. odst.3).
- (7) Synod jedná o životě a dílo všech sborů a církevních orgánů a dává základní směrnice pro jejich práci, zkoumá a kontroluje činnost synodní rady a synodního zastupitelstva.
- (8) Synod volí z kandidátů navržených synodním zastupitelstvem šestičlennou synodní radu a to z činných farářů synodního seniora, jeho náměstka, jednoho člena synodní rady a tři náhradníky a ze starších synodního kurátora, jeho náměstka, jednoho člena synodní rady a tři náhradníky. Volitelní jsou ti, kdo dosáhli 35.rok věku, za synodního seniora 45.rok věku.
- (9) Synod volí ze starších a kazatelů, kteří dosáhli 35.rok věku, dva stálé kontrolory celocírkevního hospodářství a jejich 2 náhradníky do příštího řádného zasedání synodu.

§ 28.

Synodní zastupitelstvo.

- (1) Členy synodního zastupitelstva jsou členové synodní rady, seniori, seniorátní kurátoři a místopředsoda synodu z řad profesorů Komenského fakulty.
- (2) Synodnímu zastupitelstvu přísluší v období mezi synody raditi se o naléhavých otázkách náboženského a církevního života, usnášeti se o zásadních směrniciích pro práci církevních orgánů, připravovati program pro zasedání synodu, navrhovati synodu kandidáty pro volby do synodní rady a usnášeti se nadpoloviční většinou všech svých členů o prozatímních správních opatřeních a celocírkevních řádech platných do příštího synodu.
- (3) Synodní zastupitelstvo zasodá podle potřeby, zpravidla dvakrát ročně. Svolává jo synodní rada.

§ 29.

Synodní rada.

- (1) Synodní rada je nejvyšším správním orgánem církve. Provádí usnesení synodu a synodního zastupitelstva. Jo odpovědna za řádných chod ústřední kanceláře církve. Se schválením synodu a v době, kdy synod nezasodá, se schválením synodního zastupitelstva ustanovujo celocírkevní kazatele (§ 10, odst.4) a uděluje církevní pověření ordinovaným učitelům Komenského fakulty (§ 10, odst.5).

- (2) Úřední sídlo synodní rady je Praha. Synodní rada zasedá podle potřeby, zpravidla jednou týdně. Může jednati a hlasovati také písemně. Může se usnésti na svém zvláštním jednacím řádu, podle něhož rozdělí práci mezi své členy a svěří synodnímu seniorovi a synodnímu kurátorovi část své působnosti.
- (3) Vedle působnosti v tomto zřízení stanovené přísluší synodní radě zejména:
- a) dohlížeti na úřadování seniorů a všech církevních orgánů,
 - b) rozhodovati o zřízení nových sborů a jejich zrušení nebo sloučení,
 - c) zřizovati zkušební komise pro zkoušky kazatelů a udělovati a odvolávati oprávnění ke kázání výpomocným kazatelům,
 - d) rozmisťovati vikáře a diakony,
 - e) působiti v kárném řízení podle kárného řádu pro církevní funkcionáře,
 - f) vyhlášovati s právním účinkem celocírkevní řády a jiné církevní předpisy, se schválením synodního zastupitelstva závazně vykládati s prozatímní platností do příštího synodu církevní zřízení a celocírkevní řády a schvalovati a doporučovati knihy užívané při bohoslužbě a vyučování náboženství,
 - g) spravovati ústřední pokladnu a všechna celocírkevní zařízení, zejména též střediska pro vzdělávání církevních pracovníků a dobročinné církevní ústavy,
 - h) pečovati o vydávání biblí, zpěvníků, agendy, náboženské literatury, časopisů a starati se o spisování dějin církve,
 - ch) jednati a usnášeti se o všech věcech celocírkevního zájmu, které nejsou přikázány jiným církevním orgánům.

§ 30.

Synodní senior.

- (1) Synodní senior zaujímá přední místo mezi ordinovanými kazateli jako první mezi rovnými.
- (2) Přijetím volby za synodního seniora pozbývá svého dosavadního úřadu faráře ve sboru.
- (3) Synodní senior předsedá synodní radě; v této funkci jej zastupuje synodní kurátor.
- (4) Synodního seniora uvádí v úřad synod. který jej zvolil. Nový synodní senior stává se uvedením v úřad členem synodu a předsedá mu.
- (5) Synodnímu seniorovi zejména přísluší:
 - a) dohlížeti na sbory a senioráty, jakož i na kazatele, starší, učitele náboženství a jiné pracovníky v celé církvi,
 - b) ordinovati kazatele,
 - c) uváděti v úřad seniory,
 - d) odevzdávati budovy a jiná zařízení bohoslužebným účelům,
 - e) vydávati v souhlase se synodní radou poselství sborům /pastýřské listy/.
- (6) Synodního seniora zastupuje v jeho povinnostech jeho náměstek a podle potřeby dělí se v dohodě s ním o práci jemu náležející. K funkcím uvedeným v odst.5, lit.b) c) a d) může synodní synodní senior delegovati některého seniora.

- (7) Synodní senior, který nebyl znovu zvolen na další šestiletí, zůstává celocírkevním kazatelem až do svého ustanovení v jiné církevní službě, nejdéle však po dobu jednoho roku.

Hlava V.

P ř o c h o d n á a z á v ě r e č n á u s t a n o v e n í .

§ 31.

- (1) Všechny církevní orgány, zvolené podle dosavadního církevního zřízení, zůstávají ve své funkci do konce svého volebního období.
- (2) Pokud nebudou vyhlášeny celocírkevní řády předvídané § 16. tohoto zřízení, zůstávají v platnosti všechny dosavadní církevní předpisy a zvyklosti, pokud nejsou v rozporu s tímto církevním zřízením.

§ 32.

Účinnost církevního zřízení.

Toto církevní zřízení, usnesené XI. synodem dne, nabude účinnosti dnem jeho vyhlášení synodní radou. Synodní rada je vyhlásí ihned, jakmile je státní správa vezme so souhlasom na vědomí.

USNESENÍ A PŘIPOMÍNKY SENIORÁTNÍCH KONVENTŮ K NÁVRHU
NOVÉHO CÍRKEVNÍHO ZŘÍZENÍ.

Vysvětlivky:

	seniorát		seniorát
I.	pražský	VIII.	chrudimský
II.	poděbradský	IX.	poličský
III.	jihočeský	X.	horácký
IV.	západočeský	XI.	brněnský
V.	ústecký	XII.	gottwaldovský
VI.	liberecký	XIII.	moravskoslezský
VII.	hradecký		

O b e c n é p ř i p o m í n k y .

Vstupní slovo budiž včleněno do zřízení, uvedeno jako hlava I. a jednotlivé odstavce číslovány.

Odůvodnění: Uvádějíc jméno církve, historickou souvislost, její konfesi a poslání, tvoří vstupní slovo podstatnou a neodlučitelnou část zřízení. Tato skutečnost má býti takto vyznačena. (II.)

Jako úvod k církevnímu zřízení budiž předesláno:
XI.synod ČCE vycházejí z nutnosti vyrovnati se s novými státními zákony o církvích a náboženských organizacích z r.1949 a z vnitrocírkevní potřeby usnesl se změnití dosavadní církevní zřízení z r.1931 č.155 Sb takto: Zřízení ČCE obsahuje tyto části:

1. Základní zřízení

2. Řády:

- a) řád členství v církvi
- b) řád sborového života
- c) řád výchovy v církvi
- d) řád o správě církve
- e) řád jedna cí
- f) řád volební
- g) řád pro kazatele
- h) řád kárný
- ch) řád theologické práce
- i) řád hospodaření církevních sborů
- j) řád bohoslužebný (agenda)
- k) řády další podle potřeby.

(II.)

Konvent žádá, aby byla v preambuli uvedena starokřesťanská vyznání reformací přejatá. (VI.)

Konvent navrhuje přijetí jména Evangelická církev pro naši církev jako výraz touhy po sjednocení církví na základě zásad pěti odsatvců preambule, navrženého církevního zřízení. (VI.)

Konvent shledal, že uspořádání církevního zřízení působí spíše dojmem stanov spolku než řádu církve, poně vadž postrádá biblického zdůvodnění. (VI.)

Název církve změnit na Evangelická církev československá. (XI.)

Připomínky ukazují, že církevní zřízení bylo pracováno nakvap, takže jsou jakoby definitivně vyřešeny mnohé otázky zásadní důležitosti, jež nebyly předem, tak jak náleží, podle Písma ve staršovstvech projednány. Na př.: vztah církve a fakulty, otázka ordinace z povolání synodem, otázka celocírkevních kazatelů, nedůsledné začlenění presbytero-synodních zásad do celého návrhu církevního zřízení. /Ku př. synodní senior mimo sbor, otázka členství v církvi související se křtem, atd./. Vyjasnění v těchto principiálních otázkách je předpokladem vypracování církevního zřízení. Viz příkladná praxe při otázce ordinace žen, presbyterů. Tak o tom mluví i par. 94 odstavec 1, druhá věta dosavad. církevního zřízení. (VIII.)

Konvent soudí, že mělo býti církvi vyloženo, proč nebyl k jednání předložen návrh revidovaného starého zřízení, které podle minulých synodních usnesení měla právní komise při synodní radě vypracovati a máme za to, že to i vypracovala. (VIII.)

Konvent nesouhlasí s příliš rychlým projednáváním návrhu nového církevního zřízení vzhledem k důležitosti této věci. Přesto se konvent usnáší na připomínkách k předloženému návrhu církevního zřízení a soudí, že mohou býti pouze materiálem pro vypracování definitivního návrhu nového, jež vypracuje tímto synodem zvolená komise svrchu naznačenou cestou a předloží ke schválení příštímu synodu.

P r e a m b u l e.

odst. 1.

V úvod nahradit slova: "...po dobytí samostatnosti českého národa..." pokornějším: "...po navrácení samostatnosti českému národu". (I.)

Místo "tyto církve se po dobytí samostatnosti českého národa... sloučily" budiž "české větve těchto církví...".

Odůvodnění: Německé a polské větve těchto církví v tomto sjednocení zahrnuty nebyly. (II.)

Místo slov: "je částkou obecné církve Kristovy" dáti "věří o sobě, že je částkou obecné církve Kristovy". (VII.)

Přijmouti název církve Evangelická církev československá. (IV.)

Československá církev evangelická, stručně zvaná Evangelická církev, je částkou obecné církve Kristovy, která byla Slovem Božím obnovena a má jím vždy býti znovu obnovována. Historicky odvozuje svůj původ od české a světové reformace, především však navazuje na reformaci husitskou, zejména na církev podobojí až do konce odstavce. (VIII.)

Změnit slovosled 2. věty takto: "Navazuje na českou reformaci husitskou, zejména na církev podobojí a na Jednotu bratrskou, jejichž pozůstatkům bylo Tolerančním patentem r. 1781 po době protireformačního pronásledování opět povoleno... atd." (XI.)

Název církve nechť zní "Evangelická církev."

(XIII.)

odst.2.

Nechť zní takto: za jediné pravidlo víry a života uznává českobratrská církev evangelická Slovo Boží v Ježíši Kristu zjevené a v Písmech svatých Staré i Nové Smlouvy dosvědčené. V učení víry rozeznává složky podstatné, služebné a případné, a proto pak při výkladu Písem v poslušnosti i svobodě víry se učí ze starokřesťanských znění Písem a z vyznání víry, totiž z Apostolica, z nicejsko-cařihradského a Athanasiova, i ze svědectví reformačních otců, jak bylo vysloveno zejména v Kralickém výkladu Písem, ve vyznání Jednoty bratří českých podle vydání J.A.Komenského z r. 1662, v české konfesi, jakož i v augšpurském a druhém helvetském vyznání, a v reformačních katechismech, a v církevních programech a řádech, totiž v čtyřech člancích pražských a v řádu Jednoty bratří českých. Přijetím těchto rozmanitých služebných složek vyjadřuje ČCE, že reformaci pokládá v jejím východisku i cíli za jednotnou, neskončenou a že si žádá býti stále obnovována Slovem Božím.

(II.)

Vyjmenovat vý slovně: "starokřesťanských vyznání víry (apoštolské, nicejsko-cařihradské a athanasiánské)".

(IV.)

Nechť tento odstavec zní takto: za jediné pravidlo víry a života přijímá českobratrská církev evangelická Slovo Boží v Ježíši Kristu zjevené a v Písmech svatých Starého i Nového Zákona dosvědčené. Při výkladu Písem se v poslušnosti i v svobodě víry hlásí ke starokřesťanským vyznáním víry (kterým?) i ke svědectvím reformačních otců.... /až do konce odstavce/.

(VIII.)

odst.3.

Posláním církve a jejích údů jest, aby oslavovali Boha ústy i celým životem, zejména aby ozvěstovali evangelium o spasení v Pánu Ježíši Kristu a vysluhovali si svátosti podle jeho příkazů a společnou práci horlivě usilovali o vždy plnější a jasnější vyrozumování pravdě Boží. Dále, aby ve vzájemné službě a pomoci tvořili obecenství víry, lásky a naděje a aby tím vším v řádu a kázni podle příkazu Písem sloužili dílu království Božího v tomto světě.

(II.)

Konvent žádá, aby v preambuli v odst.3 byla mezi povinnostmi církve uvedena také misie mezi pohany, uložená od Pána církve, Ježíše Krista.

(III.)

Nechť tento odstavec zní takto: "Posláním a povinností církve ... podle jeho příkazu pečovat o náboženskou výchovu dětí a konfirmace, konat pastorační, evangelizační a misijní, společnou práci"

(IV.)

Buďtež vypuštěna slova: "i jejích údů".

(V.)

Místo: "oslavovati ústy i životem" raději dáti "sloven a životem" nebo vynechat "ústy" a dát "celým životem".

(V.)

Posláním církve i jejích údů jest zvěstovati evangelium o spasení v Pánu Ježíši Kristu, vysluhovati svátosti podle jeho příkazu, tvořiti obecenství údů, kteří oslavují Boha ústy i celým životem, obecenství víry, lásky a naděje ve vzájemné službě a pomoci i v řádu a kázni podle příkazu Písem a tím vším sloužiti dílu království Božího v tomto světě. (VI.)

Místo slov: "oslavovati Boha slovem i celým životem" dáti: "oslavovati Boha slovem i skutky". (VII.)

Konec třetího odstavce upravit. /ale jak? poz.red./ (VIII.)

odst. 4.

Upravit takto: "... v čistotě učili pravdě evangelia" (místo "pravdám"). (IV.)

Konec čtvrtého odstavce: aby v čistotě učili pravdě evangelia a podrobovali jí svůj celý život. (VIII.)

Čtvrtý odstavec nechť zní takto: Českobratrská církev evangelická je založena na zásadě obecného kněžství lidu Kristova. Aby se však všecko dalo slušně a podle řádu, odděluje zejména ke službě slova a svátostí řádně povolané kazatele, muže i ženy, aby podrobující celý svůj život zákonu Božímu ku příkladu křesťanského života z pověření církve učili v čistotě pravdám evangelia a sloužili jednotlivcům i celku církve ve všech odvětvích její činnosti dle vzoru církve apoštolské a příkladu Jednoty bratrské. (X.)

V poslední větě místo: "... aby v čistotě učili pravdám evangelia" budiž: "aby v čistotě učili pravdě evangelia". (XI.)

Konvent se vyslovil 37.hlasy z 81 hlasů pro ordinaci mužů i žen. (XII.)

Slova "muže i ženy" nechť jsou škrtnuta a vtčlena pmo řádu pro kazatele. (XIII.)

odst.5.

Do tohoto odstavce vložit: "vycházeje z těchto základů, usnáší se XI.synod atd..." (I.)

Nechť tento odstavec zní takto: "i ve svých rádech se církev řídí podle směrnic a příkladů Písma svatého, jejichž nepřiměřenější vystižení vidí v zásadách presbyterně-synodních. Svou činnost vyvíjí v souladu se státními zákony a s ústavou. Vycházeje z těchto základů, usnáší se synod...." (VIII.)

* * *

Paragraf 1.
Odstavec 1.

Členy českobratrské církve evangelické jsou všichni, kteří vyznávají víru křesťanskou podle Písem svatých, jak je vyjádřena v učení a v řádech českobratrské církve evangelické, jsou pokřtěni a podle jejího řádu přijati. (II.)

Členy českobratrské církve evangelické, stručně zvané evangelická církev jsou všichni, kdo byli pokřtěni a podle jejího řádu do ní přijati a kdo se účastní života a práce v církvi, jak jim to ukládají povinnosti vyplývající z vyznání víry v Ježíše Krista, stručně stanovené v par.2. odst.2. tohoto zřízení. Členství v církvi se pozbývá vystoupením nebo vyloučením. Podrobnosti stanoví řád členství v církvi. (III.)

Vypustit slovo "pokřtěni". Věta by zněla pak: "Členy ... jsou všichni, kdo byli do ní podle jejího řádu přijati." (V.)

Členy českobratrské církve evangelické ... jsou všichni, kdo v ní byli pokřtěni a podle jejího řádu do ní přijati. Členství v církvi se pozbývá vystoupením nebo vyloučením. Podrobnosti stanoví řád členství v církvi. (VIII.)

Označení člen církve budiž nahrazeno výrazem úd církve. "Údy evangelické církve českobratrské, stručně zvané evangelická církev... jsou všichni, kdo v ní byli pokřtěni a konfirmováni nebo se do ní přihlásili a byli do ní podle jejího řádu přijati." (XI.)

Členy českobratrské církve evangelické jsou všichni, kdo byli pokřtěni a podle jejích řádů do ní přijati. Členství v církvi se pozbývá vystoupením nebo vyloučením. Podrobnosti stanoví řád členství v církvi (par.16, odst.3g) (XII.)

Členy ... jsou všichni, kdo byli do ní podle jejího řádu přijati. (XIII.)

Odstavec 2.

Připojit na konec: "O přijetí rozhoduje s prozatímní platností synodní zastupitelstvo, definitivně synod." (I.)

Vypustit 1.větu ... Odůvodnění: Člen jiné církve může být jen hostem. Nebo formulovat: Práva a povinnosti (nikoli členství) mohou být propůjčeny i členům jiných evangelických církví. (II.)

K církvi se mohou svou správou na základě svobodného rozhodnutí připojit..... (VII.)

K církvi mohou být svou administrativní správou přičleněny též evangelické sbory, které nepřijaly ani jejího jména, ani jejího vyznání. (VIII.)

Paragraf 2 .
Odstavec 1.

Pozměniti takto: Církev poskytuje svým členům službu Slova, svátostí, služebností, péče pastýřské, a účast na životě, obecenství, práci a správě církve. (I.)

Církev poskytuje svým členům všechnu péči, potřebnou ke společnému pěstování křesťanského života z víry, církevní služebností a účast na správě církve. (III.)

Vynechat slova: "ve věcech náboženských". (IV.)

Církev poskytuje svým členům osobní duchovenskou péči ve věcech duchovních, a to již od let předškolních vyučováním náboženství a duchovním vedením, církevní služebností a účast na správě církve. (VIII.)

Církev slouží svým členům k víře kázáním evangelia, vysluhováním svátostí, pastorální péčí a poskytuje jim účast na správě církve. (X.)

Církev slouží svým údům kázáním evangelia, vysluhováním svátostí a pastýřskou péčí a dává jim právo účasti na správě církve. (XI.)

Odstavec 2.

Vložiti: "... kolem Slova Božího a svátostí, aby za tím účelem světili den Páně, aby vychovávali..." (I.)

Za slova "Písmo svaté" vsunouti, "a spravovali se jím, aby se shromažďovali a setrvali..."
za slova "svým bližním" vsunouti "a svou víru dosvědčovali celým svým životem". (II.)

Doplňiti: "... aby vychovávali spolu s církví své děti, mládež i dospělé ve víře..." (VI.)

Od svých členů žádá, aby pilně četli Písmo svaté, aby setrvali v bratrském obecenství života kolem Slova Božího, vychovávali spolu s církví své děti ve známosti Boží, společně oslavovali Boha, v lásce sloužili svým bližním a přispívali též hmotně podle svých příjmů na vydržování práce církve. (VIII.)

Od svých členů žádá, aby pilně četli Písmo svaté, aby neopouštěli společná shromáždění, osvědčovali svou víru životem dle evangelia, vychovávali spolu s církví své děti a mládež k víře, společně oslavovali Boha, v lásce sloužili svým bližním a přispívali též hmotně na vydržování práce církve. (X.)

Od svých údů církev žádá, aby pilně četli Písmo svaté, neopouštěli společných shromáždění, osvědčovali víru životem podle evangelia, vychovávali věrně své děti i mládež spolu s církví u víře, společně oslavovali Boha, v lásce sloužili svým bližním a přispívali též hmotně na vydržování práce v církvi. (XI.)

Odstavec 3.

Hlasovné právo mají členové starší 21 let, kteří plní své povinnosti k církvi a byli staršovstvem zapsáni do seznamu hlasovných údů. Podrobnosti stanoví příslušné řády. (VIII.)

Hlasovné právo mají všichni členové starší 18.let, kteří projevují svou víru plněním povinností v církvi, zachováním církevních řádů a pravidelnou účastí na církevním životě, především účastí na bohoslužebných shromážděních a kteří byli staršovstvem zapsáni do seznamu hlasovných členů. Podrobnosti stanoví příslušné řády. (IX.)

Hlasovné právo mají míti údové starší 21 let. (XI.)

Věková hranice pro aktivní volební právo v církvi budiž stanovena na 21 let. (XII.)

Odstavec 4.

Předsunout b před a, a za b. Důvod: Z církevní příslušnosti musí býti na prvním místě církevní řád, dle něhož hlasovné právo se uděluje nebo odmítá. (II.)

Doplniti: ... pravoplatným soudním rozsudkem, pokud je církvi znám. (VI.)

Připojit: "Církev si vyhrazuje právo posoudit ..." (VII.)

Z hlasovného práva jsou vyloučeni členové, kteří byli zbaveni a) hlasovného práva v církvi v kárném řízení nebo podle řádu členství v církvi, b) občanského volebního práva v důsledku zbavení svéprávnosti nebo pravoplatným soudním rozsudkem, c) porušovatelé vyznání a řádu jsou církevními správními orgány volány k odpovědnosti, případně ke kárnému řízení. (VIII.)

Vynechat oddíl ad a) Důvod: je obsažen v občanském zákoníku. (XI.)

Navrhuje se doplniti tento paragraf novým odstavcem 5. o právu volitelnosti zásadně. (IV.)

Paragraf 3.

Odstavec 1.

Nechť zní: Církev jest zřízena a spravuje se ve třech sborech: základní jednotkou je sbor obvodový, čili farní sbor, (stručně sbor), širší jednotkou je sbor oblastní, jinak seniorátní (stručně oblast) a nejvyšší jednotkou je sbor povšechný (územní, t.j. celá církev československá evangelická).

Odůvodnění: názvy církevní správy mají býti na první poslech v domácím jazyce srozumitelné, /na př. farní-obvodový/ a nesmí odporovat Písmu. Tak název seniorát, v dějinách církve mladý, ne nesprávně odvozen od jména oblastního správce, předsedy oblastního staršovstva, místo aby se název sboru řídil velikostí území, které zahrnuje. /Proto je lépe říci diecése, kraj, oblast./ Název farní sbor je možno ponechat, poněvadž jej lze upřesnit výkladem "obvodový".

Slova "podle zásad presbyterně-synodních" přesunout až do par.4, odst.1., kde se o způsobu správy počíná mluvit výslovně. (II.)

Odstavec 2.

Každý církevní sbor na všech stupních má právo a povinnost konati bohoslužebná shromáždění, pečovat o křesťanský život i o duchovní výchovu mládeže a dospělých údů, jakož i o vzdělání pracovníků. (III.)

Za slova "pečovat o křesťanský život pracovníků církve" vsunouti větu "vzdělávati a vychovávat děti a mládež". (IV.)

Doplniti: "... konati dílo křesťanské lásky a kázně mezi svými členy." (VI.)

Každý církevní sbor všech stupňů má právo i povinnost konati bohoslužebná shromáždění, pečovat o křesťanský život i o duchovní vzdělání údů a pracovníků církve, pečovat o osobní spasení jednotlivců, obzvláště mládeže, pastorační a bohoslužebnými shromážděními, konati dílo křesťanské lásky.... (VIII.)

Slova "na všech stupních" nahraditi slovy "v oblasti své působnosti".

Za slova "pracovníků církve" uvést "(na př. pastoračními i presbyterními konferencemi)".

Za slovo "příspěvky" dát "a dary". (XI.)

Doplniti takto: "... vybírat k úhradě svých potřeb od svých členů příspěvky a přijímat dary." (X.)

Každý církevní sbor na všech stupních má právo i povinnost konati bohoslužebná, nábožensky vzdělávatelná i správní shromáždění, pečovat o křesťanský život i o duchovní vzdělání údů a pracovníků církve, o duchovní vedení a vzdělávání dětí a mládeže, konati dílo křesťanské lásky, navštěvovati členy církve, voliti atd. (XIII.)

Vložit: "... bohoslužebná, nábožensky vzdělávatelná i správní shromáždění..." (I.)

Na konci doplniti slovy: "... a uzavírat půjčky pro církevní účely." (I.)

Paragraf 4.

Odstavec 1.

Každý sbor se spravuje podle zásad staršovsko-sněmovních (presbyterně-synodních) a a) svým správním shromážděním všech hlasovných členů nebo zastupitelů, jimi zvolených, a jeho předsednictvem b) svými staršími, kteří tvoří staršovstvo a jeho předsednictvem.

Oduvodnění: Rozčlenění na čtyři druhy správních útvarů zamlžuje a narušuje zásadu, že se církev spravuje svými sněmy a staršími. (II.)

Správa každého církevního sboru přísluší jeho správnímu shromáždění (stručně shromáždění) a zastupitelstvu, která ji vykonávají správními orgány a představiteli sboru.

Odůvodnění: správní shromáždění jsou základními a řídicími orgány, správu církve nevykonávají, nýbrž řídí.

Výkonem orgány jsou správní orgány (staršovstvo, seniorátní výbor a synodní rada) a představitelé sboru. (IX.)

Odstavec 2.

Doplniti: "... k pravoplatnému jednání a usnášeně je třeba přítomnosti a souhlasu..." (VII.)

Přijat návrh: zastupitelstvo ano, ale sborové shromáždění aspoň jednou ročně.

Za slova "nadpoloviční většiny" vložiti "hlasovných údů a jejich prosté většiny". (VIII.)

Doporučuje se ponechat dosavadní možnost svolávat správní shromáždění ke schůzi o půl hodiny později, když se ve stanovené době nesejde nadpoloviční většina členů, protože takto hrozí znemožnění jednání. (IX.)

Odstavec 3.

Shromáždění jest základním a řídicím orgánem příslušného sboru. Volí členy správních orgánů z mužů a žen, kteří usilují o řády Boží v církvi, a jsou to lidé pilní, čestní, vážní, příkladní, na nichž nelpí žádná úhona, ale o nichž se vydává dobré svědectví. Usnází se v souhlasu se Slovem Božím na základních směrnicích pro práci těchto orgánů a kontroluje jejich činnost. (III.)

Odstavec 4.

Synodní rada je předsednictvem synodního zastupitelstva (staršovstva), které je voleno synodem. Seniorátní výbor je předsednictvem seniorátního zastupitelstva (staršovstva) voleného konventem. (II.)

Zastupitelstvo (sborové, seniorátní, synodní) zvolené - vyžaduje-li toho potřeba - se souhlasem shromáždění, vykonává všechnu působnost shromáždění mimo volbu církevních orgánů a sloučení nebo zrušení sboru (seniorátního, povšechného). (III.)

Doplniti: zastupitelstvo sborové je nutné jen ve sborech nad 2.000 členů. (IV.)

Nahradiť slůvko "toto" sloven "shromáždění". (X.)

Odstavec 5.

Místo "spravuje" dáti slovo "vede" hospodářské věci sboru. (VII.)

Za odstavec vložiti "... a vede též hospodářské věci sboru s péčí řádného hospodáře a s plnou odpovědností." (VIII.)

Místo slova "zřízení" dáti "vyznání", takže věta bude zníti: "...dbá, aby vyznání a řády církve byly zachovávané..." (IX.)

Začátek odstavce nechť zní: Staršovstvo sboru -arního, seniorátního (seniorátní výbor) a povšechného (synodní rada) provádí atd. (vypustiti slova "správní orgán")

(II.)

Odstavec 6.

Místo prvního slova "představitelé sboru" dáti "předsednictvo" sboru atd. - Odůvodněně: Poněvadž zřízení je presbyterně synodní, dejme tomu výraz důsledně a užívejme všude místo termínu "správní orgán" českého staršovstvo.

(II.)

Budiž přestylisováno takto: Předsednictvo sboru (kazatel a kurátor, senior a seniorátní kurátor, synodní senior a synodní kurátor) vykonávají usnesení sborových orgánů, podpisují společně jménem sboru právní listiny a zastupují sbor navenek.

(II.)

Vynechat slova: "... představitelé sboru..." "odpovídají za činnost sborových orgánů" - odůvodnění: vynechat, protože je to prakticky neúnosné.

(IV.)

Doplniti: Představitelé sboru ... vykonávají úkol zvěstovatelský, vyznavačský, strážný a pastýřský, dozírají, aby

(VI.)

Vyškrtnout slova: " odpovídají za činnost sborových orgánů."

(VI.)

Paragraf 5.

Odstavec 1.

Volby staršovstva, faráře, seniorátního výboru, seniora, synodní rady a synodního seniora musí býti tajné. Stejně volby poslanců na synod.

(III.)

Vypustiti slova: " nebo aklaací ". (IV, VII, VIII, XI, XII)

Doplniti: ... tajnou volbou, jestliže aspoň jeden člen si ji přeje, nebo aklaací.

(VI.)

Za slova "většiny odevzdaných" vsunouti slovo "platných" hlasů.

(VIII.)

Všechny církevní orgány a poslanci do shromáždění povolávají se tajnou volbou. Výjimky stanoví volební řád. (IX, X, XIII.)

Odstavec 2.

Připojiti další větu: Do všech funkcí mohou býti voleni kazatelé v činné službě a presbyteré i když nejsou členy seniorátního nebo synodního shromáždění.

(VIII.)

Odstavec 4.

Výraz "dispens" nahradit českým "prominutí".

(III.)

Paragraf 6.

Odstavec 1.

Srozumitelněji formulovat začátek asi takto: "Svolání každého správního shromáždění atd."

(II.)

Odstavec 3.

Doplniti: " Každé správní shromáždění a každá schůze se zahajuje modlitbou a čtením Písma a končí modlitbou i požehnáním, případně i zpěvem písní." (VI.)

Doplniti: "... mohou být prohlášeny za neveřejné na návrh předsedy správního shromáždění." (VI.)

Paragraf 7.

Odstavec 1.

Doplniti větou: mají být zváni i náhradníci s právem poradením. (IV.)

Odstavec 2.

Připojit větu: Tyto volby se mohou konat též aklaací. (XI.)

Odstavec 3.

Znění takto: ... povolávají svým usnesením též členy svých sborů do různých poradních odborů nebo komisí. Odůvodnění: Výraz "sbor poradní" jest vedle "sboru" co jednotky farní nesprávný a matoucí. (III.)

Slova "poradních sborů" upravit na "poradních orgánů". (IV, V.)

Budiž doplněn ustanovením, že za členy poradních sborů mohou být voleni jen ti členové církve, kteří mají ve svyslu par. 2, odst. 3 hlasovné právo. (IX.)

Odstavec 4.

Usneseno předložití zápis o návrzích a výsledku hlasování k par. 7, odst. 4.:

- a) znění druhé věty: Členové správních orgánů mohou být znova voleni, avšak již jen na jedno další šestiletí. Po uplynutí jednoho šestiletí, pro něž nebyli zvoleni, nabývají práva k opětné volbě. (Pro tento návrh byli 4 hlasy z 95).
- b) za druhou větu vložiti: Členové synodní rady, seniorátních vyborů a kurátoři farních sborů, mohou být voleni pouze na dvě období po sobě jdoucí. (Pro tento návrh bylo 47 hlasů z 95)
- c) ponechat text jak je předložen. (Pro tento návrh bylo 32 hlasů z 95). (I.)

Větu "Mohou být znova voleni" doplnit "na dobu ještě jednoho šestiletí. Pouze členové a náhradníci staršovstva sboru farního snějí být voleni opětovně bez omezení". Odůvodnění: Setrvání seniora nebo synodního seniora v úřadě po dobu ještě delší dvanácti let by jím mimoděk vtiskovalo charakter hierarchie. Porušuje presbyterní ráz církve, bylo by krokem zpět. Je zdrávo, aby ve vedení se střídali schopní služebníci církve a předcházelo se jeho již jen setrvačnému jednostrannému výkonu. (II.)

Konventu byly předloženy 4 návrhy:

- a) seniorátní výbor a synodní rada se volí poprvé na šest let. Na dalších šest let volitelní nejsou. Znovu zvoleni mohou být až po uplynutí šestiletí, v němž nebyli zvoleni (návrh dostal 7 hlasů).

- b) správní orgány jsou voleni na šest let. Mohou být znovu voleni po dvě následující období. Nadřízeným orgánem jen výjimečně však může být povolena další volba, a to na jednomyslné přání volícího shromáždění. (Návrh dostal 10 hlasů).
- c) správní orgány jsou voleny na šest let. Mohou být voleny opět, ale jen na jedno šestiletí. V tomto případě by volby staršovstva měly být po třech letech pro polovinu staršovstva.
- d) Volby staršovstva mají být omezeny na dvě období po sobě, a to bez výjimky anebo s výjimkou. Bez výjimky návrh dostal 3 hlasy. S výjimkou návrh dostal 17 hlasů.

(III.)

Tento odstavec budiž doplněn takto: Členové synodní rady i seniorátního výboru jsou ve svých funkcích volitelní na dvě období po sobě jdoucí (šestiletí). Vztahuje se to na činné faráře i na sta rší.

(IX.)

Za druhou větu přidati: Členové synodní rady i seniorátního výboru mohou být voleni jen ve dvou po sobě jdoucích obdobích.

(XI.)

Členové správních orgánů mohou být voleni i po dvou šestiletí. Týká se také par.25, odst.1. a par.27, odst.3.

(XII.)

Odstavec 5.

Místo "mohou" být usnesením dvouřetinové většiny... dáti: "mají" být ... zbaveni členství.

(IV.)

Doplniti: "... musí být ve správním shromáždění hlasovány a mohou být usnesením ...

(VI.)

Místo slov "mohou být" dáti slovo "jsou".

(XI.)

Odstavec 7.

Uprázdnil-li se místo voleného člena předčasně, nastupuje na uvolněné místo náhradník, který zastává funkci do nejbližšího shromáždění, jež provede doplňovací volbu. Toto ustanovení se však netýká náhradníků staršovstva.

(IX.)

Poslední větu formulovati zkráceně: Náhradníci se povolávají podle rozhodnutí správního orgánu, do něhož jsou povoláváni.

(XI.)

Odstavec 8.

Doplniti: ... slib v příslušném shromáždění do rukou předsedy správního orgánu.

(VI.)

Doplnit a precisovat: ... slib do rukou duchovního správce sboru.

(VII.)

Ke konci připojit slova: v nejbližším bohoslužebném shromáždění.

(VIII.)

Před slova "správního orgánu" dáti slova "bezprostředně nadřízeného".

(IX.)

Členové správního orgánu vykonávají slib do rukou duchovního.

(XIII.)

Text paragr. 7, odst. 3, 4, a 6. ze seniorátu VIII. zní takto:

3. Povolávají svým usnesením též členy svých sborů do různých poradních orgánů, jež plní svěřené úkoly za odpovědnosti správního církevního orgánu a podle potřeby je též odvolávají.

4. Členové i náhradníci správních církevních orgánů jsou kromě virilních, voleni na šest let. Presbyteři mohou být voleni neomezeně, znovu. Členové seniorátního výboru a synodní rady však pouze ve dvou po sobě následujících šestiletích a potom opětně po uplynutí dalšího šestiletí. Úřad vykonávají, pokud nová volba na jejich místa nenabude platnosti.

6. Resignaci volených členů přijímá správní orgán, o jehož členství jde. Není-li správní orgán ani po povolání náhradníků způsobilý k usnášení, přijímá resignaci na dřízený správní církevní orgán, který nařídí novou volbu. Není-li nadřízeného správního církevního orgánu, přijme resignaci příslušné církevní shromáždění.

Paragraf 8.

Místo slova "zřídí" dáti slovo "jmenuje". (II.)

Doplníti: "...může též správní orgán z těchto příčin rozpustiti...". (VI.)

Stane-li se církevní správní orgán nezpůsobilým k usnášení nebo zanedbává-li své povinnosti ke škodě sboru, vyšetří nadřízený církevní správní orgán v nejkratší době jeho činnost a bude-li nutné, rozpustí jej. Zřídí náhradní církevní správní orgán, který zařídí novou volbu. Odvolání proti těmto opatřením nelze přiznati odkladného účinku. (VIII.)

Na konec první věty vložiti slova: "nejdéle však do tří měsíců". (XIII.)

Paragraf 9.

Odstavec 1.

Slova:
"plnoprávné členy" nahraditi slovy "plnoprávné zástupce". (VIII.)

Odstavec 2.

Upravit na zásadní formulaci: Poslanci jsou vázáni pravidlem Slova Božího. Při tom pamatují, že jsou tlumočníky sborů, jimiž byli vysláni. (IV.)

Poslanci nejsou vázáni příkazy sborů, ale berou jejich návrhy jako bratrské rady v úvahu a zkoumají Písmem jejich závažnost a prospěšnost pro církev. Při jednání a hlasování se však řídí svědomím vytříbeným vůlí Boží v Písmu zjevenou. Úřad vykonávají atd. (VI.)

Poslanci jsou povinni přednést usnesení nebo názor sborů, jež je vysílají, nejsou však vázáni jejich příkazy a řídí se při jednání a hlasování jen vlastním svědomím. Úřad vykonávají atd. (VIII.)

Na vrhuje se vynechat slůvko "jen". (X.)

První věta nechť zní takto: "Poslanci jsou vázáni příkazy sborů, jež je vysílají, leč by jim svědomí kázalo jinak." (XI.)

Poslanci tlumočí příkazy sborů, jež je vysílají, avšak nejsou jimi vázáni a řídí se při jednání a hlasování jen svým svědomím podle Slova Božího. Znění tohoto odstavce navrhuje konvent dáti také do volebního řádu. (XII.)

Poslanci jsou povinni tlumočit příkazy sborů, jež je vysílají, avšak při jednání a hlasování nejsou jimi vázáni, nýbrž se řídí jen vlastním svědomím. (XIII.)

Odstavec 3.

"Poslanec je povinen účastniti se všech řádných i mimořádných zasedání onoho shromáždění, jehož jest členem..." (III.)

Před slovo "...shromáždění" vložiti slovo "zasedání". XI.

Odstavec 4.

Poslanci skládají před zahájením shromáždění, jehož jsou členy, do rukou předsedy slib tohoto znění: (prebyteri) Slibuji před Bohem, že ve své činnosti jako starší budu svědomitě dbáti blaha tohoto sboru a přihlížeti k tomu, a by církev rostla všelijak v toho, jenž jest hlava, totiž v Krista. (členové seniorátního nebo synodního shromáždění) Slibuji před Bohem, že ve své činnosti na konventu (synodu) budu svědomitě dbáti blaha českobratrské církve evangelické tak, aby rostla všelijak v toho, jenž jest hlava, totiž v Krista. (VIII.)

Paragraf 10.

Odstavec 1.

Kazatelský neb učitelský. (II.)

Sbor může po sedmi letech hlasovat o otázce důvěry ve faráře. (II.)

Vynechat slovo "výhradní". (IV.)

Doplniti: "Ordinovaní kazatelé jsou církevní starší, muži i ženy, ke svému úřadu..." (VI.)

Místo slov "úřad kazatelský a učitelský" dáti slova "úřad kazatelský, učitelský a pastýřský". (VIII.)

Začátek nechť zní takto: "Ordinovaní kazatelé jsou církevní starší, ke svému úřadu odborně vzdělaní, kteří přijali úřad kazatelský, učitelský a pastýřský za své životní povolání..." (X.)

Za slova "církevní starší" vložiti "muži a ženy". Místo slova "učitelský" dáti "pastýřský". (XI.)

Odstavec 3.

Místo slov "duchovním správcem" dáti "duchovním pastýřem a správcem". (I.)

Přestylisovati: "Faráři a vikáři jsou duchovními správci sboru. Vikář koná duchovenskou práci za dozoru faráře." (VI.)

Farář, stejně tak vikář, je-li sám na sboru, je duchovním správcem sboru. Vikář, pokud nepůsobí na samostatném sboru, koná duchovenskou práci za dozoru faráře. (VIII)

Odstavec 3. a odstavec 6. nechť jest z církevního zřízení vypuštěn a po úpravě vložen do řádu pro kazatele, kde se také vymezí obsah titulatury farář, vikář. (XIII)

Odstavec 4.

Zaměnití za formulaci jak jest v řádu pro kazatele par. 1. odst. 6. (VI.)

Odstavec 5.

Budiž pozměněn takto: "Celocírkevní kazatelé jsou též profesori, docenti a asistenti na Komenského fakultě teologické, působící, jakož i ředitel a spirituál Husova teologického semináře, s pověřením církve. (II)

Celocírkevními kazateli jsou též asistenti, působící na Komenského teologické fakultě. (III)

Na vrhuje se celý odstavec škrtnout. (VI.)

Za slovo "profesori, docenti" vložiti "a asistenti". (XIII)

Odstavec 6.

Vynechati slovo "výhradní" (povolání)". (IV.)

Diakoni jsou neordinovaní kazatelé. Jsou to kazatelé, kteří prokázali zkouškou podle řádu pro kazatele způsobilost k pomocné službě kazatelské a přijali tento úřad pomocných kazatelů za své výhradní životní povolání. (VIII)

V případě nedostku ordinovaných kazatelů v církvi, nechť jsou povoláváni neordinovaní kazatelé, diakoni, a to jen případ od případu. Jsou to kazatelé, kteří prokázali zkouškou podle řádu pro kazatele způsobilost k pomocné službě kazatelské a přijali tento úřad za své životní povolání. (X.)

Odstavec 7.

Všichni ordinovaní kazatelé jsou si rovni a vykonávají svůj úřad jménem atd. (VIII.)

Na návrh staršovstva a seniorátního výboru zřizuje synodní rada způsobilé a osvědčené presbytery, kteří by mohli jakožto ordinovaní presbyteri kázat a vysluhovat svátosti. Jakožto příležitostní výpomocní kazatelé nemají činnost kazatelskou za své životní povolání.

Odstavec 7. přečí slovat jako odstavec 8. a ponechat v navrhovaném znění (X.)

Za odstavec 7. budiž dán odstavec 8. s textem paragrafu 12, kterýžto paragraf by tím odpadl. (VI.)

Paragraf 11.
Odstavec 2.

Ztráta volitelnosti na stává vystoupením z církve, vzdáním se kazatelské služby v církvi, pravoplatným kárným nálezem a ztrátou státního občanství. (III. VIII.)

K tomuto paragrafu připojiti odstavec 4., aby se volitelnost dala i občanu jiného státu za podmínku, že by státní úřady s tím souhlasily. (VI.)

Paragraf 12.

Za odstavec 1. vsunouti odstavec 2. tohoto znění: Sbor pověřuje podle potřeby své způsobilé členy za učitele náboženství sborové sestry a jiné pracovníky podle usnesení synodu. - Nadpis paragrafu 12. pak bude zníti "Výpomocní kazatelé a sborové pracovníci". (XIII)

Paragraf 13.
Odstavec 1.

Doplniti takto: "Kazatelé a výpomocní kazatelé mohou se vzájemně ..." (XI.)

Odstavec 2.

Vložití a na konci doplniti takto: "...může býti výjimečně v odůvodněných případech církevní služebnost ... senior, když s ním byl otázku služebnosti projednal." (I.)

Usneseno jednomyslně tento odstavec církevního zřízení nevkládat. (III)

Celý odstavec vycištět a dát do příslušného řádu. (IV)

Doplniti: Souhlas, může jej dáti senior za předpokladu, že platné řády církve budou vykonavatelem funkce zachovány, pokud možno po slyšení příslušného staršovstva. (V.)

Doplniti: Odepře-li místně příslušný kazatel souhlas, může jej dáti senior, po uvážení okolností a slyšení staršovstva. (VI.)

Odstavec nechť zní takto: "Církevní služebnosti koná pro údy sboru vždycky místní kazatel. Odchyly mohou býti připuštěny jen ve zcela výjimečných případech a to za souhlasu staršovstva. (IX.)

S žádostmi o výkon ^{církevních} služebností jiným než příslušným kazatelem obrací se uá sboru nejprve na svého příslušného kazatele. Odepře-li místně příslušný kazatel souhlas, může jej dáti senior. (XI.)

Na žádost člena sboru může býti církevní služebnost vykonána jiným než příslušným kazatelem. Odepře-li místně příslušný kazatel souhlas, může jej dáti senior po slyšení příslušného staršovstva. (XII.)

Závěr odstavce nechť zní: "Odepře-li místně příslušný kazatel souhlas, může jej dáti senior po slyšení staršovstva. (XIII.)

Odstavec 3.

Nově uspořádat: "...ustanoví senior na potřebnou dobu za dočasného zástupce jiného kazatele a to v dohodě se staršovstvem sboru a se souhlasem státní správy." (I.)

Doporučuje se přesnější formulování o postavení zástupce v uprázdněném sboru. (IV.)

Konec odstavce formulovati takto: "...ustanoví senior po dohodě se staršovstvem a se souhlasem státní správy na potřebnou dobu za dočasného zástupce jiného kazatele." (VIII.)

Paragraf 14.

Odstavec 1.

Doplniti, že překážkou je i švagrovství, ale připojiti větu: Dispens může udělit nadřízený orgán. (IV.)

Odstavec 2.

Dispens může udělit synodní rada na návrh staršovstva. (II.)

Tento odstavec doplniti takto: "Učitelům fakulty, převážně praktických disciplin, může synodní rada udělit dispens. Tito kazatelé nemohou však býti voleni za členy seniorátního výboru, synodní rady nebo synodu." (VIII.)

Navrhuje se celý tento odstavec vypustit. (XI.)

Odstavec 3.

Budiž doplněn takto: Členy téhož správního orgánu nesmějí býti zároveň manžel a manželka, rodiče a děti, bratři a sestry, tchán nebo tchyně, zeť nebo snacha, švagři nebo švagrové. (III. VIII. XIII.)

Paragraf 15.

Odstavec 3.

Většina členů konventu byla pro zrušení. Nedávat do zřízení, ponechat internímu jednání. (VII.)

Paragraf 16.

Odstavec 3.

Vložiti: "...usnáší synod po slyšení staršovstva, s platností...". (I.)

Místo "celocírkevní" užívat raději "řády pro celou církev". (II.)

Vynechat první slovo "celocírkevní". Postačí "řády závazné pro všechny sbory..". (II.)

Vysloveno, aby příslušné řády byly co nejdříve připraveny a staly se předmětem jednání synodu. (IV.)

Budiž vydán také řád bohoslužebný. (VI.)

Začátek odstavce nechť zní takto: Celocírkevní řády, závazné pro celou církev a všechny sbory, usnáší synod. Jsou to zejména řády, rozvadějící církevní zřízení v těchto směrech: (VIII.)

Paragraf 17.
Odstavec 1.

Každý vyšší správní orgán má povinnost zastaviti a zrušiti usnesení, rozhodnutí a volby, které odporují církevnímu zřízení, celocírkevním řádům nebo státním zákonům. (III.)

Odstavec 2.

Z usnesení, rozhodnutí a voleb církevních orgánů může se odvolati každý člen i orgán církve tím dotčený instančním postupem k nadřazeným orgánům až k synodní radě a synodu. (VIII.)

Odstavec 3.

Přehoditi odstavec 3. a 4., protože tak je to logičtější. Anebo vůbec vypustiti oba odstavce a dáti je do řádu. (II.)

Druhá věta nechť zní takto: Z rozhodnutí synodní rady, která nemají povahu jen správní, může se každý úd církve, sborové a seniorátní orgány, sborové a seniorátní shromáždění odvolati k synodu. (XI.)

Z rozhodnutí synodní rady.... může se sborové shromáždění, seniorátní výbor nebo konvent odvolati k synodu. (III.)

Pokračování připomínek na str.19.

§ 18.

odstavec 1.

V řádce 2. vložit a řádku 3. nahradit takto: "...v určitém obvodu rodiny a jednotlivé členy církve ... jakož i ke službě a práci při společných duchovních a církevních úkolech." /I./

Místo "v obecnství Slova a života" dát: "v obecnství Slova, víry a života." /X./

odstavec 2.

Druhou větu do řádku. /II./

Usneseno požádati, aby filiálním sborům, kde pokles počtu duší jest jen dočasný, byla ponechána dosavadní forma jejich existence. /III./

Přestylisovat: "Dosavadní sbory filiální stávají se sbory farními." /VI./

Škrtnouti druhou větu celou, poněvadž nepotřebujeme farních sborů, které by nebyly obsazeny duchovním. /IX./

Pozměniti takto: "Sbor má svého kazatele. Dosavadní sbory filiální, které mají svého kazatele, trvají dále jako sbory farní." - Konvent navrhuje upustiti od užívání názvu "kazatelská stanice" jako nevhodného a na místo toho užívati pro kazatelské stanice názvu "sbor filiální", který je již vžitý a výstižný. /X./

odstavec 3.

Doplnit: "...propuštěn "staršovstvem" do jiného sboru a tam "staršovstvem" za člena přijat. /IV./

Konvent se usnáší na tom, aby komise pro řád členství v církvi vážně přihlédla k návrhu ústeckého sboru, aby totiž nejen bydliště rozhodovalo o členství ve sboru, ale aby stejně rozhodující bylo i opravdové přihlášení do sboru. /V./

Navrhuje se vypustiti slova: "na svou žádost." /X./

"Každý člen církve náleží ke sboru, v jehož obvodu má trvalé bydliště, leč by byl z vážných důvodů na svou žádost s t a r o š v s t v e m propuštěn do jiného sboru a tam za člena přijat. Odchytky ve sborové příslušnosti mohou býti stanoveny též sborovými statuty mezi sousedními sbory." /XII./

odstavec 5.

V řádce 1. nahradit slova: "... v diaspoře" takto: "... kteří jsou příliš vzdáleni od sídla farního sboru." /I./

Vypustit slova: "Nebo seniorátním výborem" /IV./

odstavec 6.

Je třeba vyznačiti, kolik členu má míti výbor kazatelské stanice. /VI./

Seniorát VIII. navrhuje toto znění § 18.:

Správa sboru a kazatelské stanice. Členství v církvi.

1. Farní sbor /stručně sbor/ je základní jednotkou církevní, spojující v určitém obvodu členy církve k obecenství křesťanského života víry, jakož i ke správě společných duchovních a církevních zájmů.

2. Farní sbor, jakož i sbor seniorátní a povšechný, poskytuje svým členům duchovenskou péči ve věcech duchovních a mravních i ostatní služby církevní. Podle učení Písma svatého mají členové navzájem nárok i povinnost bratrského účastenství ve všech věcech svého života, bratrské utěchy ve strastech, pomoci v těžkostech, rady v nesnázích, povzbuzení a pozdvižení v slabostech a pochybnostech, a účasti v radostech. V rámci církevního zřízení mohou mít účastenství na veškeré činnosti a péči sborové i na správě církve podle předpisu tohoto zřízení.

3. Členové jsou pak povinni řídit se ve svém životě evangeliem Kristovým a církevním řádem, účastnit se církevního života, jmenovitě společných shromáždění a svato večere Páně a býti svědky Kristovými svému okolí. Mají býti podle své možnosti a podle svých darů spolupracovníky v církvi a přispívati též hmotně na vydržování svého sboru a celé církve podle obecných a sborových ustanovení v poměru ke svým příjmům.

4. Sbor pak má zejména tato práva a povinnosti:

- a/ konati bohoslužebná a církevní shromáždění a církevní úkony
- b/ pečovati o své členy stálou pastorem
- c/ pečovati o další vzdělání církevních pracovníků, a to duchovních i světských
- d/ pečovati o náboženskou literaturu a její rozšíření
- e/ zřizovat a udržovat dobročinné ústavy a konat práci křesťanské služby
- f/ volit církevní orgány a ustanovovati zaměstnance a propouštět je
- g/ usnášeti se na církevních řádech a provádět je
- h/ nabývatí movitého a nemovitého jmění podle předpisů občanského zákoníka a spravovati je
- ch/ vybíratí k úhradě svých potřeb a potřeb celé církve od svých členů členské příspěvky a konati sbírky.

5. Každý sbor podléhá ve své činnosti dohledu nadřízených církevních orgánů. Má též právo předkládati jim instancí cestou svá přání, návrhy a stížnosti.

6. Sbor má svého stálého kazatele. Sbory filiální, které mají svého kazatele, trvají dále jako sbory farní.

7. O změně sídla sboru rozhoduje k žádosti dvou třetin hlasovných údů seniorátní shromáždění.

8. Pro členy sboru v diaspoře může býti staršovstvem nebo seniorátním výborem zřízena kazatelská nebo misijní stanice.

9. Kazatelská nebo misijní stanice koná pravidelná bohoslužebná shromáždění a volí si na shromáždění svých členů ke své správě výbor, podřízený staršovstvu. Členy výboru jsou též sboroví kazatelé.

10. Podrobnosti správy a poměr mezi kazatelskou nebo misijní stanicí upraví se statutem. Stanice kazatelská může se schválením staršovstva nebo seniorátního výboru samostatně hospodařit a nabývatí vlastního jmění.

11. Řídícím orgánem sboru je sborové shromáždění, jež může přenést část svých oprávnění na sborové zastupitelstvo. Žáležitosti sboru spravuje staršovstvo v čele s kazatelem a kurátorem.

12. Každý člen církve náleží ke sboru, v jehož obvodu má trvalé bydliště.

§ 19.

odstavec 1.

V řádce 2. škrtnout od slova "pokud..." a nahradit takto: "... jednou ročně k posouzení a přijetí výroční zprávy o životě sboru. Sborové účty a rozpočet může projednat a schválit sborové zastupitelstvo." /I./

Vypustit: "pokud není zvoleno atd." /II./

... sborové shromáždění svolává se nejméně jednou do roka, a to v každém případě. /III./

Doplnit: sborové shromáždění "svolává se v každém případě nejméně jednou za rok, i když je ve sboru voleno zastupitelstvo". /IV./

Vynechat "pokud není zvoleno sborové zastupitelstvo." /V./

Sborové shromáždění tvoří členové sboru zapsaní do seznamu hlasovných údů. Schází se nejméně jednou ročně.

Druhá věta měnit zní: "... svolává se nejméně jednou ročně i v tom případě, že jest zvoleno sborové zastupitelstvo." /VIII./

odstavec 2.

V řádce 4. vložit: "... kazatele ani staršovstvo ani se usnáseti..." /I./

Místo věty: "... jež vykonává atd." větu: "jemuž náleží radit se o důležitých otázkách správy sboru, dohlížet na činnost staršovstva, stanovit směrnici pro práci sboru. Schází se nejméně jednou v roce." /II./

Zastupitelstvo nemůže však voliti faráře /§21,2/, ani se usnáseti na zrušení sboru. /III./

Doplniti: nemůže voliti "ani kazatele ani staršovstvo". /IV./

Upravit: "Ve sborech, kde toho žádá potřeba, může sborové shromáždění se souhlasem seniorátního výboru voliti z hlasovných údů sboru na šest let sborové zastupitelstvo, jež vykonává v období mezi zasedáním sborového shromáždění jeho oprávnění místo něho s výjimkou volby kazatele a staršovstva a usnášení o uzemních změnách." /V./

Sborové shromáždění zřizuje nová místa farářů, vikářů a diakonů a sborových sester. Zřizování nových míst farářských a vikářských podléhá schválení synodní rady. /VIII./

"Sborové zastupitelstvo nemůže však voliti kazatele ani staršovstvo a ani se usnáseti..." /XI./

Sborové shromáždění může se souhlasem seniorátního výboru zvoliti z hlasovných údů sboru, kteří dosáhli 24.rok a nepřekročili 65.rok, na šest let sborové zastupitelstvo, jež vykonává na tuto dobu oprávnění sborového shromáždění místo něho. Zastupitelstvo nemůže však voliti kazatele ani se usnáseti o uzemních změnách sboru. Počet členů zastupitelstva určuje řád o správě církve podle velikosti sboru. /VIII./

§ 20.

odstavec 1.

V řádce 4. pozměnit: "... v bratrské odpovědnosti vzájemně dbáti, aby dílo a život především kazatele a staršovstva, a pak i celého sboru byl ve shodě ..." /I./

Opravte: Pečovatí o duchovní život sboru a o jejich sociální potřeby. /II./

"Staršovstvo... ; přísluší mu zejména pečovatí spolu s kazatelem o duchovní život rodin sboru, podporovati a pomáhati kazateli v jeho práci, v bratrské odpovědnosti dbáti, aby dílo a život kazatele, stálších a jejich rodin byly ve shodě..." /III./

Doplnit, že k úkolům staršovstva patří i pastore. /IV./

Doplniti: ... pečovatí o duchovní život sboru a jeho rodin. /VI./

V poslední větě škrtnout slova "podle potřeby zpravidla" a nahraditi takto: "zasedá pravidelně jednou měsíčně." /IX./

Rozšířiti první větu takto: "... a s církevním řádem a předcházetí sbor vlastním příkadem slova a života." /XIII./

odstavec 2.

Doplnit určením funkční lhůty: Volí je "na šest let" /IV./

Rozšířiti tento odstavec o větu: "Polovina staršovstva může být obnovována vždy po 3 letech" /V./

Odstavec budiž doplněn další větou: "Staršovstvo je voleno na šest let a polovina jeho může býti obnovována každý třetí rok." /X./

V důsledku předchozí změny zde škrtnout slovo "zastupitelstvo" /XI./

odstavec 4.

Staršovstvo může povolati svým usnesením za své plnoprávné členy seniorátního vikáře a celocírkevní kazatele bydlící v jeho obvodu. /III./

Doplnit za slova "celocírkevní kazatele" "i seniorátní" /IX./

Budiž škrtnut. /XI./

odstavec 5.

Připojit na konci: "Kdo dovršil 70. rok svého věku, přestává být kurátorem." /I./

Výraz "funkcionář" nahraditi českým výrazem "cínovník". /III./

Před slova "jestliže jeho působením atd." vsunouti slova "po slyšení příslušného faráře". /X./

Seniorát VIII. navrhuje § 20. takto:

Staršovstvo.

1. Staršovstvo jest správním orgánem místního sboru; přísluší mu pečovati spolu s kazatelem o duchovní život členů sboru, podpírati kazatele a pomáhati mu v jeho práci, v bratrské odpovědnosti dbáti, aby jeho život i dílo, jakož i všech členů staršovstva a všech členů sboru vůbec byly ve shodě se svědectvím Písem svatých a s církevním řádem. Zasedá podle potřeby zpravidla jednou měsíčně.
2. Volí je sborové shromáždění z hlasovných lidí sboru, kteří dovršili 24 rok a nepřekročili 65. rok věku. Počet členů staršovstva určuje řád o správě církve podle velikosti sboru. Dispens od překážky příbuzenství uděluje seniorátní výbor.
3. Členy staršovstva jsou muži svého úřadu/vírilní členové/ kazatelé ve sboru ustanovení.
4. Staršovstvo může povolati svým usnesením za své plno-právné členy celocírkevní kazatele bydlící v jeho obvodu.
5. Staršovstvo volí ze sebe kurátora a další funkcionáře. Za předsedu si zvolí kazatele či kurátora, druhý z nich je místopředsedou.
6. Staršovstvo ustaví meze, ve kterých kazatel, popřípadě kurátor smí jednati jeho jménem a za jeho plné odpovědnosti.
7. Náhradník do staršovstva se povolává na sbytek období, na které byl zvolen starší, na jehož místo nastupuje.
8. Staršovstvu přísluší obzvláště:
 - a/ Pečovati o křesťanský život ve sboru, a to vlastním osobním příkladem i službou
 - b/ pečovati, aby byla pravidelně a řádně konána bohoslužebná shromáždění, udržováti církevní řád a kánon.
 - c/ působiti k tomu, aby byla svícena naděle, aby mládež školní i dospívající byla vyučována náboženství, cvičena v pobožnosti a utvrzována v pravdě evangelia, a aby také dospělí členové sboru byli dále vzděláváni a vedeni v hlubší znalosti biblické zvěsti a k plnějšímu pochopení poslání církve. Tomu mají vedle bohoslužebných shromáždění sloužiti dětské bohoslužby, hodiny náboženského vyučování, konfirmační cvičení a konfirmační slavnost, biblické hodiny a jiné pravidelné hodiny náboženského vzdělávání a zvláště kratší běhy biblického, věroučného i církevního naučného školení, cvičení náboženského zpěvu, církevní slavnosti, bratrské schůzky a pod.

- c/ usnášeti se o změnách pořádku a času chrámových shromáždění; změny v řádu bohoslužebném podléhají schválení synodní rady.
- d/ navštěvovati členy sboru, starati se o nemocné, osamělé a jinak potřebné, modlitbami, napomínáním i radou a/potěšováním pomáhati těm rodinám a jednotlivcům, kteří jsou ve zvláštních pokušeních, v nebezpečí mravního zbloudění a rozvratu, napomáhati k tomu, aby spory mezi údy sboru byly urovnány podle příkazu Písem svatých o vzájemném odpouštění.
- e/ přijímati nové členy do sboru a vylučovati z církve
- f/ spravovati knihu sborovou, /kroniku/, pečovati o sborový archiv, vésti seznamy členů sboru, sestavovati seznamy hlasovných udů, rozhodovati o námitkách proti těmto seznamům, zařizovati volby, vykládati seznamy hlasovných udů nejméně 14 dnů před každou volbou, svolávaní sborové shromáždění, nebo sborové zastupitelstvo a prováděti jeho usnesení i usnesení a nařízení vyšších církevních orgánů
- g/ voliti a propouštěti vikáře, diakony, zvláště učitele náboženství, varhaníky, sborové sestry, kostelníky a jiné zaměstnance sboru a udělovati jim dovolenou
- h/ pečovati o hmotnou schopnost sboru, klásti ze správy majetku řádné účty, sestavovat rozpočet sboru, spravovat inventář a pořizovat jeho soupis, rozvrhovat sborové příspěvky podle klíče na členy sboru, pečovati o pořízení a udržování církevních budov a jiného majetku sborového
- ch/ navrhovati sborovému shromáždění výši služebních požitků sborových zaměstnanců, pokud nejsou hrazeny státem
- i/ podávati v prvních měsících každého roku sborovému shromáždění účty za minulý rok i zprávu o stavu sboru a o práci vykonané v minulém roce. Účty tyto i rozpočet musí býti veřejně vyloženy nejméně čtrnáct dnů před výroční schůzí sborového shromáždění. Účty sborové musí býti předloženy do konce dubna každého roku seniorát nímu výboru ve dvou stejnopisech
- j/ v lásce předkládati duchovním správcům i jiným členům staršovstva jakožto spolubratřím přání a stížnosti týkající se jeho úřadování a způsobu života, a kdyby to nemělo úspěchu, činiti oznámení vyšším úřadům církevním
- k/ předkládati seniorovi odůvodněné návrhy, týkající se církevního života a zřízení
- l/ voliti ze svého středu poslance na konvent, a to ve sborech do 600 duší jednoho, do 2000 duší dva a přes 2000 duší tři a stejný počet náhradníků
- m/ jednati a usnášeti se o všech věcech sborových, které nejsou tímto zřízením přikázány sborovému shromáždění nebo kazateli
- n/ s prozatímní platností až do příštího zasedání sborového shromáždění nebo zastupitelstva činiti nutná, neodkladná opatření

odstavec 1.

Místo "staršovstvo" budiž "na návrh staršovstva sborové shromáždění". /II./

Kazatele /ordinované i neordinované/ povolávají sbory podle řádu pro kazatele. /III./

Doplnit na konci: " a to po čtvrtletní výpovědní lhůtě." /IV./

Vikáře a diakony volí staršovstvo po dohodě se synodní radou na dobu určenou povolací listinou. Nebyla-li doba určena, zaniká jejich úřad po výpovědi dané jimi nebo s staršovstvem nebo nadřízeným správním orgánem. /VIII./

Zmíniti takto: "vikáře a diakony volí staršovstvo z kandidátů doporučených synodní radou..." /XIII./

odstavec 2.

Faráře volí sborové shromáždění na návrh staršovstva sboru schválený synodní radou po slyšení příslušného seniora. Podrobnosti stanoví volební řád. /VIII./

Za slova " po slyšení příslušného seniora" dáti slovo "na doživotí". /IX./

odstavec 3.

Synodní rada potvrdí volbu kazatele po zjištění, že se konala v souhlase s církevním zřízením a volebním řádem a že povolací listina odpovídá církevním předpisům. /VIII./

odstavec 4.

V řádce 1. škrtnout slovo "slavnostně". /I./

Do řádu. Do 60ti dnů. bez slova "slavnostně". /II./

Senior uvede zvoleného faráře v úřad do dvou měsíců po jeho nastoupení. Důrazně se žádá vynechat "slavnostně". /III./

Vynechat a dát do řádu. /IV./

Slovo "slavnostně" budiž nahrazeno slovy "v bohoslužebném shromáždění". /V./

Podpisem povolací listiny se zvolený kazatel zavazuje povolání přijmout a nejméně pět let úřad zastávat. Po tu dobu není volitelný na místo kazatele v jiném sboru. Dispens uděluje po vyjádření seniorátního výboru synodní rada. /VIII./

Vypustit slovo "slavnostně". /XI./

Instalace nechť je nejen u faráře, ale i u vikáře na samostatném sboru. Škrtnout slovo "slavnostně". /XIII./

odstavec 5.

Doplnit větou o možnosti položení otázky důvěry. /IV./

Doplniti: "Sbor prokázaně a zjevně upadá." /VII./

Senior uvede řádně zvoleného faráře v úřad do 2 měsíců po jeho nastoupení.

Odstavec 5. a 6. nahraditi odstavci 5. - 8. v tomto znění:

5. Resignaci přijímá staršovstvo se souhlasem synodní rady

6. Farář může být zbaven svého úřadu na základě pravoplatného kárného nálezu.

7. Dojde-li mezi farářem a sborem k nesrovnalostem, které se ani prostředkováním seniorátního výboru nepodaří odstranit, může staršovstvo požádat seniorátní výbor o svolání mimořádného sborového shromáždění za předsednictví seniora nebo seniorátního kurátora a za podmínek obdobných shromáždění volebnímu. Tomuto shromáždění předloží předseda otázku důvěry faráři. Vysloví-li shromáždění svou většinou faráři nedůvěru, jeho úřad ve sboru zaniká.

8. Synodní rada může z úřední moci přeložiti kazatele na trvalý odpočinek, jakmile dosáhne 70.rok věku. /XI./

odstavec 6.

Do řádky 1.vložit a řádku 2.nahradit takto: "Synodní rada může po slyšení staršovstva z úřední moci ... jakmile dosáhne 65.rok věku." /I./

65.roku po slyšení staršovstva a seniorátního výboru,má-li nárok na důchodové zabezpečení. /II./

Synodní rada může z úřední moci přeložiti kazatele na trvalý odpočinek, jakmile dosáhne 65.rok věku. /III./

Změnit na "65 let". /IV./

Farář může býti zbaven svého úřadu jen na základě pravoplatného kárného nálezu synodní radou na návrh staršovstva, schváleného seniorátním výborem, nebo na návrh seniorátního výboru, popřípadě po zjištění závažných okolností synodní radou přímo, jestliže jeho působením sbor zjevně duchovně upadá. Resignaci faráře přijímá staršovstvo a schvaluje synodní rada. /VIII./

Věková hranice, po níž může synodní rada přeložiti kazatele na trvalý odpočinek, necht činí 65 let. /XIII./

odstavec 7.

Sbory nejsou nijak chráněny proti špatné práci farářů. Měl by býti připojen odstavec, ve kterém by byla formulována možnost, aby sbor mohl požádati faráře, aby odešel ze sboru, když jeho práce sbor poškozuje, a přece nejde o případy, které by se daly řešiti kárným řízením. /III./

Synodní rada může z vážných důvodů na návrh staršovstva, schválený seniorátním výborem nebo na návrh seniorátního výboru kazatele z jeho úřadu odvolati a přikázat nebo doporučit na jiné místo v církevní službě. /VIII./

odstavec 8.

Synodní rada může z úřední moci přeložiti kazatele na trvalý odpočinek, jakmile dosáhne 70.rok se souhlasem sboru. /VIII./

Doplniti dalším odstavcem: "Duchovní má právo odejiti do výslužby, jakmile mu je 65 roků." /VI./

§ 22.

odstavec 1.

Seniorát je společenství sborů. /III, VI, VIII./
Slovo "svaz" nahraditi "společenství". /IV, V, IX./
Slovo "duchovní" nahradit slovem "církevní". /XI./

odstavec 2.

O příslušnosti sboru rozhodne synodní rada. /II./
Nechť má závěr: "Po vyjádření příslušných konventů". /XIII./

§ 23.

odstavec 2.

Členy konventu jsou: a/ poslanci volení staršovstvy sborů,
b/ všichni kazatelé, c/ členové dosavad. seniorátního výboru,
d/ celocírkevní a seniorátní kazatelé, e/ po jednom zastup-
ci. /XIII./

"Pořadí členů konventu upravit analogicky podle § 27,2
/o synodu/ a připojití usnesení o možnosti pozvatí na kon-
vent diakony, vikáře při farářích, seniorátní vikáře jako
řádné členy konventu a kazatele emer. s hlasem poradním".
/III./

Změnit pořadí c, d, a. /IV./

2b/ Vynechat "samostatně". /IV./

2b/ Doplnit: "a kurátoři". /VII./

2b/ Doplnit takto: "všichni kazatelé a kurátoři seniorátu".
Konvent si tedy přeje, aby kurátoři analogicky podle synodu
byli virilními členy konventu. /XIII./

2d/ Doplnit "pokud jsou členy určitého staršovstva". /IV./

odstavec 3.

Konvent zasedá pravidelně jednou za rok. /II./

Doplnit třetí větu takto: "Svolán musí být požáda-li o to
alespon jedna třetina sborů seniorátu nebo jedna třetina
členů konventu". -- Zdůvodnění: Navrhované ustanovení sy-
nodní rady snižuje význam poslanců. /IX./

odstavec 4.

Jeden poslanec na 9 sborů. /II./

Upřesnit takto: "Konvent volí seniorátní výbor na šest let
/§ 25/ a poslance ...". /XI./

Seniorát VIII. navrhuje tento text:

4. Seniorátnímu shromáždění přísluší :

a/ jednati o stavu prací a o potřebách seniorátu a jednotli-
vých sborů podle zprávy seniorovy, i o činnosti jeho
vlastní i seniorátního výboru

- b/ jednati a usnášeti se o předlohách, zaslaných synodní radou, o návrzích staršovstev, seniorátního zastupitelstva nebo seniorátního výboru, nebo o podnětech, vyšlých z porad seniorátních i z poradních sborů seniorátních a o návrzích, podaných nejméně pěti přítomnými členy,
- c/ jednati o stížnostech na duchovní, starší, seniora nebo seniorátní výbor a předkládati usnesení o tom synodní radě,
- d/ usnášeti se o sloučení a zrušení sborů a o změnách jejich sídla,
- e/ usnášeti se o statutech seniorátních a vyjadřovati se o změnách ve složení seniorátu,
- f/ zkoumati a schvalovati účty seniorátu a náklad na seniorátní výdaje i na podpory sborům nebo důležitým církevním podnikům. K tomu cíli může seniorátní shromáždění ukládati sborům poměrné příspěvky.
- g/ voliti seniorátní výbor a jeho náhradníky,
- h/ voliti poslance na synod na tříleté období začínající příštím řádným zasedáním a končící před dalším řádným zasedáním synodu. Volí se po jednom kazateli a po jednom starším na každých 8 sborů a na zbytek převyšující 4 sbory a stejný počet náhradníků,
- ch/ usnáší se o návrzích na synod.

§ 24.

odstavec 1.

Ne kurátor nýbrž po jednom poslanci ze sboru. /II./

"dvakrát ročně" /VIII./

Usneseno jednomyslně škrtnouti, poněvadž seniorátní zastupitelstvo by nemělo jiné funkce, než stanovit kandidátku nového seniorátního výboru. Na to stačí schůze kurátorů a farářů. Kromě toho je možno svolávat presbyterní konference v seniorátě. /IX./

odstavec 2.

Doplnit: "pro práci seniorátu, sledovat duchovní a hospodářský stav sboru, určovat sborům výši repartice a ..."
/VIII./

"Do církevního zřízení nocht je vsunut požadavek, že počet kandidátů, určených seniorátním /synodním/ zastupitelstvem, má být větší, než počet počet těch, kteří budou voleni."
/XIII./

Doplnit: Jiné seniorátní konference.

Mimo seniorátní shromáždění a schůzi seniorátního zastupitelstva mají se konati také pravidelné porady starších, duchovních, učitelů náboženství a církevních pracovníků. Svolává je i předseda jim senior nebo osoba jim pověřená. Není-li při svolání výslovně stanoveno jinak, jsou tyto porady přístupny všem členům církve. Mají úkol poradní a mohou předkládati podněty a návrhy seniorátnímu zastupitelstvu a seniorátnímu shromáždění.
/VIII./

§ 25.

odstavec 1.

Doplniti: "...z farářů v činné službě seniorátu seniora, z farářů a vikářů v činné službě konseniora a dva náhradníky". /VI./ 14.hlasů pro a 2 proti.

odstavec 2.

V druhé řádce pozměnit: "zpravidla jednou za měsíc ve výjimečných a zvláště spěšných případech může však též jednati....." /I./

Vynechat větu: "Může však písemně" /IV./

Seniorát VIII. navrhuje zase tento text § 25.:

1. Konvent volí z kandidátů navržených seniorátním zastupitelstvem čtyřčlenný seniorátní výbor se čtyřmi náhradníky, a to z farářů v činné službě seniorátu seniora, konseniora a dva náhradníky a ze starších seniorátu seniorátního kurátora, jeho náměstka a dva náhradníky v případě, že počet duší seniorátu jest menší než 25.000. Je-li v seniorátu více než 25.000 duší, volí konvent šestičlenný seniorátní výbor a 6 náhradníků, a to z farářů v činné službě seniorátu seniora, konseniora a člena seniorátního výboru a tři náhradníky. Ze starších seniorátu seniorátního kurátora, jeho náměstka, člena seniorátního výboru a tři náhradníky.
2. zůstává stejná.
3. Seniorátní výbor jest správním orgánem seniorátu. Do jeho působnosti náleží jednati a usnášeti se o všech věcech seniorátu, které nejsou výslovně přikázány konventu nebo seniorovi, zejména pak mu přísluší:
 - a/ připravovati předlohy pro seniorátní zastupitelstvo a seniorátní shromáždění zavčas tak, aby je dostal každý člen nejméně 14 dnů před zasedáním k prostudování,
 - b/ vykonávat usnesení seniorátního zastupitelstva a seniorátního shromáždění,
 - c/ usnášeti se o rozpočtu seniorátu, spravovati seniorátní pokladnu, předkládati seniorátnímu shromáždění účty ke schválení
 - d/ dohlížeti na správu církevního jmění všech sborů a provádět svým členem případnou kontrolu pokladny a sborového hospodářství ve sborech,
 - e/ zkoumati a schvalovati účty všech sborů a kazatelských stanic, schvalovati nabytí a zcizení sborových nemovitostí a majetkové dispoice sborové, posuzovati zamýšlené nové stavby církevní a posílati posudky a návrhy o tom synodní radě k rozhodnutí, pokud je nemůže rozhodnouti ve vlastním oboru působnosti
 - f/ posílati synodní radě rozpočty a výpisy z účtů seniorátu a všech sborů
 - g/ schvalovati sborové statuty a statuty kazatelských stanic a posílati je na vědomí synodní radě
 - h/ dohlížeti na náboženský a církevní život ve sborech a činiti potřebná opatření,

- ch/ zřizovati seniorátní poradní sbory pro jednotlivé obory práce a jmenovat jejich předsedy z členů seniorátního výboru nebo jejich náhradníků a další členy poradního sboru a řídit za jejich pomoci práci ve sborech,
- i/ udělovati a odvolávati oprávnění k vyučování náboženství na školách I.a II.stupně,
- j/ sborové funkcionáře, zdráhající se vykonávati uloženou jim povinnost, donucovati k poslušnosti nejprve důtkou, a kdyžby zůstala bez výsledku, navržením kárného řízení,
- k/ urovnávati sborové rozepře, rozhodovati o odvoláních z usnesení, rozhodnutí a voleb nižších církevních orgánů,
- l/ v naléhavých případech zastaviti činnost staršovstva nebo je rozpustiti a učiniti opatření pro správu sboru,
- m/ rozhodovati o převedení obcí nebo částí jejich od sboru ke sboru,
- n/ usnáseti se, popřípadě podávati posudky o změnách ve složení sboru, o zrušení nebo spojení jich, pak posudky a návrhy o tvoření sborů nových, o přeložení sídla sborů, schvalovati, popřípadě zřizovati kazatelské stanice,
- o/ schvalovati usnesení sborového shromáždění o zřízení zastupitelstva a počtu starších,
- p/ podávati synodní radě doporučení a návrhy na přeložení nebo propuštění kazatele,
- q/ podávati na požádání zprávu seniorátnímu zastupitelstvu, seniorátnímu shromáždění nebo synodní radě o všech věcech, týkajících se porěrů sborových i seniorátních a dáti jim nahlédnouti do spisů,
- r/ zřizovati zkušební komise pro zkoušky učitelů náboženství na školách I.a II.stupně, zkoumati a potvrzovati volby učitelů náboženství na školách I.a II.stupně,
- s/ svolávati podle potřeby seniorátní zastupitelstvo, případně jiné seniorátní konference a na nich se raditi o důležitých otázkách seniorátní správy,
- t/ jednati a usnáseti se o všech věcech seniorátu, které nejsou výslovně přikázány seniorátnímu konventu, seniorátnímu zastupitelstvu nebo seniorovi
- u/ s prozatímní platností do zasedání příštího konventu vydávati v nutných, naléhavých případech nařízení o správě církevní, vyhražené konventu.

§ 26.

Odstavec 1.

V 1.řádce vložit: "Seniorovi přísluší zejména dohlížeti a konati pastorační péči nad sbory". /I./

Navrhuje se tento text "Seniorovi přísluší zejména dohlížeti na církevní pracovníky a sbory seniorátu" /X.a XIII./

Senior zaujímá přední místo mezi ordinovanými kazateli seniorátu jako první mezi rovnými. Seniorovi přísluší zejména a/ uvádět v úřad kazatele seniorátu, b/ konat visitace sborů seniorátu. /II./

odstavec 2.

"Senior předsedá seniorátnímu výboru a konventu a v této funkci ho zastupuje seniorátní kurátor, případně konsenior." /XIII./

odstavec 3.

Na konci doplnit: "...seniorátní výbor po slyšení staršovstva sboru, jehož farář zastává úřad seniora." /I./

odstavec 4.

Škrtnouti poslední dvě slova "nebo seniora". /VI./

"....seniora a seniorátní výbor má uvádět v úřad..." /VII./

odstavec 5.

Seniora v jeho úřadě kazatelské zastupuje seniorátní vikář, kterého v dohodě se seniorem volí seniorátní výbor z kandidátu navržených synodní radou. /II./

doporučuje se změna formulace, aby byla zdůrazněna volba seniorátním výborem. /IV./

Seniorát VIII. navrhuje opět takto:

1. Senior jest volen z farářů v činné službě v seniorátu, kteří dosáhli 35. roku a nepřekročili 65. roku věku.

2. Seniorovi přísluší dohlížeti na sbory a církevní pracovníky sborů, zejména (přesně) pak kromě povinností stanovených jinde v tomto zřízení, přísluší:

a/ pastýřsky dohlížeti na působení a život kazatelů a studujících bohosloví, starších, učitelů náboženství, a jiných církevních pracovníků v seniorátě, pečovati o jejich další vzdělávání, a to svoláváním porad duchovních, starších, učitelů náboženství a j., podporovati je v jejich působení, míti v evidenci studující bohosloví a podávati o nich zprávu synodní radě,

b/ uváděti faráře a vikáře v úřad, dávati farářům dovolenou a oznamovati dovolené synodní radě,

c/ pečovati se staršovstvem o administraci sborů,

d/ činiti návrhy, aby farář nebo vikář, odchází-li ze sboru, byl zproštěn svého úřadu,

e/ konati přípravy k jednání seniorátního zastupitelstva a seniorátního shromáždění a svolávati je, jakož i podávati zprávu,

f/ Nejméně dvakrát za funkční období konati visitace v každém sboru, o visitaci podávati zprávu seniorátnímu výboru a synodní radě, popřípadě i seniorátnímu zastupitelstvu a seniorátnímu shromáždění,

g/ dohlížeti na náboženskou výchovu mládeže školní i dospívající, míti dozor na veškeré vyučování náboženství, jednati se školními úřady ve věcech vyučování náboženství na školách,

h/ Předkládati synodní radě s odůvodněným vyjádřením žádosti, návrhy a stížnosti, jí svěřící....,

ch/ pečovat o dobrý pořádek a bezpečné uschování seniorátního archivu a řádně jej odevzdati novému seniorovi

3., 4. 5., 6 viz odst. 2. až 5. návrhu.

/VIII./

§ 26 a 28 doplnit tímto ustanovení: Seniori, synodní senior a synodní kurátor mohou být voleni nejvýše na dobu 2 šestiletí, t.j. na 12 let.

/X./

§ 27.

odstavec 2.

d/ Dva zástupci Komenského fakulty ... /II./

d/ "počet zástupců KF budiž snížen ze tří na dva a stejný počet náhradníků". /XIII./

d/ Dva zástupci Komenského fakulty, která vedle dvou náhradníků ze sebe zvolí celocírkevní kazatele, působící na této fakultě. Platí o nich ustanovení § 9. tohoto zřízení. /VIII./

odstavec 3.

Synod ... za dva roky. /II./

Doplniti poslední větu: "...svoláno musí být, požádali o to alespon třetina seniorátů, nebo třetina synodálů." /IX./

odstavec 4.

... jeden z nich je volen z členů synodu - kazatelů, druhý z nekazatelů.... /II./

Předsedou je synodní senior. V řízení synodu jej zastupují synodní kurátor, náměstek synodního seniora a dva místopředsedové synodu volení synodem, a to jeden ze seniorů a jeden ze seniorátních kurátorů. /VIII./

Navrženo, aby místopředsedy synodu mohli býti kteříkoliv poslanci z duchovních a kteříkoliv z presbyterů, nikoliv toliko jeden ze seniorů nebo seniorátních kurátorů. Ze členů synodu zvolených Komenského fakultou nemá býti místopředsedou synodu nikdo.

odstavec 5.

Ve čtvrté řádce vložit: "...předlohy o těchto věcech, ale také návrhy všech celocírkevních řádů musí býti předem zaslány." /I./

Místo "o bohoslužebném řádu"... "o všech řádech". /V./

Doplniti:.... sloučení s jinými církvemi a o církevním zřízení, rozhodovati i o pilných návrzích, které nemohly být projednány instanční cestou a které předsednictvo synodu přijalo. /VI./

Do druhé řádky doplnit: " a všech řádech vůbec." /VIII./

Odstavec budiž přestylisován takto: "Předlohy o těchto věcech musí být předloženy aspon tři měsíce před jejich projednáváním k vyjádření všem staršovstvům." /X./

odstavec 7.

Na konci doplnit: "dále přísluší synodu ještě práva a povinnosti uvedené podrobně o správě církve." /VIII./

odstavec 8.

Přijat návrh, aby nebyla uváděna věková hranice u synodního seniora. /VII./

Doplnit ve větě "volí synodní radu"..."na šest let" /IV./

odstavec 9.

"...a dva jejich náhradníky" vložit do řádu. /II./

Z každého sboru jeden kazatel a jeden starší na generální synod jednou za 10 nebo více roků. /II./

§ 28.

vůbec škrtnout, necht zůstane při dosavadní praxi svolávání konferencí seniorů a seniorátních kurátorů, jakožto poradního sboru synodní rady. /XII./

odstavec 1.

Škrtnout: "a jeden člen synodu /místopředseda synodu/ z řad profesorů KF". /VIII./

odstavec 2.

Na konec tohoto odstavce dát doplnění: "Stanoviti výši repartie pro jednotlivé senioráty a rozhodovati o zrušení nebo sloučení sborů". /VIII./

Za slovo "...správních" doplniti "a hospodářských". /XI./

Místo "usnášeti se nadpoloviční většinou" necht je vloženo "raditi se o prozatímních..." /XIII./

Čelý tento odstavec necht zní takto: "Synodnímu zastupitelstvu přísluší v období mezi synody raditi se o naléhavých otázkách náboženského a církevního života, připravovati program pro zasedání synodu, navrhovati synodu kandidáty pro volby do synodní rady a raditi se o zatímních správních opatřeních a celocírkevních řádech." /X./

Za tento § budiž vložen nový § tohoto znění:

"Předsednictvo synodu"

1. Členy předsednictva synodu jsou mocí svého úřadu syn. senior a syn. kurátor. Dále jeden senior a seniorátní kurátor, jeden profesor KF, kteří jsou voleni synodem. Předsedou je ordinovaný kazatel. Synodní senior a synodní kurátor jsou místopředsedy.

2. Předsednictvo synodu je odpovědno synodu /synodnímu zastupitelstvu/ za to, že časově naléhavé otázky v životě

církve jsou po všech stránkách včas a odpovědně řešeny. Dohlíží, aby usnesení synodu a synodního zastupitelstva byla plněna a kontroluje práci synodní rady. Se synodní radou připravuje celoroční pracovní plán. Prostřednictvím synodní rady svolává synod^asynodní zastupitelstvo a připravuje program pro jejich zasedání. Zasedá nejméně jednou měsíčně."- Zdůvodnění: Mezi synodní radou a synodem je jakési vacuum. Synodní rada je správním orgánem a odpovídá synodu. Synod však nemá naprosto žádnou možnost, aby práci synodní rady kontroloval. Tento úkol by mělo předsednictvo. Synod podle nového církevního zřízení by byl orgánem trvalým - má poslance se stálým mandátem, proto musí mít stále předsednictvo. Jím nemůže být synodní rada je-li synod orgánem řídicím a synodní rada orgánem správním. Nemůže kontrolovat sama sebe.

/IX./

§ 29.

odstavec 1.

Navrhuje se škrtnout slova: " se schválením synodního zastupitelstva".

/X./

odstavec 3.

Suba/ Upravit místo "úřadování" "činnost". /IV./

Sub d/ doplnit: rozmísťovati diakony a vikáre a v prvých pěti letech služby.

/III./

Rozmísťovati vikáre a diakony na žiadosť správnych orgánů cirkve. /XI./

Místo "rozmísťovati" ... "navrhovati k volbě". /IV./

sub f/ Škrtnout větu: "a schvalovati a doporučovati knihy užívané při bohoslužbě a vyučování náboženství" tato činnost necht je ponechána synodu. /XIII./

g/ přemístiti tento článek až na konec. /III./

h/ v druhé řádce vložit ".... a starati se o ústřední archiv s knihovnou a o spisování..." /I./

přidat i/. "je povinností synodní rady podávat synodu zprávu jak byla splněna usnesení minulého synodu". /XI./

Seniorát VIII. navrhuje :

odstavec 1.-2. nezměněn.

3. Vedle působnosti v tomto zřízení stanovené, přísluší synodní radě zejména:

a/ dohlížeti na úřadování seniorů a všech církevních orgánů,

b/ rozhodovati o zřízení nových sborů po rozhodnutí příslušného seniorátního výboru,

c/ zřizovati zkušební komise pro zkoušky kazatelů a udělovati a odvolávati oprávnění ke kázání výpomocným kazatelům

d/ rozmísťovati vikáre a diakony po dohodě se seniorátními výbory a staršovstvy

e/ ustanoviti kárný výbor, jehož předsedou jest člen synodní rady,

f/ vyhlášovati s právním účinkem synodem schválené církevní řády a jiné církevní předpisy se schválením synodního zastupitelstva, závazně vykládati s prozatímní platností do příštího synodu zřízení a celocírkevní řády a schvalovati a doporučovati knihy, užívané při bohoslužbě a vyučování náboženství,

g/ spravovati ústřední pokladnu a všechna celocírkevní zařízení s péčí řádného hospodáře a s plnou odpovědností, zejména též střediska pro vzdělávání církevních pracovníků a dobročinné církevní ústavy,

h a ch/ nezměněny

i/ jmenuje poradní odbory, jejichž předsedy jsou členové synodní rady,

j/ připravuje podrobný program synodu, jehož osnovy musí dostat každý člen synodu nejméně tři týdny před nasedáním,

k/ dohlížeti na učení, bohoslužbu, řád a kázeň českobratrské církve evangelické tak aby vše se dělo podle zásad evangelia Kristova a napomáhati vůbec k tomu, aby církevní život zdárně prospíval po stránce duchovní i hospodářské,

l/ pečovati o náboženskou výchovu mládeže i dospělých členů církve,

m/ jednati se školními úřady ve všeobecných věcech vyučování náboženství na všech školách, jakož i při ustanovování zvláštních stálých učitelů náboženství

n/ zastupovati celou církev a hájiti její zájmy a práva,

o/ zastupovati církev před církvemi zahraničními a zprostředkovati styky s nimi,

p/ vyhlášovati obecná církevní nařízení a usnesení a uveřejňovati i jiné zprávy a oznámení, dále vydávati schertismus církevní, zpěvníky, náboženské učebnice, bohoslužebné knihy a jiné spisy nebo časopisy potřebné pro náboženskou nebo církevní práci, spravovati archiv, pečovati o spisování současných dějin církevních a míti v patrnosti tisk a literaturu církevní,

r/ vykonávati usnesení synodu a dbáti toho, aby tato usnesení i celé církevní zřízení byly zachovávány,

s/ jednati a usnášeti se o všech věcech zájmu celocírkevního, které nejsou tímto zřízením přiděleny jiným orgánům církve.

/VIII./

§ 30.

odstavec 1.

Upravit takto: "Synodní senior je mezi kazateli první mezi rovnými". /III. a XIII./

Navrhujeme, aby pro synodního seniora bylo vytvořeno jiné označení. /VI./ s doporučením dotázati se jazykových odborníků.

odstavec 2.

"pozbyvá" upravit na "nepozbyvá". /IV./

Na konec připojit "po dobu svého úřadování nevykonává jiného povolání". /I./

odstavec 4.

Vynechat prvou větu o uvedení synodního seniora v úřad. Patří do řádu. /IV./

Tento odstavec nechť zní. "Synodní senior je uveden v úřad při synodu, který jej zvolí, a to buď odstupujícím synodním seniorem, není-li to však možné, nejstarším farářem, členem synodu. /X./

odstavec 5.

a/ první řádka vložit: "....dohlížeti a konati pastorační péči ve sborech a seniorátech, jakož i mezi kazateli." /I./

Konvent se usnáší žádat o doplnění § 30. povinností synodního seniora o povinnost uváděti v úřad seniory, i když jest tato již zmíněna při senioru /§26,4/. /III./

Začátek tohoto odstavce takto pozměnit: "synodnímu senioru přísluší zejména a/ pastýřská péče o seniory, faráře, dohlížení na sbory, starší, učitele náboženství a jiné pracovníky v celé církvi. /X./

sub a/ nechť zní: "... péče a dohled na sbory".... /XIII./

odstavec 7.

Vůbec vypustit a je-li nutno do řádu. /IV./

Seniorát VIII. navrhuje:

odst. 1. a 2. nezměněn

3.: Synodní senior předsedá synodní radě a synodnímu zastupitelstvu; v této funkci jej zastupuje synodní kurátor.

4.: Synodního seniora uvádějí v úřad dva nejstarší členové synodu.

5.-7. nezměněn.

Dále seniorát VIII. navrhuje ty §§:

Vyučování náboženství. Církevním orgánům náleží pečovat o to, aby se žákům vyznání českobratrského evangelického dostávalo na školách vyučování náboženství, které se musí konati na základě Písma svatého a podle osnov a učebnic církevně schválených. Tato péče přísluší všem příslušným církevním orgánům.

Ústřední církevní pokladna. 1. Českobratrská církev evangelická má ústřední pokladnu, kterou spravuje synodní rada. 2. do ústřední pokladny plynou: a/ stále nebo občasné příspěvky sborů podle rozvrhu, který provede pro senioráty synodní zastupitelstvo a pro sbory seniorátní zastupitelstvo, b/ příděly, které církev dostává ze státních prostředků, c/ jiné příjmy, příspěvky a dary. 3. Z ústřední pokladny se hrají: a/ osobní a věcné výdaje ústřední a seniorátní správy církevní, pokud nejsou hrazeny státem, b/ příspěvky sborů na různá vydání a c/ jiná vydání podle rozhodnutí synodní rady.

Ř Á D P R O K A Z A T E L E

/ Řád o výchově, zkouškách a volitelnosti kazatelů z povolání a o povolávání a působení výpomocných kazatelů. /

Na základě § 16, odst. 3 d/ církevního zřízení a v souladu se státními zákony, zvláště se zákonem č. 218/1949 Sb. usnáší se XI. synod českobratrské církve evangelické na tomto řádu pro kazatele :

§ 1.

Obečná ustanovení.

Ke službě Slova a svátostí odděluje a povolává církev - zvláštní služebníky, muže i ženy, jimiž jsou :

1. ordinovaní kazatelé. Jsou to církevní starší ke svému úřadu odborně vzdělaní, kteří přijali úřad kazatelský a pastýřský za své výhradní životní povolání a kterým církev svěřuje plnou službu Slova i svátostí. Podmínky volitelnosti za ordinované kazatele jsou stanoveny v dalších oddílech tohoto řádu. Ordinovaní kazatelé jsou ustanovováni v těchto kategoriích:

- a/ faráři, t.j. samostatní duchovní správci farních sborů;
- b/ vikáři, t.j. pomocní duchovní správci sborové, kteří konají duchovenskou práci podle návodu a za dozoru faráře v porozumění se staršovstvem. Vikář, ustanovený jako jediný kazatel farního sboru, koná práci samostatně, senior však mu ustanoví některého zkušeného faráře seniorátu za rádce, který mu má být návodem i kritikou nápomocen v práci ;
- c/ celocírkevní a seniorátní kazatelé, ustanovení při církevním ustředí nebo při seniorátech pro různé obory širší církevní práce, uvedení v § 10, odst. 4 a 5 cirk. zřízení ;

2. diakoni, t.j. neordinovaní pomocní kazatelé, kteří zkouškou podle tohoto řádu prokázali způsobilost k pomocné službě kazatelské a pastýřské a přijali tento úřad za své výhradní životní povolání ;

3. výpomocní kazatelé, t.j. údové církve, kteří byli ve smyslu § 9. tohoto řádu uznáni za způsobilé k dobrovolnému vykonávání některých služeb kazatelských.

§ 2.

Volitelnost.

1. Volitelnost k úřadu ordinovaných kazatelů a diaconů uděluje synodní rada. Může ji udělit jen takovému uchazeči, který po stránce duchovní, mravní a státoobčanské i po stránce obecného a odborného vzdělání vyhovuje požadavkům,

kladeným na služebníky Slova. Předpisy o požadovaném vzdělání a o zkouškách jsou stanoveny v dalších oddílech tohoto řádu. Volitelnost za diakona může synodní rada omociti na určitou dobu a místo.

2. Před vydáním dekretu volitelnosti zaváže se kazatel reversem, že bude věrně konati svůj úřad. Znění reversu stanoví synod.

3. Volitelnost za faráře předpokládá dosažení 26 let věku a složení zkoušky farářské /praktické zkoušky bohoslovecké/ podle § 7 tohoto řádu. Uchazeči mladší jsou volitelní jen za vikáře.

4. Volitelnost za vikáře předpokládá dosažení věku 21 let.

5. Kazatelům jiných evangelických církví může synodní rada udělit volitelnost za faráře, vikáře nebo diakony, vyhovují-li požadavkům odst. 1. a 2. Ke zjištění vzdělání může synodní rada podle potřeby požadovati složení zkoušky z předmětů jí stanovených před zkušební komisí, kterou k tomu sama ustanoví. Ordinace udělená v jiné evangelické církvi se při udělení volitelnosti za faráře nebo vikáře uznává i pro českobratrskou církev evangelickou.

6. Kazatelé nebo jiní duchovní jiných církví než evangelických mohou dosáhnouti volitelnosti za faráře, vikáře nebo diakony, jestliže se synodní rada z dosažitelných svědectví i z rozhovoru s nimi přesvědčí o řádnosti jejich dosavadního života a zdárnosti jejich duchovenského působení i o opravdovosti jejich rozhodnutí vstoupiti do církve, jestliže vykonají zkoušku před zkušební komisí synodní rady z předmětů jí stanovených a jestliže prohlásí, že souhlasí s učením i řádem církve a že přijmou její ordinaci. Volitelnost se v tomto případě uděluje na zkušební dobu tří let. Po jejich uplynutí synodní rada, shledá-li, že se osvědčili, může prohlásiti jejich volitelnost za časově neomezenou; v tomto případě se neopakuje jejich volba za faráře nebo vikáře.

7. Ztrátu volitelnosti vysloví synodní rada zvláštním rozhodnutím v každém z případů uvedených v § 11, odst. 2. círk. zřízení.

8. Vzdáním se kazatelské služby v církvi rozumí se rozhodnutí kazatele vzdáti se takové služby trvale. Vzdá-li se kazatel svého místa, pokládá se v pochybnosti takové vzdání za trvalé, nepřijme-li do jednoho roku povolání na jiné kazatelské místo v církvi.

9. Bývalým ordinovaným kazatelům a diakonům může k jejich žádosti synodní rada i opětovně prodloužiti volitelnost na dobu a za podmínek, jež sama určí. Při obnově volitelnosti se vykoná nová ordinace, leč by se synod /synodní zastupitelstvo/ usnesl uznati platnost dřívější ordinace.

§ 3.

Ordinace.

1. Ordinace je trvalé oddělení a pověření plnou službou kázání Slova a vysluhování svátostí.

2. Ordinován může býti jen ten, kdo byl na základě příslušného dekretu volitelnosti za faráře nebo vikáře některým sborem řádně povolán za kazatele. Za řádné povolání se pokládá také ustanovení za seniorátního nebo za celocírkevního kazatele.

§ 4.

Výchova a zkoušky na Komenského fakultě.

1. Církev svěřuje odbornou výchovu budoucích ordinovaných kazatelů Komenského evangelické fakultě bohoslovecké a uznává zkoušky, složené podle jejího řádu, za průkaz odborné způsobilosti ve smyslu § 2. odst.1.

2. Za studenty Komenského fakulty i přípravného kursu při fakultě zřízeného doporučí synodní rada ty uchazeče, kteří se u ní přihlásí a o nichž se z dosažitelných svědectví i z rozhovoru s nimi přesvědčí, že jejich rozhodnutí pro studium bohosloví lze považovati za opravdové a že svým dosavadním životem opravňují naději, že se stanou věrnými služebníky Slova.

§ 5.

Diakonské zkoušky.

1. Za diakony /pomocné neordinované kazatele v plné službě církevní/ mohou býti ustanoveni udové církve, kteří sice nedošli plného bohosloveckého vzdělání na Komenského fakultě, dosáhli však nejméně 25 let, osvědčili se jako věrní, mravně vážní a duchovně živí udové církve a prokázali způsobilost k této službě podle dalších ustanovení. Povinnost synodní rady je podle všech dosažitelných svědectví předem zkoumati vhodnost každého uchazeče po všech uvedených stránkách.

2. Průkazem obecného vzdělání je úspěšné absolvování školy II. stupně /osmileté střední školy podle nové organizace školství nebo dřívější školy jí odpovídající/, po případě složení zvláštní předběžné zkoušky z obecného vzdělání před komisí, kterou k tomu podle potřeby synodní rada ustanoví.

3. Odborná způsobilost k diakonské službě se zjistí zvláštní zkouškou, při níž se zkoušejí tyto předměty :

- a/ znalost Písma svatého a základní vědomosti o jeho vzniku, pozadí a poselství ;
- b/ znalost hlavních událostí a proudů církevních dějin všeobecných i českých ;
- c/ znalost věrouky a mravouky ;
- d/ znalost organizace a práce církve, způsobilost ke kázání a vyučování a k praktické činnosti pomocného kazatele.

4. Podmínkou připuštění k ústní zkoušce je písemné vypracování pořadu služeb Božích s kázáním na stanovený text a pojednání na stanovenou otázku z církevního života a vyhovující klausurní písemná práce.

5. Synodní rada ustanoví podle potřeby čtyř- až pětičlennou zkušební komisi pro diakonské zkoušky ze svých členů nebo z jiných zkušených ordinovaných kazatelů.

6. Ústní zkouška může být podle potřeby rozdělena na 2 části, oddělené odstupem 6 až 12 měsíců.

7. Synodní rada určí v dohodě se zkušební komisí plán přípravy k této zkoušce a postará se o to, aby uchazeči byli ve své přípravě vhodným způsobem vedeni.

§ 6.

Vikářské zkoušky diaconů.

1. Diaconi, kteří zdárně působili na místě diakonském v církvi nejméně pět let a dosáhli nejméně 30 let věku, mohou být připuštěni k vikářské zkoušce. Synodní rada je povinna zkoumat, zda uchazeč vyhovuje svým charakterem, svou celkovou úroveň i celým rázem své dosavadní činnosti v církvi požadavkům kladeným na ordinované kazatele, dříve než ho připustí ke zkoušce.

2. První část zkoušky má prokázat postačující obecné vzdělání. Tato část zkoušky se koná před zvláštní komisí, kterou synodní rada jmenuje z vhodných odborníků. Mají se jí prokázat základní vědomosti obecného vzdělání, zejména znalost obecných i československých dějin a základní literární vzdělání a schopnost vyjadřovati se správně a obratně českým jazykem slovem i písemem.

3. Pro odbornou část zkoušky ustanoví synodní rada čtyř- až pětičlennou zkušební komisi, za jejíž členy povolá též příslušné učitele Komenského fakulty. Zkoušeny budou tyto předměty :

- a/ dobové pozadí, písemnictví, biblická theologie a výklad Starého Zákona ;
- b/ dobové pozadí, písemnictví, biblická theologie a výklad Nového Zákona ;
- c/ církevní dějiny všeobecné i československé ;
- d/ nauka o křesťanských církvích /symbolika/, věrouka, etika, znalost hlavních myšlenkových směrů ;
- e/ nauka o církvi, o její organizaci a správě, nauka o kázání a způsobilost kazatelská, katechetika, pastorační péče.

4. Zkouškou se má zjistiti celková bohoslovecká úroveň uchazeče a jeho schopnost konati kazatelskou práci v promyšlené a odpovědné shodě s posláním a vyznáním církve. Proto se zkoušející mají soustředit spíše na zásadní a přehledné otázky než na učebnicové podrobnosti. Při biblických oborech se nepožaduje znalost původních jazyků.

5. Ustanovení § 5, odst.4, 6 a 7 se použije obdobně.

§ 7.

Farářská zkouška.

/ Praktická zkouška bohoslovecká /

1. Vikáři /i z diakonů/, kteří zdárně působili na místě vikářském aspoň jeden rok, mohou dojít volitelnosti za faráře, podrobí-li se farářské zkoušce /praktické zkoušce bohoslovecké/. Nedosáhli-li v době zkoušky věku 26 let, nabudou volitelnosti za faráře teprve dosažením tohoto věku.

2. při této zkoušce se zkouší:

- a/ praktická znalost Písma a schopnost jeho homiletického i katechetického výkladu ;
- b/ způsobilost ke kázání, k pastýřské péči a k vyučování náboženství ;
- c/ znalost základních otázek kazatelovy práce a církevního života a schopnost řešit je s bohosloveckou odpovědností a pastýřskou moudrostí ;
- d/ znalost státních zákonů a předpisů o věcech církevních, církevního zřízení, církevních řádů a konkrétní organizace církevní práce.

3. Předpokladem připuštění k ústní farářské zkoušce je písemné vypracování pořadu služeb Božích s kazáním na stanovený text a pojednání na thema stanovené z oblastí, uvedených v odst.2.

4. Pro farářskou zkoušku stanoví synodní rada čtyř- až pětičlennou komisi ze svých členů nebo z jiných zkušených ordinovaných kazatelů nebo osvědčených církevních pracovníků.

5. Farářská zkouška bývalých diakonů, kteří nabyli volitelnosti za vikáře před platností tohoto řádu, koná se před komisí, rozšířenou o příslušné učitele Komenského fakulty, jež povolá za členy komise synodní rada. Při tom se zjišťuje též celková bohoslovecká uroveň uchazečů podle § 6, odst.3. a 4. a při přípravě postupuje se obdobně podle § 5, odst.6. a 7.

§ 8.

Společná ustanovení o zkouškách.

1. Zkušební komisi předsedá synodní senior nebo jeho náhradník; nejsou-li členy komise, určí synodní rada předsedu ze členů komise.

2. Výsledek zkoušky je určen dvěma stupni: a/ prospěl
b/ neprospěl.

3. Uchazeč, který neprospěl, může být povolán k opětovné zkoušce nejdříve za 6 měsíců. O přípustnosti a době opakované zkoušky rozhoduje synodní rada k návrhu zkušební komise. Při přípravě k opakované zkoušce může být postupováno podle § 5, odst.6. a 7.

4. Je-li podmínkou připuštění k ústní zkoušce předložení domácí písemné práce, musí být tato práce odevzdána ve lhůtě stanovené synodní radou, vždy však nejméně 30 dnů před konáním ústní zkoušky. Nebude-li práce komisí přijata, nebude uchazeč připuštěn k ústní zkoušce a postupuje se jako při zkoušce opakované.

5. Neprospěl-li uchazeč při předběžné nebo dílčí zkoušce, nemůže ve zkoušce pokračovati a postupuje se jako při zkoušce opakované.

6. Způsobnost ke kázání se zkoumá kázáním, jež vykoná uchazeč v bohoslužebném shromáždění za přítomnosti určeného člena zkušební komise.

7. Jednací řád zkušební komise, ukáže-li se jeho potřeba, stanoví synodní rada.

§ 9.

Pověřování výpomocnými službami kazatelskými.

1. Způsobilí členové církve mohou býti ve smyslu dalších ustanovení pověřeni těmito výpomocnými službami kazatelskými:

- a/ vedením bohoslužebných shromáždění podle pomůcek vydaných nebo jinak určených synodní radou /čtené služby Boží/;
- b/ vedením bohoslužebných shromáždění s modlitbami a kázáním, které si výpomocný kazatel sám připraví.

2. Vedením čtených služeb Božích ve smyslu odst. 1 bod a/ pověří staršovstvo člena církve, o němž se přesvědčí, že je pro ně vhodný svou osobní dobrou pověstí i schopností vésti shromáždění důstojným způsobem.

3. Vedením služeb Božích s vlastním kázáním ve smyslu odst. 1 bod b/ pověří synodní rada na návrh staršovstva sboru takové údy církve, o nichž se přesvědčí, že vedle podmínek, uvedených v odst. 2. mají takové obecné vzdělání, duchovní zralost, biblickou a věroučnou ujasněnost i formální schopnost, aby jejich výpomocná služba kazatelská mohla sloužit ke vzdělání církve. Synodní rada je oprávněna i povinna zařídit čeho je potřebí ke zjištění uvedených předpokladů, na př. si vyžádati kázání vypracovaná navrženým výpomocným kazatelem, pozvati jej k orientačnímu a zkušebnímu rozhovoru, vyžádati si o něm dobrozdání od osob důvěryhodných a pod. Oprávnění podle tohoto odstavce může býti na návrh seniorátního výboru uděleno nebo rozšířeno na více sborů.

4. Pověření se uděluje buď na vymezenou dobu nebo na neurčito. Odvolati je může kdykoliv s okamžitou platností orgán, který je udělil.

5. Výpomocní kazatelé jsou povinni se při své práci řídit pokyny příslušných kazatelů a podléhají jejich doзору.

6. Odchytky od těchto ustanovení pro studující bohosloví za účelem jejich praktického výcviku kazatelského povoluje synodní rada.

§ 10.

Účinnost řádu a zrušení dosavadních ustanovení.

Tento řád nabude účinnosti dnem jeho vyhlášení synodní radou. Tím dnem pozbudou účinnosti dosavadní řády a předpisy o zkouškách a volitelnosti farářů, vikářů a diaconů a o bývalých laických kazatelích. Oprávnění podle dřívějších předpisů platně udělená nejsou tím dotčena.

Návrhy a připomínky ze seniorátů
k Řádu pro kazatele.

§ 1.

Budiž zde stanoveno, aby i diakoni byli pojati mezi ordinované kazatele. /II./

odst.b/: místo slov "koná práci na vlastní odpovědnost" vložit "koná práci za spoluodpovědnosti staršovstva." /II./

odst.c/: buďtež uvedeni také asistenti KF a ředitel HBS. /II./

odst.c/: u:neseno i připojení i asistenty KF. /III./

odstavec 1.

Bod a - b škrtnout a rozšířit na a,b,c, jež bychom si představovali následovně:

a/ samostatní duchovní správci farních sborů jsou faráři a pak i starší vikáři farních sborů, kteří jsou pověřeni samostatnou správou sborů.

b/ vikář ustanovený jako jediný kazatel k samostatné správě sboru, koná tuto práci ve sboru samostatně na vlastní odpovědnost za dozoru seniora.

c/ vikář, který je dán ku pomoci faráři a bydlí třeba i v jiném místě než farář, kterému je dán ku pomoci, je pomocným duchovním správcem.

odstavec c/v návrhu by se pak měnil v odstavec d/. /VI./

Konvent doporučuje synodu, aby Řád pro kazatele byl doplněn oddílem o kazatelově osobním životě, o jeho práci ve sboru, o dalším vzdělávání a pod., nebude-li na to pamatováno v Řádu sborového života. Doplněk by mohl vypracovat komise jmenovaná synodem, po připomínkách ze staršovstev a seniorátních výborů. Doplněný Řád může schválit synodní zastupitelstvo předběžně do příštího synodu. /V./

Každý kazatel může na pozvání kazatelů neb staršovstev jiných sborů příležitostně konati služby Slova a svátostí i v jiných sborech církve. /X./

§ 2.

odst.2.: Text reversu budiž vypracován podobně a jeho znění připojeno k Řádu pro kazatele. /V./

odst.3.: Za odst.3. budiž vloženo: "Farářem, resp. prvním farářem sboru může být pouze muž." /II./

odst.6 formulovati takto: "Kazatelé nebo ... volitelnosti za vikáře nebo diakony ... může prohlásiti jejich volitelnost za faráře a za ... neomezenost. V tomto případě se neopakuje jejich volba za vikáře. /VI./

Doplniti: "Absolvování KF samo nezakládá nárok na udělení volitelnosti za kazatele; o ní rozhoduje ... § 2, odst 1 tohoto Řádu synodní rada. /V./

odst.9: navrhujeme škrtnout druhou větu. /II./

§ 4.

odst.2.: konvent navrhuje, aby byla vypuštěna slova " a podle potřeby." /V./

V každém případě hovořit s uchazeči kazatelského úřadu. /VII./

§ 5.

Konvent doporučuje doplniti: "...za diakony mohou býti v případě nutnosti ustanoveni údové církve...". /III./

odst.1.: Snížit věkovou hranici na 21 let. /VI./

Doplniti odstavec č.8. tohoto znění: "Bratřím a sestrám, kteří se hlásí na Komenského fakultu a nedosáhli věku 25 let a nemohou být zatím pro určené směrné číslo na Komenského fakultě přijati, může synodní rada vydat dekret volitelnosti za prozatímního diakona, platný jen do doby, než budou přijati na Komenského fakultu. Kdo má možnost stát se posluchačem KF a nepřihlásí se, ztrácí dekret volitelnosti za prozatímního diakona. /X./

§ 6.

Konvent po obsáhlém rozhovoru konstatuje s uspokojením, že se odstraňuje diskriminace vikářů z diaconů, jímž je umožňováno doplnění vzdělání, složení praktické zkoušky farářské i plné pasivní právo volební. /V./

odst.1.: Snížit věkovou hranici na 26 let. /VI./

§ 7.

Církev nemá dovoliti vikářům z diaconů dosáhnout po složení farářské zkoušky úřadu faráře. Diaconi mají mít dosti na tom, že dosáhnou-ze úřadu vikáře se všemi i hmotnými požitky, jsouce naroven postavení farářům, mají být spokojeni. /VII./

odst.2 b/: budiž připojeno "pastýřské péči." /II./

odst.5.: Budiž škrtnuta poslední řádka. Za to vložit sem odstavec: " Mladým bratřím a sestrám, kteří se hlásí k církevní službě kazatelské, zvláště mladým pomocným kazatelům a kazatelkám /diaconům a diaconkám/ církev umožní a jako povinnost uloží, aby získali vzdělání, odpovídající úrovni III. stupně /11tiletky/. Jakmile se synodní rada přesvědčí, že přihlášený tohoto vzdělání nabyt, přijme jeho přihlášku k dálkové přípravě k vikářským a farářským zkouškám. /II./

odst.5: Usneseno dotázati se: "Znamená zjišťování celkové bohoslovecké urovně uchazečů podle § 6., odst.3.a 4. opakování celé vikářské zkoušky bývalých diaconů, dnes vikářů? Konvent se dále usnesl, aby při zkouškách těchto bratří vikářů se přihlíželo k věku a praxi v individuálních případech. /III./

odst.5.: Škrtnout a nahradit: "Farářské zkoušky býv. diakonů, kteří nabyli volitelnosti za vikáře před platností tohoto Řádu, bude předcházeti vhodná příprava, kterou určí synodní rada." /VI./

§ 8.

odst.1.: Zkušební komisi předsedá synodní senior, nebo jeho náměstek. -- Ostatní text škrtnout. /VI./

odst.3.: Navrženo znění: "Uchazeč, který neprospěl ze všech předmětů může být povolán k opravné zkoušce, neprospěl-li z několika předmětů, může být k ní povolán nejdříve za šest měsíců." /II./

odst.3.: Mezi "zkoušky -- za šest měsíců" škrtnout slovo "co nejdříve". /VI./

§ 9.

odst.3.: V předposlední větě vypustit slovo "zkušebnímu", takže by zněla: "Synodní rada je oprávněna ... pozvat jej k orientačnímu rozhovoru..." /VI./

Ve věci Řádu pro kazatele navrhujeme k doplnění § 14,2 církevního zřízení pro případ, že celocírkevní kazatel bude zároveň kazatelem na sboru: Učitelům fakulty, kteří pro svoji vědeckou práci potřebují živý styk se sborem, uděluje dispens od § 14,2 Synodní rada na žádost fakultní rady po slyšení seniorátního výboru. Aby kazatel na sboru, jehož farář je zároveň učitelem fakulty nebyl ohrožen, umožní synodní rada po dohodě s SUC povolání dalšího kazatele. Kazatel farního sboru, který je zároveň učitelem fakulty, nemůže být zvolen do seniorátního výboru a Synodní rady. /VIII./

K § 30,2 církevního zřízení: V jednom pražském sboru se zřizuje navíc farářské místo pro synodního seniora. Synodní senior je spíše nominálním farářem. Může se však po dohodě se staršovstvem věnovat vymezenému useku sborové práce a tak získávat bezprostřední znalost současného života konkrétního sboru. /VIII./

Připomínky:

a/ Tento Řád je vlastně Řádem zkušebním a chybí zde úplně řád o práci kazatelů a jeho obcování. Budiž v tom smyslu doplněn neb vypracován řád druhý.

b/ Konvent se pozastavil nad tím, že Řád mluví opět o zavádění diaconů a o možnosti farářských zkoušek pro diacony. Tím by vznikla dvojí řada farářů - s fakultou a bez fakulty. Stavíme se za vysokoškolské vzdělání kazatelů. Má-li instituce diaconů být obnovena, budiž jí dána nová náplň.

c/ K otázce instalací doporučuje konvent, aby byla dána směrnice k naprosté střízlivosti. Necht je konána, co nejdříve po nastoupení faráře do sboru a za účasti toliko seniora, seniorátního kurátora a administrátora sboru, bez okázalosti a hostin. /XI./

10

V O L E B N Í Ř Á D

českobratrské církve evangelické.

(Řád o volbách kazatelů, poslanců do správních shromáždění a církevních funkcionářů.)

Na základě § 16, odst. 3c cirk.zřízení usnází se XI.synod českobratrské církve evangelické na tomto volebním řádu :

§ 1.

Hlasovací právo a právo volitelnosti.

- 1) Českobratrská církev evangelická jako církev presbyterní povolává své orgány na všech sborových stupních volbou.
- 2) Základem volebního práva v církvi je hlasovné právo (právo voliti) ve farním sboru, dále zvaném sbor.
- 3) Hlasovné právo ve sboru mají členové starší 18 let, muži i ženy, kteří byli staršovstvem zapsáni do seznamu hlasovných udů, dále zvaného seznam.
- 4) Staršovstvo hezapiše do seznamu členy, o nichž se dle dosažitelných svědectví přesvědčí, že neplní své povinnosti k církvi. Měřítkem pro to není toliko řádné zaplacení sborového příspěvku (šeláru) za předešlý rok, ale zejména též účast člena na sborovém životě podle § 2. o.2.cirk.zřízení.
- 5) K zápisu do seznamu se dále vyžaduje, aby člen nejméně rok před zápisem byl členem sboru nebo předložil potvrzení sboru, ze kterého přišel, že tam byl v seznamu zapsán.
- 6) Kazatelé, působící ve sboru, mají v něm hlasovné právo mocí svého úřadu.
- 7) Ve sborech nově zřízených nebo rozšířených mají hlasovné právo všichni, kdož je měli ve sboru, k němuž dříve náleželi.
- 8) Volitelní jsou členové příslušného sboru, kteří v něm mají hlasovné právo, dosáhli pro volbu požadovaného věku a splnili ostatní podmínky požadované církevním zřízením.

§ 2.

V o l b y.

- 1) Volby se konají aklaací nebo tajně (hlasovacími lístky); O způsobu volby rozhodne vždy prostou většinou shromáždění nebo správní orgán, který volbu provádí. Zvolen je ten, kdo dosáhl nadpoloviční většiny odevzdaných platných hlasů. Platný hlas je každý hlas, který byl odevzdán v místě volby osobou oprávněnou k hlasování bez ohledu k obsahu hlasovacího lístku, tedy i lístek prázdný. Při aklaaci požaduje se k pravoplatnosti voleb počet odevzdaných hlasů přesahující polovici přítomných k volbě oprávněných členů. Je-li rovnost hlasů, nebo nedosáhne-li se pro některé volené nadpoloviční většiny hlasů, koná se mezi kandidáty, kteří obdrželi buď stejně nebo poměrně nejvíce hlasů, volba užší. Zvolen je pak ten, kdo dostal více hlasů. Bude-li i při užší volbě rovnost hlasů, rozhodne los.

- 2) Se souhlasem nadpoloviční většiny správního shromáždění nebo správního orgánu, v němž se provádí volba, může být při tajné volbě voleno současně více církevních funkcionářů nebo poslanců. Není-li při takové volbě vyznačeno pořadí kandidátů, sčítají se hlasy a zvoleni jsou kandidáti, kteří dosáhli nadpoloviční většiny⁺ v pořadí podle počtu odevzdaných hlasů. Volí-li se současně funkcionáři a jejich náhradníci bez výslovného označení náhradníků, jsou zvoleni za funkcionáře ti, kdo dostali poměrně nejvíce hlasů, ostatní zvolení kandidáti jsou jejich náhradníky. Při rovnosti hlasů pro některé kandidáty rozhoduje pořadí, v jakém jsou kandidáti uvedeni na kandidátní listině. + hlasů
- 3) Volba zástupcem a odevzdání hlasu poštou nebo poslem je neplatné.
- 4) Před provedením voleb zvolí se vždy přiměřený počet skrutátorů, nejméně však dva, kteří podle pokynů předsedy volebního shromáždění zjišťují výsledky voleb. Skrutátoři jsou mocí svého úřadu členy příslušné volební komise.

§ 3.

Volby ve správních shromážděních.

- 1) Volby ve správních shromážděních se mohou platně konat jen když správní shromáždění bylo podle §6 odst.1. církevního zřízení ohlášeno nebo jeho členové k němu písemně pozváni.
- 2) Volby připravuje a řídí svolávající správní orgán. Volba se koná zpravidla v jediném shromáždění za kteréhokoliv počtu přítomných. Tato okolnost musí být v pozvání do shromáždění výslovně uvedena.
- 3) Volby se také mohou konat na několika místech. V tom případě musí být pro každé z těchto míst ustanovena místní volební komise, jejíhož předsedu a složení určí svolávající správní orgán. Tato komise pouze sebere a sečte hlasy a zašle je v zapečetěné obálce se zápisem o volbě ústřední volební komisi v sídle sboru, jež vykoná konečné skrutinium. Volba se musí konat ve všech volebních místech v jeden a týž den.
- 4) Koná-li se volba jen na jednom místě a je-li pouze jedna volební komise, může se volba konat po předchozím ohlášení i několik dní. Po započetí skrutinia nemůže být prodloužena.

§ 4.

Volby ve farním sboru.

- 1) Volby ve farním sboru zařizuje staršovstvo, jež zrevizuje včas před volbou seznam hlasovných údů a vyloží jej nejméně 14 dní před volbou v sídle sboru k volnému nahlédnutí členů sboru. Vyložení seznamu a výzva k podání námitek ohlásí se s kazatelnou sboru po dva bohoslužebné dny nejméně 14 dní před volbou.
- 2) Námitkami mohou se domáhat členové sboru, aby seznam hlasovných údů byl opraven buď zápisem dalších členů nebo škrtnutím členů neprávem zapsaných.

- 3) Námitky přijímá do 6ti dnů před započítím voleb a rozhoduje o nich před volbou staršovstvo. Proti jeho rozhodnutí je odvolání podle § 17. církevního zřízení.
- 4) Bude-li námitkám vyhověno až po provedení voleb, zůstane volba, koná-li se jinak řádně, v platnosti, jestliže hlasy, o kterých bylo takto rozhodnuto, nemohly výsledek voleb změnit.

§ 5.

Volba faráře.

- 1) Volbu faráře připraví staršovstvo, jež projedná kandidaturu prostřednictvím seniora se synodní radou. Volba se může platně konati až po schválení kandidatury synodní radou.
- 2) Volbu koná sborové shromáždění ohlášené nebo sezvané podle § 6 odst.1. církevního zřízení. Volba se může platně konati jen, sejde-li se k ní nadpoloviční většina voličů zapsaných v seznamu hlasovných údů. Jinak se volba nekoná, nýbrž se jen protokolárně zjistí, že shromáždění bylo řádně svoláno a že se nesešel nadpoloviční počet voličů.
- 3) Pak se svolá týmž způsobem znovu sborové shromáždění, které vykoná volbu za každého počtu přítomných voličů. Tato okolnost musí býti v pozvání k volbě výslovně uvedena.
- 4) Volebnímu shromáždění předsedá druhý farář ve sboru nebo administrátor. Není-li jich nebo je-li předseda volebního shromáždění spřízněn nebo sešvakřen s některým z uchazečů až do 4. stupně, nebo uchází-li se sám o to místo, řídí volbu jiný farář určený seniorem.
- 5) Při volbách na několika místech (§ 3. odst.3. tohoto řádu) počítají se většiny potřebné pro způsob a platnost voleb pro celý sbor jako celek. Při volbách ohlášených na několik dnů (§ 3. odst.4. tohoto řádu) může se volba prodloužiti i na další dny, až by se dosáhlo nadpoloviční většiny sučastněných voličů, potřebné pro pravoplatnost voleb.

§ 6.

Řízení po volbě faráře.

- 1) O vykonané volbě zpraví staršovstvo sbor při příštím bohoslužebném shromáždění ohlášením s kazatelny, zvoleného pak tím, že mu zašle povolací listinu, v níž podrobně vymezí jeho práva a povinnosti. Vratí-li zvolený do jednoho měsíce povolací listinu s potvrzením na ní, že volbu přijímá, podá staršovstvo prostřednictvím seniora žádost synodní radě o potvrzení volby ; jinak se má za to, že zvolený volbu nepřijal.
- 2) Podpisem povolací listiny se zvolený zavazuje povolání přijmouti a nejméně pět let úřad zastávati. Po tu dobu není volitelný v jiném sboru. Dispens uděluje synodní rada.
- 3) Farář se smí přestěhovati do nového působistě až po potvrzení volby. Výjimky povoluje synodní rada.
- 4) Byl-li zvolen za faráře někdo, kdo už jinde zastával kazatelské místo, potvrdí jeho volbu synodní rada po zjištění, že nevázne ve svých úředních pracích v dosavadním působistě.

- 5) Volba, která nebyla ohlášena synodní radě k potvrzení staršovstvem nebo zvoleným do dvou měsíců po jejím vykonání, pozbývá platnosti.

§ 7.

Volby ve správních orgánech.

- 1) Volby ve správních orgánech se mohou platně konati jen, když volební zasedání správního orgánu bylo podle § 6, o.l.círk. zřízení ohlášeno nebo všichni členové do zasedání řádně pozváni a je-li v zasedání přítomna nadpoloviční většina členů.
- 2) Volby řídí předseda správního orgánu nebo jeho zástupce a není-li jich, věkem nejstarší jeho člen. Výsledek voleb ohlásí správní orgán do 14 dnů nadřízenému správnímu orgánu.
- 3) Volbu vikáře nebo diakona projedná správní orgán zpravidla předem se synodní radou. Voliti lze jen z kandidátů synodní radou navržených. Ustanovení § 6, odst.1,3,4 a 5 tohoto řádu se použije obdobně na vikáře a diakony.

§ 8.

Volby poslanců do shromáždění.

- 1) Každý správní orgán a každé správní shromáždění, oprávněné podle církevního zřízení k volbě poslanců do shromáždění, je povinno provést volby poslanců a jejich náhradníků včas před začátkem příštího volebního období, anebo jakmile se mandát dosavadních poslanců nebo jejich náhradníků uprázdní (§ 9, § 20, o.8, § 23, o.4, § 27, o.2d církevního zřízení).
- 2) Zvolený poslanec ani náhradník nemůže být před uplynutím svého funkčního období odvolán mimo případy kárného řízení.
- 3) Poslanec ztrácí svůj mandát, pozbude-li úřadu staršího. Dispens v tomto případě se neuděluje.
- 4) O každé volbě poslanců a jejich náhradníků podá příslušný správní orgán oznámení do 14 dnů nadřízenému správnímu orgánu. Stejně oznámí každé uprázdnění mandátu a povolání náhradníků.
- 5) Poslanec není vázán příkazy vysílajícího sboru a řídí se při jednání a hlasování svým svědomím (§ 9, o.2.círk.zřízení). Je na vysílajícím sboru, aby zvolil poslance, jejichž názory na důležité církevní otázky a předlohy jsou ve shodě s názory většiny vysílajícího sboru.

§ 9.

Povolání náhradníků.

- 1) Na uvolněná místa ve správních orgánech a na uvolněná místa poslanců do shromáždění povolávají se neprodleně náhradníci.
- 2) Náhradníky do správních orgánů povolává správní orgán sám, v případě jeho nečinnosti nadřízený správní orgán a není-li ho, příslušné správní shromáždění (zastupitelstvo).
- 3) Na uvolněná místa poslanců na konvent povolá náhradníky staršovstvo vysílajícího sboru. Za poslance na synod povolá náhradníky příslušný seniorátní výbor. Nepovolá-li správní or-

gán náhradníky aspoň týden před zasedáním správního shromáždění, povolá je nadřízený správní orgán.

- 4) V době zasedání správního shromáždění rozhoduje o povolání náhradníků samo toto shromáždění.

§ 10.

Účinnost řádu a zrušení dosavadních předpisů.

Tento řád nabude účinnosti dnem jeho vyhlášení synodní radou. Tím dnem pozbudou účinnosti dosavadní předpisy, týkající se voleb v církvi. Volby provedené do vyhlášky tohoto řádu dle dosavadních ustanovení, s výjimkou voleb poslanců do shromáždění, zůstávají v platnosti.

Návrhy a připomínky ze seniorátu
k Řádu volebnímu.

K názvu se navrhuje, aby řádky: "Na základě § 16, odst. 3c atd." až po "na tomto" byly dány před název Volební řád.

/II./

§ 1.

odst.4.: Konvent kvituje § 1, odst.4. s radostí. /III./

odst.4.: Konvent se usnáší předat konečné redakci k úvaze návrh na změnu § 1, odst.4. "Neplní své povinnosti k církvi" na "neplní své povinnosti ke sboru". /V./

§ 2.

Konvent se usnesl trvati na tajnosti voleb a trvá na vložení této zásady přímo do církevního zřízení. "Volby se konají tajně /hlasovacími lístky/. V těch případech, kde církevní zřízení nepředpisuje volby tajné, mohou se volby konati také aklaací, rozhodne-li se pro to prostou většinou shromáždění nebo orgán, který volbu provádí." Konvent se usnáší podati návrh, aby volby faráře v rozptýlených sborech, konané na více místech, mohly býti otevřeny tak dlouho, dokud neodvolí potřebná na poloviční většina hlasovných udů v každém volebním místě. /III./

Měl by zníti asi takto: "Volby se konají popravdě tajně /hlasovacími lístky/ nebo výjimečně aklaací. Byl-li v shromáždění podán návrh na volení aklaací, rozhodne o něm shromáždění prostou většinou hlasů. Jinak se volby konají, není-li takového návrhu, vždy tajně." /VIII./

odst.4.: Konvent doporučuje, aby v poslední větě byla vynechána slova "mocí svého úřadu". /V./

§ 5.

odst.1.: Budiž mluveno všude o kandidaturách, nikoliv o kandidatuře.. /II./

odst.2.: Doporučujeme, aby se volba konala za každého počtu udů hned napoprvé. Proto by bylo nutno škrtnout odst.3. a z odstavce 2. vše, počínaje druhou větou. /II./

odst.2.: Konvent se přimlouvá za změnu v § 5., odst.2. s analogií podle § 3., odst.2. a v důsledku toho za vypuštění § 5.,3, takže by § 5,2 zněl: "Volbu koná sborové shromáždění ohlášené nebo seřvané podle § 6,1 cír.k.zř. Volba se vykoná v hlasovném shromáždění za každého počtu voličů zapsaných v seznamu hlasovných udů." Ostatní včetně odst.3. odpadá. /V./

Faráře navrhuje k volbě staršovstvo se souhlasem synodní rady a doporučí sboru dva neb tři kandidáty k sybodné volbě, ve výjimečných případech jednoho. /X./

§ 6.

odst.2.: Druhá věta necht zní: "Žádá-li pětina přítomných hlasovných udů, musí se volba konati tajně. Volba faráře, seniorátního výboru, synodní rady a staršova, jakož i poslanců na synod musí být konána tajně. /II./

odst.2.: Vypustit poslední větu "Dispens uděluje synodní rada." /VI./

odst.2.: Dispens od povinných pět let pobytu duchovního na jednom místě nebudiž vůbec dávana. /VII./

odst.2. měl by zníti takto: Podpisem povolací listiny se zvolený zavazuje, že povolání přijímá a bude úřad ve sboru, který jej zvolil, zastávati nejméně t ř i l é t a. Má-li býti v této době zvolen v jiném sboru, vyžaduje se k tomu propuštění z tohoto závazku staršovstvem sboru a na podkladě toho dispense synodní rady. /VIII./

odst.3.: Vypustit poslední větu: "Výjirky povoluje synodní rada." /VI./

§ 8.

Má míti název: Volby starších, poslanců do správních shromáždění, kazatelů, a ostatních církevních pracovníků. /II./

odst.5.: Je třeba stylisovati shoději s usnesením konventu o téže věci /§ 9, odst.2. cír.k.zř./ /II./

§ 10.

Buďtež škrtnuta slova: s výjimkou voleb poslanců do shromáždění. /II./

Doplniti takto: "Nemůže-li se zúčastniti některého shromáždění poslanec či jeho náhradník, není možno za ně poslati jinou n e v o l e n o u osobu. /III./

Konvent doporučuje, aby Řád volební byl doplněn udáním věkových mezí, i když to v cír.k.zřízení bude, pro každý jednotlivý volební případ zvlášť. /V./

Návrhy synodní rady o různých věcech.

1. Změna ve složení seniorátů. Zavedení krajského zřízení ve veřejné správě vyvolalo nutnost přizpůsobení seniorátní správy naší církve správním obvodům krajských národních výborů. Proto synodní rada, opírajíc se o ustanovení § 101. odst.18 círk.zřízení č.155/1931 Sb. a o zmocnění, dané jí X. synodem, změnila se schválením Státního úřadu pro věci církevní složení seniorátů s platností prozatímní od 1.led. na 1953 až do příštího synodu tak, jak je blíže uvedeno v její vyhlášce, rozeslané sborům dne 29.prosince 1952 č.j. 3269 a jak je to nyní v církvi obecně známo. Synodní rada předkládá tu věc synodu ke konečnému schválení.
2. Ordinace žen. Synodní rada vyžádala si o této věci dobrozdání od svého poradního sboru theologického. Dobrozdání tohoto poradního sboru bylo pak rozesláno staršovstvům všech sborů. Kladné stanovisko k ordinaci žen vyjádřilo 119 sborů, podmíněně kladné 35 sborů, záporné 54 sborů. Dalších 16 sborů zaujalo stanovisko nejasné a ze 23 sborů nedošla i přes urgenci žádná odpověď. Synodní rada navrhuje, aby synod se usnesl ordinaci ženám přiznati a postavití je zcela na rovně mužům.
3. Ordinace presbyterů. Synodní rada si vyžádala dobrozdání také o této věci od poradního sboru theologického. I toto dobrozdání bylo pak zasláno k vyjádření staršovstvům všech sborů. O tuto věc nebyl již projeven tak velký zájem jako o ordinaci žen. Pro ordinaci se vyjádřilo 38 sborů, proti 42, pro ordinaci výjimečnou a s různými výhradami 30 sborů, Ze šesti sborů došla odpověď nejasná a ostatní sbory vůbec neodpověděly. Synodní rada vzhledem k tomu navrhuje, aby se rozhodnutí o této věci odložilo na dobu pozdější a aby se ordinace presbyterům zatím nepřiznávala.

4. Kárný řád. Dokud nebude synodním zastupitelstvem přijat nový kárný řád pro funkcionáře českobratrské církve evangelické, zůstává v platnosti dosavadní kárný řád schválený IV. synodem v červnu 1927.

XI. synod se však usnáší změnit znění §§ 9 až 13 takto :

§ 9. Kárnou pravomoc vykonávají pro oblast celé církve

- I. kárný výbor
- II. vrchní kárný výbor.

§ 10. Kárný výbor rozhoduje v I. stolici, vrchní kárný výbor je odvolací stolicí z nálezů a opatření kárného výboru. Sídlem kárného výboru a vrchního kárného výboru je Praha.

§ 11. Kárný výbor a vrchní kárný výbor mají každý 4 členy (dva kazatele a dva starší) a 4 náhradníky ; při náhradnících musí býti uvedeno pořadí, v jakém za členy nastupují.

Ze starších má býti, pokud možno, jeden právnický vzdělán.

Členy obou výborů volí synod většinou hlasů a to na tři roky.

Za členy téhož kárného výboru nemohou býti voleni současně ti, kteří nemohou současně býti členy téhož staršovstva.

§ 12. Každý sbor volí sám ze svého středu předsedu a zapisovatele. Člen právnický vzdělaný je referentem.

§ 13. Místnost, potřebnou pro zasedání kárných výborů, poskytně a věcné potřeby opatří synodní rada.

Poznámka : Ostatní text se vždy opraví tak, aby byl ve shodě s těmito změnami.

5. Výlohy synodu. Synodní rada navrhuje, aby se výlohy, spojené s XI. synodem, neuhražovaly zvláštní reparticí, nýbrž aby byly uhrazeny v rámci rozpočtu řádných výdajů synodní rady 1953, kde na ně bylo již pamatováno.
6. Výlohy členů synodu. Cestné, stravné a nocležné mimopražských členů XI. synodu se uhradí podle dnes platných směrnic o náhradě cestovních a jiných výloh veřejných zaměstnanců. Bližší podrobnosti sdělí členům synodu kancelář synodní rady.
7. Zpráva o XI. synodu. Zprávu o XI. synodu nechť sestaví na základě verifikovaných protokolů synodních synodní rada tak, jak tomu bylo při zprávách o synodech minulých.

Návrhy synodní rady.

Návrh 4. se opravuje a nově stylisuje takto :

4. Kárný řád. Dokud nebude synodním zastupitelstvem přijat nový kárný řád pro funkcionáře českobratrské církve evangelické, zůstává v platnosti dosavadní kárný řád, usnesený VII. synodem v prosinci r. 1935 a vyhlášený ve Věstníku synodní rady roč. 1935 č. 3.
XI. synod se však usnáší změnití znění §ů 14. až 20. tohoto kárného řádu takto :
- § 14. Kárnou pravomoc vykonávají pro oblast celé církve :
I. kárný výbor
II. vrchní kárný výbor.
- § 15. Kárný výbor rozhoduje v I. stolici, vrchní kárný výbor je odvolací stolicí z nálezů a opatření kárného výboru.
- § 16. Sídlem kárného výboru a vrchního kárného výboru je Praha. Místnosti, potřebné pro zasedání kárných výborů, poskytne a věcné potřeby opatří synodní rada.
- § 17. Kárný výbor a vrchní kárný výbor mají každý 4 členy (2 kazatele a 2 členy církve, volitelně do staršovstva) a 8 náhradníků (4+4). U náhradníků musí být uvedeno pořadí, v jakém za členy nastupují. Aspoň 1 člen a 2 náhradníci každého výboru mají mít, pokud možno, právnické vzdělání.
- § 18. Členy a náhradníky obou výborů volí synod většinou hlasů na dobu do nejbližšího řádného synodu. Náhradníci nastupují do kárného výboru a do vrchního kárného výboru, když některý člen zemře, nebo nemůže funkci vykonávat, nebo byl vyloučen (§ 26) nebo odmítnut (§ 27). Nastane-li v mezidobí mezi synody nutnost voliti nové členy nebo náhradníky, zvolí je synodní zastupitelstvo, v případech neodkladných samo synodní rada s dodatečným schválením synodního zastupitelstva. Funkční období členů a náhradníků takto zvolených trvá do nejbližšího synodu.
- § 19. Členy kárného výboru a vrchního kárného výboru nemohou být současně osoby, které nemohou být zároveň členy téhož staršovstva.
- § 20. Kárný výbor a vrchní kárný výbor si volí sám ze sebe předsedu a zapisovatele. Referentem má být podle možnosti člen právnický vzdělaný.

Ostatní text kárného řádu se přizpůsobuje tomuto novému znění §ů 14. až 20.

Návrhy usnesené seniorátními konventy pro XI. synod.

1. Přiznání farářských práv vikářům. "Synod se usnáší, aby vikářům, kteří po 10 let vykonávají duchovenskou službu na systemisovaných místech byly přiznány povinnosti a práva farářů. Ohlášení v jednotlivých případech provede synodní rada po návrhu příslušného seniorátního výboru."

O d ů v o d ě n í : Církevní zřízení počítalo s "vikářem" jako s absolventem bohoslovecké fakulty, který po kratší dobu vypomáhá vedle faráře, aby se zaučil v církevní praxi a aby pak byl zvolen na samostatném místě jako farář. Nebylo vlastně důsledné dát tentýž název pracovníkům, kteří neprošli vysokou školou, od nichž však církev začala žádat všechnu samostatnou práci, kterou jinde konají faráři. Tak se vytvořila situace, která ztěžovala práci mnohým duchovním. I když pominuly rozdíly v platu, zůstaly organizační důsledky toho, že byla porušena zásada v rovnosti ordinovaných kazatelů. Ve sborové práci zvláště vadí, že vikář, který vykonává všechny práce samostatného duchovního, musí mít svého administrátora faráře. Tím se odpovědnost přenáší na toho, který ve sboru nepracuje a jehož vztah ke sboru je po pravidle jen formální. Také volební právo v celém rozsahu nebylo dáno vikářům, kteří se často osvědčili věrnou prací na nelehkých místech. Jde nyní o to, aby bylo církevní zřízení uvedeno v soulad s dosavadní praxí, která počítá s vikáři tohoto druhu jako se samostatnými pracovníky.

Seniorát západočeský 1953.

2. Povinné církevní školení. "Synod ukládá synodní radě, aby našla středisko, do něhož by soustřeďovala duchovní z celé církve k povinnému církevnímu školení a aby pečovala o jejich další vzdělání i extensemi a podobným způsobem."

Seniorát západočeský 1953.

3. Příručky pro vyučování náboženství. "Konvent doporučuje synodu, aby byla pověřena zvláštní komise vypracováním nových příruček pro vyučování náboženství. V příručkách nechtě je přístupným způsobem zpracována celá látka až dosud probíraná ve školním vyučování náboženství podle osnov, svého času vydaných synodní radou. Synodní rada nechtě je pověřena vydáním těchto nových příruček pro vyučování náboženství."

O d ů v o d ě n í : Potřebovali bychom dějepravu, která by měla vedle úlohy i stručný její výklad. Ke každé úloze vhodné písně, případně otázky z katechismu. Rovněž tak se postarat o katechismus, který by byl v dostatečném počtu výtisků k dostání. - Potřebujeme tyto příručky pro lidi theologicky neškolené. Vyučování náboženství i v Nedělní škole je svěřováno učitelům, kteří nemají odborného vzdělání a jimž by tyto příručky vyhovovaly. Když dnes některé ročníky škol už náboženství nemají, bude třeba, aby rodičové měli doma po

ruce příručku, z níž by mohli své děti náboženství vyučovat. Tedy příručku nejen pro školu, nýbrž i "pro dům".

Seniorát poličský 1953.

4. Kazatelna. "Vzhledem k tomu, že kazatelna má sloužiti k zvěš-
stování Slova a v církvi jest všeobecně uznáváno, že v tomto
směru nemá býti činěno rozdílu jedná-li se o službu ordinova-
ného duchovního nebo laického kazatele, budiž v Knize modli-
teb a služebností škrtnuta věta : "Starší sboru řídí služby
Boží z místa v popředí chrámu, kazatelna jest vyhrazena du-
chovním správcům církve" (str.100 vyd. z r.1939. "

Seniorát moravskoslezský 1952.

5. Vysluhování svaté Večeře Páně při synodu. "Synod se usnáší,
aby do pořadu synodních zasedání bylo vždvcky vhodným způso-
bem zařazeno také vysluhování svaté Večeře Páně pro poslance
synodu."

Seniorát moravskoslezský 1952.

6. Křest. "Českobratrská církev evangelická spolu s jinými cír-
kvemi reformačními všeobecně přejala praksi křtu nemluvnat v
důvodném přesvědčení, že je při řádném vykonávání v plném
souhlase s Písmem, ačkoli toto výslovně mluví pouze o křtu
dospělých na základě jejich vyznání víry. Jsou-li však ně-
kteří udové tímto svědectvím Písma utvrzeni v rozhodnutí,
odložit křest svých dítek až do chvíle, kdy budou moci samy
vyznati víru a o křest požádati, nemíní (a nemůže) jim
církev v tomto vážném úmyslu brániti a jejich svědomí jaký-
mkoliv prostředky círk.kázně působiti násilí. Naopak -
vzhledem k nevážnosti, s jakou mnozí rodiče dnes ke křtu
přicházejí bez opravdové víry a odpovědnosti - církev má
býti vděčna za takové rodiny, které slíbivše dítky křestan-
sky vychovávají, tímto lidový zvyk prolamujícím rozhodnutím
dají najevo opravdovou úctu ke svátosti Ježíše Krista, a má
být obzvláště vděčna za mladé údy (z těch rodin vzešlé),
kteří jsouce pokřtění až po vlastním vyznání víry, tak vidi-
telně před tváří sboru osvědčí, že víra a vyznání k plnosti
křtu svatého nezbytně náleží. A hlavně : jestliže svědectví
Písma svatého ani řádně udílený křest nemluvnat ani křest
dospělých (výslovně v něm dosvědčený) nikterak nevylučuje,
nýbrž obojí způsob zásadně svobodně připouští - pak je na
církvi, poslušné Slova Božího, aby této svobodě dala výraz
i ve svém křestním řádu a vedle dosavadní praxe křtu nemluv-
nat dala v něm řádné místo a oprávnění také ke křtu dospě-
lých, volají-li po tom někteří opravdoví udové. Neboť obojí
způsob může svým dílem přispět ke zdůraznění vážnosti křtu
sv. a jeden má chrániti druhý před nebezpečím zcestného po-
jetí a upadku. Proto s poukazem na obdobné usnesení synodu
ref. církve francouzské - předkládáme konventu návrh pro
příští synod, aby byl křestní řád naší církve upraven a do-
plněn takto :

"Českobratrská církev evangelická podle rozkazu Pána Ježíše
Krista slouží křtem svatým (s rostoucím důrazem na jeho bi-
blickou vážnost) ve shromáždění, a to : 1) dítkám rodičů,
kteří si toho žádají, jestliže aspoň jeden z nich je členem
církve, účastní se jejího života a odpovědně slíbí, že spolu

se sborem budou v poslušnosti evangelia Kristova podle zásad církve pečovat o křesťanskou výchovu svěřených dítek v naději, že udělené znamení křtu sv. jednou i při nich bude naplněno svědectvím víry a poslušného života (Rím.6,4),
2) také nepokřtěným dospělým na základě osobního vyznání víry, jestliže o křest požádali a splnili podmínky plnoprávného členství v církvi. - Ode všech evang. rodičů církev očekává a žádá, aby každé narozené dítě přinesli do shromáždění buď ke křtu anebo - usnesou-li se ze závažných důvodů na tom, že jejich dítě má se rozhodnout pro přijetí křtu samostatně až na základě vlastního vyznání víry - ku požehnání dítek, při němž učiní stejně závazný slib o jejich křesťanské výchově jako při křtu sv. Tímto požehnáním (obdobně jako křtem nemluvnat) se dítě přijímá do svazku církve, aby pak ve věku dospělém samo o svém křtu rozhodlo a mohlo o něj požádati." Seniorát moravskoslezský 1952.

7. Vyučování náboženství. "Konvent žádá, aby děti, které nebyly přihlášeny k vyučování náboženství z jakýchkoli administrativních nedopatření, byly dodatečně zapsány." Seniorát poděbradský 1953.
8. Účast při Službách Božích. "Synod ukládá farářům a staršovstvům, aby přesně zaznamenávali účast na bohoslužebných i jiných shromážděních našich sborů, aby znamenali i příčiny větší nebo menší účasti, neboť všechny tyto záznamy mohou být nejen podkladem sociologického průzkumu naší církve, ale i podkladem k lepšímu promyšlení práce a k úspěšné akci proti rušivým zjevům. Rozhodně odmítáme pouhé odhadování účasti, neboť vede k neupřímnosti a k nepravdivosti." Seniorát čáslavský 1951.
9. Předkonfirmační výchova. "Konvent žádá synod, aby zorganizoval kolektiv výchovných pracovníků, kteří by vypracovali brzy učebnice pro všechny třídy všech stupňů škol. Zvláště by se měl přípravou těchto učebnic zabývatí poradní sbor pro nekonfirmovanou mládež při synodní radě.
O d ů v o d n ě n í : Návrh vychází z nouze, neboť nemáme téměř takových učebnic, zatím co bratři na Slovensku mají dobré učebnice pro každý školní rok." Seniorát čáslavský 1951.
10. Konfirmace. "Věk konfirmandů mezi 14. a 15.rokem ponechává se na vůli staršovstva." Seniorátu chrudimský 1951.
11. Konfirmace. "Synod doporučuje držeti se osnov pro konfirmační cvičení, vydaných synodní radou." Seniorát chrudimský 1951.
12. Výchova učitelů náboženství. "Nechť je prohloubena péče o výchovu učitelů náboženství a katechetů organisováním celocírkevních nebo seniorátních kursů, konaných církví v těsné spolupráci s Komenského bohosloveckou fakultou v Praze. Pro

vzdělání nových katechetů nechť je zřízen alespoň půlroční seminář při Komenského bohoslovecké fakultě."

Seniorát chrudimský 1951.

13. Zajištění bohosloveckého dorostu. "Synodní rada nechť prosazuje umožnění studia na gymnasiích pro evangelické studenty a studentky, kteří se zaváží ke studiu bohosloví. Dále je třeba věnovati trvalou péči získávání bohosloveckého dorostu. Faráři a staršovstva nechť přihlížejí věrně k tomu, zda v jejich mládeži není vhodných adeptů bohosloví. V případě, že takového najdou, nechť se mu bratři faráři věnují a učiní ihned příslušné kroky na církevních referátech, aby mu bylo umožněno potřebné vzdělání pro povolání duchovenské. Synodní rada nechť pečuje o získávání bohosloveckého dorostu. Budiž i v bohoslužebném životě (v modlitbách, kázáních, ohlášeních) pamatováno na bohoslovce. Jedna neděle v měsíci lednu budiž věnována v celé církvi každoročně náboru bohosloveckého dorostu. Ve stejnou dobu jest zapotřebí zapojiti do této akce všech evangelický tisk.
O d ů v o d n ě n í : Je značný počet duchovenských míst, která není možno obsaditi. " Seniorát chrudimský 1951.
14. Křest. Svatá Večeře Páně. Požehnání snatku. "Otázce svátosti nechť jest ve sborech věnována hlubší a soustavnější péče vydáváním brožurek, letáků a pamětních listů při křtech a svatbách. - V rámci seniorátních schůzek nechť si bratři faráři sdílejí navzájem své zkušenosti. Staršovstva nechť činí tyto věci předmětem jednání ve svých schůzích.
O d ů v o d n ě n í : Křest se stal nezávislým od zápisu do matriky. Je proto zapotřebí stále zdůrazňovati jeho náboženský a duchovní význam. Malá účast při večeři Páně se pocituje ve většině sborů. - Požehnání snatku vyžaduje větší péči a přípravu duchovního, než jak tomu bylo před vydáním nového zákona o rodinném právu. " Seniorát chrudimský 1951.
15. Výchova v církvi. "Konvent se usnází vyzvati synod, aby byla vydána opravdu hodnotná příručka pro výchovu mládeže, informující rodiče, jak mají svým dětem vykládati Písmo svaté."
Seniorát jihočeský 1953.
16. Manželství. " Konvent se usnází doporučiti synodu, aby usnesl a synodní radu pověřil (případně pověřil skupinu pracovníků) přípravou a vydáním spisu o křesťanském manželství, protože je nedostatek knih, které by byly poučením křesťanským novomanželům a které by posloužily v mnohých krisích manželství. Nechť jest přihlédnuto ke spisům Jednoty bratrské (staré) a z poslední doby k výkladům K.Bartha o této věci. " Seniorát jihočeský 1953.
17. Zpěvník. " Synod nechť se usnese, aby nový zpěvník církve, obsahující všech 150 žalmů, byl vydán co nejdříve, v době co možná nejkratší." Odůvodnění : Sbory, které dosud zpívají ze starých kancionálů, by nerady zpěv žalmů opouštěly, nedostává se jim však kancionálů, protože nové není již dlouhou dobu možno koupiti. Seniorát brněnský 1953.

18. Poradní sbor theologický. "Nechť theologický poradní sbor z profesorů Komenského evāng.fakulty bohoslovecké, vytvořený při synodní radě usnesením posledního synodu, je poradcem ve věcech učení a duchovních směrnic pro celou církev a nechť je slyšen i když podává návrhy a dobrozdání z vlastní iniciativy, netoliko když jest o vyjádření požadován."

O d ů v o d n ě n í : Církev často potřebuje ujasnění a theologicky jasného vyjádření v různých otázkách. Toho nelze vždy žádati od synodní rady. Budiž proto pro církev více využito odbornosti a lásky k církvi profesorů theologie.
Seniorát brněnský 1953.

19. Neděle. "Synod nechť se usnese na požadavku : Synodní rada nechť se jménem celé církve obrátí na vládu republiky s žádostí, aby - není-li možno upustiti od překládání nedělí na všední den - o nedělích, prohlášených za pracovní dny, mohly býti konány Služby Boží v obvyklou hodinu pro ty, kdo nejsou zařazeni do pracovního procesu (starší občané, děti) a pro ty, kdo v hodinu bohoslužeb nemají právě pracovní směnu."
Seniorát brněnský 1953.

I N F O R M A C E

1. Seznam absolventek bohoslovecké fakulty, které dostaly dekret volitelnosti za pomocné duchovní (diakonky).

1. Alena Balabánová - Chytilová,
naroz. 22. února 1929 v Přelouči. Je nyní pomocnou duchovní v Praze XII. - Vinohradech.
2. Jarmila Jeschkeová - Štěpánová,
naroz. 25. října 1929 v Lounech.
Je katechetkou v Děčíně.
3. Irena Kalusová,
naroz. 14. března 1928 v Ledčicích,
Je nyní sborovou sestrou v Brně.
4. Marta Kocnová - Hrejšová,
naroz. 2. srpna 1927 v Jilemnicích.
Je asistentkou na Komenského fakultě.
5. Eva Kučerová - Bolzeová,
nar. 9. ledna 1927 v Bratislavě.
Je pomocnou duchovní v Praze - Štřešovicích.
6. Marie Molnářová - Harantová,
naroz. 26. června 1927 v Praze.
Je pomocnou duchovní v Praze u Klimenta.
7. Antonie Páleníková,
naroz. 28. listopadu 1904 v Čejči u Hodonína.
Je pomocnou duchovní v Praze - Nuslích.
8. Eva Peroutková,
naroz. 24. prosince 1926 v Praze.
Je pomocnou duchovní v Libštátě.
9. Antonie Slámová,
naroz. 14. července 1912 v Hrbově.
Je pomocnou duchovní v Poděbradech.
10. Alena Srnková - Štěrbová,
naroz. 15.8. 1928 v Račicích u Roudnice n.L.
Je pomocnou duchovní v Příbrami.
11. Mirjam Šebestová,
naroz. 22. července 1930 ve Sněžném.
Právě absolvovala.

- - - - -

2. S E Z N A M

posluchačů Komenského evang. fakulty bohoslovecké
vyznání českobratrského evangelického
stud.rok 1953 - 1954

I.ročník

1.semestr:

1. Jan ČAPEK, nar.14.října 1934, bytem Praha XI, Tomkova 8
2. Blahoslav HÁJEK, nar.3.října 1935, bytem Brno-Královo Pole, Prkova 79
3. Vlastimil HAJSKÝ, nar.1.března 1934, bytem Poděbrady II, Leninova 32
4. Oldřich HARTL, nar.13.listopadu 1933, bytem Kdyně na Šumavě, ul.Julia Fučíka 338
5. Jaroslav ONDRA, nar.28.ledna 1934, bytem Bratrušov 83, p.Šumperk
6. Miroslav PECHAR, nar.12.září 1925, bytem Praha XI, Jeseniova 5
7. Mojmír RYŠAVÝ, nar.3.května 1933, bytem Znojmo, Dakelská 18
8. Jan ZÁTORSKÝ, nar.27.prosince 1930, bytem Velká Lhota č.21, p.Valaš.Meziříčí

II.ročník

3.semestr:

1. Miloslav AUSBERG, nar.13.června 1927, bytem Praha XVI, U Plzenky 1235/2
2. Pavel FOJTU, nar.2.května 1933, bytem Vsetín, Jasenice 1283
3. Jaroslav HAVLÍČEK, nar.12.dubna 1933, bytem Sedlec, Stalinova 68, o.Sedlčany
4. Vlastimil JAŠA, nar.13.března 1924, bytem Kostice 403 u Břeclavě
5. Bohuslav KOHOUT, nar.11.prosince 1923, bytem Libice n.Cidl.č.19
6. Adolf PETR, nar.17.března 1932, bytem Petřvald ve Slez. č.409
7. Pavel ŘÍČAN, nar.18.dubna 1933, bytem Praha IV, Pohořelec 26
8. Jan ELŠOUBEK, nar.6.června 1934, bytem Šumperk, Revoluční 8
9. Jan TRUSINA, nar.2.prosince 1934, bytem Valaš.Meziříčí Smetanova 5
10. Jan VELKOBORSKÝ, nar.11.července 1934, bytem Dobětice č.38, p.Ústí n.Lab.

III.ročník

5.semestr:

1. Karel BARTOŇ, nar.16.února 1931, bytem Bystřička 67,
okr.Vsetín
2. Zdeněk BORECKÝ, nar.15.října 1932, bytem Libiš 343,
p.Neratovice
3. Miluše FIALOVÁ, nar.18.března 1933, bytem Hořovice,
Jiráskova 617
4. Jaroslav GREGOR, nar.27.července 1932, bytem Svátka
č.137
5. Stanislav HECZKO, nar.19.listopadu 1929, bytem 604
Třinec, Bezručova
6. Jana JURÁNKOVÁ, nar.28.září 1933, bytem Brno,
Durdáková 62
7. Jiří KABÍČEK, nar.22.ledna 1934, bytem Brno,
Botanická 34
8. Lubomír KABÍČEK, nar.22.ledna 1934, bytem Brno,
Botanická 34
9. Alena KRUMLOVÁ, nar.19.listopadu 1931, bytem Chotě-
boř, Stromovka 790
10. Eva PILÁTOVÁ, nar.8.května 1933, bytem Brno, Těsno-
hlídkova 5
11. Petr POKORNÝ, nar.21.dubna 1933, bytem Brno, Vráno-
va 109
12. Renatus SCHILLER, nar.10.října 1923, bytem Praha XX,
K červenému dvoru 14/771
13. Jan ŠOLTÉSZ, nar.21.prosince 1931, bytem Praha II,
Barvířská 6
14. Karla TROJANOVÁ, nar.15.října 1931, bytem Praha XII,
Budečská 39
15. Karel TRUSINA, nar.5.dubna 1933, bytem Valaš.Meziří-
čí, Smetanova 5

6.semestr:

16. Karel BUJOK, nar.30.července 1926, bytem Bystřice
n.Olze č.296
17. Alfred KOCÁB, nar.28.června 1925, bytem Praha I,
Ovocný trh 7

IV.ročník

7.semestr:

1. Jaroslav BARTIČKA, nar.1.června 1931, bytem Praha XVI,
Na skalce 1
2. Marcela ČECHÁKOVÁ, nar.29.července 1932, bytem Karlovy
Vary, Školní 17
3. Jan DUS, nar.19.července 1931, bytem Kutná Hora,
Poděbradova 308
4. Miroslav HEJL, nar.13.února 1927, bytem Mostek č.17
p.Brandýs n.Orl.
5. Daniel HENYCH, nar.29.ledna 1931, bytem Hořice
v Podkrkonoší 870
6. Čestmír HUJEČEK, nar.6.října 1930, bytem Byškovice 57
p.Heratovice
7. Jarmila CHLÁDKOVÁ, nar.3.září 1929, bytem v Trhovicích
c.6,p.Jimramov
8. Rostislav CHLUBNA, nar.21.prosince 1929, bytem Třebíč--
Horka,Dobrovského 11
9. Miluše CHLUPOVÁ, nar.7.října 1930, bytem Brno,Staveb-
ní 1
10. Bohuslav JANOUŠEK, nar.28.června 1930, Jilemnice 50
11. Jaromír JUN, nar.21.června 1920, bytem Krátká č.19,
p.Sněžné
12. Jana KABELÁČOVÁ, nar.27.prosince 1930, bytem Chrudim
IV,Přemysla Ot.425
13. Jarmila KURKOVÁ, nar.5.května 1931, bytem Qčelice 38
p.Bolehošť
14. Vlasta MELNUKOVÁ, nar.3.listopadu 1927, bytem Nepomuk
15. Bohuslav NOVÁK, nar.20.července 1931, bytem Stará Ves
č.57,p.Vysoká n.Jiz.
16. Ctirad NOVÁK, nar.13.června 1931, bytem Brno,Tučkova
19
17. Milan OPOČENSKÝ, nar.5.července 1931, bytem Klášter
nad Děd.22,p.Bolehošť
18. Pavel FELLAR, nar.7.dubna 1932, bytem Praha XVIII,
Na bateriích 912
19. Jiří ŘEHÁK, nar.7.listopadu 1931, bytem Hrubá Vrbka
127,okr.Vesolí na Mor.
20. Vladislav STANIEK, nar.18.září 1931, bytem Třinec,
Revoluční 605
21. Eva ŠAŠECÍ, nar.25.února 1932, bytem Praha XVI,
Na Provaznici 6

22. Bedřich ŠURMAN, nar.15.února 1929, bytem Místek,
Nerudova 503
23. Ivan ŠVANDA, nar.6.března 1932, bytem Brno,Veveří 123
24. Amos TEJKAL, nar.5.března 1929, bytem Krabčice č.30
p.Roudnice n.Lab.
25. Milena TUMOVÁ, nar.17.března 1931, bytem Praha IV,
Na baště sv.Jiří 13
26. Bohumila VACULÍKOVÁ, nar.29.prosince 1930, bytem
Hošťálková 35 u Vsetína
27. Josef VALENTA, nar.1.února 1931, bytem Velká Lhota
č.37 u Dačic
28. Jiří ZEJFART, nar.22.října 1928, bytem Uhříněves,
Rokycanova 478
29. Marie ŽURKOVÁ, nar.11.března 1932, bytem Bílá Voda
č.5 u Javorníka

8.semestr:

30. Igor HÁJEK, nar.7.července 1930, bytem Praha 7,
Ovenecká 27
31. Josef HORÁČEK, nar.15.září 1920, bytem Praha-Spořilov,
Roztylské nám.6
32. Naděžda MARTÍNKOVÁ, nar.15.března 1927, bytem Praha-
Karlín, Ursova 7
33. Jaroslav PEJMAN, nar.5.května 1924, bytem Újezd n.Lesy
čp.119, Pražská 42
34. Jaroslava SOUŠKOVÁ, nar.23.srpna 1929, bytem Praha IV.
Na baště sv.Jiří 13
35. Jitka VESELÁ, nar.17.listopadu 1927, bytem Praha XII,
Kanálská 27

- - -

Lubomír VLČEK, nar.5.února 1930, bytem Březnice,
p.Gottwaldov

- - -

3. Přípravný kurs při Komenského fakultě.

Státní úřad pro věci církevní zřídil od 1. listopadu 1951 při Komenského evangelické fakultě bohoslovecké Přípravný kurs, aby schopným jednotlivcům, kteří nemají plné předběžné vzdělání, vyžadované pro přijetí na Komenského fakultu, bylo umožněno bohoslovecké studium. V r. 1952 - 53 studovali zde také septimáni, kteří během kursu složili zkoušku dospělosti na své bývalé střední škole.

Ve školním roce 1951 - 52 se přihlásilo do tohoto Přípravného kursu 16 studujících, z toho 3 sestry. Přijato bylo 10 studujících, z toho 3 sestry. Po závěrečných zkouškách bylo z Přípravného kursu přijato na Komenského fakultu 5 absolventů kursu.

Sestry Libuše Andresová a Marie Čejková nebyly přijaty na Komenského fakultu, poněvadž dosud nebyla rozhodnuta otázka ordinace žen, a pracují zatím jako sborové sestry.

Ve školním roce 1952-53 se přihlásilo do Přípravného kursu 12 studujících, z toho 2 sestry, přijato bylo 7 posluchačů, z nichž na Komenského fakultu bylo přijato 6 bratrů.

Ve školním roce 1953-54 nebyl Přípravný kurs otevřen. Církev má možnost již nyní hledati schopné jednotlivce, kteří by se r. 1954-55 cestou Přípravného kursu připravili pro bohosl. studium.

4. Větší evangelické konference a sjezdy.

Ve dnech 26. až 29. srpna 1950 uspořádalo "Evangelické Dílo" konferenci v Chrudimi na thema "Komenského odkaz dnešku".

Dne 1. dubna 1951 uspořádán "Evangelickým Dílem" veřejný projev v Ústřední knihovně města Prahy na thema "Čeští evangelici v zápasu o mír."

Ve dnech 25. až 28. srpna 1951 se konala konference a sjezd evangeliků, opět pořádán "Evangelickým Dílem", v Kroměříži na thema "Jan Milič z Kroměříže".

Ve dnech 5. až 8. července 1952 uspořádal poradní sbor "Evangelické Dílo" konferenci v Táboře na thema "Reformace pokračuje".

Na všech těchto sjezdech a konferencích byl hlavním řečníkem prof. dr. J. L. Hromádka.

Také v r. 1953 se chystala taková konference a to na dny 4. až 6. července v Brně se zájezdem do jihomoravských sborů, ale pro časovou kolisi s Festivalem lidové umělecké tvořivosti byla odložena.

5. Práce na novém zpěvníku.

Poradní sbor hymnologický pracuje usilovně na přípravě nového zpěvníku. Písne dosavadního zpěvníku jsou podrobovány theologické, jazykové a hudební revizi. Jednotliví členové poradního sboru studují zpěvníky dosud u nás vydané a přístupné. Na tomto důležitém díle přípravy nového zpěvníku bude zainteresována celá církev tím, že elaborát poradního sboru hymnologického bude předložen k vyjádření staršovstvům všech sborů.

6. Rozvrh agendy synodní rady.

Výnosem ze 14. května 1952 č.j. 1094 vyhlásila synodní rada Rozvrh své agendy a jmenování poradních sborů při synodní radě. Práce synodní rady je rozvržena takto :

- I. odbor (všeobecný) 1.oddělení : Učení a řád církve (věci odborné bohoslovecké, učení, agenda, bohoslužebné rády, církevní kázání, katechismy, visitace sborů a pod.).
2.oddělení : Organizační a personální (potvrzování seniorátních výborů, farářů, překládání jich do výslužby, péče o bohoslovecký dorost, ordinace, farářské zkoušky, licence ke ká-
3.oddělení : Zastupování církve navenek (Styk se -zání a p.) státními orgány, s jinými církvemi domácími i zahraničními).
4.oddělení : Církevní hudba a zpěv.
5.oddělení : Dokumentace (Archiv, knihovna a pod.)
Při tomto odboru jsou zřízeny poradní sbory a) pro otázky bohoslovecké, b) Evangelické Dílo, c) pro věci hymnologické.
- II. odbor (evangelisace) 1.oddělení : Příprava nekonfirmovaných.
2. oddělení : Péče o konfirmované.
3. oddělení : Vzdělávání církevních pracovníků.
4. oddělení : Vnitřní a vnější misie.
Při každém oddělení tohoto odboru jsou zřízeny poradní sbory téhož jména.
- III. odbor (vydavatelský a tiskov.). Má jen jedno oddělení. Sem patří časopis Český Bratr, vydávání sbírky kázání, celocírkevní publikace a pod.
Při tomto odboru je "církevní zařízení" Kalich.
- IV. odbor (právní) Má jen jedno oddělení. Sem patří : Církevní zřízení, obvody sborů a seniorátů, kárné řízení a pod.
Při tomto odboru je zřízen poradní sbor právní.
- V. odbor (Křesťanská služba)
1. oddělení : Služba ve sboru. (Příprava k této službě. Vzdělávání členů a členek církve pro sociální práci, sociální práce církve ve sborech, v seniorátech a při církevním ústředí, a pod.
2. oddělení : Služba v ústavech (správa Domovů odpočinku a podobných sociálních institucí církevních). Při tomto odboru je zřízen poradní sbor "Ústředí sociální péče českobratrské církve evangelické s podoborem Česká Diakonie.
- VI. odbor (hospodářský).
1. oddělení : Věci finanční a hospodářské (plánování, hospodaření, rozpočtování, účtování, pokladna, správa celocírkevních objektů a p.)
2. oddělení : Věci technické, stavební a výtvarné.
3. oddělení : Jeronymova Jednota.
Při každém oddělení tohoto odboru je zřízen zvláštní poradní sbor stejného jména.

7. Poradní sbory při synodní radě.

1. Poradní sbor theologický.

Předseda : Děkan dr J.L. Hromádka
Členové : dr J.B. Souček dr M. Bič
 dr F.M. Dobiáš dr J.B. Jeschke
 dr R. Říčan dr Ad. Novotný

2. Poradní sbor "Evangelické Dílo".

Předseda : dr J.A. Pellar
Členové : Otakar Krásenský, Kolín
 MUDr Ad. Lukl
 (Ostatní členové zatím jmenování nebyli.)
 (Jiří Novotný)

3. Poradní sbor hymnologický.

Předseda : Zdeněk Somolík
Členové : prof.dr J.B. Čapek Vladimír Novotný, Vsetín
 Zdeněk Čep Timoteus Pokorný
 dr B. Hrejsa dr Rud. Říčan
 Rost. Nečhuta (Jiří Novotný)

4. Poradní sbor pro duchovenskou práci mezi nekonfirmovanými.

Předseda : dr V. Kejř
Členové : dr Ad. Novotný Lub. Balcar
 B. Jerie Tim. Pokorný
 dr Jar. Stolař (dr Pavel Šimek)
 Štep. Šoltész (Lud. Brož)

5. Poradní sbor pro duchovenskou péči o konfirmované.

Předseda : Vlad. Čapek
Členové : dr Jan Pokorný, Brno J.N. Ondra
 Rud. Hroch Mir. Růžička
 Miroslav Krejčí (dr Pavel Šimek)
 Jan Miřejovský (Lud. Brož)

6. Poradní sbor pro vzdělávání církevních pracovníků.

Předseda : Miroslav Rodr, Rokycany
Členové : dr R. Říčan Josef Batelka
 Lub. Franců Dr J.M. Lochman
 JUDr Mir. Bula (dr Pavel Šimek)
 Vladimír Voral, Praha (Lud. Brož)

7. Poradní sbor pro vnitřní a vnější misii.

Předseda : Václav Urban
Členové : Antonín Venc Milena Kolmanová
Karel Veselý Stanislav Čapek
Jiří Carda (dr Pavel Šimek)
Adr. Mikolášek (Lud. Brož)
Jan Sochor N.Město n.Met.

8. Poradní sbor vydavatelský a tiskový.

Předseda : dr Gustav Hrejsa
Členové : prof. dr J.L.Hromádka
Lubomír Balcar
Vlad. Čapek
Oldřich Sochor, Václavice
J. Valtr, Strašnice
(J.M.Novák, Jos. Svatoň, L. Brož, dr F.Laichter)

9. Poradní sbor právní.

Předseda : JUDr Josef Král
Členové : Josef Beneš (JUDr P. Šimek)
JUDr Jindř. Kynčl Otakar Kadlec
JUDr B. Lochman (JUDr Lub. Jelen)
Th Dr J.B. Souček (JUDr Zd.Medek)
JUDr Miroslav Krčmář

10. Poradní sbor Ústředí sociální péče.

Předseda : MUDr Jan Strítěský
Místopředsedkyně : Ph Dr Eva Pellarová
Členové : MUDr Jan Elis Naděje Hromádková
MUDr Emilie Hušková Inka Čapková
Metoděj Chalupník Klára Hájková
Valentin Chamrád Milada Holá
Rudolf Novák Antonie Slámová
dr F.M. Dobáš Jana Otterová
Antonie Páleníková
(Jar. Klimecký, dr Eug.Zelený, Marie Hošková)

11. Poradní sbor hospodářský a finanční. Byl jmenován, avšak ještě neaktivován.

Členové : Karel Chvojka, Ing Jar.Dlouhý, Jaroslav Tetřev,
Vlad. Chadim, Pavel Skeřík, Theodor Pistorius
(B. Burian a B. Valeš).

12. Poradní sbor technický, výtvarný a umělecký.

Předseda : Ing arch. dr B. Kozák.
Členové : Ing Adolf Kuthan, Ing arch.B.Adámek, (Ing B. Bareš)

13. Poradní sbor "Jeronymova Jednota"

Předseda : Emil Stehlík
Členové : MUDr Otakar Tardy, Oldř.Videman, Vlad.Sýkora, Jan
Kantorek, JUDr Miloš Jarošek (B.Burian, B.Valeš)

8. Dokumentační oddělení

Po reorganizaci kanceláře synodní rady bylo při I.odboru zřízeno dokumentační oddělení, do něhož vplynuly sbírky bývalého Musea Husova domu, knihovny Husova domu, knihovny synodní rady a archiv. Toto oddělení převzalo také místnosti, v nichž byly dřívejší sbírky uloženy v V.poschodí Husova domu. Shromažďuje všechny dokumentační materiál sborový i celocírkevní. Pro studijní potřebu je zřízena příruční knihovna se studovnou. Bohoslovecké příručky, které byly za války vydávány pro studenty, byly předány Husovu bohosloveckému semináři v Jirchářích.

9. Instituce hlavního účetního v církvi

Podle zákona č.54/1952 Sb. o hlavních /vedoucích/ účetních a o organizaci účetní služby a vl.nař.č.55/1952 Sb. o povinnostech, právech a odpovědnosti hlavních /vedoucích/ účetních a o organizaci účetní služby byla zřízena funkce hlavního účetního i při synodní radě s kompetencí nad kanceláří synodní rady /ústředí církve/ nad sociálními ústavami, círk.vydavatelstvím a prodejnou Kalich a hospodařením všech složek církevní správy /sborů farní i filiální a kazat.stanice/.

Na návrh synodní rady byl dekretem SÚC ze dne 6.května 1953 č.j. 4611/53 funkcí hlavního účetního pověřen úředník kanceláře synodní rady JUDr.Zd.Madek.

Hlavní účetní vykonává funkci státního kontrolního orgánu ve věcech zachovávání hospodářské, finanční a rozpočtové kázně.

10. Seniorátní kontroloři

Zavedení jednotlivých pokladních deníků pro účtování ve sborech od 1.1.1952 vyvolalo nutnost zřídit instituci seniorátních kontrolorů, t.j. osob, kteří mají na starosti účetní evidenci v určitém počtu sborů. Tato instituce se vžíla a seniorátní kontroloři konají velmi platné služby zvláště těm sborům, jejichž účetnictví není obstaráváno školenou silou. V blízké budoucnosti bude význam seniorátních kontrolorů, ještě zvýšen, protože od 1.ledna 1954 se připravují i pro sbory nové účetní evidencce. Seniorátní kontroloři budou dbát na řádné hospodaření s veškerými prostředky, starati se nejen o formální, ale i věcnou stránku účtování, o dodržování rozpočtové kázně a o usporné jednání ve všech hospodářských záležitostech. Seniorátní kontrolory ustanovuje na návrh seniorátního výboru synodní rada.

11. Osobní změny v kanceláři synodní rady 1950 - 1953

1. B a r e š Bohumil Ing arch.nastoupil od 1.5.1950
2. B a r e š o v á Jitka jako poločasová síla od 1.1.1951
3. B ō l z e o v á -Staňková Olga od 15.8.50 do 30.11.1951
4. B r u ž o v á -Joklová Dagmar od 15.10.1948 do 1.7.1950
5. M a r t a n o v á Jiřina od 1.5.1951

6. M a t o u š k o v á Julie ThB od 1.1.1948 od 28.2.1951
7. M e d e k Zdeněk JUDr od 1.3.1951
8. N o v o t n á Jaroslava od 15.7.1947 do 31.8.1951
9. N o v o t n ý Jiří dř.farář v Jimramově od 1.5.1951
10. S o c h o r Jaroslav resignoval 28.2.1951 a přijal povolání duchovenské v Praze-Kobylisích
11. S ý k o r o v á Stanislava od 1.7.1950 do 31.10.1952
12. Š e b e s t o v á Dobromila od 1.4.1951 do 30.9.1951
13. Š o n s k á Božena jako poločasová síla od 1.10.1950

12. Časopis Český bratr

Péči synodní rady vychází tento měsíčník - s výjimkou válečného a povalečného přerušení - již dvacetdevět let. Od roku 1947 do r.1952 vycházel časopis s křídovou obálkou a křídovou obrázkovou vložkou, později jen s obrázkovou obálkou v rozsahu 16 stran jednou za měsíc od letošního roku bez obálky v rozsahu 16 stran textu. Za poslední čtyři roky byla vydavatelstvu určena každý rok jiná tiskárna, což způsobilo vážné obtíže při vycházení. V letošním roce dostal se časopis do situace, že vycházel mimo výrobní plán tiskárny. V přísně plánovaném sektoru polygrafické výroby to znamená, že tisk mohl být uskutečněn v neurčitých dodacích lhůtách a se zpožděním. To byla jedna z největších obtíží, které bránily pravidelnému vycházení. Časopis vychází v nákladu 7.000 výtisků /o 1000 výtisků snížený náklad/; náklad je zcela rozebrán.

13. Sbírka kázání pro čtené služby Boží

Jako homiletická příloha časopisu Český bratr vychází v rozsahu 2 tiskových archů měsíčně Sbírka kázání pro čtené služby Boží, určená pro předčitatele kázání a sborové pracovníky. Tiskne se v nákladu 800 výtisků. V roce 1951 redigoval Sbírku senior Vl. Čapek, v roce 1952 farář L. Balcar a v roce 1953 prof. F. M. Dobiáš. Po stránce vydavatelské nese sebou stejné obtíže jako časopis Český bratr.

14. Kalich vydal v letech 1950 - 1953

1950

Zpěvník česko-bratrské církve evangelické. Osmé vydání
 nenotované. 164 stran. Rozebráno 20.000 ex.
 Lubomír Balcar, Rozhlasová kázání. 52 stran. Brož. 4Kčs
 3.300 ex.

1951

Jan Blahoslav Čapek, Duch a odkaz Československé reformace.
 36 stran. 280Kčs. 3.300 ex.
 Stanislav Čapek, Biblická dějprava. Osmé vydání. 196 stran.
 Váz. 7Kčs. 12.000 ex.
 Evangelický kalendář na rok 1951. Stran 160. Rozebráno.
 15.000 ex.

Evangelický kalendář na rok 1952. Stran 176. Rozebráno.
18.000 ex.
Viktor Hájek, Co vyznáváme. 84 stran. 5.60 Kčs. 6.600 ex.
Bedřich Jerie, Z pramenů života. 56 stran. Rozebráno.
10.000 ex.
Jan Amos Komenský, Prastaré obecné křesťanské náboženství.
72 stran. Rozebráno. 3.300 ex.
Adolf Novotný, Biblický slovník. Sešit 1 - 2. 6.600 ex.
Písmákův deník na rok 1952. 116 stran. Rozebráno. 10.000 ex.

1952

Jan Blahoslav Čapek, Betlémská kaple v české literatuře
52 stran. 3.300 ex.
Vladimír Čapek, Historie bible. 160 stran. 11 Kčs. 5.500 ex.
Evangelický kalendář na rok 1953. Stran 176. Rozebrán.
16.000 ex.
J.B.Jeschke, Knížka o pravoslaví. 32 stran. 2.80 Kčs. 3.300 ex.
Jan A.Komenský, Obnova církve /Haggaeus redivivus/.
136 stran. Brož 11 Kčs, váz. 17.40 Kčs. 4.400 ex.
Jan Košťál, Síla víry. 96 stran. 4.80 Kčs. 6.600 ex.
Konfirmační listy akad.malíře Jana Dostála. 5 listů a 2 Kčs.
Anedeo Molnár, Lístky o mladé církvi. 112 stran. 8 Kčs. 4.400 ex.
Adolf Novotný, Biblický slovník. Seš. 3-7. Stran 320. 6.600 ex.
Nový zákon v překladu F.Zilky. 5.vydání. 436 stran. Váz. 19.20
10.000 ex.
Obrázky reformátorů. Kolekce 10 pohlednic. 1.80 Kčs.
J.B.Souček, Utrpení Páně podle evangelií. 228 stran. 16 Kčs.
3.300 ex.
Štěpán Šoltész, Dějiny křesťanské církve. 2.vyd. 132 stran.
12.000 ex.
Jiřina Vacková, Chorálové předešly J.S.Bacha. 264 stran.
24 Kčs, 3.300 ex.
Zpěvník českobratrské církve evangelické s notami. 12.vyd.
664 stran. Váz. 37 Kčs. 10.000 ex.

1953

Adolf Novotný, Biblický slovník. Sešit 8 a 9. Stran 160.
po 6.600 ex.
Písmákův deník na rok 1953. Stran 144. Kčs 6.
B.Popelář, Slovníček kralické bibličtiny. 32 stran. 1.80 Kčs
5.500 ex.

V tisku:

Kniha modliteb a služebností
Calvin, Vzdělání ve víře
Evangelický kalendář na rok 1954
Na každý den. Příručka k čtení Písma svatého
Voláme z hlubokosti. Kniha modliteb.
Zwingli, Počet z víry a výklad víry.

15. Stav repartie 1953.

Ke dni 2.října 1953 bylo odvedeno do synodní pokladny
přibližně 40% té částky, která byla repartována. Největší
procento má splaceno seniorát jihočeský, pak horácký a
gottwaldovský.
Celé splacené částky bylo již použito, takže v pokladně
synodní rady je toliko to, co jí bylo odvedeno ze sborů

po 2. říjnu t.r. Největší část odvedených repartic obdržely sbory, které podnikají přestavby církevních budov, dále bylo letošní repartice použito na výlohy s adaptací budov býv. sirotčinců v Krabčicích, v Čáslavi a v Táboře, částečně také na výdaje s renovací salvátorského kostela a ovšem jako v letech předešlých na příplatky k pensím farářů a vdov po farářích, kteří nebyli převzati do Národního pojištění. Podrobný přehled o tom, kolik který sbor má na reparticích odvésti a kolik již odvedl, jakož i podrobný přehled o použití repartic 1953 obdrželi všichni senioři a seniorátní kurátoři při konferenci 7. října 1953. Zpráva o použití repartice 1952 byla již dříve rozdána všem seniorům a seniorátním kurátorům. Pokud ještě výtisky stačily, připojili jsme je znovu k těmto "Informacím", a to zejména pro ty členy synodu, kteří nejsou seniory a seniorátními kurátory. Je to tisk XI. synodu č. 15.

16. Jubilejní toleranční dar 1953.

Jak známo tak nazýváme určitou část účelového jmění, která je určena výhradně na poskytování bezúročných záloh /zápůjček/ sborům, které podnikají stavby nebo nákladné opravy církevních budov, zakupují stavební pozemek, nebo si pořizují inventář. Každý takový sbor se zaváže pevně stanovenými splátkami takovou zálohu vždy v půletních lhůtách vrátiti do synodní pokladny. Jmění tohoto účtu tedy stále cirkuluje a slouží vždy dalším a dalším žadatelům. Koncem září 1953 činilo toto jmění 2,106.802.60 Kčs nové měny a bylo všecko rozpůjčeno, takže v pokladně synodní rady až na nepatrný zbytek nebylo k dispozici nic. V té době to bylo 111 sborů a stanic, které užívaly dobrodini tohoto zařízení. Největší zálohy dosud mají sbory Jilemnice, Opava, Klášter, Nusle, Chotíněves, Zlíkov II, Horní Dubenky, Boskovice, Kateřinice, Huslenky, Nikolčice, Jaseňná, Ledčice, Sternberk, Rožnov, Pardubice, Břeclav a Libiř. Některé sbory své účelové jmění přechodně uložily u synodní rady. Toto svěřené jmění dosahuje nyní částky 195.516 Kčs nové měny. I těchto peněz používá synodní rada k stavebním zálohám jiných sborů. Koncem září byly to 3 sbory, kterým takto bylo pomoheno.

17. Obecné chrámové sbírky v roce 1952.

Konaly se pětkrát. Byla to jednak sbírka evangelisační, která činila 172.330.40 st. měny, dále sbírka na stavební vydání v Husově domě v Praze 146.401.40 st. měny, dále sbírka na sociální práci církve 184.031.20 Kčs, dobrovolná sbírka na výlohy s úpravami střediska pro pořádání kursů v Bělči /SEK/ 85.267.40 Kčs st. měny a konečně sbírka pro bohoslovce konaná o vánocích 1952, která činila 365.554.70 Kčs. staré měny. - Podrobné výkazy o tom, které sbory jaké stavby odvedly, jsou k dispozici v kanceláři synodní rady.

18. Jeronymova Jednota.

Tato instituce byla vyhláškou synodní rady ze dne 13. května 1952 č.1083 přeorganisována v poradní sbor synodní rady a přiorganisovaná těsněji k práci synodní rady. V jejím čele stál až do září 1953 jako předseda Frant. Ženatý, který se však nyní této funkce vzdal. Synodní rada mu poděkovala za jeho práci v Jeronymově jednotě a jmenovala faráře Stehlika, dosavadního místopředsedu Jeronymovy jednoty, předsedou. Jednatelům zůstává senior O.Videman a pokladníkem Vladimír Sýkora. Také ostatní členové poradního sboru zůstávají beze změny. Činnost Jeronymovy jednoty je obecně v církvi známa a uznávána, proto se zde o ní nešíříme. - Toliko poznamenáváme, že v roce 1953 hlavní dar lásky Jeronymovy jednoty činil 80.000 Kčs nové měny a že byl přidělen sboru v Prusinovicích, který podniká nákladnou opravu fary. Bližší součinnost Jeronymovy jednoty se synodní radou se projevuje i tím, že tam, kde Jeronymova jednota nemůže se svými dary stačit, pomáhá synodní rada darem z re-partic.

19. Zpráva revisorů účtů synodní rady.

Podepsaní revisoři vykonali v kanceláři synodní rady českobratrské církve evangelické za přítomnosti ředitelského rady Josefa Holého a úřednice pí Jiřiny Martanové namátkovou revisi účtů a jmění spravovaného synodní radou podle uzávěrky k 31.prosinci 1952. Shledali, že účty jsou odborně a pečlivě vedeny. Jednotlivé konečné položky rozvahy byly nám v účetních knihách prokázány a neshledali jsme žádných závad. Navrhujeme, aby účty synodní rady za rok 1952 byly schváleny. Měnovou reformou z 31.května 1953 ovšem nastaly podstatné změny ve jmění spravovaném synodní radou. To vedlo i k značnému zjednodušení účetnictví synodní rady.

Karel Chvojka v.r.
Praha

Jaroslav Tetřev v.r.
Rokycany

20. Renovace kostela u Salvatora.

Podle usnesení dřívějších synodů pokračuje se za dohledu Státního památkového úřadu v renovaci salvatorského kostela. Má býti navrácen do původního stavu. Renovace v posledním roce značně pokročila. Právě se otvírá druhá po-
boční loď na té straně, kde je kazatelna a vedle toho se provádí rekonstrukce ústředního topení. - Podaří-li se přestěhovati také byt kostelníkův do činžovního církevního domu naproti kostelu, bude možno přistoupiti k úplnému dokončení renovace. Výlohy s touto renovací se kryjí částečně příspěvky státními a částečně z prostředků církevních. V roce 1953 byla vypsaná obecná chrámová sbírka ve prospěch této stavby. Do 30.září 1953 činila tato sbírka 20.892.20 Kčs nové měny.

21. Výkaz prací výtvarného a technického oddělení

kanceláře synodní rady
/Ing B.Bareš/

1951.

V roce 1951 bylo vypracováno souhrnných stavebních elaborátů /plánů, rozpočtů, návrhů vnitřního zařízení do kostelů, návrhů maleb a pod./ pro 26 sborů a ústavů.

Návštěv ve sborech bylo vykonáno 115.

Odborných porad v kanceláři bylo uděleno celkem 303 návštěvníkům ze sborů a ústavů.

Dopisů bylo odesláno celkem 440.

- - -

Popis některých prací:

- 1./ Opatovice detaily truhl.prací pro vnitřní zařízení kostela
- 2./ Horní Čermná detaily přepážky zaskl.s dveřmi, detaily oken, uprava mezichodbové stěny, schodiště v terénu před kostelem
- 3./ Ledčice zadávací adapt.plány kostela, detaily truhl.prací, oken a dveří, rozpočty
- 4./ Huslenky zadávací plány adaptace fary s podkrovním bytem, detailní plány truhl.prací, rozpočty
- 5./ Krabčice /kostel/ návrh na rozdělení kostela ve výši galerie a zřízení modlitebny a sbor.místnosti s bytem kostelníka, rozpočty na celou renovaci včetně fasády
- 6./ Třebechovice p.O. adaptační plány fary
- 7./ Velká n.Velickou zadávací plány a rozpočty na novostavbu kostela a sbor.místností
- 8./ Chrást u Plzně nové zadávací plány a rozpočty na novostavbu kostela a fary s rozpočty
- 9./ Jasenná plány na renovaci fary, detaily kruchty, lavic, stolu Páně, oltáře, kazatelny, oken a dveří
- 10./ Husův dům zařízení šatny a buffetu v nově zřízené prostoře, truhl.plány pultů a vitrin
- 11./ Hodslavice renovační plány kostela, rozpočty, detaily stolu Páně, kazatelny, oltáře, lavic, vitrin, oken, dveří, podia na nově zřízené kruchtě, detail zábradlí
- 12./ Kateřinice prováděcí plány nového kostela, tesař.detaily, výpočet konstrukcí, detail kazatelny, stolu Páně, lavic
- 13./ Brandýs n.Lab. adaptace modlitebny, galerie
- 14./ Heřmanův Městec plány a rozpočet na adaptaci fary
- 15./ " " plány a rozpočet na adaptaci synagogy
- 16./ Malešice prováděcí plány, rozpočet vnitř.zařízení
- 17./ Karlovy Vary zadávací plány, rozpočet sbor.domu
- 18./ Rožnov p.Radn. plány na srubový kostel v měř.1:100 prováděcí plány 1:50, detaily 1:10 a 1:20
- 19./ Pozděchov zadávací plány a rozpočet na adapt.fary
- 20./ Týniště n.Orl. plány a rozpočet na adapt.bednárný na modlitebnu

- 21./ Příbram Situační plán se zakreslenými vrstevnicemi a informativní náčrtky sbor.domu pro získání pozemku
- 22./ Lysá n.Lab. návrh a rozpočet na úpravu fary a kostela
- 23./ Chodov adaptace, rozpočet na přestavbu domu na nám.
- 24./ Uher.Hradiště návrh na vymalování modlitebny, detaily písma, persp.
- 25./ Sociální ústavy Krabčice návrh a rozpočet na hospodářskou budovu, detaily balkonu ve schodištích, plán a rozpočet na byty zaměstnanců v podkroví, plán na oplocení, detaily vrat a vchod.branky
- 26./ Sociální ústavy v Myslibořicích plán kolny a skladů, situační plán ústavů pro přesné vymezení hranic mezi zámkem a p.Šamánkem, detaily zaskl.stěn, všech vchodů do zámku, detaily pro zámečníka /okování vrat, zasouvacích dveří a pod./.

1952.

V roce 1952 bylo vypracováno souhrnných stavebních elaborátů /návrhy, plány, rozpočty, návrhy vnitřního zařízení do kostelů, návrhy maleb a pod./ pro 54 sborů a ústavů.

Návštěv ve sborech bylo vykonáno 138.

Odborných porad v kanceláři bylo uděleno celkem 465 návštěvníkům ze sborů a ústavů.

Dopisů bylo odesláno celkem 513.

Popis některých prací:

- 1./ Šternberk na Mor. Náčrtek, zadávací plány v měř. 1:100. Detaily truhl.prací, okna, dveře, schod. Plán garáží
- 2./ Rožnov p.Radh. Prováděcí plány srub.kostela 1:50, detaily: záběr lodi, hlavních vchod. dveří, oplocení, stav.výpočet, přístavba sbor.místností
- 3./ Úsov-sbor Hrabová Návrh na kazatelnu, stůl Páně, symboly bible a kalich, písmo, holubice. Náčrtek na adapt.fary, návrh na zábradlí
- 4./ Libiř Náčrtky adapt.sbor.budovy, zadávací plány, normál.kalkul.II.stupně a rozbor.listy
- 5./ Brandýs n.Lab. Malba kostela, plán kruchty, stůl P., kazatelna, detail.zaskl.stěny z před-síně do kostela
- 6./ Žižkov I.Prokopova Návrh nové dispozice bytu dr.Stolaře - Úprava přízemního bytu /farář Jelínek/

- 7./ Bošín Návrh na zřízení sbor.síně z kolen
- 8./ Prusinovice Návrh na adaptaci fary v měř.1:100
- 9./ Ledčice Návrh na vymalování kostela, vnitřního za-
řízení, stůl Páně a kazatelna
- 10./ Hodslavice Návrh na vymalování kostela, úprava oko-
lí kostela
- 11./ Ústí n.Orl. Náčrtky na novostavbu sbor.domu 1:100
- 12./ Jasenná Návrh na vymalování kostela. Tabule k ozn.
písní, far.lavice a dokonč.závěru lodi
- 13./ Sněžné na Mor. Návrh na adapt.kostela. Details
truhl.prací v celém vestibulu. Detai-
ly klempíř.prací při vyústění teplo-
vzduš.topení do prostoru kostela.
Detail.ostění, osvětlení, lavice pro
far. Detail dvoj.oken
- 14./ Huslenky Plán na zřízení stolu Páně, pultu a kříže
- 15./ Karlovy Vary provedení emblémů a písmo v modliteb-
ně
- 16./ Kobylisy Návrh na adapt.tiskař.dílny na farní úřad
a byt pro faráře
- 17./ Týniště n.Orl. Pořízení nových plánů se zvětšeným
programem, t.j. přístavba sbor.síně,
přísluř.a zvětšení modlitebny - Nové
plány
- 18./ Beroun Návrh na vymalování kostela
- 19./ Dankovice Návrh na zřízení předsíně. Details dvoji-
tých oken a dveří
- 20./ Holešovice Návrh na zřízení farní úřadovny z krámu
v Holešovicích - II.normál.
- 21./ Horní Dubenky Návrh na adapt.kostela v měř.1/100.
Details všech oken, dveří, zábradlí
na kruchtu. Návrh na zřízení balkonu
na faře. Návrh na oltář, stůl Páně,
far.lavice, kazatelna
- 22./ Kateřinice Návrh na věž, malbu kostela, kazatelnu,
stůl Páně, kříž
- 23./ Louny Návrh na uspořádání varhan v průčelí kostela,
návrh na kazatelnu, stůl Páně a malba kostela
- 24./ Nymburk Detail zádveří kostela. Návrh na přístavbu
sborové síně ke kostelu
- 25./ Vinohrady Detail dveří zaskl.do předsíně při vcho-
du do modlitebny. Detail zábradlí a okolní
upravy, dřev.schodiště na galerii. Detail
dveří do gotického oblouku, pro přízemí
závětrí
- 26./ Vítkov ve Slez. Návrh na adaptaci sborových budov
1:100, II.norm.kalkulace
- 27./ Vršovice Návrh na portál a stůl Páně a podium a
kazatelnu v měřítku 1:100
- 28./ Velká nad Veličkou Návrh na postavení sbor.domu
ve Velké n.Vel. 1:100,Rozpočty
- 29./ Dobruška Návrh na adaptaci synagogy v měřít.1:100
se schvál.doložkou Stát.ustavu památkového
Detaily oken, dveří, zaskl.stěny, kazatelny,
stolu Páně, lavice

- 30./ Třešnovce Návrh na adaptaci domu v modlitebnu
- 31./ Třebechovice Návrh na zřízení sbor.místnosti
- 32./ Zádveřice Portál - návrh nápisu a úprava
- 33./ Čáslav Návrh na adaptaci H.domu pro byty farářů na
odpočinku
- 34./ Jánské Lázně Pořízení nových plánů se zakresl.nového
příslušenství
- 35./ Kostelec n.Č.L. Návrh na oplocení, detail vrat a
branky
- 36./ SEK Detailní plány truhl. a prov.plány v měř.1:50
na sestavení chat a zřízení verandy
- 37./ I.Krabčice Návrh hospod.budovy, zad.plány 1:100
I.II. Úprava zahrady v celém prostoru.
Pořiz.kolaudač.plánů hlav.budovy ústavu
celkem 6 paré vybarvených plánů
- 38./ II.Krabčice/Sírotč./Vypracov.zadav.plánů v měř.1:100
II.normál.kalk.
- 39./ Tábor /Kon.dům/ Návrh na zřízení 2 bytů z býv.sírot-
čince v měř.1:50 II.
- 40./ Myslibořice Zakreslení změn I.p. Detailvýchod.dveří
/postranní východ/. Nové vynesení plánů
1:100 /vytažení tuší/. Návrh na vynalo-
vání a osvětl.kaple. Návrh na úpravu
bytu pro zahradníka
- 41./ Husův dům Náčrtek na disposiční úpravu I.p. det.
vitřin do vestibulu H.d.
- 42./ Javorník ve Slez. Adaptace sbor.domu

22. Husův Dům v Praze.

V roce 1953 byla do Husova domu v Praze přemístěna Komenského evang.fakulta bohoslovecká. Za tím účelem bylo nutno upravit I.a II.patro té části budovy, která jde do Jeronymovy třídy. Náklad s tím spojený převzala státní správa. V I.patře byly zřízeny dvě posluchárny. Ve II.patře značně přeměněném je přijímací pokoj děkana fakulty a fakultní kancelář. Vedle toho jsou tam také místnosti pro profesory. Knihovna fakulty je umístěna v býv.Komenského sále v zadní budově Husova domu. Synodní rada si vymínila k svému použití čtyřikrát do roka pro konferenci seniorů a seniorátních kurátorů velkou posluchárnu v I.patře a pravidelně jednou v týdnu /středa/ malou posluchárnu v téže patře pro ranní pobožnosti personálu synodní rady. Poměr mezi církví a fakultou stran používání místností v Husově domě je řešen nájemní smlouvou. - V důsledku této změny bylo nutno přestěhovati kanceláře Kostnické jednoty a Kostnických jisker z Husova domu do budovy Ustředí methodistické církve v Praze II, Ječná 17. Také počet pokojů pro přechodné ubytování hostů synodní rady se podstatně zmenšil.

23. Kostel u Martina ve zdi.

Tento kostel patří Pražské obci je ve správě synodní rady. Nové úpravy v něm v uplynulých letech podniknuty nebyly. Dopoledne se v něm konali v neděli pravidelné služby Boží, obstarávané profesorským sborem Komenského evangelické fakulty. Večer v neděli konány služby Boží obstarávané seniorátním výborem pražského seniorátu. Vedle toho dopoledne o 11.hod. bývaly v něm občas konány služby Boží střídavě ve slovenské a maďarské řeči pro příslušníky reformované křesťanské církve slovenské v Praze a v okolí. V přítomné době dopolední služby Boží koná zde salvátorský sbor, který se dočasně v důsledku adaptací v salvátorském kostele nemůže shromažďovati. - Velké varhany v kostele u Martina ve zdi upoutávají pozornost také širší veřejnosti, zvláště veřejnosti hudební. - V zimním období 1951/52 byly tu konány pravidelně odpoledne každou neděli hudební nešpory. V celku lze říci, že všechna bohoslužebná i jiná shromáždění v tomto kostele jsou slušně navštěvována posluchačstvem.

24. Kostel u Michala v Jirchářích.

Tento kostel, který patřil dříve něm.evang.církvi, je nyní ve správě synodní rady. Žádné úpravy v něm v posledních letech učiněny nebyly, bude však nutno je podniknouti v nejbližší době. Kostela používá slovenská evang.a.v. církev v Praze /farář Rudolf Koštiál/ k pravidelným dopoledním službám Božím. - Po jistou dobu se tu konaly také pravidelné večerní služby Boží obstarávané se strany Komenského evangelické fakulty bohoslovecké.

25. Středisko evangelických kursů v Bělči nad Orli.

Spolek "Letní tábor Komenského v Praze" rozešel se podle usnesení své valné hromady dne 19. února 1951 a podle svých stanov odevzdal veškeré jmění synodní radě českobratrské církve evangelické. Kromě malé hotovosti byly to zvláště pozemky v Bělči n. Orli u Třeběchovic p. O. s táborovými budovami a inventářem, jichž synodní rada použila k zřízení Střediska evangelických kursů v Bělči n. Orli. /dále SEK/. Zatím co býv. Letní tábor Komenského sloužil hlavně účelům rekreace konané v křesťanském obecenství /a působil ovšem i takto výchovně/ a teprve na druhém místě vzdělavatelnými kursy pro učitele Nedělních škol, SEK slouží od svého počátku školení církevních pracovníků, které má zcela pracovní /internátní/ charakter/. Již v sezoně 1951 uspořádala zde synodní rada dva týdenní a dva čtrnáctidenní kursy pro církevní pracovníky, které jednak navazovaly na tradici minulých let, kdy spolek LTK půjčoval svá zařízení v Bělči odborům synodní rady, jednak znamenaly nový přínos tím, že zde byl po prvé uspořádán delší kurs pro laické kazatele, z něhož potom vyšel podnět ke zřízení poradního sboru pro vzdělávání těchto pracovníků. Pro sezonu 1952 upravil synodní radou jmenovaný poradní sbor pro správu SEK budovy a zařízení Střediska několika brigádami podniknutými v jarních měsících: byly opraveny budovy, doplněn inventář a 12 chat, t. zv. "velkého tábora" namože se shnilými podlahami a poškozenými podezdívkami bylo sloupky sesazeno na jednu společnou neprodyšnou podlahu, takže vznikla ubítkace chránící kursisty lépe před nepohodou. Během kursů 1952 bylo pokračováno v různých udržebářských pracích, opravách a zlepšeních /na př. zřízena krytá veranda před spojenými chatami, provedena elektroinstalace, vykopána studna pro užitkovou vodu atd./, jichž se účastnili i kursisté a řečníci. V červenci až v září 1952 bylo v SEK uspořádáno 8 týdenních kursů synodní rady /pro duchovní a laické kazatele, pro katechety a laické učitele náboženství, pro evangelizační pracovníky, pro presbytery a laické kazatele, pro presbytery, kurs sborového hospodaření a kurs křesťanské služby/ a týdenní kurs pro duchovní, který pořádal Svaz českobratrského evangelického duchovenstva. V r. 1953 byly uspořádány v SEK dva týdenní kursy sborového hospodaření, 4 pro katechety a laické učitele náboženství, 2 pro laické kazatele a SCED uspořádal dva týdny extensí Komenského fakulty pro duchovní. Také v roce 1953 pracovali v SEK kursisté a zaměstnanci synodní rady na nejrozličnějších větších či menších opravách.

26. Dům Sola fide v Jánských Lázních.

Od r. 1950 slouží tento dům /původně stavěný jako patrová fara s podkrovím vedle evangelického kostela/ k umožnění letního a zimního pobytu duchovních a církevních pracovníků naší církve. Budova, stará padesát let, potřebovala četné opravy i upravy vnitřního zařízení, které byly postupně během třílet provedeny, takže nyní poskytuje hostům jednoduché, avšak milé a klidné ubytování. Všechny opravy,

nákupy a upravy byly hrazeny z provozního rozpočtu a z výnosu jedné celocírkevní sbírky. Sola fide má celoroční provoz a poskytuje hostům duchovním a sborovým pracovníkům doporučeným farním úřadem, levné ubytování /4Kčs za jedno lůžko/, a ráno snídaně. Menší jídla je možno si připravit v přípravně vybavené nádobím, vařiči atd. V domě bydlí vedoucí pí.B.Medková, která nastoupila v roce 1952 po pí.M. Senkové. Objekt hospodaří podle rozpočtu, který je součástí rozpočtu synodní rady. V letních měsících i zimních je objekt stále více vyhledáván jak rodinami duchovních a sborových pracovníků, tak i pro zájezdy ze sborů /Praha Žižkov II/. Pro duchovní pokusila se synodní rada získat zvýhodnění pobytu poskytnutím příspěvku na stravování, obdobně jako tomu je v Charitě pro katolické duchovní. V letošním roce to však nebylo možné.

27. Horský domov v Herlíkovicích

slouží v posledních dvou letech výhradně jakostředisko brigád správy lesního hospodářství v Horním Maršově-polesí. Strážné-Volský důl. V letošním roce byly uspořádány tři běhy brigád: jarní /čtyřtýdenní/ a dva letní /třítýdenní/, kterých se zúčastnili především sboroví pracovníci a někteří faráři. Duchovní, kteří v brigádách pracovali, nebo je vedli, vypomáhali v dočasně uprázdněném sboru ve Vrchlabí. Podle výkazu hodin lesní správy a MNV bylo odpracováno letos 12.916 hodin v úkolové mzdě při zalesňování krkonošských holin a kúrovcové brigádě a zasazeno 24.704 sazenic.

28. Domovy odpočinku.

Naše církev má 5 domovů a to v Sobotíně u Šumperka, v Myslibořicích u Jaroměřic na Moravě, v Krabčicích u Roudnice n.L., v Doběticích u Ústí n.Lab. a v Kostelci u Českého Brodu.

Sobotínský ústav je t.č. největší, má 154 chovanců ve 3 pavilonech. Ředitelem je bratr František Světlík.

Myslibořice mají t.č. 78 chovanců. Ústav je umístěn ve starém zámku. Poněvadž v budově byly jen velké místnosti, v kterých bylo nutno umístit vždy několik chovanců a poněvadž i jinak budova již nevyhovovala novým požadavkům na takový ústav kladeným, bylo v něm třeba provést dalekosáhlé upravy, které ještě nejsou dokončeny. Přemístěním chodby v obou křídlech zámku se velké pokoje zmenšily a vznikly řady nových pokojů, byla provedena úplná rekonstrukce ústředního topení a veškerých instalačních zařízení. Jedno křídlo již je hotovo, druhé se dokončuje, takže v nejbližší době se zvětší kapacita budovy o 50 lůžek a později ještě o nějaká lůžka. Ředitelem ústavu je br.Karel Kulfánek.

Domov odpočinku v Krabčicích u Roudnice n.L. má kapacitu 70 lůžek. Vznikl přebudováním bývalé rodinné školy a nyní je to velmi pěkný ústav. Jeho kapacita se zvětší až bude dokončena uprava další budovy, kde bude možno umístiti asi 20-25 chovanců. Ředitelem domova je br.Jar.Dosoudil.

Domov odpočinku České diakonie v Doběticích u Ústí n. Lab. má kapacitu 26 lůžek. Patřil původně německé evangelické Diakonii a byl převzat naší církví v listopadu r. 1945. Byly tam provedeny rovněž nákladné upravy, zavedeno ústřední topení a teplá a studená voda do všech pokojů. Jevzdálen necelé 4 km od Ústí n. Lab. Je spravován sestrou Bl. Nemcovou.

Domov České diakonie v Kostelci n. Černými lesy je vila uprostřed veliké zahrady. Má kapacitu 14 lůžek. Také v ní byly provedeny některé upravy a zavedeno ústřední topení. Správkyní je sestra Věra Jonesová.

Všechny domovy jsou plně obsazeny s využitím i nouzových lůžek. Jejich provozní schodek je uhrazován z prostředků Státního úřadu pro věci církevní a také na upravy domovů jsme obdrželi ze státních prostředků značné částky. V r. 1954 je na upravy domova odpočinku v Myslibořicích a Krabčicích rozpočtováno ze státních prostředků uhrnem 180.000 Kč. Jinak všechny upravy domovů byly prováděny z prostředků církevních.

29. Domov odpočinku pro emer. faráře.

Státní orgány daly souhlas k tomu, aby budovy bývalých církevních sirotčinců v Čáslavi /Husův Asyl/ a v Táboře /Dětský domov Komenského/ bylo použito k opatření bytů pro faráře, kteří vstupují do výslužby a nemají kam se odstěhovat z dosavadních svých far. Bylo ovšem potřebí tyto budovy k tomu účelu adaptovat. To se z velké části již provedlo. Tak bylo umožněno pěti pensistům-farářům, aby se nastěhovali do těchto upravených bytů. Nejsou to byty velké /popravdě jen pokoj a kuchyně/, avšak vyřešila se tím aspon částečně velmi naléhavá tíseň. Výlohy s adaptací byly kryty z repartice. U Domova odpočinku v Čáslavi činily 57.067 Kčs a v Táboře 27.869.60.

30. Seznam duchovních ve výslužbě

podle stavu 1. října 1953.

I. Staropensisti /nepřevzatí do Národního pojištění/:

1. Čapek Josef Praha XI, Tomkova 8 /nar. 1865/
2. Eliáš František, Písek, Mírové nám. 5 /nar. 1885/
3. Freitinger Antonín, Kostelec n. L. /nar. 1872/
4. Funda Ladislav, Čelakovice u Prahy /nar. 1889/
5. Jiříček Jan, Malá Morávka č. 27 u Bruntálu /nar. 1913/
6. Klapuš František, Olešnice na Mor. /nar. 1873/
7. Čeněk Lešetický, Sezimovo Ústí /1878/
8. Oskar Opočenský, Mladá Boleslav III, Klicperova 688 /1877/
9. Josef Pospíšil, Unětice čp. 51, p. Horoměřice /nar. 1890/
10. Vilém Řehák, Rybníky č. 38, p. Dobříš /1877/
11. Ladislav Repa, Pardubice, Švarcovo nám. 890 /nar. 1887/
12. J. Vl. Šebesta, Pardubice, Na Skřivánku /nar. 1878/
13. Rudolf Sedý, Jimramov č. 50 /nar. 1873/

14. Vlastimil Šípál, Krabčice č.16, p.Roudnice n.L. /nar.1906/
15. Jan Škeřík, Veverská Bitýška č.393, Morava/1866/
16. G.A.Svanda, Kyjov-Nětčice č.2169 /nar.1864/
17. Jan Toul, Znojmo, Fučíkova 11 /nar.1882/
18. Jan Vejnar, Bojmany č.38, p.Zehušice /nar.1899/
19. Ladislav Kubát, Praha XX.-Strašnice, Kralická 4

Novopensisté :

1. Karel Andrlé, Krouna, evang.fara /nar.1891/
2. Jan Gervyk, Čáslav, Rybenská 405 /nar.1887/
3. Václav Hrubý, Letohrad 76, okr.Žamberk /nar.1892/
4. Bedřich Jerie, Rokycany, evang.fara /nar.1885/
5. Josef Kantorek, Karlovice ve Slez.č.31, evang.fara/1887/
6. Josef Kostkan, Litoměřice, Kozinova 7 /nar.1889/
7. Alois Kuřík, Jaroměř, Jakubské předměstí 33 /nar.1887/
8. Karel Machotka, Plzeň, Lochotín, Ul.Kar.Světlé 12 /1881/
9. Rudolf Medek, Teplice IV,Nam.B.Němcové 2 /nar.1884/
10. Štěpán Pavlinec, Bohuslavice n.Met.evang.fara /1887/
11. Oskar Nagy, Vilémov u Golč.Jeníkova /nar.1874/
12. Pavel Nešpor, Čáslav, Rybenská 405 /nar.1889/
13. František Novák, Jílové u Prahy, Radlík 52 /nar.1885/
14. Adam Pindor, Hamrovice 230, p.Ostravice /nar.1884/
15. Bohuslav Souček, Tábor 684 /nar.1887/
16. F.K.Sedý, Hustopeče u Brna,Masarykovo nám.7 /nar.1891/
17. Zdeněk Široký, Červený Kostelec, Sokolská 299 /nar.1886/
18. Ladislav Šklíba, Čáslav,Rybenská 405 /nar.1894/
19. Jan M.Tomeš, Liběchov, Rumburská 405 /nar.1889/

4 viz poznámku

31. Duchovní zemřelí v období 1950 - 1953

1. Jan Barthell, farář, Karlovy Vary	16.3.1953
2. Václav Baše, em.farář	26.12.1952
3. Jan Drobný, em.farář	13.11.1952
4. Vlad.Harych, vikář v Nuslích	3.11.1951
5. Pavel Havelka, em.farář	28.3.1952
6. Josef Jadrníček, em.farář	12.3.1952
7. Jan Porubjác, em.farář	5.9.1950
8. Jaroslav Sochor, farář, Kobylisy	13.7.1951
9. Milan Srnka, farář v Písku	27.10.1952
10. Josef Sypták, em.farář	20.9.1950
11. Jaroslav Urbánek, em.farář	25.10.1950
12. Josef Volek, em.katecheta	23.7.1953
13. Antonín Vondra, em.farář	15.2.1951

4 Poznámka: Starovdov, t.j. vdov po farářích, které nebyly převzaty do Národního pojištění, bylo ke dni 31.prosince 1953 celkem 43.

Zpráva o použití repartice 1952.

15

V roce 1952 bylo celkem repartováno a také inkasováno
6,019.339 Kčs.

Této částky bylo použito takto :

I. Na vydání s adaptací býv. ústavu v Krabčicích na Dům odpočinku pro staré lidi , , ...	1,000.000.-
II. Na vydání s adaptací budovy v Myslibořicích rovněž sloužící za dům odpočinku pro staré lidi	1,000.000.-
III. Na pravidelné příplatky k pensím emer. farářů (667.- měsíčně) a vdovám po farářích (334.- měsíčně)	342.696.-
IV. Na jednorázové výpomoci pensistům a vdovám	994.870.-
V. Na opravy celocírkevní budovy Husův Dům v Hradci Králové	100.000.-
VI. Příspěvky sborům a kazat.stanicím na mimo - řádná vydání	2,581.773.-
C e l k e m	<u>6,019.339.-</u>

Rozbor částky 2,581.773 Kčs je tento :

I. Seniorát pražský :

1. Salvator oprava střechy kostela	60.000 Kčs
2. Praha - Žižkov I. úprava bytu faráře	40.000 Kčs
3. Benešov oprava církevní budovy	40.000 Kčs
4. Beroun oprava církevní budovy	26.001 Kčs
5. Praha - Žižkov II. inventář	25.000 Kčs
6. Kladno oprava církevní budovy	6.000 Kčs
7. Holešovice inventář	25.000 Kčs
8. Libčice n.Vltavou oprava círk. budov	40.000 Kčs
9. Radotín inventář	5.000 Kčs
10. Kobylisy úpravy v círk.budově	50.000 Kčs
C e l k e m	<u>317.001 Kčs</u>

II. Seniorát poděbradský :

11. Český Brod oprava kostela	120.000 Kčs
12. Zásmyky inventář	40.000 Kčs
13. Nebužely oprava kostela	30.000 Kčs
14. Libice nad Cidl. úmor dluhu	20.000 Kčs
C e l k e m	210.000 Kčs

III. Seniorát jihočeský :

15. Písek úprava bytu pro faráře	25.000 Kčs
16. Tábor úprava far. bytu	20.000 Kčs
17. Velká Lhota oprava kostela	15.000 Kčs
C e l k e m	60.000 Kčs

IV. Seniorát západočeský :

18. Kadaň oprava církv.budovy	80.000. Kčs
19. Přeštice oprava vnitřku kostela	50.000 Kčs
20. Město Teplá oprava církevní budovy	40.000 Kčs
21. Rokycany úmor dluhu	40.000 Kčs
22. Chodov oprava církv.budovy	25.000 Kčs
23. Merklín oprava církv.budovy	20.000 Kčs
24. Plzeň západ úprava bytu pro vikáře	20.000 Kčs
25. Kdyně inventář	15.000 Kčs
26. Kralovice inventář	15.000 Kčs
27. Cheb úprava far. bytu	10.000 Kčs
28. Domažlice úmor dluhu	10.000 Kčs
C e l k e m	325.000 Kčs

V. Seniorát ústecký :

29. Ledčice stavební úpravy	200.000 Kčs
30. Ústě (Chotiněves) adaptace	40.000 Kčs
C e l k e m	240.000 Kčs

VI. Seniorát liberecký :

31. Jilemnice úmor dluhu	30.000 Kčs
32. Varnsdorf údržba círk.domu	17.000 Kčs
33. Česká Lípa oprava církevní budovy . .	8.000 Kčs
34. Valteřice oprava církevní budovy . .	7.500 Kčs
35. Sluknov úprava bytu pro vikáře . . .	20.000 Kčs

C e l k e m 82.500 Kčs

VII. Seniorát hradecký :

36. Hradec Králové oprava kostela	100.000 Kčs
37. Šonov oprava kostela	30.000 Kčs

C e l k e m 130.000 Kčs

VIII. Seniorát chrudimský :

38. Hradiště oprava círk.budovy	20.000 Kčs
39. Brandýs nad Orł. úmor dluhu	15.000 Kčs
40. Heřman. Městec na stavební vydání . .	25.000 Kčs
41. Chrudim - Slatiňany varhany	15.000 Kčs
42. Holice v Č. na úmor dluhu	25.000 Kčs

C e l k e m 100.000 Kčs

IX. Seniorát poličský :

43. Raná inventář	15.000 Kčs
44. Telecí oprava kostela	40.000 Kčs

C e l k e m 55.000 Kčs

X. Seniorát horácký :

45. Horní Dubenky oprava círk.budov . .	200.000 Kčs
46. Rovečné oprava kostela	50.000 Kčs
47. Zruč nad Sáz. staveb. věci	24.000 Kčs

C e l k e m 274.000.Kčs

XI. Seniorát brněnský :

48. Brno I., Opletalova oprava kostela	100.000 Kčs
49. Znojmo - Hevlín oprava cirk.budovy	5.000 Kčs
C e l k e m	105.000 Kčs

XII. Seniorát gottwaldovský :

50. Kateřinice stavba církevní budovy	203.272 Kčs
51. Huslenky oprava fary	100.000 Kčs
52. Kyjov oprava cirk.budovy	40.000 Kčs
53. Zádveřice oprava kostela	20.000 Kčs
54. Napajedla (Uher.Hradiště) úmor dluhu	20.000 Kčs
55. Jasená oprava kostela	100.000 Kčs
C e l k e m	483.272 Kčs

XIII. Seniorát moravskoslezský :

56. Vítkovice úmor dluhu	50.000 Kčs
57. Opava oprava církevní budovy	20.000 Kčs
58. Vyškov (Prostějov) oprava cirk.budovy	15.000 Kčs
59. Bruntál na různá mimoř.vydání . . .	5.000 Kčs
60. Sudkov oprava cirk.budovy	10.000 Kčs
61. Šternberk stavební vydání	100.000 Kčs
C e l k e m	200.000 Kčs

S o u č t y :

I. pražský	317.001.-
II. poděbradský	210.000.-
III. jihočeský	60.000.-
IV. západočeský	325.000.-
V. ústecký	240.000.-
VI. liberecký	82.500.-
VII. hradecký	130.000.-
VIII. chrudimský	100.000.-
IX. poličský	55.000.-
X. horácký	274.000.-
XI. brněnský	105.000.-
XII. gottwaldovský	483.272.-
XIII. moravskoslezský	200.000.-
C e l k e m	2,581.773 Kčs

Zpráva o provedení usnesení X. synodu.

Všecka usnesení X. synodu byla provedena pokud tomu neza-
bránil nový vývoj věcí, s nimiž X. synod nemohl počítati.

V jednotlivostech uvádíme : Při jmenování kandidátů pro vol-
bu do synodní rady a do seniorátních výborů bylo postupováno
tak, jak si X. synod přál. - Místo revise církevního zřízení
došlo, jak známo, k vypracování nového stručného církevního
zřízení, k němuž budou připojeny různé řády jako jistý druh pro-
váděcích nařízení. - Změny v hranicích seniorátů byly provedeny.
- Odbory synodní rady byly proměněny v poradní sbory a byly všechny
jmenovány synodní radou. - Kárný řád, vypracovaný Amosem Pokorným,
nebylo možno v pozůstalosti po tomto bratru dlouho nalézt. Když
nalezen byl, shledalo se, že bude nutno jej nově přepracovati ja-
ko součást řádů, které mají býti vydány v souvislosti s novým
církevním zřízením. Všecky sbory i všechny senioráty tento nový
návrh, v němž bude přihlédnuto i k řádu, vypracovanému zesnulým
A. Pokorným, obdrží k dobrozdání a synodní zastupitelstvo jej
pak schválí s prozatímní platností. - Ve věci kárných výborů připr-
pravila synodní rada pro XI. synod nový návrh. ⁰ Ordinaci žen a
presbyterů se Poradní sbor theologický vyjádřil a elaborát toho-
to poradního sboru obdržely všechny sbory k posouzení. - Posel-
ství X. synodu bylo hned po synodu rozesláno do sborů. - Poradní
sbor theologický byl vytvořen. - Usnesení, aby bylo systemiso-
váno místo stálého celocírkevního pracovníka, jehož úkolem by
byla evangelisace, provedeno býti nemohlo. - Kursy pro laické
kazatele byly uspořádány. - Evangelické dílo požádalo rovněž své
konference. - Systemisace místa pro duchovenskou práci mezi
akad. studenty provedeno býti nemohlo. - Rovněž usnesení o prá-
ci mezi ženami a o ústředí žen se ukázalo neproveditelným. P -
Podle usnesení synodu byl dán podnět k utvoření poradních sborů
pro duchovenskou práci mezi neconfirmovanými a confirmovanými v
seniorátech. - Sborům bylo tlumočeno usnesení synodu, aby při
náboženském cvičení používaly knih dr Říčana "Od úsvitu refor-
mace k dnešku" a Št. Šoltésze "Dějiny křesťanské církve". -

44

- Kursy pro výpomocné učitele náboženství byly rovněž uspořádány. - Usnesení synodu o potřebě kontroly vyučování náboženství příslušnými církevními orgány, bylo intimováno sborům i seniorátům. - Systemisace duchovenského místa při kanceláři synodní rady pro duchovenské a administrativní vedení Husova bohosloveckého semináře se stala bezpředmětnou. Seminář je součástí Komenského fakulty a to, co měl synod na mysli, obstarává nyní tajemník a spirituál v HBS. - Usnesení, aby bylo umožněno studium bohosloví studentům, kteří nemají maturitu, bylo provedeno za pomoci SÚC v plné míře. - Usnesení o opatření bohoslovecké literatury z ciziny nemohlo být provedeno. - Rovněž se nepodařilo dosáhnouti, aby naši studenti bohosloví studovali také na bohosloveckých fakultách v zemích lidově demokratického zřízení. - Usnesení synodu o misijní práci naší církve v zemích, kde není rozšířeno křesťanství (zřízení místa misijního faráře, vysílání misionářů atd.) se ovšem provést také nedalo. Misionáře Mirko Mikoláška jsme do seznamu našich duchovních také nemohli podle usnesení synodu zařadit, protože přijal státní občanství francouzské. - Likvidace spolku Českobratrská Jednota Misijní byla provedena a řediteli Ferd. Kavkovi bylo poděkováno. - Usnesení o soustředění veškeré sociální péče církevní v Ústředí sociální péče při synodní radě bylo provedeno v plném rozsahu. - Usnesení o posilování styků naší církve s jinými evangelickými církvemi v republice, zvláště s evangelickou církví na Slovensku, bylo možno provést jen částečně. - Usnesení o Ústřední církevní pokladně bylo provedeno. Musilo ovšem být přizpůsobeno požadavkům, vyplývajícím ze zákona o hospodářském zabezpečení církví státem. - Leták o hospodářských potřebách církve a o zvýšení obětavosti, který měl být doručen do všech rodin, z důvodu úspory papíru rozeslán nebyl. - Obecné chrámové sbírky, na nichž se synod usnesl se všecky každoročně konaly. - Dík synodu Jeronymově Jednotě byl vyřízen.

- - - - -

Zpráva synodního seniora pro XI. synod.

Předním úkolem církve je zvěstování slova Božího, slova přísného a spravedlivého soudu a slova odpuštění, spásy a života věčného. Církev je na tom dobře nebo špatně podle toho, jak dalece tento svůj úkol plní nebo neplní. Aby církev mohla tento úkol plnit, je jí v první řadě zapotřebí, aby se Pán Bůh ve své svrchované milosti k ní skláněl a slovo své k ní mluvil, neboť jinak všechno naše nejhorlivější úsilí o zvěstování Slova vyzní naprázdno a budeme církev zavádět svými lidskými nápady a smyšlenkami. Ani sebe horlivější studium Písma svatého nám nepomůže, když si nás Pán Bůh sám nevyzbrodí mocí Ducha svatého a neosloví nás svým slovem, které člověka pokoruje a ukazuje mu na jeho hříchy, které však stejně mocně člověka potěšuje a vede ho ke kříži Ježíše Krista, kde člověk nalézá smíření s Bohem a ujištění o životě věčném. Zvěstování Slova je základem existence i skutečné práce církve.

Ale také se strany lidské má práce církve své předpoklady a podmínky. Má-li být slovo Boží zvěstováno, musí k tomu být v první řadě dána vnější možnost, pak zde musí být věrní kazatelé a ochotní posluchači a ovšem i činitelé Slova. Hledíme-li na život naší církve s tohoto hlediska, musíme říci, že možnosti zvěstovati slovo Boží jsme měli v uplynulých letech velmi mnoho. Musíme za to být Pánu Bohu velice vděční a musíme se ptát sami sebe, zdali jsme všech těchto možností náležitě využili. Obávám se, že ne vždycky bychom na tuto otázku mohli odpovědět kladně. Pokud se týká kazatelů měli jsme jich v činné službě celkem 298 a to 204 faráře, 79 vikářů a 15 diaconů (mezi nimi 7 žen). Ve výkonu vojenské služby máme toho času 31 kazatelů. V období od minulého synodu až do dnešního dne odešlo do výslužby celkem 21 kazatelů, zemřelo jich 7 a na svůj úřad z různých důvodů resignovali 4. Ordinováno bylo celkem 55 kazatelů, z nich 49 absolventů Komenského fakulty a 6 bývalých diaconů, kteří obdrželi dekret volitelnosti za vikáře. Dekrety volitelnosti za diacona byly vydány čtyřem bratřím a sedmi sestrám. Praktickou zkoušku bohosloveckou složilo a dekret volitelnosti za faráře obdrželo 53 bratří. - Vedle kazatelů z povolání sloužili církvi kázáním slova Božího také kazatelé pomocní, kteří konali tuto službu při svém občanském zaměstnání, t.zv. laičtí kazatelé. Od minulého synodu byla nově udělena licence ke kázání 17 bratřím.

Vysloviti nějaký povšechný úsudek o práci a životě našich kazatelů je velmi těžké, neboť máme vedle kazatelů velmi věrných, horlivých, pracovitých a svědomitých také kazatele pohodlné, málo horlivé a povrchní. A mezi těmito dvěma krajnostmi máme celou stupnici typů přechodných. Ojediněle vyskytují se mezi kazateli i případy politováníhodné, zvláště případy rozvrácených manželství. Jsou to zjevy bolestné a problémy těžko řešitelné. Všichni však cítíme, že i tyto případy musí být řešeny v zájmu církve. Pohlížíme-li však na podobné zjevy jako na výjimky - a můžeme tak snad činiti právem - lze říci, že se církev za své kazatele nemusí stydět, že naši kazatelé jsou si vědomi své odpovědnosti před Bohem i před lidmi a že konají svou práci dobře. Jejich činnosti jistě prospělo, že byli o-

svobození od přemíry kancelářské práce a papírového úřadování tím, že stát převzal vedení matrik. Naši kazatelé získali tak více času k pečlivější přípravě svých kázání a k intensivnější činnosti pastorační.

A jaké je to s našimi posluchači? I zde není možno vysloviti jednotný usudek. Jsou posluchači zvykoví, kteří pohlíží na účast na službách Božích jako na dobrou tradici převzatou od svých otců, a jsou posluchači jiní, kteří přicházejí s opravdovou touhou po slyšení slova Božího a kterým účast na službách Božích je nejen potřebou srdce, ale přímo nezbytnou součástí života. N á v š t ě v a s l u ž e b B o ž í c h je v některých sborech velmi dobrá, někde uspokojivá a někde slabá. Nejlepší návštěvu vykazují naše sbory na Českomoravské vysočině a na Valašsku, jinde lze říci, že sbory městské mají průměrem lepší návštěvu než sbory venkovské. Leckterý starší názor si po této stránce musíme opravit. Nelze na příklad dnes podcenovat duchovní život ve sborech západočeských, jak se to leckdy dělávalo, ani není oprávněné mluvit pochybovačně o sborech pohraničních. Naopak můžeme s potěšením konstatovat, že právě v těchto místech máme některé sbory živé a nadějně. Nám ovšem nemůže jíti jen o počet návštěvníků služeb Božích, nýbrž i o to, jak tito účastníci služeb Božích na slyšené Slovo reagují a jak je berou vážně. A tu musíme býti se svými soudy ještě opatrnější. Lidským okem není možno postihnouti, jak si Pán Bůh sám svým Slovem formuje lidi. My můžeme usuzovat jen podle některých vnějších projevů a příznaků jak dalece naši posluchači jsou i činiteli Slova. Musíme přiznat, že je mnoho zvykovosti, povrchnosti, tradičnosti i mělkosti v naší církvi a zase na druhé straně věříme, že je v ní také mnoho živé víry a touhy po křesťanském životě. Nesmíme se ovšem ukolébávat marnou chválou církve, neboť je to nakonec sebechvála. Musíme vidět realisticky všechny nedostatky církve, její chyby a hříchy a musíme z nich všichni a za celou církev činiti pokání a prositi Boha o jeho milostivé odpuštění a o dar Ducha svatého. Ale na druhé straně nevidíme žádnou ctnost v upřílišněné kritice, která vychází z našich vlastních řad a která vidí na církvi jen její negativní stránky a opomíjí její klady. Zde jsou nám poučením i napomenutím vzkazy Ježíše Krista sedmi sborům maloasijským v knize Zjevení v kap. 2. a 3., kde Pán církve kárá ostře hříchy své církve, ale nenechává bez povšimnutí ani její dobré stránky. Víme ovšem, že všechno, co církev má, je jen Božím darem, ale víme také, že naše církev mnohé dary od Boha obdržela a že s nimi jako vzácnými hřivnami musí těžiti.

Vedle pravidelných nedělních a svátečních služeb Božích konaly se ve velké většině našich sborů také biblické hodiny, navštívené všude slaběji nežli služby Boží, vyhledávané však věrnými a pravidelnými účastníky, kteří touží po bližší poznání Písma svatého a hlubším jeho studiu. Je to vděčný úsek naší sborové práce a slouží k radosti i požehnání zúčastněných, jak kazatele, tak i posluchačů. Pro mládež konaly se biblické hodiny se zvláštním programem, stanoveným synodní radou. V našich sborech se konají také služby Boží pro děti, jejichž obsah je přizpůsoben dětskému chápání a prostředím. Také pro tyto bohoslužby vydávala synodní rada programy s biblickou látkou zvláště vybranou a upravenou.

Při návštěvě služeb Božích je potřebí se zmíniti také o účasti našich bratří a sester n a s v á t o s t e c h. Velká většina

členů naší církve přináší své děti k e k ř t u s v a t é m u. Žel, musíme říci, že právě při účasti na křtu svatém je v církvi mnoho zvykového. Naši bratři a sestry málo uvažují o významu a smyslu křtu a mnozí si přejí mít své děti pokřtěny jen proto, že tak činili naši otcové a dědové od nepaměti. Všichni cítíme, jak je zapotřebí, abychom udům církve objasňovali smysl křtu a abychom usilovali o hlubší pochopení této svátosti. Při tom je nutno vysvětlovat i význam křtu dítek, neboť tu a tam se vyskytují otázky, zdali křest dítek je oprávněný. Musíme dbáti toho, aby lidé nepohlíželi na křest povrčivě, ale aby jej přijímali jako vzácné ujištění o Boží milosti, darované v Ježíši Kristu nám i našim dítkám, bez jakékoliv naší zásluhy i hodnosti. - Jestliže účast na křtu svatém je poměrně hojná, nemůžeme totéž říci o účasti na svaté Večeři Páně. I když naše statistika udává, že v r. 1952 přistoupilo k Večeři Páně okrouhle 100.000 bratří a sester, neznamená to, že je to mnoho, neboť v tomto počtu účastníků jsou uvedeni i takoví, kteří za rok přistoupili ke stolu Páně dvakrát, třikrát i čtyřikrát. Vcelku musíme říci, že účast na Večeři Páně je slabá. Jest věci našich kazatelů a starších, aby uvažovali o příčinách tohoto stavu věcí. Domníváme se, že jednou příčinou je i to, že nedovedeme dost jasně a přístupně svým bratřím a sestrám vysvětlit, v čem je podstata, smysl a požehnání svaté Večeře Páně. Reformace právem odmítla názor, že svátost působí sama sebou (ex opere operato), ale zdá se, že nevyslovila dost jasně a jednoznačně, v čem tedy tkví podstata svátosti. Vidíme to i ze známé skutečnosti, že pohled na Večeři Páně byl vždycky u různých evangelických církví různý, takže mnozí údové církve jsou tím zmateni a uvedeni v nejistotu. Čekáme na jasné slovo našich theologů, aby církvi novým způsobem vyjádřili starou pravdu, že při stole Páně je přítomen živý Kristus a že v obecenství s ním, Hlavou církve, i s církví samou jsme v pravdě syceni a napájeni k životu věčnému. Víme ovšem, že ani nejprilehavější formulace této pravdy a ani nejnaléhavější pozvání k stolu Páně nepomůže tam, kde je duchovní chudoba a vlažnost víry. Zde by pomohlo jen jedno : závan Ducha Božího na kosti suché.

Vedle svátostí slouží církev svým údů i jinými s l o u ž e b n o s t m i. C í r k e v n í p o ž e h n á n í s n a t k u si vyžádalo v r. 1952 celkem 1855 dvojic bratří a sester. Nemáme možnosti zjistit, kolik příslušníků církve o toto požehnání nepožádalo. Naše církev bezvýhradně uznává platnost občanského snatku, ale očekává od svých členů, že krok tak závažný, jako je vstup do stavu manželského, neučiní bez modlitby a slova Božího. Stejně také očekává, že právě pro vážnost k slyšenému slovu Božímu nebudou naše svatby spojeny s rozpustilostí a nemírným pitím. - K o n f i r m o v á n o bylo r. 1952 3.575 našich dětí. O této služebnosti bylo v posledních letech v naší církvi mnoho uvažováno i psáno. Zvláště konfirmační sliby či vyznání jsou stále předmětem mnohých vážných úvah a otázek. V chystaném novém vydání naší Knihy modliteb a služebností (agendy) snažili jsme se těmto hlasům vyjítí vstříc a formulovali jsme dosavadní konfirmační sliby jako vyznání. - P o h ř b e m bylo poslouženo v minulém roce ve 3.363 případech. Při pohřbech bývaly svého času nesnáze s tím, že někteří pozůstalí, žádající o pohřeb, tvrdošijně setrvali na svém požadavku, aby se pohřeb konal se světskou hudbou. Leckdy bývalo nesnadno jim vysvětliti, že evangelický pohřeb je ve své podstatě bohoslužebným shromážděním, při němž jest středem kázání slova Božího a že tedy jakákoliv pompa a světská hudba jsou zde živlem nemístným a rušivým. Zdá se však, že tyto těžkosti pomalu pomíjejí, neboť pozůstalí, kteří

žádají o církevní pohřeb, jsou také zpravidla ochotni podříditi se církevním řádům. A ten, kdo církevní řády neuznává, obyčejně o církevní pohřeb ani nestojí. Tak se tato otázka řeší k oboustranné spokojenosti.

Vedle kázání slova Božího a vysluhování svátostí podle příkazu Kristova je - podle reformačního pojetí - znakem církve Kristovy také řád a kázeň. Po této stránce naše církve zatím nevyniká vysokou duchovní úrovní. V některých našich sborech a seniorátech konají se odedávna pokusy o zavedení řádu. Avšak církve jako celek dosud nemá jednotného řádu sborového života, závazného pro všechny sbory a pro všechny členy církve. Tak se stává, že v jednom sboru usilují o dobrý řád, zatím co ve sboru sousedním takového řádu není, což ovšem je vážnou závadou. V posledních letech se objevila celá řada návrhů na sborové řády, vypracovaných jednotlivci a přijatých některými senioráty. Synodní rada vyžádala si všechny tyto návrhy a postoupila je theologickému poradnímu sboru k posouzení. Theologický poradní sbor však shledal, že tyto návrhy jsou tak různorodé a tak značně se od sebe liší, že se v této podobě jimi nemůže zabývat a že je naprosto nutné, aby byl vypracován (s přihlédnutím k dosavadním návrhům) návrh jediný, který by pak theologický poradní sbor mohl posouditi, zhodnotiti a po případě zrevidovati. Tímto úkolem (vypracovati jednotný návrh sborových řádů) pověřila synodní rada zvláštní komisi, složenou z odborníků a sborových pracovníků za předsednictví bratra proděkana Komenského fakulty dr F.M. Dobiáše. Nadějeme se, že tato cesta povede k cíli a že bude vbrzku církvi předložen jednotný návrh řádu sborového života, který pak bude posouzen našimi staršovstvy a konventy. Hlásíme-li se k dědictví Jednoty Bratří, musíme se jistě i v tomto ohledu přiblížiti jejímu vzoru, i když víme, že všechny řády staré Jednoty se v dnešní církvi uplatniti nedají.

Práce našich kazatelů by byla velmi těžká, kdyby nenalézali vydatnou oporu v našich staršovstvech. Naše církve se hlásí k zásadám presbytero-synodním a vidí odůvodnění těchto zásad nejen ve zkušenosti reformačních církví, ale také v Písmě svatém. Úkoly starších nebyly v církvi vždy dobře chápány a leckdy jsme se setkávali s názorem anebo aspoň s praxí, že se staršovstva v našich sborech starala jen o věci hospodářské. Nepodcenujeme tuto péči a víme, že také i jí je zapotřebí a že i v tomto ohledu staršovstvo může a má svému kazateli ulehčiti jeho úkol. S radostí však můžeme konstatovati, že tento starší pohled na činnost staršovstva je v naší církvi čím dále tím více překonáván a že naši bratři a sestry starší spatřují své poslání v tom, aby i oni přispívali svým způsobem k vzdělání a duchovnímu zrůstu sboru. Tam, kde se tak skutečně děje, je práce kazatelova daleko radostnější a účinnější a všichni si přejeme, aby v tomto směru naše církve pokračovala. Zvláštní zmínky zasluhují staršovstva těch sborů, které jsou dočasně uprázdňeny nástupem kazatelů do vojenské služby. V mnoha případech se musíme obdivovat horlivosti a péči, kterou v těchto sborech věnují staršovstva tomu, aby se pravidelně konaly služby Boží a aby sborový život v ničem neutrpěl ujmu. Na těchto místech se naše presbyterní zřízení zvláště osvědčuje a těmto staršovstvům jsme zavázáni opravdovým díkem.

K doplnění statistických dat již uvedených poznamenávám, že v minulém roce p ř i s t o u p i l o do naší církve 1.168 bratří a sester, zatím co v y s t o u p i l o z církve asi 770 osob. Nikdy nám nešlo o to, abychom rozhojňovali počet svých členů kvůli cifrám. Rádi přijmeme každého, kdo je veden do obecenství církve opravdovou touhou po Božích věcech. Na druhé straně však požadujeme od každého přistupujícího, aby svůj krok dobře rozvážil a aby si byl vědom toho, že vstupem do církve bere na sebe všechny povinnosti člena církve, zvláště pak povinnost podrobiti se našim řádům. Počet členů československé církve evangelické byl koncem r. 1952 asi 337.200. Je nám jasno, že toto číslo není zcela přesné, máme však zato, že přibližně odpovídá skutečnému stavu. Církev je rozdělena ve 13 s e n i o r á t ů. Hranice těchto seniorátů byly k 1.lednu 1953 pozměněny a přizpůsobeny hranicím krajů. Toto nové rozhraničení seniorátů provedla synodní rada na základě zmocnění, které jí udělil X. synod a které zní takto: "Synod zmocňuje synodní radu, aby se v zastoupení synodu s prozatímní platností usnášela a rozhodovala o změnách hranic seniorátů (§ 94, odst.12 círk.zřízení). O provedených změnách je synodní rada povinna podati příštímu synodu zprávu a vyžádati si konečné schválení." Poněvadž šlo o změnu značného rozsahu, vyžádala si synodní rada dobrozdání a souhlas konference seniorů a seniorátních kurátorů a když tento souhlas byl dán, rozhraničení provedla. Jest na synodu, aby toto opatření posoudil a definitivně schválil.

V rámci těchto 13ti seniorátů pracovalo celkem 247 sborů farních, 27 sborů filiálních a 303 kazatelské stanice. Od posledního synodu bylo zřízeno 18 nových farních sborů, a to: Chodov, Praha-Holešovice, Javorník ve Sl., Rýmařov, Liběchov, Vítkov, Horní Počernice, Karlovy Vary, Praha-Vršovice, Praha-Kobylisy, II.sbor v Brně, Boskovice, Město Teplá, Podbořany, Nepomuk, Leskovec, Kroměříž a Hrabětice. Nových kazatelských stanic bylo zřízeno 7: Broumov, Lázně Kynžvart, Praha-Troja, Letovice, Prachovice, Bečov n.Teplou a Opočno. Radujeme se z tohoto rozšíření naší práce a prosíme Pána Boha, aby službě svého Slova v těchto nových střediscích práce milostivě požehnal. - Velká většina našich sborů byla opatřena kazateli, ale máme také některé sbory, které jsou již delší dobu neobsazeny. Proto vítáme s radostí a vděčností, že nám naše K o m e n s k é - h o b o h o s l o v e c k á f a k u l t a vysílá každoročně nové bohoslovce do práce. Tito noví pracovníci jsou vesměs dobře připraveni a v práci se osvědčují, takže vydávají dobré svědectví o pozitivní práci profesorského sboru Komenského fakulty v čele s bratrem děkanem dr J.L. Hromádkou. Vzdávám i na tomto místě jménem celé církve upřímné díky naší fakultě za její neocenitelnou službu církvi. - Přesto, že nám vycházejí každého roku noví pracovníci, máme stále ještě nedostatek kazatelů. Na štěstí je letošní 4. ročník na fakultě mimořádně početný, takže se nadějeme, že - dá-li Bůh - za rok bude církev na tom lépe.

K zdárné sborové práci patří také vhodné m í s t n o s t i. Opatření našich sborů po této stránce je velmi různé. Někde máme pěkné a účelné chrámy nebo modlitebny, sborové domy i farní příbytky. Někde jsou budovy staré, nevyhovující, studené, vlhké, ba přímo zdraví nebezpečné, někde nemáme vůbec žádných budov. Snažíme se v tomto ohledu zjednat nápravu jak se dá. Od posledního synodu byla provedena v naší církvi celá řada oprav a adaptací budov, z nichž některé jsou jen menší, některé však jsou vlastně úplnými rekonstrukcemi a přestavbami. Bylo také postaveno i několik budov od zá-

kladu nových. Tak byla zřízena modlitebna v Lestkově u Stříbra, přestavěn sborový dům v Ratiboři, v Hoštálkové a v Huslenkách, adaptována modlitebna v Nové Bystřici, v Lukové, v Tatenici, v Úsově, v Habartově a v Horním Třešnovci, upraven bohoslužebný sál v Litoměřicích, přestavěny a zmodernisovány kostely v Horních Dubenkách, v Hodslavicích a v Ledčicích. Nové budovy byly postaveny v Jilemnici, v Chotiněvsi, v Malešicích, v Nikolčicích, v Kateřinicích a v Rožnově pod Radhoštěm. Při všech těchto stavbách a rekonstrukcích nám benevolentně vycházely vstříc a hmotně přispívaly ku pomoci státní úřady a orgány naší lidové správy, jimž na tomto místě vzdávám srdečné díky.

Státnímu úřadu pro věci církevní vděčíme také za to, že byla s definitivní platností rozřešena ožehavá otázka církevních budov v pohraničí. Po generální dohodě, kterou sjednala synodní rada s Ústřední radou církve československé, dal státní úřad pro věci církevní jednotlivé kostely a fary, které zůstávají majetkem státu, do hlavního užívání některé z obou církví, při čemž druhá církev je uživatelkou vedlejší, pokud ovšem má o toto užívání zájem. Tak bylo odstraněno ohnisko možných nedorozumění a užívání těchto budov je nyní postaveno na pevný právní základ. Obě církve mohou v budovách konat své bohoslužby a v detailech si vesměs vycházejí vstříc, takže se toto řešení velmi dobře osvědčuje.

Starost nám působí ty kazatelské stanice, které nemají vůbec žádných bohoslužebných místností, když ve školách se leckde služby Boží konatí nemohou. Ale naši bratři a sestry jsou velmi vynalézaví: objeví někde starý nepoužívaný krám, skladiště nebo hostinskou místnost a nepatrnou adaptací si pořídí aspoň primitivní bohoslužebnou místnost. Nezáleží tak na tom, kde se shromažďujeme, ale v jakém duchu se shromažďujeme.

Ve své práci jsou naše sbory a kazatelské stanice účinně podporovány našimi seniorátními výbory v čele s bratry seniory, kteří jsou nejen dohlížitelé, ale také duchovními rádci našich kazatelů. Zvláště v některých seniorátech je pastýřská péče velmi intenzivní a nechybí ani dobře zorganizovaná péče o uprázdněné sbory. Bratři senioři často společně s bratry seniorátními kurátory pilně visitují sbory svého seniorátu a sdílejí se s nimi o jejich starostech i radosti. Jsme jim za tuto službu vděční a synodní rada pozorně sleduje jejich visitační zprávy, jež doplňují naše informace o životě a práci našich sborů.

O činnosti synodní rady by měl vlastně podati zprávu někdo, kdo není na její práci přímo zúčastněn, aby byla dána záruka objektivity. Poněvadž však takovému zpravodaji by zase chyběly potřebné informace, nezbyvá, než abych promluvil i o této věci, omezil se jen na fakta a jejich zhodnocení přenechal synodu.

Podle § 98, odst.1. cirk.zřízení rozdělila si synodní rada svou práci tak, že zřídila ze sebe 6 odborů, jejichž vedení svěřila vždy jednomu ze svých členů. Odbory připravovaly návrhy, které pak byly projednávány v plénu synodní rady. Mně připadl odbor I., do jehož působnosti připadly věci, týkající se učení a řádu církve, věci organizační a personální, zastupování církve navenek, církevní zpěv a dokumentace. Při tomto odboru pracovaly tři poradní sbory, a to poradní sbor theologický (předseda bratr děkan dr J.L.Hromádka), poradní sbor "Evangelické Dílo" (předseda bratr dr J.A. Pellar) a poradní sbor hymnologický (předseda bratr senior Zdeněk Somolík).

II. odbor (evangelisační) vedl bratr dr Pavel Šimek a měl na starosti péči o nekonfirmované, o konfirmované, o vzdělávání církevních pracovníků a o vnitřní a vnější misii. Při tomto odboru byly 4 poradní sbory : pro práci mezi nekonfirmovanými (předseda bratr senior dr Václav Kejř), pro práci mezi konfirmovanými (předseda bratr senior Vladimír Capek), poradní sbor pro vzdělávání církevních pracovníků (předseda bratr farář Miroslav Rodr) a poradní sbor pro vnitřní a vnější misii (předseda bratr farář Václav Urban). III. odbor, vydavatelský a tiskový, vedl bratr dr Gustav Hrejsa, jenž současně vykonával v zastoupení úřad synodního kurátora. Sem spadaly všechny věci tiskové a publikační. Poradní sbor vydavatelský byl současně řídicím orgánem našeho vydavatelského a knihkupeckého podniku Kallich. IV. odbor - právní spravoval bratr dr Lubomír Jelen. Měl na starosti věci právní organizace synodní rady, věci týkající se církevního zřízení, obvodů a funkce seniorátů a sborů, kárného řízení a kárného řádu. Přičleněn byl k němu poradní sbor právní (předseda dr Josef Král). V. odbor, křesťanské služby, vedl bratr farář Jaromír Klimecký. Jeho odborem byla křesťanská služba, a to jak příprava k ní, tak i služba sama, jednak ve sborech, jednak v našich sociálních ústavech. Zde byl zřízen poradní sbor pro křesťanskou službu (předseda bratr dr Jan Stríteský). VI. odbor, hospodářský, vedl bratr náměstek synodního seniora Bohuslav Burian. Sem spadaly všechny věci hospodářské, finanční, technické, stavební a výtvarné. Poradním sborem zde byla Jeronymova Jednota s předsedou bratrem farářem Františkem Zenatým.

Kancelář synodní rady pracovala tak, že jednotliví tajemníci byli přiděleni těmto odborům a úředníci a úřednice pracovali pro všechny odbory bez rozdílu, podle potřeby. Kancelář řídil a práci v ní rozděloval náš osvědčený vedoucí tajemník, bratr církevní rada Bohumil Valeš.

Synodnímu seniorovi ukládá církevní zřízení visitace sborů a poněvadž jsem si byl vědom toho, že v první řadě nesmím ztratit kontakt s církví, navštěvoval jsem naše sbory hojně, a to při různých příležitostech : při odevzdávání církevních budov, při ordinaci bratří vikářů, při čemž jsem se snažil podle možnosti vyhovět přání našich sborů a službu tuto konat přímo ve sborech, nejčastěji však za účelem služby Slova a rozhovoru se staršími a členy sboru. Takové návštěvy dávno již pozbyly jakékoliv okázalé slavnostnosti a mají povahu čistě pracovní a informativní. Přirozeně, že visitující nesmí se spokojit jen s tím co vidí před očima, ale hovořit s lidmi, ptát se na poměry ve sboru, na účast ve shromáždění o jiných nedělích, na činnost faráře a staršovstva a pod. Někdy jsem navštívil sbor i neohlášeně, při čemž ani v kanceláři synodní rady nebyl znám cíl mé cesty. Tak jsem mohl vidět sbor v jeho střízlivé skutečnosti. Celkem jsem za dobu svého úřadování navštívil 146 sborů a kazatelských stanic, a to v seniorátě pražském 25, v poděbradském 12, v jihočeském 7, v západočeském 21, v ústeckém 12, v libereckém 9, v hradeckém 9, v chrudimském 10, v poličském 1, v horeckém 7 v brněnském 5, v goştwaldovském 9 a v moravskoslezském 19. V rámci těchto návštěv jsem otevřel 20 kostelů či sborových domů a ordinoval jsem 51 bratří vikářů. Jednu ordinaci v mém zastoupení vykonal bratr náměstek Burian, jednu bratr senior

Vladimír Čapek a dvě bratr senior Šourek. Poznatky, získané při těchto návštěvách, jsem se snažil využít při každodenní práci v synodní radě.

Evangelizační práce synodní rady spočívala hlavně v péči o biblické vzdělávání našich bratří a sester jak před konfirmací tak i po konfirmaci, dále v péči o vzdělávání církevních pracovníků, laických kazatelů, starších a učitelů náboženství. Byly připravovány příručky pro toto vzdělávání a pořádány za tím účelem četné kursy, zvláště v našem středisku evangelických kursů v Bělči n.Orl. - Publikáční činnost našeho vydavatelství Kalich je dostačtěně známa, a proto o ní do detailů nebudu hovořit. Vedle knih vydávaných Kalichem pečovala synodní rada o vydávání časopisu Český Bratr a jeho přílohy Sběrka kázání. - Naš právní odbor připravoval návrh nového církevního zřízení a je doplňujících řádů. Řešil právní otázky, jež přinášela denní agenda a radil v právních věcech našim sborům a seniorátům. Odbor křesťanské služby staral se v prvé řadě o naše sociální ústavy. Jak známo, přestavěli jsme s pomocí státu a celé církve budovu bývalého dívčího ústavu v Ktabčicích na Domov odpočinku pro přestárlé bratry a sestry. Kapacita tohoto ústavu je 70 lůžek a jeho zařízení je vskutku moderní a vyhovující všem požadavkům na takové ústavy kladeným. Naš domov odpočinku v Sobotíně má kapacitu 150 lůžek a nevyžadoval v posledních letech žádné větší investice. Naproti tomu domov odpočinku v Myslibořicích přestavujeme značným nákladem na vskutku vyhovující a opatřený všemi hygienickými zařízeními. Věříme, že se nám podaří tuto rekonstrukci letošního roku skončit. Kapacita tohoto ústavu je nyní 105 lůžek, po skončené přestavbě bude však daleko větší. Vedle těchto velkých domovů odpočinku pečujeme také o menší domovy v Doběticích se 26 lůžky a v Kostelci nad Černými Lesy se 14 lůžky. Na tomto poli jsme stále ještě nevykonali tolik, abychom mohli říci, že naše práce je zde skončena. Synodní rada převzala také celou agendu bývalé České Diakonie a zřídila 2 domovy pro pensionované kazatele v Čáslavi a v Táboře.

Kromě budov sociálních ústavů spravovala také synodní rada některé objekty, které jsou majetkem celé církve. Jsou to Husův Dům v Praze, dům v Bubenči ve Wintrově ulici, Husův Dům v Hradci Králové, domek "Na sboru" v Kunvaldě, dům bývalé misijní školy v Olomouci, dům "Sola fide" v Jánských Lázních, sloužící k rekreaci našich kazatelů a sborových pracovníků, středisko evangelických kursů v Bělči n.Orl., kostel a přidružené domky v Herlíkovicích, kde se konají lesní brigády, kostel u Martina ve zdi v Praze a kostel v Jirchářích. Husův bohoslovecký seminář v Jirchářích přešel do správy Komenského fakulty.

Hospodářská situace synodní rady je patrna z účtů, které jsou vyloženy pro členy synodu k nahlédnutí v naší kanceláři. Po menové reformě bylo nutno odepsati hodnotu cenných státních papírů a tím také velkou část účelového jmění, spravovaného synodní radou. To se týká zejména účelového jmění, které vzniklo zrušením našeho bývalého pensijního fondu, dále řady různých t.zv. fondů, jako je například fond Rozalie Marešové, fond Motyčkův, fond Pecháčkův, ale také Karafiátův fond na zakupování biblí atd. Nedotčeno zůstalo toto účelové jmění: Jubilejní toleranční dar, t.j. účelové jmění k poskytování stavebních záloh sborům, veškeré jmění repartic 1953, pokud bylo v té době již soustředěno v synodní pokladně, veškeré jmění, které sbory přechodně zapůjčily synodní radě a účelové jmění na podporu bohoslovců. Víme ovšem, že naše ztráty nelze srovnávat

s velikými hospodářskými výhodami, které měnová reforma přinesla všemu obyvatelstvu a proto nelitujeme žádných obětí a přejeme si upřímně, aby měnová reforma přinesla ozdravení celému našemu hospodářství. Víme také, že to byla mezi jiným i měnová reforma, která umožnila naší vládě optimistické prohlášení ze září 1953, jež otvírá před námi výhled na lepší budoucnost našeho lidu. Ale víme také, že tento program je možno uskutečnit jen tehdy, když všichni přiložíme ruku k dílu a napneme své síly ještě více než dosud. My všichni, kazatelé a ostatní církevní pracovníci, chceme přispívat k tomu, aby si členové naší církve plně uvědomili svou odpovědnost za toto dílo a podle svých nejvyšších možností pomohli k uskutečnění tohoto programu.

Pro naši kancelář znamenala měnová reforma značné zjednodušení našeho účetnictví. Vedeme nyní jen dvě pokladny : pokladnu řádných výdajů, v níž je soustředěno i účtování časopisu Český Bratr, a pak pokladnu výdajů mimořádných, t.j. jmění účelového, v níž se účtuje veškeré účelové jmění, repartice, stavební zálohy z Jubilejního tolerančního daru atd. Poradní sbor pro křesťanskou službu, který řídí naše domovy odpočinku, účtuje samostatně. Stejně i vydavatelské zařízení Kalich vede své účty odděleně.

Pokud se týká repartice, podáváme tuto zprávu : repartice byly vypisovány každý rok ve výši 6,000.000 Kčs staré měny a letos ve výši 1,200.000 Kčs nové měny. Konference seniorů a seniorátních kurátorů stanovila vždy kvotu, připadající úhrnně na jednotlivé senioráty a rozdělení repartice na jednotlivé sbory provádějí seniorátní výbory. Klíč k rozvržení repartice je v podstatě počet duší, avšak není možno se mechanicky tohoto klíče držeti a tak se částky leckde upravují tak, aby sbory hospodářsky silnější ulehčily úkol sborů hospodářsky slabších. Je nutno konstatovati, že až na některé výjimky všechny sbory toto veliké dílo lásky naší církve pochopily a odvádějí repartice v plné míře. O použití repartice podávala vždy synodní rada podrobnou zprávu všem sborům. Stručně lze říci, že se repartice používalo k těmto účelům : na úhradu výloh s budováním domovů odpočinku v Myslibožicích a v Krabčicích, na zlepšení pensí emeritních farářů a vdov po farářích, kteří nebyli převzati do národního pojištění, na úpravu domova odpočinku pro emer. faráře v Čáslavi a v Táboře, částečně na renovaci salvatorského kostela a v neposlední řadě jako vydatné podpory našim sborům, které podnikaly nákladné opravy kostelů nebo far.

Jiným důležitým zařízením naší církve je t.zv. Jubilejní toleranční dar, o jehož vzniku není potřebí se šířiti, protože je obecně znám. Je to účelové jmění, které stále cirkuluje. Je určeno k poskytování bezúročných záloh sborům, které podnikají stavby nebo opravy církevních budov, nebo které kupují stavební pozemky a pod. Dnes činí tato reserva 2 miliony nových korun. Z celé této částky však v pokladně synodní rady není nic, protože žádosti o bezúročné zálohy je stále mnoho a synodní rada musí vždy čekat, až obdrží od sborů splátky poskytnutých záloh. Toto zařízení se v církvi neobyčejně vžílo a znamená neocenitelnou pomoc pro naše sbory. S radostí zjišťujeme, že sbory, které takové zálohy od synodní rady obdržely, plní svědomitě svou povinnost a splátky pravidelně odvádějí. Nyní po 1.červnu 1953 zůstávají některé sbory se svými splátkami pozadu, máme však naději, že je to jen přechodný zjev. Pro ilustraci uvádím, že v roce 1952 bylo sborům na těchto zálohách vyplaceno 3,251.663 Kčs, splátky v tomtéž roce obnášely 3,007.925 Kčs.

Jiným důležitým účtem našeho účelového jmění je t.zv. bohoslo-
vecký fond. Není to vlastně žádný fond, nýbrž účelová reserva, z
níž se poskytují nemajetným bohoslovcům a bohoslovkám měsíční pří-
spěvky na udržování resp. na doplnění stipendia, které jim posky-
tuje stát. Tato reserva vzniká obecnou chrámovou sbírkou, která se
koná v našich sborech o vánocích a těší se veliké pozornosti. V r.
1952 činila ve staré měně 365.554 Kčs. Nadějeme se, že i o letoš-
ních vánocích projeví naše sbory stejnou obětavost.

Mluvíme-li o našem hospodářství, nemůžeme ovšem pominouti dílo
Jeronymovy Jednoty. Církev musí býti vděčna bratřím a sestrám, kte-
ří se každoročně starají o dobrý výsledek této sbírky. Jeronymova
Jednota je nyní poradním sborem synodní rady a rozdělování sbírek
se děje v úzké dohodě se synodní radou, která hledí pomoci z výno-
su repartic těm sborům, kterým Jeronymova Jednota přispěti nemohla.

Pokud jde o salární příspěvky a sbírky chrámové, nebylo až do
měnové reformy pozorovati žádných změn proti letům předešlým. Po 1.
červnu 1953 shledáváme, že chrámové sbírky zůstávají vcelku ve stej-
né výši jako předtím, zatím co u salárních příspěvků pozorujeme u
mnohých sborů jistý pokles. I tu však máme plnou naději, že se vše
časem zase upraví.

Veškeré hospodaření synodní rady podléhá nyní státnímu doзору.
Synodní rada čtvrtletně předkládá státnímu úřadu pro věci církevní
vyúčtování veškerých svých příjmů a vydání za uplynulé čtvrtletí.
Státní úřad církevní po přezkoumání uděluje synodní radě ze stát-
ních prostředků zálohu na úhradu schodků, zejména na úhradu výloh
s udržováním církevního ústředí a na úhradu schodků v řádném hos-
podaření sborů. Duchovenské platy jsou plně poskytovány státem pro-
střednictvím krajských národních výborů. Pensie a vdovské platy o-
sob vstoupivších do výslužby po 1. listopadu 1949 převzal státní ú-
řad důchodového zabezpečení.

Náš vztah k našemu lidově demokratickému státu se vyvíjel v po-
sledních letech velmi příznivě. Synodní rada byla ve stálém styku
se Státním úřadem pro věci církevní a naši senioři a kazatelé s
krajskými a okresními církevními tajemníky. Všecky věci řešíme ve
vzájemné dohodě a s obou stran se jeví poctivá snaha o spolupráci.
Naše církev je si vědoma toho, že jejím nejpřednějším úkolem je
zvěstování slova Božího a že tedy naše poslání je ryze náboženské.
Při tom však víme, že slovo Boží správně tlumočené vytváří také pev-
né charaktery, lidi milující pravdu, lidi poctivé, čestné, pracoví-
té, ochotné k službě bližnímu a potlačující v sobě všecko sobectví
a kořistnictví. V těchto praktických důsledcích své víry nalézáme
styčné body s dnešní snahou o vytvoření spravedlivého sociálního
řádu, v němž by nebylo utlačovaných a vykořisťovaných a v němž by
člověk člověku nebyl vlkem, ale bratrem. Proto je plně v intencích
naší zvěsti, když vedeme své bratry a sestry k poctivé práci na kte-
rémkoli úseku: v továrnách, v zemědělských družstvech, v obchodech,
kancelářích a jinde. Mezi příslušníky naší církve je mnoho vzorných
pracovníků, úderníků a vítězů v soutěžích, takže skutečnost ukazuje
k tomu, že víra v Ježíše Krista nejen neodvádí člověka od plnění po-
zemských úkolů, ale naopak, vede ho k tomu, aby své úkoly plnil co
nejvěrněji a nejsvědomitěji. Stejně nás naše křesťanská víra vede k
ochotné spolupráci na díle míru, neboť víme, že vraždění a ničení,
jež každá válka s sebou přináší, je nejen proti nejprimitivnější

zásadám lidskosti, ale zvláště proti přikázání Ježíše Krista, který žádá od svých vyznavačů lásku k lidem, lásku jdoucí až do sebezapření a sebeobětování. Vroucně se o to modlíme a svými hříbnami chceme přispěti k tomu, aby zavládl pokoj a mír mezi námi, v církvi i mezi církvemi, v našem lidu i v mezinárodních vztazích, pokoj a mír na celém světě. Jsme celým srdcem pro mír i proto, že milujeme svou zemi a svůj lid láskou upřímnou a neošemetnou, láskou věrnou a opravdovou, láskou, která nehoruje, ale pracuje. A víme, že naše vlast potřebuje mír, aby mohla vzkvétat a budovat svůj lepší zítřek. A k tomuto budování chceme přispívat podle svých nejlepších sil a možností. Naše upřímná touha po míru nás vede také k tomu, že přijímáme se souhlasem usnesení nedávného pražského mírového sjezdu a že se připojujeme k jeho výzvě, obracející se k německému lidu, aby hledal mírové cesty k svému opětnému sjednocení. Činíme tak tím spíše, že v Německu je mnoho našich souvěrců - evangelíků, jimž bychom ze srdce přáli, aby ve své sjednocené zemi mohli společně sloužiti Hospodinu v pokoji a trvalém míru.

Dále pak bratři, kterékoli věci jsou pravé, kterékoli poctivé, kterékoli spravedlivé, kterékoli čisté, kterékoli milé, kterékoli dobropověstné, jestli která ctnost a jestli která chvála, o těch věcech přemýšlujte (Filip. 4,8). Tomu pak, kterýž mocen jest nade všecko učiniti mnohem hojněji než my prosíme aneb rozumíme, podle moci té, kterouž dělá v nás, tomu buď sláva v církvi skrze Krista Ježíše po všecky věky věků. Amen. (Ef. 3, 20 - 21)

Projev náčelníka představy SČS ing. J. Flíhala na II. synodu dne 29.X.1953.

Vážené zhraničování

Dovolte mi, abych pozdravil Vaš synod jménem státního úřadu pro věci církevní. Scházíte se opět po třech a půl letech, abyste vyhodnotili, jak pracovala synodální rada, shodnotili její práci, kongres ve prospěch církve a abyste si vypracovali program pro vaši další práci do budoucích let.

Na poslední synodu, konanou v únoru 1950, v době, kdy vstupovali v život nové církevní zákony, nebylo ještě dosti dobře známo, jak se na jejich základě osvědčí poměr církve ke státu. Kvůli tomu byli tehdy obavy, že to v praxi nebude znamenat nějaký újem pro náboženský život vaší církve, - Dnes po delším časovém odstupu máme již bohatý zkušenosti, které jsme získali při praktickém uvádění církevních zákonů v život a myslím, že mohu odpovědně prohlásit, že tyto naše zkušenosti jsou dobré, že církevní zákony se plně osvědčily, že vnesly uklidnění mezi věřící lid a že postavily poměr církve ke státu na pevnou právní základnu.

Vaše církev těší se plně svobodě a její příslušníci žijí bohatým náboženským životem.

Právě uplynulá tři léta ukázala, že všechny obavy mizely. Ještě my vidíme, že Českobratrská církev evangelická, ani se předemichovské republiky nedocílila počtu přes 500 duchovních v činné službě, že počet jejích chrámů a bohoslužebných místností je rovněž značně vyšší nežli dříve. K tomu, že církev dostala do užívání mnoho chrámů z bývalé evangelické církve německé, že na Klementěnské fakultě studuje větší počet bohoslovců, než tomu bylo před válkou a že jsou vychováváni kvalitními profesorskými sbory.

Také o hmotné potřeby církve je v dnešní době více postaráno

než jak tomu bylo dříve a otázky finanční nečiní již starosti ani sborům, ani seniorátům, ani synodní radě.

Tato fakta, která jste ostatně slyšeli ze zprávy pana synodního seniora jsou nejlepším důkazem toho, že naše lidová demokracie plní své závazky tak, jak vyplývají ze zákonních ustanovení.

Také vnitřní náboženský život církve nebyl nijak novými zákony dotčen. Každému věřícímu v naší vlasti je umožněno žít svým náboženským životem a naše státní orgány neznají žádného rozdílu mezi občany věřícími a občany ateisty.

Tyto skutečnosti mohou vytvářet a také v praxi vytvářejí naprosto korektní poměr představitelů církve ke státním orgánům a přesvědčují věřící, že mohou v klidu a pokoji jít za svou prací, konanou ve prospěch nejširších vrstev našeho národa.

Pro československé evangeliky naskytá se široké pole spolupráce zejména v dnešní době, po vyhlášení známého vládního programu ze dne 15. září t.r.

Toto vládní prohlášení postavilo před všechny lid velmi vážné úkoly, jejichž splnění bude mít blahodárné výsledky ve zvýšení životní úrovně širokých mas pracujících. Bude třeba posvědchnout zemědělskou výrobu, upevňovat výstavbu JZD, rozšiřovat objem výroby spotřebních statků a zvyšovat kulturní úroveň našeho lidu.

Naši českoslovenští evangelici dokáží nejlépe svůj kladný poměr k současnému dění tím, že se všichni bez výhrad radostně a s nadšením připojí k velkému kolektivu pracujících, aby pomáhali ke splnění tohoto významného vládního programu. To bude ten nejkrásnější důkaz jejich dobré vůle přispět k lepšímu životu našeho lidu, to bude ta nejocennější odměna, kterou českoslovenští evangelici poskytnou naší vládě za veškerou pomoc, které se jim od ní dostává.

Nemalá úloha připadá též kazatelům naší církve, kteří mají být věrnými syny svého lidu a jeho duchovními vůdci.

známe, že jaký postoj v dnešní době zaujme duchovní, že takový postoj má i většina věřících. Jestliže duchovní projeví nezájem o současné dění, je lhostejný k boji našeho lidu za zlepšení jeho životních podmínek, jestliže se nestará o to, co se kolem něho děje na vesnicích, pak to může mít neblahý vliv na celé jeho okolí.

Na druhé straně zase duchovní, který celým svým srdcem spolupracuje se svými farníky, který je jejich opravdovým přítelem a rádcem, má pochopení pro jejich každodenní starosti, takový duchovní pozná, že mu lid oplácí jeho věrnost věrností a jeho lásku láskou a že mu vždycky věrně stojí po boku.

Jsem přesvědčen, že duchovních tohoto posledního krásného typu bude v řadách československých evangeliků stále více, neboť takovýchto kazatelů náš pracující věřící lid nejvíce potřebuje.

Vždyt nás v příštích měsících a letech čekají ještě velké boje, a to nejen na úseku naší vnitřní hospodářské problematiky, ale též ve světovém měřítku, boje za udržení světového míru.

Víme všichni, že tento boj ještě není zdaleka skončen, a že k jeho vítěznému dokončení je potřebí upřímného úsilí nás všech. Znovu jsme toho byli svědky při posledním mírovém sjezdu v Krasu, který se zabýval otázkou pro náš lid nesmírně závažnou, otázkou Německa.

Nikdo si tak vroucně nepřeje, jako právě my, Češi a Slováci, aby už byla konečně uspokojivě vyřešena věc sjednocení všech Němců v jednotný mírumilovný a demokratický stát.

Vždyt pro náš lid je nesmírně závažné, aby na našich severních a západních hranicích žili Němci mírumilovní a ne Němci naplnění touhou po odvetě. Proto je třeba vyvinout veškeré úsilí všech nás, tedy i vás, československých evangeliků, aby problém Německa byl uspokojivě vyřešen tak, jak si přejí příslušníci mocného tábora míru, neboť takovéto řešení přinese na dlouhá léta všemu lidstvu kýžený mír a možnost dobré produktivní práce.

Jak nám známe, že mnozí významní členové naší církve se upřímně

zapojili do tohoto šlechtného mírového hnutí a svůj statečný postoj neváhají projevit před celým světem i na fóru mezinárodním. Vážíme si těchto vašich bratří a naše vláda neváhá projevit jim své uznání i nejvyššími vyznamenáními, která jsou udílěna jen několika málo významným příslušníkům našeho lidu.

Jsem přesvědčen, že kromě otázek ryze církevních zamyslíte se, vážení páni synodálové, také nad těmito problémy, které jsem zde přednesl, že zaujmete stanovisko ke všem těm problémům, které dnes plní mysl nejen našeho pracujícího lidu, ale všech poctivých občanů celého světa.

Nepochybujeme o tom, že vaše stanovisko bude odpovídat duchu staletých tradic, ve kterých vaše církev žila a rostla. Nepochybujeme o tom, že evangelíci dnoška budou hodni velkých činů svých předků, kteří první v Evropě vztyčili prapor boje za spravedlivý sociální řád, za vítězství pravdy a lásky.

A v této vaší činnosti, vážení přátelé, vám přejeme, abyste dosáhli hodně úspěchů.

110

Projev děkana prof.dr.J.L.Hromádky na šestém zasedání XI.synodu
v sobotu dne 1.listopadu 1953 odpoledne.

Bratře synodní seniore, bratři synodálové, bratři a sestry,

byl jsem požádán synodní radou, abych vypracoval poselství zahranič-
ním bratřím protestantským, abychom jim řekli to, na čem nám v této
chvilí záleží. Myslím, že tento XI.synod je dokladem toho, že se
cítí v naší církvi vážnost dnešních časů. Já jsem už byl na několika
synodech v době mezi válkami a nyní po druhé světové válce a mám do-
jem, že tento synod si uvědomuje, ať už se o tom mluví nebo nemluví,
vážnost a odpovědnost dnešní situace zvláště mocně. Tuto vážnost jsme
mohli pozorovat i tenkrát, když jsme mluvili o různých věcech a byla
poznat i na tom, že přes všechnu rozptýlenost jsme zůstali soustředě-
ní a to bych rád podtrhl s vděčností a rád bych, abychom se s touto
vážností vraceli do svých sborů a do své práce. Včera i dnes a zejmé-
na včera jsme si uvědomili, jak plynulost řádů, tak plynulost rozma-
nitých církevních institucí. Jistě všichni toužíme po tom, abychom
zachránili z velikého dědictví svých otců a praotců to, co je v každé
době naléhavé a důležité a co zůstává neotřesitelným posláním církve.
My už tím, že zde zpíváme písně, už tím jsme se zařadili do řetězu
svých otců a tak přejímali jsme od nich poselství, které oni dávali
svým synům a jejich synové dále a dále. To, co my nazýváme apoštolským
odkazem církve, to je patrné i na našem synodu.

Ale přitom my všichni jsme si uvědomovali to zvláštní svědectví našich
reformačních otců, kteří nám právě pod slovem Božím připomínali, že
dokud budeme na tomto světě, budeme putovat jako poutníci, kteří byli
povoláni a kteří mají určitý cíl a že na tomto světě všechny naše po-
řádky, všechny naše řády mají vždycky jenom přechodnou platnost.

To jsme si uvědomili theologicky, když jsme přijali ordinaci žen. A
když se teď budeme rozcházet, my to budeme muset umět svým sborům vy-
ložit se vši vážností, že tu nešlo o lehkomyšlný krok, ale vnitřní zdů-
vodnění právě tím, že Pán Bůh tuto církev postavil do takové situace,
že ona si mohla Písmem svatým zdůvodnit to, co bylo dříve odmítáno,
jako bylo odmítání žen pro veřejnou práci v církvi. A uvědomili jsme
si to také, při tom druhém bodu, když jsme mluvili o křtu a když jsme
se zamýšleli nad tím, jestli křest dětí, se kterým naše církev jest
spjatá, má neotřesitelnou platnost. Ptali jsme se docela předběžně,
jestli nelze také i v naší církvi připustit za určitých okolností
vážné rozhodnutí těch bratří a rodin, kteří nedávají svoje děti křtít
a nechávají pro své děti toto rozhodnutí. My jsme tu rozhodovali kon-
servativně. S velikou uctivostí, abychom lehký něco neopouštěli.

Ale už to, že naším synodem právě tato otázka prošla a že jsme se jí obírali a že jsme ji řešili nikoliv podle tradic, ale podle slova Božího, to je zárukou toho, že my jsme ochotni měnit určité pořádky, jestliže Písmo svaté nám k tomu dá oprávnění. Je tu onen návrat k tomu, co tvoří základ reformační církve. A jestli budeme ve své církvi s větší vážností stále se tázat Písma svatého a jestli budeme všechna svoje dogmata a všechny svoje řády neustále nově přezkušovat, pak, myslím, můžeme mít vnitřní vědomí víry, že jdeme nikoliv podle nejživější tradice reformační církve, ale že na ni navazujeme. To je náš veliký úkol, abychom se navraceli tam, kam chodili naši otcové a prarodcové. To je nám požehnáním, aby církev se vracela. My se pořád vracíme, ale ne tam, kde si lidé vytvořili nějaké pořádky, ale tam, kde Hospodin k nám mluví, kde Ukřižovaný umírá a Zmrtvýchvstalý vstává, aby nás vysvobodil. Toho vědomí dnes potřebujeme, že nejde o nás ani o naše nejkrásnější tradice, že nejde o nějaké vnější pořádky, dogmata, nýbrž jde o to, aby ona živá, přemáhající pravda Hospodina zástupů, zjeveného v Ježíši Kristu a nám předávaná Duchem svatým, aby v nás stále žila. To je dnes, v této době to, co máme uchvacovat. To, co nám jediné dá možnost, abychom uměli svobodně a spravedlivě rozhodovat. Bratří a sestry, vy to sami cítíte, že jsme všichni v nebezpečí, že v těchto otázkách se utíkáme za hradby svých konfesí a tradic. Dnes je to nebezpečí i u nás, i ve světě. I vy to cítíte napořád. To nebezpečí schovat se nejenom před soudy lidskými, ale před soudy Hospodinovými za nějaké pevné řády, tradice, konfese, za instituce. Tím si znemožňujeme porozumět tomu, co se velikého, těžkého a nebezpečného děje. To je to, co já bych chtěl vidět ve vší vážnosti. To je to největší nebezpečí také i církve, že církev se může stát za určitých okolností hrází nebo útočištěm zbabělosti. Tam, kde nejsou lidé vnitřně vysvobození, tam se velmi rádi utíkají za hráze a nevidí, že všechny naše konfese a dogmata a všechny naše instituce jsou konec konců lidským pokusem odpovědět na volání Boží.

Církev si tvoří svoje řády a konfese pod útokem slova Božího. Církev je společenstvím poutníků a poutníci jsou pořád na cestě. Nezastaví se ani v prvním století, ani ve druhém století, ani v době reformační a toleranční, pořád jdou.

Bratří a sestry, toto všechno povídám jako úvod k otázce, o které si máme něco říci, k otázce o mírových úkolech naší církve.

Někdy je o těchto otázkách mírových velmi těžko mluvit. Lidé už neposlouchají. Pořád stejné a stejné. Lidé o tom nechtějí slyšet. Někdy

právem, ale někdy je to jenom z nějaké určité lidské nechuti. Z lidské zakyslosti. Běží o všechny ty velké úkoly, abychom je dovedli zvládnout. Na fakultě si to povídáme mezi studenty, že při každé velké otázce, při všech velikých událostech jsme v nebezpečí, že před těmito otázkami a úkoly a útoky, že před nimi utečeme, anebo že jim podlehneme. Ale málokdy je zvládneme. A to je úkolem církve Ježíše Krista, aby nepodlehla, ale ve svrchovanosti víry všechno kolem nás dovedla zvládnout. Všichni víme, že máme velice mnoho příčin, abychom byli otráveni, znechuceni, znepokojeni a zneklidnění těžkostmi, které vidíme kolem sebe. My u nás v Praze jako vy na venkově a každý z nás máme takové chvíle a okamžiky, kdy si myslíme, že by bylo nejlépe, kdybychom to složili a odešli. Ale to není možné. To je ta zkouška, která naše věřící srdce volá. Mé srdce mne také volá do mé pracovny a já denně si vzpomínám na dny a chvíle, kdy jsem mohl v klidu pracovat a psát ve své pracovně. Ale dnes to není možné, protože všechny ty velké vichry, které jdou světem, všechny ty otřásavé události prostě jdou za námi. My před nimi utíkáme, ale ony jdou za námi. Proč jim nemůžeme utéci? Protože je to také soud Boží a Pánu Bohu na tom záleží. On jde za námi. On nám rozmetává všechny naše lidské instituce a lidské touhy a přání i ty lidské mrzutosti a kyselosti. On nás volá, abychom se postavili na místa, která jsou těžká a kde prostě musíme stát. A v tomto smyslu dívejme se kolem sebe i když myslíme na svoje přátele za hranicemi a na své sbory. Na dění, které námi zmítá a všechno mění. Tam stůjme a konejme svou funkci a úkol. Doba je, bratří a sestry, po mnohé stránce těžká. Ale možná, že je těžká pro nás pro všechny, pro mne jako pro vás, proto, že běh dějin je rychlejší, než my dovedeme zvládnout. Všechny události jdou tak rychle, že nikdo z nás není s to, aby je zvládl. Kolikráte sotva popadáme dechu. Jako když člověk jede rychlíkem a chce poznat, kolem čeho jede, ale než se může rozhlédnout, ten rychlík ho odveze už daleko odtud. To je ta obtíž. A potom ta obtíž, ve které my stojíme a naši lidé, ti kteří dnes pracují a budují, od presidenta až k poslednímu občanu, ti konají toto dílo za neobyčejně veliké vnitřní únavy. Lid je unaven. Je mravně unaven, fysicky je vyčerpán a je unaven tolika věcmi, že vzpamatovat se v klidu a tvořivě pracovat je tak těžké. A pro toto, bratří a sestry, máme mít porozumění my, církev Ježíše Krista. Ne jenom vidět všechny ty omyly, hříchy a bezprávy, ale porozumět oné podstatě těch velikých změn, které přicházejí na nás, ne z našeho rozhodování, ale s takovou naléhavostí, že se jim nemůžeme vyhnout. Ale je na nás, bratří a sestry, abychom dovedli vidět tu globálnost dnešních událostí a dovedli vidět ten historický smysl dnešních událostí. Nemůžeme pochopit, že stojíme na přelomu dějin. V minulých dobách dlouho lidstvo nic takového neprožilo. Znam

trochu dějiny, ale neznám v dějinách doby tak otřásavé ve svém rozhodování a neznám doby, která by do několika let, i do dvou až tří desíti-letí shrnula tak strašně převratné změny jako dnes. To jsou ty těžkosti.

Vy, bratří starší, i vy, bratří faráři ve svých sborech, když se setkáváme s obtížemi našich jednotlivých rodin a bratří, vy musíte mít pro ně porozumění a musíte umět pomoci. Ale umět pomoci správným způsobem. Neutěšovat je falešnými útěchami. Nezastírat jim oči. Nic není horšího, než to, když jim ~~znemožníme~~, aby porozuměli těmto událostem. Když mluvíme o mírových úkolech své církve, to je ten největší náš úkol, abychom sobě i lidem ~~uměli~~ správným způsobem pomoci, abychom jim pomohli umět vidět to, co se děje, v těch pravých proporcích. I jejich osobní těžkosti, abychom uměli lidem postavit do pravého světla a uměli je zvládnout s onou svrchovaností víry. Toto nemůže za nás nikdo udělat. Komunisté ani reakcionáři. To můžeme udělat jenom my, církve Kristova. Pomáháme lidem, aby se podívali kolem sebe ve svrchovanosti víry, abychom jim pomohli dívat se osvobozeně. Pomáhat, aby oni dovedli se dívat tvořivě a s onou dávkou radostnosti víry, která má ~~doprovázet~~ křesťana na všech cestách. Křesťan dovede děkovat Pánu Bohu, dovede se dívat radostným pohledem víry i tenkrát, když události rozmetají jeho majetek i jeho statky, jeho zvyklosti a návyky i když on kolikrát stojí tak těžce. Bratří a sestry, to je ten úkol církve Kristovy, který nikdo za nás nemůže vykonat.

Mluví o těchto věcech schválně proto, abych řekl, že musíme stát oběma nohama na tomto světě. Musíme se učit od těch, kteří to dělají někdy všelijak, od těch, kteří pracují a budují, ~~poděvat~~ se na ně s vnitřním porozuměním, které pomáhá. A musíme se podívat sami na sebe, jestli pracujeme tak namáhavě, jak dovedou pracovat lidé tohoto světa. Nedívejte se na kariérníky, kteří jdou mezi komunisty, aby pro sebe něčeho dosáhli. To je veliká těžkost dnešní situace. To je ta obtíž ~~dnešních~~ komunistů, že oni pracují s lidským materiálem, který tomu vnitřně nerozumí. To jsou lidé včerejška, kteří svou mentalitou jdou a využívají nových příležitostí pro sebe. To není podstata věci. To je, jako by nás křesťany posuzovali podle toho, jak my se projevujeme. My, kteří se tak pohoršlivě dovedeme dívat na dnešní svět. Není vám někdy hrůza z toho, jak vypadáme? Stojíme nyní v zápase o církev Ježíše Krista nebo sami o sebe? Hájíme svoje choutky nebo své statky, které jsou nám drahé? Zpytujeme se a ptejme se sami sebe. Já to povídám sobě jako vám. To je teď rozhodující pro církev Ježíše Krista, aby se dovedla s touto otevřeností podívat kolem sebe bez sudičství, bez pohoršování a odsuzování. Aby církev Kristova dovedla vstoupit do tohoto všelijak porušeného světa. Aby dovedla nést to pohanění Ježíše Krista a na tomto místě aby si dovedla uvědomit, že jestliže se kolem nás něco špatného děje, a děje se, my jsme za to odpovědní. Kdo má na tomto světě mít větší vědomí odpovědnosti než právě křesťan, který ví, že přišel

Ježíš Kristus na svět, aby utrpení a bídu vzal na sebe a který nikoho nijak lehce nesoudil. Aby on tuto bídu bral na sebe. Moji a tvoji bídu. Jdeme-li v tomto smyslu tímto světem, jdeme-li v tomto smyslu jako učedníci Ježíše Krista, máme klíč k tomu, jak se máme chovat. Naše kritika bude daleko účinnější nežli naše mrzoutství. Potom i ty naše soudy budou ryzejší a pravdivější. Zajisté, že tento svět potřebuje kritiky, ale kritiky těch, kteří s tímto osvobozeným věřícím srdcem jdou do tohoto světa a pomáhají těm, kteří jsou i proti nim a kteří ve jménu jiné ideologie jako by chtěli podrazit základy, na kterých stojíme. Ale my se nesmíme lekat, že by tito atheisté otráslí církví. Čeho se bojíte, o lidé malé víry? Toho, že jsou tu atheisté? Bojme se toho, aby církev Kristova nebyla bez Boha a Krista! To je to, čím my se dnes musíme neustále obírat a kam my máme soustředit svoji pozornost.

A když sám sebe zkoumám, uvědomuji si, že toto nebezpečí hrozí mně. Já to mluvím sám k sobě, protože toto mne vnitřně svírá a vnitřně trápí, abych já sám se svou theologií a fakultou, abych nebyl na překážku církvi Kristově.

Chci jenom říci, abychom měli porozumění pro ty základní otázky, jež pronikly k podstatě věcí a nenechali se otrávit frázemi a uvědomovali si, že lidstvo dnes stojí mezi životem a smrtí. Při posledním našem zasedání předsednictva Světové rady míru profesori fyziky, vědci a učenci v našem úzkém kruhu povídali nám, co je děs. /J. Curie, Bernal a jiní/. Děs je hrůza moderních vynálezů. Ať je to atomová nebo vodíková puma. A zvláště vodíková puma. Říkali nám, kdybyste věděli, jaké hrozné nebezpečí zničení si lidé vynalezli, dělali byste daleko více. Ale já nechci své výklady zatemnit nějakým kreslením strašáků na zdi. Já to jenom povídám mezi jiným. Dnes jde o to, aby ty dva tábory, které tu jsou dnes, začaly spolu jednat a jednaly dlouho, tak dlouho, dokud se nedohodnou. To je smysl našeho poselství zahraničním protestantům, které vám za chvíli přečtu. Abychom všem bratřím dovedli říci, co nás tíží. Jsme v nebezpečí, že církev se roztrhne a přestane jeden druhému rozumět. Ale jsme tu proto, abychom se dohodli i s těmi, kteří jsou od nás politicky i jinak vzdáleni, abychom jim dovedli říci, proč stojíme tam, kde stojíme, z jakých důvodů víry stojíme tam, kde stojíme a pomohli porozumět naší situaci a pracovat podle dohody a dorozumění lidí na celém světě. To je ten úkol, který na nás teď spočívá. Jsme za to odpovědní. Jsme malá církev. Velice malá církev. Ale já vám řeknu, že naši přátelé za hranicemi v tak zvaném západním světě pořád se dívají na nás, co děláme a jak to děláme. A tímto jim můžeme pomoci. Ne plané mírové

řeči, ale stát jako církev Kristova, jako církev míru, lásky a naděje, stát na tom místě nejnebezpečnějším. A umět říci dnešnímu světu, oč tu jde. I zde jsme o tom mluvili, že bychom měli hledat nové výrazové prostředky. Aby svět tomu porozuměl a pochopil, že to, co mu nese, není pověra, mythus, ani reakce, abychom dovedli vysvětlit, že když my vyznáváme Ježíše Krista, že je to to nejrevolučnější, že jdeme před nimi a o toto jde, aby církev Kristova nepokulhávala za komunisty, až přestaví tuto společnost. Naším úkolem není dělat program hospodářský a sociální, nýbrž svým duchem víry stát daleko vpředu. Tak daleko, že se ti, kteří se ~~na~~ na nás dívají jenom jako na nositele starých pověr a zakuklenou reakci, budou ptát, co je to za lidi, kteří mezi námi žijí. To je, bratře a sestro, to, co si teď v této chvíli v rámci tohoto synodu, máme říci ve vší pokoře a odevzdanosti Pánu v takovém pokorném vyznávání a v této vnitřní statečnosti a v oné lásce, která všechno trpělivě čeká. Říci to Američanům, Angličanům, západním Němcům, na čem dnes záleží. Aby tu dnes byli lidé, kteří rozumějí tomu, co se kolem nich děje, aby oni potom, majíce důvěru k nim, rozumějící jejich poslání, aby oni na svém místě vykonali to, co církev Kristova dnes má vykonat. To jsem, bratři a sestry, chtěl říci, to je to mírové poslání naší církve.

- - - -

Zahajovací zasedání ve čtvrtek 29. října 1953

Členů synodu	85
chybělo	5
Prítomno	80 členů.

LISTINA PŘÍTOMNÝCH

členů XI. synodu českobratrské církve evangelické 1953

(v Praze XII., Korunní 60)

Zasedání zahajovací ve čtvrtek 29. října 1953 v hodin.

Členové synodní rady :

Podpis :

1) Th Dr Viktor Hájek

2) Bohuslav Burian

B. Burian

3) Jaromír Klimecký

Klimecký

4) JUDr Gustav Hrejsa

Gustav Hrejsa

5) JUDr Lubomír Jelen

Lubomír Jelen

6) JUDr Pavel Šimek

P. Šimek

Komenského evangelická fakulta bohoslovecká :

7) Th Dr Josef L. Hromádka

J. L. Hromádka

Seniorát pražský :

8) Vladimír Čapek

V. Čapek

9) Antonín Lipavský

A. Lipavský

10) Bohumír Koutný

B. Koutný

11) Miroslav Krejčí

M. Krejčí

12) Jan Filipi

bl. pěstoun Filipi

13) Václav Homuta

Homuta

Seniorát poděbradský :

14) Josef Beneš

Josef Beneš

15) Jaroslav Hampl

Jar. Hampl

16) Jan Dus

Jan Dus

17) Jan Zlatohlávek

Jan Zlatohlávek

18) MUDr. Josef Karbusický

Josef Karbusický

19) František Zeman

František Zeman

Seniorát jihočeský :

20) Miroslav Růžička

Miroslav Růžička

21) František Kolman

František Kolman

22) Bohumil Skalák

Bohumil Skalák

23) Karel Palásek

Karel Palásek

24) Vanda Bittnerová

Vanda Bittnerová

25) JUDr. Pavel Hoffer

Vanda Bittnerová

26)

Seniorát západočeský :

26) Th Dr Jiří Otter

J. Otter

27) Jaroslav Tetřev

Jaroslav Tetřev

28) Miroslav Rodr

Miroslav Rodr.

29) Jiří Veber

J. Veber

30) (Lad. Bauer)
náhr. *Terzie Pockádová*

Pockádová J.

31) Josefa Ripplová

Josefa Ripplová

Seniorát ústecký :

32) Zdeněk Somolík

Zdeněk Somolík

33) JUDr Jaroslav Derfl

JUDr Jaroslav Derfl

34) Vlastimil Sláma

Vlastimil Sláma

35) František Janovský

F. S. Janovský

36) Slavie Radechovská

Slavie Radechovská

37) JUDr Jan Horák

JUDr Jan Horák
(*K. Kömer je nahraděn*)

Seniorát liberecký :

38) Vladimír Chvátal

V. Chvátal

39) František Matoušek

Fr. Matoušek

40) Josef Veselý

Josef Veselý

41) Hynek Merta

H. Merta

42) Věra Hanzlíková

Hanzlíková

43) MUDr Jaroslav Svěcený

J. Svěcený

Seniorát královéhradecký :

44) Ph Dr Jan A. Pellar

Jan A. Pellar

45) Václav Medek

V. Medek

46) Bohumil Potměšil

B. Potměšil

47) Jan Miřejovský

Jan Miřejovský

48) Božena Lopourová

B. Lopourová

49) Josef Prouza

Josef Prouza

Seniorát chrudimský :

50) František Dobiáš

František Dobiáš

51) MUDr Otakar Tardy

O. Tardy

52) Vladimír Jerie

Vladimír Jerie

53) Zdeněk Kubíček

Z. Kubíček

54) Jan Spáčil

Jan Spáčil

55) Josef Vanásek

Josef Vanásek

Seniorát poličský :

56) Oldřich Videman

Oldřich Videman

57) Eduard Vencovský

Eduard Vencovský

58) Otakar Kadlec

Otakar Kadlec

59) Ota Prosek

Ota Prosek

60) Ing Dobroslav Janáček

Ing Dobroslav Janáček

61) Emanuel Gregor

Emanuel Gregor

Seniorát horácký :

62) Th Dr Václav Kejř

Th Dr Václav Kejř

63) Josef Ondra

Josef Ondra

64) Rostislav Nechuta

R. Nechuta

65) Jaroslav Nedbal

Jaroslav Nedbal

66) Karel Kypfánek

Karel Kypfánek

67) Karel Lahodný

Karel Lahodný

Seniorát brněnský :

68) Jan Př. Šebesta

Jan Př. Šebesta

69) František Marek

Fr. Marek

70) Dr Jan Pokorný

Dr Jan Pokorný

71) Rudolf M. Šimša

Rudolf M. Šimša

72) Jaroslav Dvořák

Jaroslav

73) František Novotný

nehl přítomen

Seniorát gottwaldovský :

74) Pavel Škeřík

Pavel Škeřík

75) JUDr Miloš Jarošek

Jarošek

76) Jan A. Dvořáček

Jan A. Dvořáček

77) Jan Hejda

Jan Hejda

78) Karel Trusina

K. Trusina

79) Dr Ing Jaroslav Huml

nehl přítomen

Seniorát moravskoslezský :

80) Miloš Šourek

M. Šourek

81) Dr Alois Sklenář

Dr. H. Sklenář

82) Vladimír Pokorný

V. Pokorný

83) Emil Stehlík

Emil Stehlík

84) Dr Karel Pala

nehl přítomen

85) Václav Marek

Václav Marek

Druhé zasedání pátek 30. října 1953 v 8.15 hodin.

Počet synodálů	85
nepřítomno	1
Prítomno celkem	84.

LISTINA PŘÍTOMNÝCH

členů XI. synodu českobratrské církve evangelické 1953
(v Praze XII., Korunní 60)

Druhé zasedání pátek 30. října 1953 v 8.15 hodin.

Členové synodní rady :	Podpis :
1) Th Dr Viktor Hájek	<i>Dr V. Hájek</i>
2) Bohuslav Burian	<i>B. Burian</i>
3) Jaromír Klimecký	<i>J. Klimecký</i>
4) JUDr Gustav Hrejsa	<i>Gustav Hrejsa</i>
5) JUDr Lubomír Jelen	<i>Lubomír Jelen</i>
6) JUDr Pavel Šimek	<i>P. Šimek</i>

Komenského evangelická fakulta bohoslovecká :

7) Th Dr Josef L. Hromádka	<i>J. L. Hromádka</i>
----------------------------	-----------------------

Seniorát pražský :

8) Vladimír Čapek	<i>V. Čapek</i>
9) Antonín Lipavský	<i>A. Lipavský</i>
10) Bohumír Koutný	<i>B. Koutný</i>

11) Miroslav Krejčí

M. Krejčí

12) Jan Filipi

Jan Filipi

13) Václav Homuta

Václav Homuta

Seniorát poděbradský :

14) Josef Benes

Josef Benes

15) Jaroslav Hampl

Jaroslav Hampl

16) Jan Dus

Jan Dus

17) Jan Zlatohlávek

Jan Zlatohlávek

18) MUDr Josef Karbusický

MUDr. Karbusický 'Jan P.

19) František Zeman

Frant. Zeman

Seniorát jihočeský :

20) Miroslav Růžička

Miroslav Růžička

21) František Kolman

Frant. Kolman

22) Bohumil Skalák

B. Skalák

23) Karel Palásek

Karel Palásek

24) Vanda Bittnerová

Vanda Bittnerová

25) JUDr Pavel Hoffer

J. Hoffer

26)

Seniorát západočeský :

26) Th Dr Jiří Otter

27) Jaroslav Tetřev

28) Miroslav Rodr

29) Jiří Veber

30) Lad. Bauer
Terzie Pokátová

31) Josefa Ripplová

Seniorát ústecký :

32) Zdeněk Somolík

33) JUDr Jaroslav Derfl

34) Vlastimil Sláma

35) František Janovský

36) Slavie Radechovská

37) ~~JUDr Jan Horák~~
Jaroslav Kárnar

Seniorát liberecký :

38) Vladimír Chvátal

39) František Matoušek

40) Josef Veselý

41) Hynek Merta

Hynek Merta

42) Věra Hanzlíková

Věra Hanzlíková

43) MUDr Jaroslav Svěcený

J. Svěcený

Seniorát královéhradecký :

44) Ph Dr Jan A. Pellar

Jan A. Pellar

45) Václav Mešek

Václav Mešek

46) Bohumil Potměšil

B. Potměšil

47) Jan Miřejovský

Jan Miřejovský

48) Božena Lopourová

Bož. Lopourová

49) Josef Prouza

Josef Prouza

Seniorát chrudimský :

50) František Dobiáš

František Dobiáš

51) MUDr Otakar Tardy

Otakar Tardy

52) Vladimír Jerle

Vlad. Jerle

53) Zdeněk Kubíček

Zdeněk Kubíček

54) Jan Spáčil

Jan Spáčil

55) Josef Vaňásek

Josef Vaňásek

Seniorát poličský :

56) Oldřich Videman

Videman

57) Eduard Vencovský

Eduard Vencovský

58) Otakar Kadlec

Kadlec

59) Ota Prosek

Prosek

60) Ing Dobroslav Janáček

Ing Dobroslav Janáček

61) Emanuel Gregor

Em. Gregor

Seniorát horácký :

62) Th Dr Václav Kejř

Václav Kejř

63) Josef Ondra

Josef Ondra

64) Rostislav Nechuta

Rostislav Nechuta

65) Jaroslav Nedbal

Jar. Nedbal

66) Karel Kulfánek

Kulfánek

67) Karel Lahodný

Lahodný

Seniorát brněnský :

68) Jan Př. Šebesta

Jan P. Šebesta

69) František Marek

Fr. Marek

70) Dr Jan Pokorný

Jan Pokorný

71) Rudolf M. Šimša

Rudolf M. Šimša

72) Jaroslav Dvořák

Jaroslav Dvořák

73) František Novotný

František Novotný

Seniorát gottwaldovský :

74) Pavel Škeřík

Pavel Škeřík

75) JUDr Miloš Jarošek

JUDr Miloš Jarošek

76) Jan A. Dvořáček

Jan A. Dvořáček

77) Jan Hejda

Jan Hejda

78) Karel Trusina

K. Trusina

79) Dr Ing Jaroslav Huml

Dr Ing Jaroslav Huml

Seniorát moravskoslezský :

80) Miloš Sourek

Miloš Sourek

81) Dr Alois Sklenář

Dr Alois Sklenář

82) Vladimír Pokorný

Vladimír Pokorný

83) Emil Stehlík

Emil Stehlík

84) Dr Karel Pala

Dr K. Pala

85) Václav Marek

Václav Marek

Třetí zasedání pátek 30. října 1953 ve 14.30 hodin.

Počet synodalů	85
nepřítomných	1
Přítomno celkem	84.

LISTINA PŘÍTOMNÝCH

členů XI. synodu českobratrské církve evangelické 1953

(v Praze XII., Korunní 60)

Třetí zasedání pátek 30. října 1953 ve 14.30 hodin.

Členové synodní rady :

Podpis :

1) Th Dr Viktor Hájek

Th. V. Hájek

2) Bohuslav Burian

B. Burian

3) Jaromír Klimecký

J. Klimecký

4) JUDr Gustav Hrejša

Gustav Hrejša

5) JUDr Lubomír Jelen

Lubomír Jelen

6) JUDr Pavel Šimek

Pavel Šimek

Komenského evangelická fakulta bohoslovecká :

7) Th Dr Josef L. Hromádka

J. L. Hromádka

Seniorát pražský :

8) Vladimír Čapek

V. Čapek

9) Antonín Lipavský

A. Lipavský

10) Bohumír Koutný

B. Koutný

11) Miroslav Krejčí

M. Krejčí

12) Jan Filipi

Jan Filipi

13) Václav Homuta

Václav Homuta

Seniorát poděbradský :

14) Josef Beneš

Josef Beneš

15) Jaroslav Hampl

Jaroslav Hampl

16) Jan Dus

Jan Dus

17) Jan Zlatohlávek

Jan Zlatohlávek

18) MUDr Josef Karbusický

MUDr. Karbusický

19) František Zeman

František Zeman

Seniorát jihočeský :

20) Miroslav Růžička

Miroslav Růžička

21) František Kolman

Frant. Kolman

22) Bohumil Skalák

Bohumil Skalák

23) Karel Palásek

Karel Palásek

24) Vanda Bittnerová

Vanda Bittnerová

25) JUDr Pavel Hoffer

Pavel Hoffer

26)

Seniorát západočeský :

26) Th Dr Jiří Otter

Jiří Otter

27) Jaroslav Tetřev

Jaroslav Tetřev

28) Miroslav Rodr

Miroslav Rodr.

29) Jiří Veber

Jiří Veber

30) ~~Ing. Dvořák~~
Terezie Pokálová

Pokálová T.

31) Josefa Ripplová

J. Ripplová

Seniorát ústecký :

32) Zdeněk Somolík

Zdeněk Somolík

33) JUDr Jaroslav Derfl

Jaroslav Derfl

34) Vlastimil Sláma

Vlastimil Sláma

35) František Janovský

F. S. Janovský

36) Slavie Radechovská

Slavie Radechovská

37) ~~JUDr Jan Horák~~
Jaroslav Körner

Seniorát liberecký :

38) Vladimír Chvátal

V. Chvátal

39) František Matoušek

František Matoušek

40) Josef Veselý

Josef Veselý

41) Hynek Merta

Hynek Merta

42) Věra Hanzlíková

Hanzlíková

43) MUDr Jaroslav Svěcený

J. Svěcený

Seniorát královéhradecký :

44) Ph Dr Jan A. Pellar

Jan A. Pellar

45) Václav Medek

Václav Medek

46) Bohumil Potměšil

B. Potměšil

47) Jan Miřejovský

Jan Miřejovský

48) Božena Lopourová

B. Lopourová

49) Josef Prouza

Josef Prouza

Seniorát chrudimský :

50) František Dobiáš

František Dobiáš

51) MUDr Otakar Tardy

Otakar Tardy

52) Vladimír Jerle

V. Jerle

53) Zdeněk Kubíček

Zdeněk Kubíček

54) Jan Spáčil

Jan Spáčil

55) Josef Vaňásek

Josef Vaňásek

Seniorát poličský :

56) Oldřich Videman

Oldřich Videman

57) Eduard Vencovský

Eduard Vencovský

58) Otakar Kadlec

Otakar Kadlec

59) Ota Prosek

Ota Prosek

60) Ing Dobroslav Janáček

Ing Janáček

61) Emanuel Gregor

Emanuel Gregor

Seniorát horácký :

62) Th Dr Václav Kejř

Václav Kejř

63) Josef Ondra

Josef Ondra

64) Rostislav Nechuta

Rostislav Nechuta

65) Jaroslav Nedbal

Jar. Nedbal

66) Karel Kulfánek

Kulfánek

67) Karel Lahodný

Lahodný

Seniorát brněnský :

68) Jan Př. Šebesta

Jan P. Šebesta

69) František Marek

Fr. Marek

70) Dr Jan Pokorný

Jan Pokorný

71) Rudolf M. Šimša

Šimša

72) Jaroslav Dvořák

Dvořák

73) František Novotný

Fr. Novotný

Seniorát gottwaldovský :

74) Pavel Škeřík

Pavel Škeřík

75) JUDr Miloš Jarošek

Dr. Jarošek

76) Jan A. Dvořáček

JA Dvořáček

77) Jan Hejda

Jan Hejda

78) Karel Trusina

K. Trusina

79) Dr Ing Jaroslav Huml

Dr. Huml

Seniorát moravskoslezský :

80) Miloš Sourek

M. Sourek

81) Dr Alois Sklenář

A. Sklenář

82) Vladimír Pokorný

V. Pokorný

83) Emil Stehlík

Emil Stehlík

84) Dr Karel Pala

K. Pala

85) Václav Marek

V. Marek

Čtvrté zasedání v pátek 30. října 1953 ve 20^h hod.

Počet synodálů	85
nepřítomných	2

Prítomno celkem	83.
-----------------	-----

LISTINA PŘÍTOMNÝCH

členů XI. synodu československé církve evangelické 1953

(v Praze XII., Korunní 60)

Čtvrté zasedání v pátek 30. října 1953 v hodin.

Členové synodní rady :

Podpis :

1) Th Dr Viktor Hájek

V. Hájek

2) Bohuslav Burian

B. Burian

3) Jaromír Klimecký

J. Klimecký

4) JUDr Gustav Hrejsa

Gustav Hrejsa

5) JUDr Lubomír Jelen

Lubomír Jelen

6) JUDr Pavel Šimek

P. Šimek

Komenského evangelická fakulta bohoslovecká :

7) Th Dr Josef L. Hromádka

J. L. Hromádka

Seniorát pražský :

8) Vladimír Capek

V. Capek

9) Antonín Lipavský

A. Lipavský

10) Bohumír Koutný

B. Koutný

11) Miroslav Krejčí

M Krejčí

12) Jan Filipi

Jan Filipi

13) Václav Homuta

V Homuta

Seniorát poděbradský :

14) Josef Beneš

Josef Beneš

15) Jaroslav Hampl

Jaroslav Hampl

16) Jan Dus

Jan Dus

17) Jan Zlatohlávek

J Zlatohlávek

18) MUDr Josef Karbusický

MUDr Karbusický Josef

19) František Zeman

František Zeman

Seniorát jihočeský :

20) Miroslav Růžička

Mir Růžička

21) František Kolman

Frant. Kolman

22) Bohumil Skalák

B Skalák

23) Karel Palásek

Karel Palásek

24) Vanda Bittnerová

Vanda Bittnerová

25) JUDr Pavel Hoffer

JUDr Hoffer

26) Th Dr Jiří Otter

27) Jaroslav Tetřev

28) Miroslav Rodr

29) Jiří Veber

30) ~~Lad. Bauer~~
Terezie Pokatová

31) Josefa Ripplová

Seniorát ústecký :

32) Zdeněk Somolík

33) JUDr Jaroslav Derfl

34) Vlastimil Sláma

35) František Janovský

36) Slavie Radechovská

37) ~~JUDr Jan Horák~~
Jaroslav Körner

Seniorát liberecký :

38) Vladimír Chvátal

39) František Matoušek

40) Josef Veselý

41) Hynek Merta

Hynek Merta

42) Věra Hanzlíková

Věra Hanzlíková

43) MUDr Jaroslav Svěcený

Jaroslav Svěcený

Seniorát královéhradecký :

44) Ph Dr Jan A. Pellar

Jan A. Pellar

45) Václav Medek

Václav Medek

46) Bohumil Potměšil

Bohumil Potměšil

47) Jan Miřejovský

Jan Miřejovský

48) Božena Lopourová

Božena Lopourová

49) Josef Prouza

Josef Prouza

Seniorát chrudimský :

50) František Dobiáš

František Dobiáš

51) MUDr Otakar Tardý

Otakar Tardý

52) Vladimír Jerie

Vladimír Jerie

53) Zdeněk Kubiček

Zdeněk Kubiček

54) Jan Spáčil

Jan Spáčil

55) Josef Vaňásek

Josef Vaňásek

70) Dr Jan Boháč

Seniorát poličský :

56) Oldřich Videman

Videman

57) Eduard Vencovský

Eduard Vencovský

58) Otakar Kadlec

Kadlec

59) Ota Prošek

Prošek

60) Ing Dobroslav Janáček

Ing Janáček

61) Emanuel Gregor

Emanuel Gregor

Seniorát horácký :

62) Th Dr Václav Kejř

Václav Kejř

63) Josef Ondra

Josef Ondra

64) Rostislav Nechuta

Nechuta

65) Jaroslav Nedbal

Jar. Nedbal

66) Karel Kulfánek

Kulfánek

67) Karel Lahodný

Lahodný

Seniorát brněnský :

68) Jan Př. Sebesta

Jan Př. Sebesta

69) František Marek

Fr. Marek

70) Dr Jan Pokorný

Jan Pokorný

71) Rudolf M. Šimša

Šimša

72) Jaroslav Dvořák

Dvořák

73) František Novotný

František Novotný

Seniorát gottwaldovský :

74) Pavel Škeřík

Pavel Škeřík

75) JUDr Miloš Jarošek

Jarošek

76) Jan A. Dvořáček

Jan Dvořáček

77) Jan Hejda

Jan Hejda

78) Karel Trusina

K. Trusina

79) Dr Ing Jaroslav Huml

Dr Ing Jaroslav Huml

Seniorát moravskoslezský :

80) Miloš Sourek

Miloš Sourek

81) Dr Alois Sklenář

Dr Alois Sklenář

82) Vladimír Pokorný

Vladimír Pokorný

83) Emil Stehlík

Emil Stehlík

84) Dr Karel Pala

Dr Karel Pala

85) Václav Marek

Václav Marek

12

Páté
~~Štvrté~~ zasedání sobota 31. října 1953 v 8.15 hodin.

<i>Počet synodální</i>	<i>85</i>
<i>nepřítomných</i>	<i>—</i>
<i>Celkem přítomno</i>	<i>85.</i>

L I S T I N A P Ř Í T O M N Ý C H

členů XI. synodu českobratrské církve evangelické 1953

(v Praze XII., Korunní 60)

Čtvrté zasedání sobota 31. října 1953 v 8.15 hodin.

Členové synodní rady :

Podpis :

1) Th Dr Viktor Hájek

Viktor Hájek

2) Bohuslav Burian

B. Burian

3) Jaromír Klimecký

Jaromír Klimecký

4) JUDr Gustav Hrejša

Gustav Hrejša

5) JUDr Lubomír Jelen

Lubomír Jelen

6) JUDr Pavel Simek

Pavel Simek

Komenského evangelická fakulta bohoslovecká :

7) Th Dr Josef L. Hromádka

J. L. Hromádka

Seniorát pražský :

8) Vladimír Čapek

V. Čapek

9) Antonín Lipavský

A. Lipavský

10) Bohumír Koutný

B. Koutný

11) Miroslav Krejčí

M. Krejčí (osl. se od 2.16.1904)

12) Jan Filipi

Jan Filipi

13) Václav Homuta

Václav Homuta

Seniorát poděbradský :

14) Josef Beneš

Josef Beneš

15) Jaroslav Hampl

Jaroslav Hampl

16) Jan Dus

Jan Dus

17) Jan Zlatohlávek

Jan Zlatohlávek

18) MUDr. Josef Karbusický

MUDr. Josef Karbusický

19) František Zeman

František Zeman

Seniorát jihočeský :

20) Miroslav Růžička

Miroslav Růžička

21) František Kolman

František Kolman

22) Bohumil Skalák

Bohumil Skalák

23) Karel Palásek

Karel Palásek

24) Vanda Bittnerová

Vanda Bittnerová

25) JUDr. Pavel Hoffer

JUDr. Pavel Hoffer

26) Josef Václav

Josef Václav

Seniorát západočeský :

26) Th Dr Jiří Otter

Jiří Otter

27) Jaroslav Tetřev

Tetřev

28) Miroslav Rodr

Mir. Rodr.

29) Jiří Veber

Jiří Veber

30) ~~Ing. Bauer~~
Terezie Porskátová

Porskátová T.

31) Josefa Ripplová

J. Ripplová

Seniorát ústecký :

32) Zdeněk Somolík

Zdeněk Somolík

33) JUDr Jaroslav Derfl

JUDr Jaroslav Derfl

34) Vlastimil Sláma

Sláma

35) František Janovský

F. S. Janovský

36) Slavie Radechovská

Slavie Radechovská

37) ~~JUDr Jaroslav Kórner~~
Jaroslav Kórner

Kórner Jaroslav

Seniorát liberecký :

38) Vladimír Chvátal

V. Chvátal

39) František Matoušek

Matoušek

40) Josef Veselý

Josef Veselý

41) Hynek Merta

H. Merta

42) Věra Hanzlíková

V. Hanzlíková

43) MUDr Jaroslav Svěcený

J. Svěcený

Seniorát královéhradecký :

44) Ph Dr Jan A. Pellar

Jan A. Pellar

45) Václav Medek

V. Medek

46) Bohumil Potměšil

B. Potměšil

47) Jan Miřejovský

Jan Miřejovský

48) Božena Lopourová

B. Lopourová

49) Josef Prouza

J. Prouza

Seniorát chrudimský :

50) František Dobiáš

František Dobiáš

51) MUDr Otakar Tardý

O. Tardý

52) Vladimír Jerie

V. Jerie

53) Zdeněk Kubíček

Z. Kubíček

54) Jan Spáčil

Jan Spáčil

55) Josef Vanásek

J. Vanásek

Seniorát poličský :

56) Oldřich Videman

Videman

57) Eduard Vencovský

Eduard Vencovsky

58) Otakar Kadlec

Kadlec

59) Ota Prosek

Prosek

60) Ing Dobroslav Janáček

Dobroslav Janacek

61) Emanuel Gregor

Emanuel Gregor

Seniorát horácký :

62) Th Dr Václav Kejř

Vaclav Kejř

63) Josef Ondra

Josef Ondra

64) Rostislav Nechuta

Nechuta

65) Jaroslav Nedbal

Jar Nedbal

66) Karel Kulfánek

Kulfanek

67) Karel Lahodný

Lahodny

Seniorát brněnský :

68) Jan Př. Sebesta

Jan P. Sebesta

69) František Marek

Marek

70) Dr Jan Pokorný

Jan Pokorny

71) Rudolf M. Šimša

Rudolf Šimša

72) Jaroslav Dvořák

Jaroslav Dvořák

73) František Novotný

František Novotný

Seniorát gottwaldovský :

74) Pavel Škeřík

Pavel Škeřík

75) JUDr Miloš Jarošek

JUDr Miloš Jarošek

76) Jan A. Dvořáček

Jan A. Dvořáček

77) Jan Hejda

Jan Hejda

78) Karel Trusina

K. Trusina

79) Dr Ing Jaroslav Huml

Dr Ing Jaroslav Huml

Seniorát moravskoslezský :

80) Miloš Sourek

Miloš Sourek

81) Dr Alois Sklenář

Dr Alois Sklenář

82) Vladimír Pokorný

Vladimír Pokorný

83) Emil Stehlík

Emil Stehlík

84) Dr Karel Pala

K. Pala

85) Václav Marek

Václav Marek

466
^v
Šesté

~~Páté~~ zasedání sobota 31. října 1953 ve 14. ~~2~~ hodin.

Počet synodálů	85
nepřítomných	1

Prítomno celkem	84
-----------------	----

LISTINA PŘÍTOMNÝCH

členů XI. synodu českobratrské církve evangelické 1953

(v Praze XII., Korunní 60)

Sesté

~~Páté~~ zasedání sobota 31. října 1953 ve 14. ~~15~~ hodin.

Členové synodní rady :

Podpis :

1) Th Dr Viktor Hájek

V. Hájek

2) Bohuslav Burian

B. Burian

3) Jaromír Klimecký

J. Klimecký

4) JUDr Gustav Hrejša

Gustav Hrejša

5) JUDr Lubomír Jelen

Lubomír Jelen

6) JUDr Pavel Šimek

Pavel Šimek

Komenského evangelická fakulta bohoslovecká :

7) Th Dr Josef L. Hromádka

J. L. Hromádka

Seniorát pražský :

8) Vladimír Čapek

V. Čapek

9) Antonín Lipavský

A. Lipavský

10) Bohumír Koutný

B. Koutný

11) Miroslav Krejčí

M. Krejčí

12) Jan Filipi

Jan Filipi

13) Václav Homuta

V. Homuta

Seniorát poděbradský :

14) Josef Beneš

J. Beneš

15) Jaroslav Hampl

Jar. Hampl

16) Jan Dus

(referuje) Jan Dus

17) Jan Zlatohlávek

Jan Zlatohlávek

18) MUDr. Josef Karbusický

J. Karbusický

19) František Zeman

Fr. Zeman

Seniorát jihočeský :

20) Miroslav Růžička

M. Růžička

21) František Kolman

Frant. Kolman

22) Bohumil Skalák

B. Skalák

23) Karel Palásek

K. Palásek

24) Vanda Bittnerová

Vanda Bittnerová

25) JUDr. Pavel Hoffer

P. Hoffer

26) Th Dr Jiří Otter

J. Otter

27) Jaroslav Tetřev

Tetřev

28) Miroslav Rodr

Min. Rodr.

29) Jiří Veber

Jiří Veber

30) ~~Lad. Bauer~~

Terezie Paukertová

Paukertová T.

31) Josefa Ripplová

J. Ripplová

Seniorát ústecký :

32) Zdeněk Somolík

Zdeněk Somolík

33) JUDr Jaroslav Derfl

J. Derfl Jaroslav

34) Vlastimil Sláma

Vlastimil Sláma

35) František Janovský

F. S. Janovský

36) Slavie Radechovská

Slavie Radechovská

37) ~~JUDr Jan Horák~~

Jaroslav Körner

Körner Jan

Seniorát liberecký :

38) Vladimír Chvátal

V. Chvátal

39) František Matoušek

omluven

40) Josef Veselý

Josef Veselý

41) Hynek Merta

H. Merta

42) Věra Hanzlíková

V. Hanzlíková

43) MUDr Jaroslav Svěcený

J. Svěcený

Seniorát královéhradecký :

44) Ph Dr Jan A. Pellar

Jan A. Pellar

45) Václav Medek

V. Medek

46) Bohumil Potměšil

B. Potměšil

47) Jan Miřejovský

Jan Miřejovský

48) Božena Lopourová

B. Lopourová

49) Josef Prouza

J. Prouza

Seniorát chrudimský :

50) František Dobiáš

F. Dobiáš

51) MUDr Otakar Tardý

O. Tardý

52) Vladimír Jerie

V. Jerie

53) Zdeněk Kubíček

Z. Kubíček

54) Jan Spáčil

Jan Spáčil

55) Josef Vaňásek

J. Vaňásek

Seniorát poličský :

56) Oldřich Videman

Oldř. Videman

57) Eduard Vencovský

Eduard Vencovský

58) Otakar Kadlec

Otakar Kadlec

59) Ota Prosek

Ota Prosek

60) Ing Dobroslav Janáček

Janáček

61) Emanuel Gregor

Emanuel Gregor

Seniorát horácký :

62) Th Dr Václav Kejř

Dr Václav Kejř

63) Josef Ondra

Josef Ondra

64) Rostislav Nechuta

Rostislav Nechuta

65) Jaroslav Nedbal

Jaroslav Nedbal

66) Karel Kulfánek

Karel Kulfánek

67) Karel Lahodný

Karel Lahodný

Seniorát brněnský :

68) Jan Př. Šebesta

Jan P. Šebesta

69) František Marek

Fr. Marek

70) Dr Jan Pokorný

Jan Pokorný

71) Rudolf M. Šimša

R. Šimša

72) Jaroslav Dvořák

J. Dvořák

73) František Novotný

F. Novotný

Seniorát gottwaldovský :

74) Pavel Škeřík

P. Škeřík

75) JUDr Miloš Jarošek

M. Jarošek

76) Jan A. Dvořáček

J. A. Dvořáček

77) Jan Hejda

J. Hejda

78) Karel Trusina

K. Trusina

79) Dr Ing Jaroslav Huml

J. Huml

Seniorát moravskoslezský :

80) Miloš Sourek

M. Sourek

81) Dr Alois Sklenář

A. Sklenář

82) Vladimír Pokorný

V. Pokorný

83) Emil Stehlík

E. Stehlík

84) Dr Karel Pala

K. Pala

85) Václav Marek

V. Marek

724
Sedmé zasedání v sobotu 31. října 1953 ve 20 hodin.

Počet synodálů	85
Nepřítomných	9
Celkem přítomno	76.

195

LISTINA PŘÍTOMNÝCH

Členů XI. synodu československé církve evangelické 1953

(v Praze XII., Korunní 60)

Sedmá zasedání v sobotu, 31. října 1953 ve 20 hodin.

Členové synodní rady :

Podpis :

1) Th Dr Viktor Hájek

V. Hájek

2) Bohuslav Burian

B. Burian

3) Jaromír Klimecký

J. Klimecký

4) JUDr Gustav Hrejsa

G. Hrejsa

5) JUDr Lubomír Jelen

L. Jelen

6) JUDr Pavel Šimek

P. Šimek

Komenského evangelická fakulta teologická :

7) Th Dr Josef L. Hromádka

J. L. Hromádka

Seniorát pražský :

8) Vladimír Čapek

V. Čapek

9) Antonín Lipavský

10) Bohumír Koutný

B. Koutný

11) Miroslav Krejčí

M. Krejčí

12) Jan Filipi

Jan Filipi

13) Václav Homuta

Homuta

Seniorát poděbradský :

14) Josef Beneš

Josef Beneš

15) Jaroslav Hampl

Jaroslav Hampl

16) Jan Dus

Jan Dus

17) Jan Zlatohlávek

Jan Zlatohlávek

18) MUDr. Josef Karbusický

omluven

19) František Zeman

František Zeman

Seniorát jihočeský :

20) Miroslav Růžička

Mir. Růžička

21) František Kolman

František Kolman

22) Bohumil Skalák

B. Skalák

23) Karel Palásek

Karel Palásek

24) Vanda Bittnerová

Vanda Bittnerová

25) JUDr. Pavel Hoffer

Pavel Hoffer

26) Th Dr Jiří Otter

J. Otter

27) Jaroslav Tetřev

J. Tetřev

28) Miroslav Rodr

Mir. Rodr.

Ø 29) Jiří Veber

omluven

Ø 30) ~~Lad. Bauer~~

Terezie Paukertová

omluven

31) Josefa Ripplová

Jo. Ripplová

Seniorát ústecký :

32) Zdeněk Somolík

Zdeněk Somolík

Ø 33) JUDr Jaroslav Derfl

J. Derfl Jar.

34) Vlastimil Sláma

V. Sláma

Ø 35) František Janovský

omluven

36) Slavie Radechovská

Slavie Radechovská

Ø 37) ~~JUDr Jan Kórnek~~

Jaroslav Kórnek

Seniorát liberecký :

38) Vladimír Chvátal

V. Chvátal

Ø 39) František Matoušek

Ø

40) Josef Veselý

Josef Veselý

41) Hynek Merta

H. Merta

42) Věra Hanzlíková

43) MUDr Jaroslav Svěcený

J. Svěcený

Seniorát královéhradecký :

44) Ph Dr Jan A. Pellar

Jan A. Pellar

45) Václav Medek

V. Medek

46) Bohumil Potměšil

Bohumil Potměšil

47) Jan Mírejovský

Jan Mírejovský

48) Božena Lopourová

B. Lopourová

49) Josef Prouza

Josef Prouza

Seniorát chrudimský :

50) František Dobiáš

František Dobiáš

51) MUDr Otakar Tardý

O. Tardý

52) Vladimír Jerie

V. Jerie

53) Zdeněk Kubiček

Z. Kubiček

54) Jan Spáčil

J. Spáčil

55) Josef Vanásek

Josef Vanásek

Seniorát poličský :

56) Oldřich Videman

Oldřich Videman

57) Eduard Vencovský

Eduard Vencovský

58) Otakar Kadlec

Otakar Kadlec

59) Ota Prosek

Ota Prosek

60) Ing Dobroslav Janáček

Ing Dobroslav Janáček

61) Emanuel Gregor

Emanuel Gregor

Seniorát horácký :

62) Th Dr Václav Kejř

Th Dr Václav Kejř

63) Josef Ondra

Josef Ondra

64) Rostislav Nechuta

Rostislav Nechuta

65) Jaroslav Nedbal

Jar. Nedbal

66) Karel Kulfánek

Kulfánek

67) Karel Lahodný

Lahodný

Seniorát brněnský :

68) Jan Př. Šebesta

Jan Př. Šebesta

69) František Marek

Fr. Marek

70) Dr Jan Pokorný

Jan Pokorný

71) Rudolf M. Šimša

Rudolf M. Šimša

72) Jaroslav Dvořák

Jaroslav Dvořák

73) František Novotný

František Novotný

Seniorát gottwaldovský :

74) Pavel Škeřík

75) JUDr Miloš Jarošek

Jarošek

76) Jan A. Dvořáček

Jan A. Dvořáček

77) Jan Hejda

Jan Hejda

78) Karel Trusina

K. Trusina

79) Dr Ing Jaroslav Huml

Dr Ing Jaroslav Huml

Seniorát moravskoslezský :

80) Miloš Sourek

Miloš Sourek

81) Dr Alois Sklenář

Dr Alois Sklenář

82) Vladimír Pokorný

Vladimír Pokorný

83) Emil Stehlík

Emil Stehlík

84) Dr Karel Pala

Dr Karel Pala

85) Václav Marek

Václav Marek

402

Zápis VI. zasedání XI. synodu dne 29. října 1953
v 19 hodin.

Po předešlé na varhany započal br. synodní senior Dr. V. Hájek vstupním slovem "Hospodin kraluje, užasněte se národové. . .". Po společném zpěvu žalmu 96. vyznává br. synodní senior v modlitbě viny církve a prosí o jejich odpuštění. Také za to prosí, aby rozhodování synodu se dalo dle Božího zákona bez osobních zálib. Po společné písni č. 133 kázal br. synodní senior na text Ex. 3, 13-14, Jan, 1, 18. Potom po společné písni č. 268 zahájil synod a uvítal všechny členy synodu a hosty, z nichž především zástupce SÚC, Ing. Josefa Plíhala, náměstka předsedy SÚC, odborového přednostu Jiřího Jirásky, a přednostku oddělení, Dr. Věru Čížkovou, a zástupce církví: biskupa Nováka a ústř. tajemníka Cochlara za církev čsl., oblastního rabína Davidoviče za židovskou obec, duchovního Bohumíra Aleše za církev pravo/slavnou, Radima Kalfuse, tajemníka Úzké rady za Jednotu bratrskou Františka Zdychynce za Jednotu českobratrskou, T. Č. Zelinku za baptisty prof. Štefana Turnského za slovenskou reformovanou církev, Rudolfa Košťála za slovenskou a. v. církev a superintendenta Václava Vančuru za metodisty.

Když vzpomněl bratr synodní senior zesnulých bratří v církevní službě: Jana Barthella, Václava Baše, Jana Drobného, Vlad. Harycha, Pavla Havelky, Josefa Jadrníčka, Jan Porubjaka, Jaroslava Sochora, Milana Srnky, Josefa Syptáka, Jaroslava Urbánka, Josefa Volka a Antonína Vondry, podal zprávu o činnosti a stavu našeho církve od posledního synodu. /Zpráva přiložena/.

Poté byl odeslán panu prezidentu republiky Antonínu Zápotockému telegram tohoto znění:

Pan prezident republiky Antonín Zápotocký, Praha - Hrad.
Vážený pane presidente, jedenáctý synod českobratrské církve evangelické, zasedající v Praze, zdraví Vás uctivě jako hlavu státu a ujišťuje Vás svou oddaností. Jménem všech příslušníků českobratrské církve evangelické Vám slibujeme, že chceme všichni poctivou, svědomitou a pilnou prací přispívat k vybudování naší lidové demokratické vlasti, k zajištění lepší budoucnosti našeho lidu a k zachování míru u nás i na celém světě. Jménem jedenáctého synodu: Dr. Viktor Hájek, předseda.

Jménem SÚC promluvil p. Ing. Josef Plíhal. Jeho projev je k zápisu přiložen.

Bratr synodní senior děkuje všem za účast.

Společným zpěvem 2. verše žalmu 122., modlitbou a prosbou o požehnání byl pořad prvního zasedání XI. synodu vyčerpán. Shromáždění se rozešlo po společném zpěvu dvou veršů písně Hrad přepevný jest Pán Bůh náš. . . /v 21,15 hod./

Podle presenční listiny bylo na tomto prvním zasedání z 85ti synodálů přítomno 80.

Zapsáno dne 29. října 1953 v Praze XII, Korunní 60.

Verifikováno 24. 11. 1953.

B. Vančura
A. Lipavský

A. Kriz

zapisovatelé.

26

Zápis 2.zasedání 30.října 1953 v 8,15 hod.

Po společném zpěvu žalmu 121 zahajuje bratr synodní senior Dr V.Hájek modlitbou a čtením Písma Filip.2, 1-11. Bratr rada Valeš čte a vyvolává jména přítomných. Bratr Dr Jelen podává návrh na zvolení zapisovatelů:

1. Karel Palásek	9. Rostislav Nechuta
2. Dr Pavel Hoffer	10. Karel Lahodný
3. Vlastimil Sláma	11. Dr Jan Pokorný
4. Fr.S.Janovský	12. J.A.Dvořáček
5. Josef Veselý	13. Dr Karel Pala
6. Hynek Merta	14. Jan Hejda
7. Vladimír Jerie	15. Jaroslav Nedbal
8. Zdeněk Kubiček	16. JUDr Jan Horák

Plán pro zapisování:

1. Zahajovací zasedání ve čtvrtek večer:	Veselý a Merta
2. Druhé zasedání v pátek dopoledne:	Jerie a Kubiček
3. Třetí zasedání v pátek odpoledne:	Sláma a Janovský
4. Čtvrté zasedání sobota dopoledne:	Palásek a Hoffer
5. Páté zasedání sobota odpoledne:	Nechuta a Lahodný
6. Šesté zasedání sobota večer:	Pokorný a Dvořáček
7. Sedmé zasedání neděle:	/zapiše kancelář synodní rady/

V záloze jsou: Dr Pala, Hejda, Nedbal, Dr Horák

Návrh jednomyslně přijat.

Dále podává Dr Jelen návrh na dva místopředsedy, jimiž mají být: br.Kejř a br.Tetřev. Návrh jednomyslně přijat.

+ Bratr synodní senior Dr Hájek vyzývá přítomné členy synodu aby složili slib podle § 92 cirk.zřízení. Přítomní povstali a opakovali slova uvedeného slibu. Bylo zjištěno, že ~~ještě~~ z 85ti synodálů jest přítomno 81 členů - 4 nepřítomní a synod prohlášen za usnášení schopna.

~~Dále~~ K návrhu synodní rady, aby synod schválil en bloc připravený program synodního zasedání upozorňuje Dr Hájek na návrh zástupců a poslanců seniorátu moravskoslezského; podepsaný 20ti členy synodu, jenž zní takto: zástupci a poslanci moravskoslezského seniorátu, podporovaní spolupodepsanými členy synodu / § 14 jedn.řádu /, podávájí k pořadu a programu jednání tento návrh:

aby bylo spojeno projednávání § 1 /1/ nového cirk.zřízení s jednáním a rozpravou o návrhu na úpravu křestního řádu /tisk 13/6/. Oba návrhy totiž spolu nerozlučně souvisí - a předmět návrhu křestního dokonce věcně předchází otázce přesné definice členství v církvi /§ 1/; proto žádáme, aby návrhy byly projednány ve věcné i časové souvislosti v témž zasedání anebo, což by bylo ještě vhodnější, aby byl křestní návrh projednán ještě před zahájením rozpravy o cirk.zřízení, t.j. v druhém zasedání mezi 16. a 17.bodem programu.

V souvislosti s tím bylo také navrženo, aby synod zasedal i v pátek večer pro obsáhlost materiálu. Bratr senior Růžička mluví pro návrh. Předseda dotazuje se synodu, zdali má být návrhu moravskoslezskému přiznána pilnost, což bylo jednomyslně všemi přítomnými přijato, stejně tak jednomyslně vysloven souhlas, aby bylo zařazeno zasedání synodu i na pátek večer.

Jinak návrh synodní rady, aby synod schválil en bloc příprave-program synodního zasedání byl schválen všemi přítomnými.

Bratr synodní senior předkládá návrh synodní rady, aby všeský program synodu byl projednáván, jako tomu bylo při synodu desátém přímo v plénu a aby se přípravné zvláštní komise volily jen pro případ, že by z rozpravy bylo vidno, že jejich přípravě návrhu potřebí. Tento návrh přijat až na 1 hlas proti.

Poté navrhuje Dr Jelen referenty pro plenární zasedání synodu ve věci církevního zřízení; a to pro ordinaci žen senior Somolík, pro ordinaci presbyterů Karel Trusina, pro církevní zřízení:

Preambu

1 - 4
5 - 17
18 - 21
22 - 26
27 - 32

senior M. Růžička
farář E. Stehlík
farář B. Koutný
farář Jan Miřejovský
senior Dr J. Otter
sen. kurátor Dr M. Jarošek

pro řád pro kazatele farář J. Dus, pro řád volební farář B. Skalák. Návrh přijat jednomyslně.

Synodní senior Dr Hájek podává návrh synodní rady, aby každý návrh, který má synod přijmouti, byl formulován písemně a jen v té formě, aby byl podáván předsednictvu a zapisovatelům. Přijato. Zároveň oznamuje br. syn. senior, že mu byl podán návrh na potřebu nové formulace ~~víry~~ vyznání víry a dotazuje se, zda má být tento návrh přijat jako pilný. Usneseno, vzhledem k theologické závažnosti věci, postoupiti tento návrh a svěřiti tuto otázku k prozkoumání theologickému poradnímu sboru synodní rady a zabývatí se jí na příštím synodu.

Dr Jelen navrhuje, aby se synod usnesl na zvolení tříčlenné verifikační komise podle § 12 jedn. řádu, která by ověřila synodní protokoly, aby nemusily být členy v plénu. Navrhuje: br. Ant. Kipavský, farář M. Krejčí a farář B. Koutný. Schváleno jednomyslně.

Bratr syn. senior vysvětluje, že zpráva o minulém synodu nebyla z technických důvodů vydána tiskem a navrhuje, aby bylo ponecháno synodní radě k úvaze, jakým způsobem by zprávu o synodu podala. Schváleno.

Bratr syn. senior vyzývá církv. radu Valeše, aby vysvětlil, jak budou uhrazeny výlohy synodu a uhrady výloh členů synodu. Bratr Valeš ~~xxxxxx~~ se odvolává na návrh synodní rady /Tisk 12, str. 2. odst. 5 a 6/. V něm synodní rada navrhuje, aby se výlohy spojené s XI. synodem neuhrážovaly zvláštní reparticí, nýbrž aby byly uhrazeny v rámci rozpočtu řádných výdajů synodní rady 1953, kde na ně bylo již pamatováno. - Výlohy členů synodu, t. j. cestné, stravné a nocležné mimopražských členů se uhradí podle dnes platných směrnic o náhradě cestovních a jiných výloh veřejných zaměstnanců. Bližší podrobnosti sdělí členům synodu kancelář synodní rady. Přijato jednomyslně.

Po společném zpěvu písně „Studně nepřevážená“ přistoupil synodní k projednávání bodu 15. programu t. j. k návrhu synodní rady ve věci ordinaci žen. Synodní senior Dr Hájek vysvětluje, jakým způsobem byla tato otázka předložena staršovstvům. Základem byl tu elaborát ~~theo~~ theologického poradního sboru, jemuž tato otázka byla svěřena k vyjádření synodní radou. Bratr senior Somolík jako referent podává zprávu o tomto tematě. Upozorňuje, že na dřívějších synodech byla tato otázka zamítnuta nebo oddalována. Budiž však řečeno ke cti církve, že se s tím nespokojila a zkoumala v tomto směru dále. Odkazuje na články farářů Milana Hájka a Š. M. Pavlince, kteří oba s theologického hlediska se vyslovili pro ordinaci žen. Kladná bylo rovněž dobrozdání theologického poradního sboru /prof. Dr J. B. Souček/. Ze staršovstev vyslovilo se

119 pro, 85 podmíněně pro, 54 záporně, 16 nejasně a neodpovědělo 23 staršovstev. Synodní rada předkládá návrh /tisk č.12 sub 2./ "aby se synod usnesl ordinaci ženám přiznati a postavití je zcela na roven mužů." Referent zdůrazňuje, že především je třeba uvědomiti si, co jest ordinace. Podle agendy, přijaté VIII. synodem /1939/ ordinace je slavnostní oddělení určitých způsobilých osob ke službě kazatelské a pověření jich právem i povinností příslužovati v čbr.církvi evang. slovem Božím a svátostmi Kristovými. Ordinování mohou býti ti, kdož k této službě podle řádu čbr.církve evang. byli některým sborem řádně zvoleni a potvrzeni. Oč v zásadě jde ~~principiálně~~ Ne o otázku, zda má býti žena farářem, nýbrž o otázku /Pavlinec/ "zda uzná církev de jure bez čeho de facto nikdy nemohla a nesměla být". Ženy v církvi učí, káží, takže jde fakticky o rozšíření jejich služby i na svátosti, jež přece nelze od kázání slova Božího odlučovati. Nejde o rozhodování ode dneška a přizpůsobení se dobovým proudům /emancipace/. I agenda nevylučuje možnost ordinace žen pokud lze usuzovat z formulace, že jest oddělením určitých způsobilých osob, nemluvic výslovně jen o mužích. Rovněž nový řád pro kazatele v § 1 ~~hlavě~~ prohlašuje, že k službě Slova a svátostí povolává ~~církev~~ a odděluje církev muže i ženy.

Jiná věc je už otázka p r a k t i c k á, totiž ženy v samostatném vedení sboru. Do jaké míry je totiž vhodné a možné povolá-
vati ženy k samostatnému vedení sborů. Jsou tu vážné námítky, ale ty zde nevyřešíme ani řešiti nemusíme a nemůžeme.
a/ nemusíme, neboť jest to věc sborů, koho si povolá ~~za~~ za faráře, zda muže, či ženu.

b/ nemůžeme, nemáme zkušenosti, a proto doporučuje referent tuto praktickou otázku /otázka ženy, vedoucí sbor/ nerozhodovati. ~~Prakticky~~
Problém ordinace ~~žen~~ žen je problémem ordinace vůbec. Jest to odvaha církve, jestliže ordinuje. Předpokladem tu musí býti důkladná péče o ty "způsobilé", a to jak před ordinací, tak po ordinaci. Církvi neměla by chybět ~~z~~ odvaha ordinaci odejmout. Na závěr vrací se referent k návrhu synodní rady a praví, že se mu zdá podivně formulována jeho druhá část: "postavití je zcela na roven mužů", což dobře nejde už pro různost tělesnou. I. Korintským 11, 14 n. Připojuje se pak zásadně k návrhu s touto změnou:

"Synod se usnáší, aby možnost ordinace v církvi čbr. evang. byla přiznána řádně připraveným mužům i ženám. / s event. doplnkem: a aby neřádným byla odjímana/.

V rozpravě o této věci promluvil nejprve br. Frant. Zeman. Odvolává se na minulé synody, které vedeny snad také Duchem svatým ordinací žen zamítly. Podle jeho názoru jsou ženy povolány především k pomocné službě sociální a katechetické. Dovojuje, že služba věrného kazatele je nad jiné těžká a že by bylo povážlivé vložit tuto tíhu na bedra žen. Navrhuje, aby dnešní synod potvrdil usnesení synodu II. a VII.

Farář Dr. Pokorný se připojuje k návrhu seniora Somolíka a polemizuje s návrhem br. Zemana. Odkazuje na dobré zkušenosti s dosavadními vikárkami v praxi.

~~xxxx~~

Bratr Dr. Pellar se obrací na br. Zemana i na ty, kteří by snad s ním sdíleli tyto názory, podotýká, že je mu vděčen za vážnost s níž pojímá tuto otázku, i když jeho stanovisko je odmítavé a vyslovuje přání, aby chom přesvědčili všechny členy synodu, kteří mají nějaké pochybnosti, že pro ordinaci žen má církev dobré důvody.

Bratr far. Krejčí se přimlouvá za návrh synodní rady a odůvodňuje jej z Písem. A je rovněž pro škrtnutí slov "ženy jsou zcela postaveny na roven mužům" jak uvedeno v návrhu synodní rady.

Bratr Kulfánek připomíná, že poslanci tlumočí také názory staršovstev svých sborů.

Bratr děkan Hromádka připomíná, že již na minulém synodu byla nálada pro ordinaci žen. On sám navrhoval jednat o ordinaci až se tato otázka dobře promyslí. Theologický sbor předložil synodní radě své dobrozdání s plným vědomím odpovědnosti. "Budme si vědomi," praví prof. Hromádka, "že církev čbr. evang. činí dnes rozhodnutí, které nevyplývá jen z vnějších důvodů. Máme velkou řadu bohoslovek, které stojí na téže výši jako bohoslovci. Posílejme proto tyto dívky s radostí do církevní služby. Máme bohoslovky takového rázu, že to můžeme učinit. Jde o to, říci sestrám: pomozte nám nést tuto velikou tíhu duchovní odpovědnosti."

Farář Rodr připomíná, že sestry, o něž jde, musily překonávat všelijaké nesnáze při studiu, a přece vytrvaly, čímž prokázaly věrnost Božím věcem.

Dr Jelen opravuje návrh br. seniora Somolíka v tom smyslu, aby místo "neřádným" bylo použito slova "nehodným"/bratřím a sestrám byla ordinace odnata/.

Bratr far. Janovský se připojuje k návrhu br. Krejčího.

Br. Senior Růžička upozorňuje, že je tu velmi mnoho sester, které svou prací ve sboru dávají naději na službu kazatelskou. Necht synod zdůrazní, aby ženám byla dána možnost studia na fakultě.

Bratr synodní senior připomíná, že ~~examinace~~ nebude-li učiněna výhrada, budou ordinované ženy automaticky voleny za vikářky i farářky.

Bratr farář Dus přiznává právo ordinace ženám, ale navrhuje, aby k samostatnému vedení sboru nebyly připuštěny.

Bratr farář Krejčí navrhuje vsunout do řádu pro kazatele: ženy nebudou zatím připuštěny k farářským zkouškám.

Bratr senior Šourek je pro návrh ordinace bez omezení.

Bratr farář Prosek podává tento návrh: ordinace pro ženy necht platí zatím jen pro službu vikářskou.

Bratr senior Otter a Šebesta se přimlouvají za ordinaci bez omezení.

Bratr farář Uerie upozorňuje, že se ozvalo jen velmi málo hlasů podobných názoru bratra Zemana, který tlumočil mínění mnohých ve sborech a staršovstvech. Doporučuje, aby ordinace byla udělena ženám bez omezení, ale v řádu pro kazatele aby byly ordinované ženy zatím volitelné jen za vikářky.

Za ordinaci žen se přimlouvá bratr Lipavský a bratr Hampl s výhradou omezení volitelnosti.

Také sestra Porkátová se přimlouvá za omezení volitelnosti ordinovaných žen. Bratr Dr Jarošek se přimlouvá za ordinaci bez omezení.

Bratr farář Stehlík žádá informace o duchovenské činnosti žen v zahraničních církvích.

Bratr Homuta dává návrh na ukončení debaty.

Bratr Dr Huml je pro ordinaci žen bez omezení. Sbory samy ať si rozhodnou o volbě ordinovaných žen.

Návrh na konec debaty přijat.

Nakonec podává senior Somolík doslov k svému návrhu. Upozorňuje, že myslel na to, aby ordinace byla udělena ženám jako mužům. Bude-li mít možnost odjímat ordinaci, není třeba omezovat volitelnost. Žádá jednomyslnost a trvá na svém návrhu.

Bratr náměstek Burian odmítá dodatek o odnětí ordinace nehodným kazatelům v souvislosti s návrhem na udělení ordinace ženám.

Na návrh seniora Růžičky usneseno dáti dodatek o odnětí ordinace do řádu pro kazatele.

Nakonec podává Dr Pellar návrh, aby synod přijal toto usnesení:

Synod se usnází přiznati ordinaci ženám. Přistoupeno k hlasování v 10,40, jež význělo takto: 79 hlasů pro, 1 hlas proti, 1 se zdržel hlasování.

Poté vysvětluje syn.senior Dr Hájek, proč ženy nebyly ~~zastoupeny~~ přijaty na fakultu.

Aby byl dán výraz radosti a vděčnosti synodu ~~na~~ jednomyslného téměř usnesení o ordinaci žen, navrhl bratr senior Dobiáš, aby shromáždění zazpívalo píseň 17.Tebe, Bože, chválíme. . .

Po společném zpěvu referuje bratr Karel Trusina o návrhu synodní rady ve věci ordinace presbyterů. Zjišťuje, že 38 staršovstev bylo pro ordinaci, 30 pro ordinaci s výhradami, 40 proti ordinaci a ostatní neodpověděla. Je pochopitelný nezájem sborů, které mají svého faráře. Důvod pro ordinaci jest tento: Jestliže presbyter může ~~zvěstovat~~ slovo Boží i konat pohřební pobožnosti, pak by plným právem - podle reformačních principů - mohl vysluhovat i svátosti. Prakticky jde zejména o vysluhování sv.večeře Páně ve sborech, kde farář má na starosti několik kazatelských stanic. Podává tento návrh:

„XI.synod čbr.církve evang. na základě dobrozdání theologického poradního sboru se usnází přiznati v některých případech ordinaci presbyterům, a to tam, kde se toho jeví nezbytná potřeba. Naléhavost návrhu prozkoumá seniorátní výbor a uzná-li jeho oprávněnost, postoupí jej s doporučením synodní radě k rozhodnutí. Ordinance presbyterů se může omezit na působnost v jednom sboru resp. seniorátu a na určitou dobu. Ztratí-li ordinovaný presbyter funkci staršího, zaniká i platnost ordinace. Ordinance presbytera neopravňuje nositi roucho duchovních.“

Řízení synodu se ujímá místopředseda bratr senior V.Kejř.

Senior Chvátal se dotazuje, bude-li stát souhlasit s ordinací ~~seniorů~~ *presbyterů*.

Farář Rodr: přimlouvá se za ordinaci presbyterů a neoddělování služby Slova od služby svátostí.

Dus: Co je vlastně ordinace? Vždyť diakoni jsou bez ordinace. Napřed tedy bychom měli usilovat o udělení ordinace těmto diakonům.

Trusina: Nespojovat tyto dvě věci. Ordinance u presbytera zapíká s úřadem staršího.

Růžička: Diakoni musí být ordinováni, mají-li sloužit slovem Božím i svátostmi.

Krejčí: Pečovat o to, aby většímu počtu starších byly udíleny licence ke kázání a svolení ke konání čtených služeb Božích. /o návrhu jednáno později/ .

Šourek: Je si vědom, že službu Slova a svátosti nelze oddělovat, jest však otázka, jak to přijmou naše sbory, bude-li na příklad ordinovaný presbyter také křtít. Synodní rada má jistě dobré důvody, když navrhuje odklad řešení otázky ordinace presbyterů.

Dr Huml: Rozlišovat předčitatele a kazatele s licenci. Jen z těch byli by vybírání presbyteri k ordinaci. - Podobně farář Dvořáček.

Dr Sklenář : je zřejmo, že věc nám není dost jasná a doporučuje přikloniti se k návrhu synodní rady, t.j. odložití jednání o tom.

Bratr farář Sláma se staví za návrh br.Trusiny.

Senior Otter též pro návrh br.Trusiny.

Dr Jarošek se přimlouvá za návrh br.Sklenáře.

Br.syn.senior; ^{upozorňuje,} že při ordinaci žen šlo o ordinaci řádně připravených a zde je nutno rovněž to důkladně uvážit. Bratr Krejčí zdůrazňuje způsobilost presbyterů pro ordinaci.

Bratr syn.senior připomíná, že jde o vzdělání, nejen o způsobilost presbyterů.

Dr Šimek vážně upozorňuje, že ^kžádosti o ordinaci vede některé jednotlivce ješitnost a touhá nosit roucho duchovních.

Bratr senior nejř dáva hlasovat o pozměněném návrhu br.Trusiny.
~~xxxxxxxnávrh~~ Zní takto:

XI.synod Českobr.církve evang. na základě dobrozdání theologického poradního sboru se usnáší, ~~přijímá~~ ^{přijímá} přiznati v některých případech ordinaci osvědčeným presbyterům, a to tam, kde se toho jeví nezbytná potřeba a staršovstvo to doporučuje.

Nalehavost návrhu staršovstva prozkoumá seniorátní výbor a uzná-li jeho oprávněnost, postoupí jej s doporučením synodní radě k rozhodnutí. Ordinance presbyterů se může omezit na působnost v jednom sboru, resp. seniorátu a na určitou dobu. Ztratí-li ordinovaný presbyter funkci staršího, zaniká i platnost ordinace. Ordinance presbytera neopravňuje nositi roucho duchovních.

+ způsobilým

Pro tento návrh bylo 51 hlasů, 16 proti. Protože vznikla nejasnost o správnosti hlasování, bratr Dr Hrejša navrhuje, aby se hlasovalo podle jmen. Rovněž br.far.Dus žádá o hlasování podle jmen podle návrhu br.Hrejisy. Na to br.círk.rada Valeš čte jména přítomných a každý udává, jak hlasuje. Pro návrh bylo 57 přítomných, proti 16, 7 nehlasovalo. /4 nepřítomní/. Návrh na ordinaci presbyterů byl tedy přijat. Dále podává návrh br.farář Krejčí: synod vyslovuje naléhavé přání, aby způsobilým presbyterům byla vydávána licence ke kázání, anebo aby bylo umožněno aspon většímu počtu presbyterů vést bohoslužebná shromáždění /čtená/ ze sbírky kázání, vydávaných synodní radou. Návrh byl přijat velkou většinou.

5./ Bratr syn.senior Dr Hájek se ujímá opět řízení schůze a zahajuje jednání o návrhu, týkajícího se k ř t u s v a t é h o. Tisk 13, str.2, odst. 6.

Bratr farář Dvořáček zvolen referentem o křtu. "V tomto návrhu" praví, "nejde o to, zrušit křest nemluvnat. "Nechceme postupovat zákonicky. Církev do svazku svých členů počítá katechumeny, tedy i nemluvnata pokládá za své členy. Jde však o to, aby údům církve byla zajištěna nutná biblická svoboda tam, kde křest nemluvnat působí rodičům vážné rozpaky, plynoucí z víry.

Dr Jarošek se přimlouvá, aby návrh byl podán theologickému poradnímu sboru k prostudování.

Dr Jelen vysvětluje, proč v církv.zřízení /novém/ jsou obsa-
ženy obě možnosti.

Farář Sláma se přimlouvá, aby návrh byl přijat již nyní, protože
theologický poradní sbor nebude asi moci dospět k jinému závěru, než
že v Písmu jest výslovně zmíněn pouze křest dospělých.

Dr Pellar souhlasí s návrhem Dr Jaroška na odklad.

Dr Hájek upozorňuje na § 94 starého církv.zřízení. Otázka tato
je tak dalekosáhlá, že má větší význam nežli ordinace žen, a proto se
přimlouvá, aby ve smyslu uvedeného paragrafu prošla napřed rokováním
ve sborech.

Prof. Hromádka dává za pravdu Dr Hájkovi, že je to otázka vel-
mi vážná. Jsou reformační důvody pro křest dětí. Nemůžeme dokázat
theologicky a exegeticky, že křest dětí patří k podstatě církve, ale
nelze také dokázat, že apoštolé nekřtili děti věřících. Diskuse, kte-
rá jest vedena dnes nejen u nás, ale i v zahraničních církvích evange-
lických o křtu vychází z hlubokého protestu proti dnešnímu stavu církve,
v níž se projevuje nevážnost ke křtu a tím i k členství v církvi, jež
se stává pak čistě formálním. Je to otázka velmi závažná a nejsme nyní
ještě dosti připraveni, abychom ji mohli řešit s definitivní platností.

Dr Hrejša připomíná jednání o ordinaci žen na minulém synodu.
Logicky není možno postupovat v otázce křtu jinak než aby se to podalo
theologické komisi a rozeslalo staršovstvům. Navrhuje konec debaty.
Návrh na konec debaty přijat.

Farář Krejčí se přimlouvá za odložení otázky křtu.

Senior Růžička upozorňuje na nutnost nové formulace hlavy I:
§ 1 nového církv.zřízení, kde bude nutno zmínku o křtu vynechat.

Farář Dvořáček sám jako referent doporučuje předati tento
návrh theologickému poradnímu sboru a vyzvat ~~staršovstva~~ konventy a
staršovstva, aby se podrobně otázkou křtu sv. zabývaly.

Návrh, aby otázka křtu byla odložena, a předána theologickému
poradnímu sboru a staršovstvům byl synodem přijat.

Bratr Dr Pellar zakončuje modlitbou a písní Ó přijdiž, přijdiž,
léto Páně, verš 5. a 6. druhé zasedání synodu skončeno ve 12,45 hod.

Zapsali:

Vladimír Jeník.

B. K. H. 5

V Praze dne 30.října 1953.

Verifikováno 24./11.1953.

B. Kantný, M. Růžička, A. Lipavský

T ř e t í z a s e d á n í

Pátek 30. října 1953 ve 14.30 hod.

Zahájeno synodním seniorem Dr V. Hájkem.

Společný zpěv žalmu 134 /č.písně 22/

Modlitbou a čtením Písma /Kol. 1,9-20/ posloužil br. Ondra.

Zahájeno jednání o návrhu církevního zřízení.

Br. senior M. Růžička podal referát k př^aambuli:

Účelem praeambule je ~~stanovit~~ odůvodnití jméno a původ církve, stanovit pravidla víry a života církve, poslání církve, odpovědnost v církvi a vymezití její vztah jejího zřízení a řádů k Písmu i k státnímu zřízení. Tomu odpovídá pět odstavců praeambule.

Návrh synodní rady navrhuje doplnit, případně změnit v těchto bodech:

Odst. 1. řádka první na konci místo "je" budiž uvedeno "věří o sobě, že jest". V řádce sedmé místo "po dobytí samostatnosti" budiž ^{uváděná} po navrácení samostatnosti".

V odstavci 2. je třeba vyjmenovat starokřesťanská vyznání, t.j. apoštolské vyznání víry, nicejsko-cařihradské a Athanasiovo.

V odstavci 3. je třeba změnit jen stylisaci místo infinitivů dátí ~~aby~~ větu účelovou v celém odstavci.

V odstavci 4. místo "pravdám evangelia" "pravdě evangelia".

V odstavci 5. žádné změny nenavrhuje.

K diskusi se jako první přihlásil senior Dobiáš ze Semtěše, který ~~chválí~~ výbornost praeambule, která zůstane historickým dokumentem, jak v 20. stol. jsme uměli vydat počet ze svého vyznání. Dává návrh, aby synod jednohlasně přijmul praeambuli tak, jak byla formulována navrhovatelem. Po tomto návrhu rozvinula se diskuse další, v níž farář Krejčí z Prahy I. upozorňuje na povinnost misie /západočeský seniorát/ a doplňuje "povinností svědectví svému okolí". Do diskuse zasáhli: senior Růžička z Čes. Budějovic, konsenior Dus z Kutné Hory, který žádá vložení věty, která by zdůrazňovala závaznost, že pravdu evangelia je stále nutno ~~znovu~~ formulovat. Synodní senior Dr Hájek dává návrh na hlasování o této praeambuli, která s dodatky Růžičkovými je jednomyslně s-chválena. V závěru ještě senior Sebesta z Brna navrhuje opravu stylistickou "pronásledování tolerančním patentem". Farář Dvořáček navrhuje, aby praeambule byla zvláště vydána a rozšířena po celé církvi, k čemuž farář Krejčí žádá, aby byla aspoň v jednom exempláři cyklostylovaném zaslána farním úřadům.

§ 1.-4. referent konsenior E. Stehlík.

Jeho referát je jako samostatná příloha připojen k tomuto zápisu.

O každém odstavci návrhu bylo referováno a diskutováno i hlasováno odděleně.

§ 1. odst. 1.: Referent doporučuje jako nejpřípadnější formulaci usteckého a moravskoslezského seniorátu.

Diskuse se zúčastnili: Dr Hájek: důležitý článek, u kterého je nutno se zastavit.

Dr Šimek: Řád podléhá spíše změně než zřízení; proto^{ve} zřízení nevynechat otázku křtu jako podmínky členství v církvi, jinak by byla otevřena cesta k snížení jeho významu.

M.Šourek: Proč křest a přijetí? Nedostačuje křest k členství církve?

Dr Hrejsa: Proč křest a přijetí; což v jiné církvi pokřtění se nemohou stát členy církve?

Dvořáček: vynechat "byli^{v ní} pokřtěni" a ponechat "byli přijati".

Totéž Dr. Pellar a Šomolík.

Krejčí: žádá přijetí formulace synodní rady, protože křest byl vždy chápán jako přijetí do křesťanské církve.

Dr Pellar, Sláma Vl., Dr Hrejsa, R.Šimsa navrhuji dvojí stylisaci:

Členy církve ti, kteří jsou v ní pokřtěni a přijati a za druhé "pokřtění anebo přijatí".

Vl.Sláma znovu: Diskuse ukazuje faktický stav, že v církvi je dvojí členství - matrikové a vyznávající. Je třeba tomu dát výraz.

Bratru Slámovi odpovídá B.Burian, že farář Sláma vlastně nyní vyslovil oč v nové formulaci členství v církvi, jde. Žda církev bude lidovou a výběrovou. "Vše církev zůstát lidovou, nebo výběrovou. Nutíte nás, abychom církvi ukázali, kam ji chcete vést. Církevní zřízení je přece také řád." A dále varuje, aby budoucí věci nebyly horší minulých.

V další diskusi Šourek, Růžička, Sláma, Burian, Dr Šimek znovu se vracejí k těmto proneseným formulacím, při nichž došlo k částečnému ujasnění, takže Dvořáček mohl dát návrh na ukončení diskuse, při čemž byly proti sobě postaveny dva návrhy: Synodní rady a referenta, což se ještě zvýraznilo v připomínkách F.Š.Janovského, Vlad.Čapka a Z.Šomolíka.

Tyto dva návrhy se pokouší sjednotit Dr J.L.Hromádka, který ukazuje na nebezpečí rozštěpení mínění na synodu do dvou táborů a doporučuje takovou formulaci, která by znamenala pokrok proti synodům minulým a přece by byla přijatelná oběma stranám. Proto navrhuje přijetí formulace synodní rady a současně usnesení /v rámci jednání o Řádu členství v církvi/ na zásadách, podle nichž bude plně vyhověno těm, kteří se rozhodli děti nekřtít a přece je považují za členy církve.

Referent br.Stehlík i Vlastimil Sláma berou své návrhy zpět, a k hlasování se předkládá návrh synodní rady.

Proti návrhu byl jeden hlas, ostatní pro.

§ 1, odst.2. Referent doporučuje přijetí návrhu seniorátu pražského.

V debatě bylo upozorněno, že v první větě chybí určení, kdo propůjčuje členství /Mož/ a v druhé větě bylo upozorněno na to, že může jít snad jen o práva a povinnosti a nikoliv členství /Beneš a Dus/.

Jan Miřejovský dává návrh na konečnou formulaci, která byla přijata všemi hlasy. Návrh: "Členství v církvi může být staršovstvem propůjčeno i evangelíkům jiného vyznání. K církvi se mohou svou správou na základě svobodného rozhodnutí přičlenit též evangelické sbory které nepřijaly ani jejího jména ani jejího vyznání. O přijetí rozhoduje s prozatímní platností synodní zastupitelstvo, definitivně synod."

§ 2, odst. 1. Práva a povinnosti členů církve.

Referent Stehlík doporučuje přijetí textu návrhu synodní rady.

Krejčí doporučuje návrh pražský.

Sebesta návrh seniorátu brněnského, při čemž navrhuje místo "člen" slovo "ud".

Dr. Hájek navrhuje ponechat slovo "člen" pro srozumitelnost i svět-
ským úřadům.

K hlasování byly předloženy dva návrhy: 1. synodní rady, /Stehlík/
2. návrh faráře Krejčího /pražský seniorát/ Tisk XI. synodu č. 7, str. 6.

Nejdříve hlasováno pro doplňky přednesené Krejčím - obdržely 26 hlasů, a pak pro návrh synodní rady, který obdržel 41 hlas.

Protože ani jeden návrh neobdržel většinu, bylo rozhodnuto použít pražského návrhu ~~ke zpracování některého řádu~~ k zužitkování při zpracování některého řádu. /§ 16/. *Tabulka většinou přijat pak návrh Synodní rady.*

§ 2, odst. 2 Referent Stehlík pokládá návrh synodní rady za postačující. J. A. Dvořáček se táže, zda tento návrh je podkladem pro výchovné povinnosti církve, nebo zda je podkladem pro církevní kázeň. Má-li kázenský význam, pak je nutno z něho vyvodit důsledky. Synodní senior Hájek odpovídá, že navrhovatelé neměli na mysli kázenské řízení, ale výchovnou směrnicí. - farář Palásek postrádá zmínku o svátostech. - B. Skalák se vrací k otázce Dvořáčkově a souhlasí, že v návrhu kázenský základ obsažen je a odkazuje na § o hlasovném právu. - Dr. Hájek znovu vyvrací tyto dotazy a poukazuje na to, že odnětí hlasovného práva není kázenským prostředkem. - O. Kadlec, Dr. J. Pokorný znovu doporučují vtělení zmínky o ~~svátostech~~ svátostech, do tohoto oddílu.

Stehlík doplňuje návrh vložkami, takže konečný návrh zní takto:

"Od svých členů žádá, aby pilně četli Písmo svaté, aby se setrvali v bratrském obecenství života kolem Slova Božího a svátostí, vychovávali spolu s církví své děti ve víře, společně oslavovali Boha, osvědčovali svou víru podle evangelia, v lásce sloužili svým bližním a přispívali též hmotně na vydržování práce církve."

Dr. J. Pokorný trvá na návrhu brněnském. Při hlasování brněnský návrh obdržel 15, doplněný návrh synodní rady ostatní hlasy. /Brněnský návrh Tisk XI. synodu č. 7, str. 6 dole/

§ 2, odst. 3 Referent Stehlík podepírá stylisaci synodní rady a návrh je jednomyslně přijat.

§ 2, odst. 4. I zde referent doporučuje ponechání původního návrhu jenom se zmiňuje, zda by se odst. a. a b. neměly přemístit, ale po výkladu Dr. Hájka je od změny upuštěno a návrh synodní rady jednomyslně přijat.

§ 3. Církevní sbory.

Oba dva osstavce byly přijaty jednomyslně beze změny.

§ 4. Správa církve.

Proti návrhu synodní rady O. Kadlec doporučuje formulaci poličského seniorátu. /Tisk XI. synodu č. 7, str. 9 nahore/ Při hlasování návrh poličský 10 hlasů, návrh synodní rady ostatní hlasy.

- § 4, odst. 2 po debatě jednomyslně přijato.
 § 4, odst. 3. přijat bez změny.
 § 4, odst. 4. rovněž beze změny s jedním hlasem proti.
 § 4, odst. 5. Zde doporučuje O. Kladec pozměnovací návrh /místo zřízení vyznání/. Tento návrh obdržel 17 hlasů, návrh synodní rady ostatní.
 § 4, odst. 6. H. Merta žádá doplnění návrhem libereckým "Představitelé sboru vykonávají úkol zvěstovatelský, vyznavačský, strážný a pastýřský, dozírají, aby ..." dále "podpisují společně jménem sboru právní a jiné důležité listiny.xx" s těmito doplňky návrh jednomyslně přijat.

K návrhu Dr. Hájka usneseno, že jednání bude ukončeno o 18. hod. a o 19.30 bude zařazena další schůze synodu, vzhledem k tomu, že jednání pokračuje pomalu.

Nastupuje B. Koutný jako referent pro §§ 5 - 17.

- § 5, odst. 1. Referent navrhuje ponechat tento odstavec beze změny, přesto že většina konventů se vyslovila pro škrtnutí slov "nebo aklamací" a pro doplnění slovy "platných hlasů".
 Dr. Hájek k tomu upozorňuje, že synodní rada má vážné důvody pro to, aby trvala na nezměně formulaci tohoto odstavce a děkuje za porozumění.

Hlasování: proti 2 hlasy, ostatní pro.

- § 5, odst. 2, 3, 4 přijaty beze změny.

- § 6. Správní shromáždění.

Všechny tři odstavce přijaty beze změny.

- § 7. Správní orgány.

- § 7. odst. 1 a z schváleny všemi hlasy bez debaty, rovněž odst. 3, kde jenom k návrhu Dr. Šimka byla nahrazena slova "poradních sborů" slovy "poradních odborů".

- § 7, odst. 4. Opětná volba členů správních orgánů.

Po rušné debatě byly předloženy dva návrhy, a to synodní rady a návrh br. Krejčího /volitelnost pouze po dvě šestiletá období/, z nichž při prvním hlasování obdržel návrh br. Krejčího 31 hlasů a návrh synodní rady 42 hlasy.

Protože žádný z návrhů nedosáhl dvoutřetinové většiny, bylo hlasováno znovu, při čemž farář Krejčí upozorňoval, že členové synodu, kteří hlasovali pro menšinový názor mohou se připojit k návrhu většinovému. Při opakované volbě obdržel návrh synodní rady 48 hlasů, zdrželo se hlasování 17.

Zasedání bylo ukončeno modlitbou br. Fr. Kolmana z Jindř. Hradce a písní č. 147. Konec v 18.15 hod.

Zapsali:

Verifikováno 24.11.1953.

B. Lantný
 A. Lipavský M. Krjál f.

fs Janovský
 P. Hájek

XI. synod českobratrské církve evangelické.

Z á p i s o č t v r t é s c h ů z i s y n o d u

konané 30.X.1953 o 20.hod.

Přítomnost podle presenční listiny, která se připojuje.

Schůzi zahájil br.synodní senior Dr Viktor Hájek.

Zpívána byla píseň "Srdcem celým tebe, Pane"

Br.farář Nedbal se pomodlil a přečetl z II.Petr 1,1-11.

Na vyzvání br.synodního seniora referoval br.konsenior Koutný o odst.5. § 7. předlohy synodní rady. Tento odstavec byl synodem přijat podle předlohy.

Také odst.6. byl přijat synodem podle předlohy.

Odst.7. byl přijat podle předlohy, avšak za prvou větu /za slovo "jinak"/ byl přijat tento dodatek: "toto ustanovení se však netýká staršovstev". V ostatním zůstává odstavec nezměněn podle předlohy.

K odst.8. se rozvinula debata, již se zúčastnili: br.senior Růžička, Dr Simek, br.farář Krejčí, V.Mádek, Dr Otter, Dr Jelen, O.Kadlec, J.Merta, B.Burian, Sláma, Dvořák. - Šlo v debatě o to, do číh rukou má být skládán slib. Po debatě odhlasoval synod toto znění: "Nově zvolení členové správního orgánu vykonají před nastoupením svého úřadu slib do rukou* bezprostředně nařízeného správního orgánu. Podrobnosti stanoví ~~Rad~~^{* nastupce} o správě církve. Přijato většinou proti 7 hlasů.

Dále referoval br.konsenior Koutný o § 8. předlohy navržené synodní radou. Tento § byl přijat synodem beze změny.

Dále referoval br.konsenior Koutný o odst.1 § 9., jenž byl přijat beze změny podle předlohy synodní rady.

K odst.2. § 9. byla debata, které se zúčastnili br. Dr Jelen, Dr J. Mokorný, Kadr, E.Stehlík, J.Miřejovský, Dr Zarošek, Dr Simek. V debatě šlo o to, mají-li býti poslanci vázáni příkazy sborů, jež je vysílají nebo ne. Nakonec přijat návrh br.Stehlíka: "poslanci jsou vázáni pravidlem Slova Božího. Jsou povinni tlumočit příkazy sborů, jež je vysílají, avšak při jednání a hlasování nejsou jimi vázáni."

Odst.3. byl přijat synodem podle návrhu synodní rady. Totéž platí o odst.4. a 5. návrhu synodní rady.

O odst.1. § 10. byla rušná a delší debata, a to vzhledem k tomu, že synod již předtím odhlasoval usnesení o ordinaci presbyterů. Po různých pozměňovacích návrzích bylo synodem usneseno ponechat 1.odst. tak, jak byl formulován synodní radou s dodatkem za slova "kazatelský, a učitelský" a pastýřský. Debaty se zúčastnili bratři Dus, Dr Hájek, Růžička, Dr Šellar, Krejčí, Trusina. Usneseno bylo synodem aby odstavec 7. tohoto § byl připojen ještě odstavec 8.

K odst.2. byla debata, která se zabývala zásadní otázkou, mají-li být diakoni zásadně ordinováni. Tato debata byla tedy spjata také s odst.3. tohoto §. Přihlásil se k ní bratři Dvořáček, Chvátal, Dus, Filipi, Kadr, Krejčí, Dr Hrejša, Růžička. Nakonec synod přijal synodní radou navrhovaný text odst.2. a 6. V odstavci 3. bylo přijato synodem znění navržené synodní radou s tímto doplnkem: "farář je duchovním správcem sboru a pastýřem". Jinak zůstal odstavec nezměněn. Také odst.4. byl synodem přijat podle návrhu synodní rady, avšak s tou změnou, že z tohoto odstavce budou vynechána slova "ordinovaný spirituál Husova Bohosloveckého semináře" a budou dána do odst.5.

Odst. 5. vyvolal Dr Hromádka debatu. Zastával stanovisko, že také ordinovaný ředitel Husova bohosloveckého semináře by měl být zařazen do tohoto odstavce. Debaty se zúčastnili kromě Dr Hromádky také Dr Šimek, Dr Fellar, Dr Pokorný, O. Kadlec, Filipi, Dr Hájek, Krejčí. Synod přijal pak toto znění odst. 5.: "Celocírkevními kazateli jsou též ordinovaní učitelé /profesoři, státní docenti a asistenti/, působící na Komenského fakultě bohoslovecké, a ordinovaný spirituál a ředitel Husova bohosloveckého semináře. ■ pověřením církve." *ordinovaný*

Odst. 6. a 7. byly přijaty synodem beze změny.

Odst. 8. byl podle hořejšího přidán a synod odhlasoval toto znění: "Ustanovení tohoto §u se netýká ordinovaných presbyterů."

§ 11. byl přijat celý beze změn podle návrhu synodní rady.

K § 12.: Připojen dodatek na návrh br. Dvořáčka: V odůvodněných případech mohou výpomocní kazatelé z řad presbyterů být ordinováni k službě slova a svátostí.

Z § 13. byl synodem přijat 1. odst. beze změny.

Navrhované znění odst. 2. vyvolalo debatu podle připomínek ze seniorátů. Debaty se zúčastnili Krejčí, Dr Huml, Dr J. Pokorný, Dvořák a Videman. Nakonec bylo přijato toto znění: Na žádost členů sboru může býti církevní služebnost vykonána jiným než příslušným kazatelem. Odepře-li místní příslušný kazatel souhlas, může jej dáti senior po slyšení staršovstva a kazatele.

Odst. 3. a 4. byly přijaty beze změny.

§ 14. odst. 1. byl přijat beze změny.

K odstavci druhému byla debata vyvolaná Dr Hromádkou, který žádal, aby učitelé ~~profesoři~~ Komenského fakulty mohli býti zároveň faráři. Debaty se zúčastnili: br. Dvořáček, Filipi, Šimša, Zeman, Trusina, Krejčí. Přijat návrh seniorátu chrudimského proti 15ti hlasům: ~~Některým funkce kazatele farního sboru je neslučitelná s funkcí celocírkevního kazatele /§ 10, odst. 4. a 5./~~ Učitelům fakulty převážně praktických disciplin může synodní rada udělit dispens. Tito kazatelé mohou však býti voleni za členy seniorátního výboru, synodní rady nebo synodu.

Odst. 3. a 4. §u 14. přijaty beze změny.

§ 15. byl synodem přijat celý podle návrhu.

§ 16. Odst. 1. a 2. přijaty beze změny.

V odstavci 3. na návrh br. Duse pořadí řádů podle písmen bylo změněno takto:

- a/ řád členství v církvi
- b/ řád výchovy v církvi
- c/ řád sborového života
- d/ řád o správě církve
- e/ jednací řád církevních orgánů
- f/ volební řád
- g/ řád pro kazatele....
- h/ kárný řád...
- ch/ řád o hospodaření ...

§ 17. byl přijat celý beze změny až na odst. 2., ve kterém místo posledního slova "až k synodní radě" byla přijata slova "až k synodu". Proti byly 4 hlasy.

Modlitbou zakončil br. senior Dobiáš. Nakonec byla zpívána píseň 145.

Celé jednání této schůze řídil synodní senior s výjimkou krátké chvíle na počátku jednání, po kterou řídil jednání ~~br.~~ místopředseda synodu br. Tetřev z Rokycan.

Skončeno ve 23.15.

zapsali:

Verifikováno 24. 11. 1953.

B. Hantůš A. Lipavský M. Kužla

Jan Křížek
J. K. Pávek

5.zasedání XI.synodu československé církve evangelické

____v____Praze_dne_31.října_1953.

Bylo zahájeno v 8,15 zpěvem písně č.274 Všech věků mocný Králi.

Bratr Filipi zahájil modlitbou a čtením Písma, Žalm 31, 20-25.

Bratr synodní senior uvítal synodály a řekl, že budeme moci pokračovat s chutí a radostí v dalším jednání. Abychom neztráceli čas, přistupme hned k jednání.

Dalším referentem je br.konsenior Miřejovský: k § 18, odst. 1
přišly některé návrhy z chrudimského seniorátu, míním však, že by mělo
být k nim přihlíženo až v řádu. Některé připomínky jsou stylistického
rázu. Důležitá připomínka je z pražského seniorátu, a to, že farní sbor
s-pojuje členy církve v obecnství Slova, víry a k službě a zdůrazňuje
tak služebný úkol sboru. Navrhuje proto br.senior toto znění:
farní sbor, ... spojující členy církve ~~xxa službě Slova xxxxxx víry a~~
stoví Slova, víry a života. Návrh br.referenta byl většinou přijat.

4. jahan i ke sborů a práci pro společenství duchovních a občanských vztahůch.
§ 18, odst. 2 + Bratr Mikejovský podal vyklad o jednotlivých ná-
vrzích a doporučuje ~~xxx~~ přijmout návrh seniorátu libereckého, podle ně-
hož dosavadní sbory filiální stávají se sbory farními. K tomu podotýká
br.konsenior Skalák, že některé filiální sbory jsou malé a že návrat ke
kazatelským stanicím byl pro ně vlastně degradací, byly by zbaveny hos-
podářské samostatnosti a zastoupení na konventu. Žádá úpravu tohoto člán-
ku tak, že filiální sbory s malým počtem členů by jako takové byly za-
chovány.

Senior Chvátal: ze zkušenosti vím, že ONV i KNV malé sbory, samostatně žijící považují za samostatné, chybí jen titul farní

Synodní senior: "to je divné".

Senior Somolík: navrhuji návrh přijmout, ale vyhnout se názvu kazatelská stanice a pro kazatelské stanice v budoucnosti užívat názvu sbor filiální.

Senior Beneš navrhuje přijmout původní znění. Cesta dolů je snadná, ale nahoru je těžší.

Synodní senior: Jestliže by filiální sbory, tak jak to míní návrh horáckého seniorátu, měly zastoupení na konventu, konventy by se hrozně rozmnožily.

Senior Somolík: jde jen o novou nomenklaturu. Jinak filiálnímu sboru zůstávají práva kazatelských stanic.

Synodní senior žádá přesné formulace.

Farář Prosek: při návrhu nového sestavení konventu není jasné zastoupení.

Synodní senior: filiální sbory zastoupení na konventech ztratí.

Senior Kejř: naprosto nám nešlo o to, aby filiální sbory měly táz práva jako sbory.

Dr Šimek: státní správa přijme změnu názvu, ale další sbory nepovolí. Automaticky pak ze všech filiálních sborů budou kazatelské stanice. Navrhují, ponechat dosavadní znění.

Senior Růžička: malé filiální sbory neunesou břímě a mělo by se přihlédnout k návrhu jihočeského seniorátu a mít tyto malé filiální sbory na zřeteli.

Dr Šimek: Je to důležitá otázka, poněvadž bychom mohli kvůli něko-
~~likam, xxxxxx~~ likam sborům, které neunesly břímě, připravit ostatní o sa-
mos~~st~~atnost. Toho není naprosto třeba.

Dr Pellar: představuji si to tak, že tam, kde není duchovních, tam nebude ani filiální sbor.

Dr Šimek: tato představa je ovšem mylná, protože tam, kde není duchovní ve filiálním sboru, může být sbor ustanoven v budoucnosti.

Senior Otter: Fakticky KNV má počet míst, takže zůstává počet sborů stálý.

Bratr synodní senior pro informaci uvádí, že místa farářů se plánují na krajských národních výborech i ustředí církve a mohou se plánovat dopředu, což nám dává možnost na sbory, které by duchovního neměly, v budoucnosti jej povolát.

Dr Hrejša upozorňuje, že je rozdíl mezi plánovaným počtem sborů a počtem sborů, s nímž je počítáno ve státním rozpočtu.

Farář Dus se přimlouvá za to, aby byly jen dva druhy sborů, totiž farní sbor a kazatelská stanice, při čemž navrhuje nazývat kazatelské stanice místními sbory.

Synodní senior Dr Hájek upozorňuje, že farní sbory bývají nazývány místními.

Bratr konsenior Rodr navrhuje, aby se zůstalo při znění § 18 odst.2, jak je uvedeno v návrhu círk.zřízení.

Senior Škeřík upozorňuje, že dalo hodně práce proměnit filiální sbory na farní, a proto navrhuje, aby se zůstalo při starém pojmenování, jinak by vznikl zmatek.

Bratr senior Dr Jiří Otter pokládá změny názvů kazatelských stanic a filiálních sborů za možnou, poněvadž je to státním úřadům jedno.

Bratr farář Krejčí navrhuje formulaci: "filiální sbory se stávají sbory farními" a kazatelské stanice sbory filiálními, avšak s právy dosavadních kazatelských stanic.

Konsenior Rodr doporučuje formulaci: "filiální sbory trvají jako sbory farní, dosavadní kazatelské stanice přijímají jméno "filiální sbor".

Dr Šimek upozorňuje, že výsledkem těchto změn, pokud jde o státní správu by bylo, že kazatelské stanice i dosavadní filiální sbory by se staly filiálními sbory, avšak s právy kazatelských stanic, takže by filiální sbory pozbyly svého zastoupení na konventech.

Senior Šebesta vyslovuje názor, že v cit.odstavci círk.zřízení šlo o to, aby byl jen jeden sbor.

Dr Šimek odpovídá, že šlo o to, aby filiální sbory se staly sbory farními.

Bratr kurátor Filipi navrhuje, aby se zůstalo u předloženého textu círk. zřízení.

Synodní senior Dr Hájek dodává, že jméno kazatelská stanice je docela dobré.

Referent konsenior Miřejovský dává tudíž návrh na schválení § 18 odst. 2 beze změny, což je jednomyslně přijato.

Jednomyslně potom schváleno navrhované znění § 18 odst. 3 a 4.

K návrhu referentovu schváleny potom i odstavce 5, 6. a 7. § 18 jednomyslně.

§ 19, odst. 1

Referent poznamenává, že většina pozměňovacích návrhů seniorátních konventů zdůrazňuje nutnost každoročního svolávání sborového shromáždění a směřuje tím mlčky proti instituci sborového zastupitelstva. Jeli-kož však sbor nemusí mít sborové zastupitelstvo, proto, ~~kde~~ je, není nebezpečí, že by byla práva členů sboru zkrácena.

Farář Dus vyslovuje názor, že tam, kde je sborové zastupitelstvo, má člen sboru právo mluvit o sborových věcech jen jednou za 6 let, a proto že je třeba, aby ve velikých sborech bylo sborové shromáždění jednou za rok.

Bratr Medek navrhuje schváliti cit. odstavec s tím, že bude škrtnuta poslední část: "pokud není zvoleno sborové zastupitelstvo."

Synodní senior Dr Hájek se táže, kdo zakazuje svolávání sborového shromáždění, i když existuje sborové zastupitelstvo?

Farář Dus však odpovídá, že se tak fakticky děje.

Bratr Filipi a Rodr se připojují k návrhu bratra Medka, aby byl schválen navrhovaný text 1. odst. s vynecháním slov: "pokud není zvoleno sborové zastupitelstvo". Tato formulace je pak jednomyslně schválena.

§ 19, odst. 2

Referent se zmiňuje, že v navrhovaném textu je již pravomoc sborového zastupitelstva omezena, v čemž pokračují některé návrhy, které se ~~sta~~ výslovně proti volbě staršovstva sborovým zastupitelstvem.

Konsenior Skalák navrhuje vyloučiti z kompetence sborového zastupitelstva i přefaření částí sborů a usnášení se o zrušení sboru.

Dr Šimek uvádí souhlasně, že o přefaření částí sboru rozhoduje pouze sborové shromáždění, které také volí staršovstvo.

Senior Šourek hodnotí význam sborového zastupitelstva v rozptýleném sboru; jde tu vlastně o rozšířené staršovstvo a je otázka, proč by zastupitelstvo nemohlo volit staršovstvo.

Farář Krejčí však znovu podporuje návrh, aby staršovstvo bylo voleno sborovým shromážděním, poněvadž to je zájem celého sboru.

Synodní senior Dr Hájek shrnuje výsledek debaty v ten závěr, že sborové zastupitelstvo nemůže volit ani faráře, ani staršovstvo a s tímto dodatkem je pak § 19, odst. 2 schválen.

Referent se přimlouvá, aby do § 20, odst. 1 byl pojat návrh seniorátu pražského, který pozměňuje ~~21~~ druhou polovinu odstavce takto: "... v bratrské odpovědnosti vzájemně dbáti, aby život kazatele, starších i celého sboru byl ve shodě se svědectvím Písem sv. a t. d." Tento návrh byl jednomyslně přijat.

V § 20, odst. 2. navrhuje referent škrtnouti závorku, v níž je zmíněno zastupitelstvo. S touto změnou byl odstavec schválen.

Dále byl schválen beze změny § 20, odst. 3.

V § 20, odst. 4 doporučuje referent na základě pozměňovacího návrhu seniorátu jihočeského, aby byla umožněna také volba seniorátních vikářů do staršovstva.

Potom se rozvinula diskuse o tom, zda staršovstvo může a má povolati do svých řad člena církve, který před svým přestěhováním v jiném sboru zastával úřad staršího.

Dr Huml má za to, že staršovstvo k tomu nemá oprávnění a že takový člen může být povolán do staršovstva až volbami.

Br. Dr Derfl se přimlouvá za navrhovaný text cirk.zřízení, aby presbyter při přestěhování neztratil svou funkci.

Bratr synodní senior poznamenává, že to není žádná škoda.

Senior Šebesta má za to, že takoví bývalí presbyteri mohou být v novém sboru do nových voleb poznání a potom zvoleni, k čemuž se připojuje br.sen.Čapek s poznámkou, že si aspon oddechnou.

Br.Filipi navrhuje druhou polovinu cit.odst. vůbec škrtnout.

Br.Far.Dus uvádí, že se toto ustanovení týká i členů seniorátních výborů, kteří přestěhováním ztrácejí svou funkci presbyterskou.

Dr Huml navrhuje znovu možnost povolání seniorátního vikáře do staršovstva, za což se přimlouvá Dr Šimek.

Synodní senior Dr Hájek doporučuje navrhovaný text s doplňkem, že do staršovstva může být povolán i seniorátní vikář. Pro tento návrh se vyslovilo 54 hlasy proti 14ti.

Přijatý text zní:

Staršovstvo může povolati svým usnesením za plnoprávné členy ~~celocírkavní kazatel~~ seniorátního vikáře a celocírkavní kazatele, bydlící v jeho obvodu. Také může za svého člena povolati člena církve, který se do jeho obvodu nově přistěhoval a ve svém došavadním sboru zastával úřad starsího.

Referent se zmiňuje o pozměňovacím návrhu pražského seniorátu v § 20, odst. 5, aby věkovou hranicí pro kurátora byl 70.rok věku.

Bratr Filipi navrhuje v tom případě věkovou hranici pro všechny presbytery.

Bratr Hampl je pro neomezování věku presbyterů mladších pracovníků v církvi mnoho není.

Bratr Lipavský zdůrazňuje, že je třeba nové pracovníky vychovávat.

Bratr děkan Hromádka se přimlouvá rovněž za rozšíření věkového omezení na všechny funkcionáře církve.

Senior Beneš je pro to, aby v této věci panovala svoboda a tudíž pro původní návrh cirk.zřízení.

Na to přikročeno k hlasování o pozměňovacím návrhu, stanovícím věkovou mez pro kurátory 70 let, pro nějž se vyslovilo 23 synodálů, zatím co pro původní návrh cirk.zřízení se vyslovilo 47 hlasů, čímž tento byl schválen.

Potom byly beze změny jednomyslně schváleny odstavce 6-8 § 20. Obširné návrhy chrudimského seniorátu byly referentem odkázány do řádu správy církve.

K § 21 odst. 1 navrhuji některé senioráty, aby synodní rada pouze radila k volbě vikářů a diaconů a nenavrhovala je přímo sborům.

Synodní senior uvádí, že již dva minulé synody žádaly od synodní rady, aby disponovala s vikáři; jak je však má posílati do sborů, když staršovstva nebudou pokynem synodní rady vázána.

Dr Šimek připomíná, že nová formulace tohoto odstavce vychází vstříc pozměňovacím návrhům, neboť staršovstva volí vikáře a diakony z kandidátů, navržených synodní radou, zatím co v minulém znění synodní rada vikáře a diakony sama rozmistrovala.

Farář Dus navrhuje, aby vikáře a diakony volilo sborové shromáždění.

Náměstek Burian pozměňuje tento návrh v ten smysl, aby vikáři z diaconů byli voleni sborovým shromážděním, zatím co vikáři z Komenského fakulty staršovstvy.

Synodní senior formuluje návrh: a/ vikáře, absolventy Komenského fakulty volí staršovstvo, b/ faráře a vikáře z diaconů, kteří neprošli fakultou, volí sborové shromáždění.

Farář Dvořáček doplňuje tento návrh v bodu a/ tím, že staršovstvo volí také diakony. S tímto doplnkem je formulace synodního seniora § 21, odst.1 schválena.

§ 21, 2 Referent Miřejovský navrhuje schválit § 21, 2 podle předlohy ~~xxdoplnkem~~. Byl schválen většinou hlasů.

Rovněž § 21, odst. 3 byl schválen podle předlohy ^{polněbnou} ~~fakultativní~~ většinou.

K § 21, 4 referent navrhuje doplnit podle návrhu poděbradského seniorátu a podotýká, že za uvahu stojí připomínka instalace stálých vikářů. K tomu br. Huml podotýká, že je nutno zase vikáře rozdělovat na absolventy fakulty a vikáře stálé.

Synodní senior vítá návrh a staví se za stanovisko, že vikář má být řádně uveden v úřad /stálý/, a to proto, že nejen faráři, ale vikáři působí samostatně.

Farář Dvořáček pak navrhuje formulaci: uvedení v úřad mají být ti, které ~~xxx~~ volí sborové shromáždění, takže návrh tohoto paragrafu vyzněl: senior uvede zvolené ~~sborovým~~ kazatele sborovým shromážděním v úřad do 30 ti dnů po jejich nastoupení. Pro tento návrh vyslovilo se celé synodní shromáždění.

K 21. § odst.5 poznamenává referent, že konventy ve svých připomínkách zdůrazňují, aby se výtky proti farářům řádně projednávaly dříve nežli dojde k řízení podle cit.odstavce.

Senior Růžička doporučuje vtělit do cirk.zřízení odst.7 pozměnovacího návrhu seniorátu brněnského /str.26 připomínek/, kde je možnost odchodu farářů ze sboru i bez kárného řízení.

Dr Jarošek se ptá, zdali se podle dřívějšího usnesení tohoto synodu nemůže i farář v kárném řízení, anebo sborem požádaný o odchod odvolat k synodu.

Dr Šimek ukazuje na nebezpečné následky tohoto dřívějšího usnesení, jímž by byla otřesena autorita synodní rady a ve zmíněných případech by docházelo k velmi neblahému protahování v projednávání kárných případů. Proto navrhuje, aby dodatek k § 17, odst. 2 o tom, že se i člen církve může odvolat až k synodu byl revokován, což se na to jednomyslně stalo. Přijat byl návrh, který upravuje znění § 21,5. Viz příloha č.1

§ 21,5.odst. - Bratr referent vyložil, že tento paragraf jedná o věkové hranici faráře. Dosud byl farář dolen na doživotí a nebylo možnosti přeložit jej do výslužby, což činilo mnohdy potíže. Výslovně říká: "Bojím se přesunout věkovou hranici příliš nízkou a bylo by nutno zjistit mínění synodu. Přeložení do výslužby nemusí se dít za souhlasu sboru, sboru to může být jen vítané, když nemusí dát svůj souhlas." K tomu upozorňuje br.Huml, že v cirk.zřízení výslovně stojí, že synodní rada může přeložit kazatele na trvalý odpočinek a tak na posunutí hranice nezáleží, Protože toto přeložení může se stát třeba v 70 letech.

Synodní senior dává hlasovat o původním návrhu, pro nějž se vyslovuje většina celého synodu. Na to br.Rodr žádá, aby se hlasovalo znovu, a to proto, že je zde pozměnovací návrh na změnu věkové hranice do 65ti let. Bylo proto hlasováno znovu, ale pro pozměnovací návrh se vyslovilo pouze 27 synodálů.

Tím bylo zakončeno jednání o II.hlavě cirk.zřízení a bylo přikročeno k dalšímu jednání. Referát o dalších paragrafech měl br.senior Otter. Doufá, že bude stručný a že jednání rychle pokročí kupředu. Z toho důvodu přikročuje hned k § 22, odst. 1

Navrhuje, aby bylo přijato znění: seniorát je společenství sborů, spojených v určitém obvodu ke společné duchovní činnosti a správě. Tento návrh byl přijat dvoutřetinovou většinou.

§ 22, odst. 2. K tomuto článku je jenom návrh gottwaldovského seniorátu, který žádá, aby o příslušnosti sboru rozhodl synod po vyjádření příslušných konventů.

Dr Otter doporučuje ~~totéž~~ tuto formulaci.

Dr Šimek však namítá, že tato formulace je zbytečná.

Farář Dus žádá, aby rozhodnutí o příslušnosti sborů dávala synodní rada s prozatímní platností. Na to br.far.Stehlík navrhuje přijmout článek beze změny. Bylo hlasováno a pro návrh se vyslovila většina synodu.

§ 22, odst. 3. Protože není návrhů na změnu, navrhuje br.referent přijmout beze změny. ~~Vážíme~~ Značnou většinou článek přijat.

§ 23, odst. 1. Také zde není žádných návrhů, a proto přikročeno k hlasování a návrh přijat beze změny.

§ 23, odst. 2. K tomuto článku br.referent poukazuje na to, že západočeský seniorát navrhuje formální změny, a to změnit pořadí bodů a do konečného znění cirk.zřízení dát pořadí c, b, a. Jedná se čistě o formální věc. Pozměněný návrh byl přijat dvoutřetinovou většinou.

Dále upozorňuje br.referent, že v návrzích z konventů žádá seniorát západočeský v odst. b. vynechat slovo "samostatně".

Synodní senior vysvětluje, že se zde myslelo na samostatné vikáře. Dr Otter namítá, že slovo samostatně je nadbytečné a že stačí pouze slova "kazatelé, spravující sbory."

Br.Dvořák se přimlouvá za původní znění. K tomuto článku je pak ještě návrh ze seniorátu hradeckého, aby virilními členy konventu stali se kurátoři. Bratr Šimek má pochybnosti, že tento způsob přijímání kurátorů za virilní členy konventu není dosti presbyterní, a to proto, že staršovstvu se bere možnost volit. Přimlouvá se za původní návrh.

Senior Růžička uvádí faktickou poznámku, že seniorátní vikáři nemusí být zvaní na konvent a žádá, aby v tomto paragrafu bylo výslovně podotknuto, že seniorátní vikáři mají být právoplatnými členy konventu.

Bratr Šimek na to vysvětluje, že takové usnesení bude v řádu o správě církve. Přistoupení k hlasování o původním návrhu. Pro se vyslovilá jednomyslně celý synod, proti nebyl nikdo.

Bratr referent Otter k čl.d/ vysvětluje, že seniorát západočeský doporučuje u celocírkevních kazatelů, aby byli členy konventu jen tehdy, pokud jsou členy staršovstva. Hlasováno o tomto pozměňovacím návrhu, který zní: celocírkevní kazatelé, bydlící v obvodu seniorátu a seniorátní kazatelé, působící v seniorátu, pokud jsou členy určitého staršovstva. Pro tento návrh vyslovilo se 47 synodálů. Na to hlasováno o původním návrhu, pro nějž se vyslovilo 17 členů synodu.

Čl. e/ byl přijat jednomyslně beze změny.

§ 23, 3. K tomuto článku je návrh, aby konvent scházel se pravidelně jednou za rok. Bratr referent vysvětluje, že v mnohých seniorátech je to obtížné a pak že ~~zde~~ v původním návrhu je dána možnost svolat konvent, kdy toho potřeba vyžaduje, a proto doporučuje ponechat tento článek beze změny.

Senior Boneš vysvětluje, že tento návrh přichází ze seniorátu poděbradského, kde na konventu si uvědomili těžkost při velikosti seniorátu spravovat řádným způsobem všechny záležitosti. Konvent jednou za 2 roky nestačí. Je třeba, aby ~~seniorátní shromáždění~~ seniorátní shromáždění scházelo se jednou ročně.

Bratr Filipi upozorňuje na referát br.seniora a zdůrazňuje, že v původním návrhu není tato možnost svolávat konventy jednou ročně seniorátu vzata. Tato možnost zde je. Navrhuje přijmout původní návrh. Pro návrh vyslovili se všichni synodálové, proti nebyl nikdo.

Po hlasování br.farář Kadlec upozorňuje, že nebyl vzat zřetel na návrh poličského seniorátu o mimořádném svolávání konventu, požádá-li o to aspon jedna třetina sborů, nebo jedna třetina konventuálů. Žádá, aby o tomto článku bylo pohovořeno a případně projednán znova. K tomuž br.Šimek říká: Věc je jasná a bude ještě zmíněna v příslušném řádu. Toto vysvětlení vzal synod na vědomí a protože bylo již hlasováno, přechází se k dalšímu článku, a to § 23, odst.4.

§ 23, odst. 4. Seniorát chrudimský navrhuje celou řadu doplnění a bratr referent má za to, že je třeba podrobnější věci nechat do řádu a držet se zásady rámcového církv.zřízení. Z návrhu chrudimského seniorátu doporučuje doplnit znění takto: konvent volí seniorátní výbor. . . jedná o stavu a potřebách práce v seniorátě. Doplněvací návrh přijat jednomyslně.

§ 24, odst.1 schválen beze změny jednomyslně.

Referent navrhuje doplnit § 24, odst. 2 návrhem seniorátu chrudimského, totiž vložit za slova "směrnice pro práci seniorátu" : "sledovati duchovní a hospodářský stav sborů, stanoviti výši repartice."

Dr Šimek upozorňuje, že by pak toto právo mělo mít i synodní zastupitelstvo a že by projednáváním výše repartice se zástupci sborů mohlo narazit na obtíže.

Bratr Trusina proto navrhuje schváliti § 24, odst. 2 beze změny. Jeho návrh jednomyslně přijat.

K § 25, odst. 1 navrhuje liberecký konvent, aby byla dána možnost volby do seniorátních výborů také vikářům.

Bratr Filipi však namítá, že vikáři jsou živel příliš fluktuující. Citovaný odstavec potom schválen beze změny.

~~Synodní senát~~

§ 25, odst. 2 a 3 byl schválen beze změny jednomyslně.

§ 26, odst. 1. K tomuto paragrafu ~~spátek chrudimský seniorát~~ ~~právní~~ pražský seniorát navrhuje, aby do povinností seniorátních byla vložena pastorační péče nad sbory. Bratr referent navrhuje tuto změnu přijmout. Prož doplněný návrh se synod vyslovil jednohlasně.

Seniorát gottwaldovský doporučuje znění: senior předsedá seniorátnímu výboru a konventu a v této funkci ho zastupuje seniorátní kurátor, případně konsejor.

Dr Šimek upozorňuje, že je zbytečné a bude to v příslušném řádu. Hlasováno bylo o pozměněném návrhu, který byl přijat ~~vět~~ velkou většinou synodu.

§ 26, odst. 3. Bratr Dvořáček žádá, aby slova "v případě potřeby" se škrtila.

Konsejor se má dělit se seniorem o práci v každém případě. Tento návrh byl přijat jednomyslně.

§ 26, odst. 4. Není návrhu na změnu, a proto přijat jednomyslně v původním znění. Tím byl referát br.seniora Ottera ukončen a slova se ujal o hlavě IV. Dr Jarošek.

§ 27, odst. 1 - jednomyslně přijat beze změny.

§ 27, odst. 2 - v odstavci d/ říká br.referent - se navrhuje, aby členy synodu byli 3 zástupci Komenského fakulty. K tomu jsou pozměňovací návrhy ze tří seniorátů, a to aby členy synodu byli pouze dva zástupci fakulty. Bylo hlasováno o pozměňovacím návrhu a vyslovuje se pro něj 19 členů synodu. Původní návrh obdržel 39 hlasů. Na připomínku br.Paláska, že tento návrh neobdržel potřebný počet hlasů bylo hlasováno znovu a pro původní návrh se vyslovili všichni synodálové.

§ 27, odst. 3 byl schválen beze změny.

§ 27, odst. 4. Také tento návrh byl přijat jednomyslně beze změny.

§ 27, odst. 5. Bratr referent upozorňuje, že některé senioráty žádají, aby do výhradní pravomoci náleželo usnášení o všech řádech. K tomu bratr syn.senior vysvětluje, že přece jenom bohoslužebný řád od ostatních řádů se liší. Liberecký seniorát doporučuje, aby synod jednal a rozhodoval i o pilných návrzích, které nemohly být projednány instalační cestou. Bratr referent pak doporučuje přijmout návrh beze změny. Hlasováno a pro se vyslovila dvoutřetinová většina synodu.

§ 27, odst. 6. Přijat jednomyslně beze změny.

§ 27, odst. 7. Chrudimský seniorát navrhuje, aby synodu příslušela práva i povinnosti, uvedené podrobně v správě církve.

Bratr Jarošek však míní, že podrobnosti patří do řádu. Hlasováno a návrh přijat v původním znění jednomyslně.

§ 27, odst. 8. Bratr referent uvádí návrh hradeckého seniorátu, aby nebyla uváděna věková hranice u synodního seniora a doporučuje přijmout beze změny. Jednomyslně přijato.

§ 27, odst. 9. Přijat beze změny jednomyslně.

K tomuto paragrafu 27, poděbradský seniorát podává návrh, aby jednou za 10 let se scházel generální synod církve. Protože by se jednalo pouze o slavnostní shromáždění, navrhuje tento paragraf přejít. Tento návrh byl přijat a jednáno o 28, odst. 1.

§ 28, odst. 1. Zde br. referent přednáší návrh chrudimského seniorátu na škrtnutí těchto slov: "místopředseda synodu z řad profesorů fakulty". Na návrh bratra Ottera zůstalo se při původním znění a Odhlasováno jednomyslně.

§ 28, odst. 2. Moravskoslezský a horácký seniorát žádá, aby byla vypuštěna slova "usnášeti se o zásadních atd." Namísto toho synodní zastupitelstvo má se raditi o prozatímních a naléhavých otázkách náboženského a církevního života, čili synodní zastupitelstvo má mít funkci poradního sboru jako doposavad. Bratr synodní senior však je mínění opačného a podle jeho názoru má být synodní zastupitelstvo správním orgánem, a proto může se usnášet. Bratr referent pak ještě vysvětluje, že o rozdělování repartice bylo již jednáno a navrhuje přijmout původní znění. K tomu bratr Nechuta říká, proč horácký seniorát tento návrh podává. Synodní zastupitelstvo zasahuje svou pravomocí do pravomoci synodu a má být jemu ponechána pouze funkce poradního sboru. Doporučuje ~~maximálně~~ přijmout návrh horáckého seniorátu.

Synodní senior pak vysvětluje, že ve smyslu dřívějších usnesení nemůžeme zůstat jen při radění, ale synodní zastupitelstvo má být orgánem správním. Návrh až na jeden hlas byl přijat.

§ 28, odst. 3. Přijat beze změny jednomyslně.

Bratr referent upozorňuje pak na návrh o předsednictvu synodu a vysvětluje, že tento návrh není náležitě domyšlen, protože by se stalo, že by synodní senior a ~~synodní kurátor~~ synodní kurátor podle znění návrhu měli sami na sebe dohlížet. Proto navrhuje návrh škrtnout. Nikdo si nepřeje mluvit a návrh bratra referenta přijat jednomyslně.

§ 29, odst. 1. Ze seniorátu horáckého přichází návrh na škrtnutí slov "se schválením synodního zastupitelstva". K tomu Dr. Kejř podává vysvětlení. Tento návrh byl podáván jenom proto, že kdyby návrh k § 28, odst. 2 byl býval synodem přijat, potom automaticky bychom byli nuceni škrtnout také tato slova. Protože k tomu nedošlo, není zájem, aby návrh k tomuto paragrafu byl brán v úvahu. Původní návrh přijat jednomyslně stejně jako § 29, odst. 2.

§ 29, odst. 3 Zde jsou jenom menší změny, a to na změnu slov:

Dr Jarošek doporučuje schválit podle předlohy. K tomu bratr Jerie by si přál, kdyby z chrudimského návrhu byl přijat článek L/ o náboženské výchově mládeže i dospělých členů, protože se jedná o vážnou činnost církve. Bratr senior Otter se rozhodně přimlouvá za změnu stav článku a/ /činnost místo úřadování/, stejně jako bratr Čapek by rád chtěl mít v článku a/ výslovně jmenovanu péči o archiv.

§ 30, odst.1. ~~Liberecký a jihočeský~~ Moravskoslezský a jihočeský seniorát žádají o změnu, a to vynechat slova "přední místo", takže tento článek by zněl: synodní senior je mezi kazateli první mezi rovnými. Pro tento pozměněný návrh vyslovila se dvoutřetinová většina synodu.

Prof. Dr. J. L. Hromádka je však toho mínění, že takové usnesení by odporovalo theologickým důvodům, podle nichž má být i synodní senior svou činností zakotven ve sboru. Bratři na konventech jistě dobře celou otázku uvážili a není to názor absurdní, ale je v tom vážný theologický důvod, a proto by se přimlouval za to, aby synod tuto otázku s plnou vážností projednal.

Bratr senior Videman má za to, že bratr synodní senior zůstává ve sboru, neboť sbor tvoří tu celá církev /sbor povšechný/.

Senior Dr Otter: v tom případě, že bychom ponechali čl.2.beze změny analogicky by pak každý senior neměl být na sboru.

Bratr Rodr důrazně říká: pakliže nám nebude dáno za pravdu a já být seniorem, pak bych se bouřil.

Bratr syn.senior: kdybys byl seniorem, pak bys byl zvyklý na horší věci!

Bratr Trusina: doporučuje neměnit tento paragraf, ale nespustit se zřetel, co nám zde bylo řečeno bratrem ~~prof.~~ prof. Hromádkou a uvažovat dále o tom.

Náměstek Burian uznává, že důvody, aby synodní senior setrval ve sboru jsou vážné, neboť reformační církve to mají tak dodnes. Na Slovensku na př. biskup je zároveň farářem sboru, má však vedle sebe dix faráře. Pan biskup se ~~xx~~ o věci sboru příliš nezajímá. Je to jen určitá fikce. My jsme to do p.1931 měli, ale praxe si vynutila změnu.

Bratr Filipi se zminuje o tom, že ovšem biskupové^v maďarské reformované církvi jsou voleni na doživotí.

Farář Dus uvádí, že kdyby byl synodní senior, třebaš nominelně, na sboru, nezvolením za synodního seniora by se ujal svého farářského úřadu a fikce by přestala.

Sestra Radechovská: zatím nelze uskutečnit, aby nynější sy-

nodní senior byl na sboru, ale proto třeba hledat cesty do budoucnosti.

Bratr Dr Hrejša upozorňuje, že synodní senior Dr Hájek koná bohoslužby každou první neděli v měsíci v salvátorském sboru.

Bratr děkan Hromádka: biskup Bereczky pravidelně káže a účastní se v mezích možností konkrétního sborového života. Když nyní toto uvádím, mluvím pro bratra syn.seniora, neboť má být spojen s konkrétním sborem církve.

Bratr konsenior Rodr znovu zdůrazňuje, že jde o další synodní seniory.

Bratr Trusina navrhuje smírčí formuli: "přijetím volby za synodního seniora nemusí pozbyt svého dosavadního úřadu faráře ve sboru."

Nakonec bylo hlasováno o nezměněném textu 2.odstavce § 30, pro který se vyslovilo 49 synodálů, 17 proti a 13 se zdrželo hlasování., což znamená, že původní text byl přijat.

§ 30, odst. 3 schválen beze změny jednomyslně.

§ 30, odst. 4. K tomuto odstavci jsou dva návrhy, a to prvou větu o uvedení synodního seniora v úřad škrtnout a dát do řádu. Bratr referent je pro návrh horácký se změnou, aby synodního seniora v úřad ne nejstarší, farář, ale ten, kterého si synod zvolí.

Bratr ~~xxxx~~ konsenior Skalák: protože v návrhu horáckého seniorátu není jmenován presbyter synodu, přimlouvá se za původní znění.

Bratr syn.senior pak dává hlasovat, a to o původním znění, které bylo téměř jednomyslně přijato.

§ 30, odst. 5 Jako při seniorovi, i zde navrhuje se doplnit tento paragraf o duchovenskou péči nad sbory.

Dr Jarošek navrhuje přijmout dle předlohy.

Vlad.Čapek: když při seniorech byla uvedena duchovenská péče, tak i analogicky u synodního seniora.

Referent se připojuje k tomuto návrhu. Hlasováno o návrhu s dodatkem "konati pastýřskou péči ve sborech i seniorátech, jakož i mezi kazateli." - Návrh jednomyslně přijat.

§ 30, odst. 6 -beze změny jednomyslně přijat.

§ 30, odst. 7 - Dr Jarošek navrhuje přijmout dle předlohy, bratr Rodr žádá škrtnout větu "nejdéle však po dobu jednoho roku". Pro navrhovanou změnu se synod vyslovil jednomyslně.

Paragrafy 31 a 32 na návrh bratra referenta byly schváleny najednou, a to jednomyslně a beze změny. Tím jednání o církevním řádu bylo uzavřeno.

Bratr konsenior Skalák však činí ještě dotaz, do kdy mají být vykonány na konventech volby delegátů na synod. Odpovídá mu na tuto otázku br.synodní senior, a to tak, že synod hned nebude, takže bude dost času na provedení voleb.

Senior Růžička, když mluvil o obecných připomínkách, opomněl uvést návrh, aby cirk.zřízení bylo rozděleno na dvě části, a to základní a řády. Někteří synodálové ve smyslu usnesení svých konventů jsou toho mínění, že preambule by měla být prvním paragrafem. Důvod pro to je uvedení jména církve v preambuli, které ~~xxxx~~ není jinde v cirk. zřízení jmenováno.

Bratr Dus pak se přimlouvá, aby v církevním zřízení jméno církve pod paragrafem bylo.

Synodní senior, však je toho mínění, že toto není vážná otázka.

Dr Pala: naše ústava nezařazuje preambuli mezi paragrafy a je přece všude zdůrazňován základní význam preambule, který je větší paragrafy.

Dr Jarošek: myšlenky preambule se musí táhnout jako zlatá nit všemi dalšími paragrafy a kdyby preambule byla dána jako 1.paragraf,

ztratila by na svém významu. Tím rozhovor o preambuli byl zakončen.

Bratr synodní senior upozorňuje, že ještě došel návrh od některých bratří synodálů, který je k tomuto zápisu připojen. Přečetl tento návrh a žádal, aby bratři vysvětlili, jakto, že nebyla možnost hned při jednání na ně upozornit a nesouhlasil s jejich jednáním, protože za nějaký čas by opět mohly přijít stížnosti, že ~~je~~ usnášení synodu bylo zmatečné. Žádá, aby bylo o tomto návrhu pojednáno.

Dr Šimek: je třeba nyní schválit celé církevní zřízení en bloc, aby o jednání v důležitých věcech nebylo pochybností a byla jistota, že platí.

Bratr Filipi: směrodatným v této otázce je zápis o jednání.

Bratr tajemník Svaton přečetl protokol, při čemž se ukázalo, že udání, uvedená v návrhu, jsou správná.

Bratr synodní senior zdůvodňuje své jednání při sečítání hlasů § 7, odst. 4/. Říká se pouze, kdo při prvním hlasování nehlasoval. Jistě, že nedorozumění je tu možné.

Bratr Rodr dává návrh ještě jednou hlasovat a sjednotit se.

Dr Šimek konstatuje, že podle § 95 církv. zřízení k platnému usnášení o věcech církv. zřízení se vyhledává, aby se hlasování účastnily nejméně dvě třetiny synodu a z nich pro návrh byly dvě třetiny hlasů, tedy dvoutřetinová většina se počítá z odevzdaných hlasů, nikoliv tedy těch, kteří se zdrželi hlasování. Z toho důvodu je hlasování o § 7, odst. 4 platné. Nakonec žádá schválení celého církevního zřízení. Synod ~~jednomyslně~~ jednomyslně schválil celé církevní zřízení. Na to bratr senior Kejř vyslovil vděčnost jménem synodu všem bratřím, kteří na tomto návrhu pilně pracovali po řadu měsíců.

Bratr synodní senior předkládá synodu volbu buď hned pokročit k dalšímu jednání o kazatelském řádu, aneb probrat nějaké návrhy menší.

Senior Růžička: navrhuje zabývat se menšími návrhy.

Synodní senior čte návrh, přiložený k tomuto zápisu, kde někteří bratři žádají o vypracování nového prohlášení víry.

Bratr Růžička: jde o to, zda synod bude pokládat otázku nového prohlášení víry za důležitou.

Synodní senior žádá, aby navrhovatelé vysvětlili, jak si představují, aby toto prohlášení víry bylo schváleno církví.

Děkan ~~romádka~~ jde o věc v této situaci pro nás velmi naléhavou. Najít živé slovo, co je substancí zvěsti i církve a jak máme k lidem hovořit. Představují si to tak, že synod by určil ~~lidé~~ ty, kteří by se této věci ujali a po vypracování ~~by~~ předložili synodní radě. Synodní rada by uvážila, zda je možno poslat toto vypracování do ~~do~~ sborů. To je procedura, o níž těžko něco říci. Zhruba jiné cesty není.

Senior Šourek: máme zde již příklad v některých evangelických církvích.

Synodní senior: je tudíž zapotřebí stanovit, které bratry theologická komise ještě přizve. Pak hlasováno o ~~tax~~ návrhu. Základně byli pro návrh všichni synodálové.

Farář Rodr navrhuje: Sklenář, Filipi, Růžička.

Farář Sláma: Somolík

Huml: ad informandum čte, kdo jsou členy theologické komise.

Dr Pala: Šourek

Senior Skalák: navrhuje, aby právo kooptace měla sama komise.

Senior Růžička: Krejčí

Hlasováno o návrhu bratra Skaláka a jednomyslně rozhodnuto, aby theologický sbor kooptoval k této práci některé bratry z řad duchovních.

48/ 9/ Dále bylo jednáno o návrhu synodní rady na změnu ve složení seniorátů. Tento návrh byl schválen jednomyslně.

Potom Dr Jelen podal referát o dedatečné úpravě kárného řádu, který je nutno opravit.

Dr Jelen vyložil některé paragrafy a přečetl je.

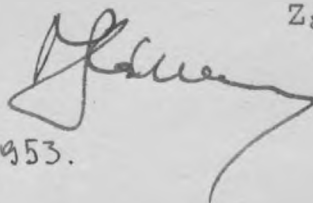
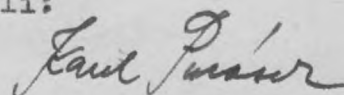
Farář Dus navrhuje návrh schválit.

Dr Pala žádá přímo ocitovat § 14,3. Synod jednomyslně ~~návrh~~ návrh opravy kárného řádu přijal. Rovněž tak byly jednomyslně schvále-
ny návrhy synodní rady uvedené v tisku pro synod č.12 pod č.5,6,7.

Jednání synodu bylo zakončeno modlitbou br.seniora Šourka a
společným zpěvem žalmu 50, Chvaltež nejmocnějšího, zpěvník č.28.

V Praze dne 31.října 1953.

Zapsali:

Verifikováno 24./11. 1953.

B. Hantůš
A. Lipavský M. Křížek.

XI. synod českobratrské církve evangelické

Z á p i s o š e s t é m z a s e d á n í s y n o d u

Sobota 31. října 1953 začátek ve 14 hod.

Zahájeno synodním seniorem Dr V. Hájkem.

Zazpíván žalm 100. Br. Kulhánek se pomodlil a přečetl Jan 14, 22-27.

Nejprve jednáno o řádu pro kazatele. Referentem J. Dus.

Referent navrhuje přijmout § 1. oddíl 1. odstavce a/, b/, c/

V 2. odstavci se jedná o diakonech: Jsou diakoni z Misijní školy v Olomouci a jiní diakoni nemající přípravného kursu i když jsou biblicky někteří vzděláni.

K odstavci 1. ad b/ Dus má za logické přidat k odstavci 2., že diakoni mají být ordinováni obdobně jako presbyteri. Bylo provedeno hlasování a návrh Dusův obdržel 41 hlasů. - Dr Simek upozorňuje, že toto hlasování je proti církevnímu zřízení. Poněvadž jde o ordinaci nepresbytera. Rozvinula se debata, zda diakoni jsou presbyteri. Pak Dr Pala vystoupil s tím, že ordinovaný diakon by mohl být jako výjimka, načež byla debata o té věci. Usneseno formulovat tuto věc v § 3. Při hlasování pak byl § 1. přijat beze změny většinou.

§ 2, odst. 1. Br. Dus navrhl přijmout 1. odstavec beze změny. Většinou hlasů přijato.

Odst. 2. br. Dus uvádí, že při něm jde o znění reversu. Bylo hlasováním rozhodnuto pojmout kazatelský revers do řádu.

Odst. 3. Dus se primlouvá za poděbradský, aby prvním farářem sboru byl jen muž. Pro tento návrh bylo šest hlasů. Rodr a Somolík navrhuje, aby byl přijat nezměněný návrh, což při hlasování většinou přijato.

Odst. 4. a 5. přijaty beze změny většinou hlasů.

Odst. 6. ~~XXXXXX~~ přijat většinou beze slov "za faráře nebo vikáře" v poslední větě.

Odst. 7. a 8. přijaty většinou beze změny.

Odst. 9. Rozvinula se dosti čilá debata o tom, zda má být opakována ~~ordinace~~ ordinace, a když ordinovaný nežádal za ~~volitelnost~~ volitelnosti při přestávce v činnosti kazatelské. Šlo totiž o druhou větu v devátém odstavci. Při provedeném hlasování však tento pozměnovací návrh nezískal ani jeden hlas. Hlasováno potom o původním znění a přijato většinou.

§ 3, odst. 1. Na návrh br. Janovského vynecháno slovo "trvalé" a na návrh br. Růžičky vynecháno slovo "plnou"; jinak byl tento odstavec hlasováním přijat.

Br. J. Miřejovský navrhuje omeziti ordinaci diaconů jen na 5 let.

Pak byl přijat 2. odst. nezměněně spolu s novým 3. odstavcem který na návrh br. Trusiny zní: "3. Ve výjimečných případech až do odvolání mohou býti ordinováni také presbyteri /církv. zřízení § 12/ a diakoni, kteří jsou ustanoveni jako kazatelé /církv. zř. § 20, 3/."

Pak přijat § 4. bez dalšího celý.

§ 5, ~~XXXX~~ 1. Referent navrhuje, aby diakoni byli přijímáni od svého 21 roku věku. Pro tento návrh byly čtyři hlasy. Většina hlasů však byla pro ponechání věkové hranice 25. rok, t. j. pro přijetí celého 1. odst. beze změny.

2. až 7. odst. přijaty beze změny.

Nakonec § 5. byla na návrh br. Mirejovského přidána věta: "Synodní rada ustanovuje diakony jen ve zcela výjimečných a odůvodněných případech." Návrh přijat většinou, proti 3 hlasy.

§ 6. odst. 1. po návrhu referenta, aby byl přijat dle návrhu, provedeno hlasování a přijato většinou.

odst. 2. až 5. byly rovněž vcelku přijaty beze změny, což přijato většinou hlasů.

§ 7. odst. 1. až 4. přijaty beze změny.

Odst. 5. Po návrhu br. Duse byla diskuse, aby ~~byla žádána~~ byla žádána 2. odborná zkouška bohoslovecká od diaconů, hodlajících se státi faráři. Bratři Rodr. a Růžička navrhuji, aby byla žádána jen obyčejná farářská zkouška. Na to Dr. Simek navrhuje změnu 5. odst. takto: "Farářská zkouška bývalých diaconů, kteří nabyli volitelnosti za vikáře před platností tohoto řádu a neprošli Misijní školou, koná se před komisí....." /konec odstavce zůstává nezměněn/. Tento návrh byl přijat.

§ 8. 1. a 2. odst. bez dalšího přijat.

Odst. 3. Na návrh br. Duse byl přijat pozměnovací návrh poděbradského seniorátu: Uchazeč, který neprospěl ze všech předmětů, nemůže být povolán k opravné zkoušce, neprospěl-li z několika předmětů, může být k ní povolán nejdříve za šest měsíců.

Odst. 4. až 7. přijaty bez debaty většinou.

§ 9. odst. 1.-2. přijaty beze změny.

Odst. 3. přijat beze změny.

Odst. 4.-6. přijaty.

§ 10. přijat beze změny.

Po té přikročeno k probírání Volebního řádu.

Referentem byl br. B. Skalák.

§ 1. byl přijat celý kromě odstavce 3., který byl na návrh br. Kadlece přejet z připomínek k církv. zřízení § 2. odst. 3, kde bylo usneseno, že toto navrhované znění bude přijato do Volebního řádu na příslušném místě. Provedeným hlasováním přijato toto znění odst. 4.: "Hlasovné právo mají všichni členové starší 18ti let, kteří projevují svou víru plněním povinností v církvi, zachováváním církevních řádů a pravidelnou účastí na církevním životě, především účastí na bohoslužebných shromážděních a kteří byli staršovstvem zapsáni do seznamu hlasovných členů."

§ 2. Před dosavadní 1. odstavce byl přijat v důsledku debaty o § 2. nově formulovaný odstavec Dr. Jelenem, který se zařadí jako odstavec 1. a zní takto: "1. Volbu řídí předseda správního orgánu se členy volební komise, kterou podle potřeby zvolí správní orgán." V důsledku tohoto nového odstavce, jakožto odstavce 1. posunuje se očíslování následujících odstavců.

Na návrh br. Skaláka byl napřed probírán odst. 2. § 5. Br. Skalák ~~navrhuje~~ navrhoval, aby se nebral na vědomí návrh poděbradského seniorátu o volbě hned při prvním volebním shromáždění. Po debatě přistoupeno k hlasování a ~~přijato~~ rozhodnuto, aby volby byly konány hned v prvním volebním shromáždění /popřípadě 1/2 hod. po začátku/ většinou hlasů. Proti 3.

§ 3. a 4. přijaty.

§ 5. přijat se změnami v odst. 2. V odstavci 1. odhlasováno, aby ~~byl~~ byl řeč o kandidaturách, nikoli o kandidatuře. a v posledním odstavci

shrnutí slova "mou svého úřadu."

→ a synodní rada se skládá, aby nevyšlo tímto řádem
§ 5. volebního řádu přestylisovala.

§ 6. celý přijat beze změny.

§ 7. taktéž celý přijat, s potvrzením písemné změny v odstavci 1., kde místo "řádně" "pozvání" jest platné znění "písemně pozvání".

§ 8. přijat celý s tím, že odst. 9. upraví ještě synodní rada v souhlasu s církevním zřízením.

§ 9. přijat bez připomínek.

§ 10. rovněž přijat bez připomínek.

Po návrhu Šebestově usneseno koordinovati ještě celý Volební řád s přijatým církevním zřízením.

Br. synodní senior Dr V. Hájek vyřizuje pozdrav br. prof. Ferd. Hrejse, těžce nemocného, synodu. Synod vyjádřil přání poděkovati bratru profesoru za pozdrav a přáním uzdravení.

Po té vyzval br. synodní senior k zpěvu písně "Radujme se vždy..."

Nyní následuje projev Dr J. L. Hromádky o mírových úkolech naší církve. Text projevu je jako samostatná příloha.

Po projevu br náměstek Burian připojuje se svým zhodnocením k řeči Dr Hromádky. Uvádí, že úkol církve je pomoci světu od strachu a unaveného fatalismu. Jsme malá církev ale jen pro malou víru.

Br. Beneš cítil potřebu poděkovat Hromádkovi, Doma nás čeká mnoho úkolů ve sboru, ale i ve světě. Vzpomíná na svou účast na sjezdu o německé otázce v Praze.

Dr Utter mluví o své vděčnosti Hromádkovi, že mu pomohl účastniti se uvědoměle mírové práce.

Br. Lipavský uvádí dva příklady odpovědnosti: Jak působila válka na jeho rodinu a vlastní zkušenost o tonoucím hochu, kterého zachraňuje až jeho bratr. Dovojuje z toho, že netýká-li se nás něco osobně, rádi to lhostejně přecházíme.

12) Br proděkan Dobiáš předčítá pak jako spoluautor Poselství XI. synodu údu církve.

13) Poselství církve z tohoto synodu zahraničním protestantům přečetl sám autor Dr J. L. Hromádka.

Text obou poselství je připojen v příloze.

Shromáždění hlasováním schválilo oba texty.

Br. Krejčí podává dotaz: Co my jsme učinili jakožto křesťané pro mír?

Převa k uvaze zda by se nemeli sejit k mezinarodni konferenci s predstavi hlavni evangelickych cirkvi.
Přistoupeno k doplňovacím volbám.

14) Br. synodní senior navrhuje za skrutátory bratry: Medek, Dvořák, Chvátal, Zlatohlávek a tito přijati a rozšířeni ještě o br. Hejdu a Karbusického.

Členu synodní rady Dr Gustavu Hrejsovi končí šestileté období, Dr Šimek ~~byl povolen~~ jako náhradní člen byl povolán do synodní rady. Je třeba golby synodního kurátora, člena synodní rady a náhradníků.

Zjištěna presence. Nepřítomni byli bratři Čapek, Palásek, Vebr, Matoušek, Dr Šimek a sestra Hanzlíková.

Během volby dostavili se ~~opět~~ bratři Vl.Čapek a K.Palásek.

Volen synodní kurátor. Odevzdáno 79 platných hlasů. Z toho 73 hlasů pro Dr G.Hrejsu, 2 hlasy pro Dr Šimka, 4 prázdné. Zvolen tudíž Dr Gustav Hrejsa.

Volen nekazatelský člen synodní rady. Odevzdáno 79 platných lístků, z toho 54 pro Dr Sklenáře, 19 pro Dr Šimka, 6 prázdných lístků, takže zvolen Dr Alois Sklenář.

Dále voleni 3 náhradníci: a/ z řad farářů. Odevzdáno 81 ~~lístků~~ platných lístků, z toho pro Vladimíra Čapka 76, pro Zdenka Somolíka 65 a Miroslava Ružičku 76. Pro Šourka 12, Kejře 7, Miřejovského 3, Dobiáše 2, Krejčí 1. Zvoleni tedy a po návrhu br.Rodra odhlasováno toto pořadí: Čapek, Ružička, Somolík.

b/ z řad nekazatelů. Volí se jen dva, neboť Dr P.Šimkovi neuplynulo jeho volební období. Odevzdáno 76 platných lístků, z toho pro Dr Miloše Jaroška 72, pro Valentina Chamráda 4, K.Trusinu 4, Lipavského 1, Filipiho 3, Prouzu 1 a prázdných 5. Zvoleni tedy a po návrhu br.Buriana odhlasováno toto pořadí: Šimek, Jarošek, Chamrád. Všichni voleni byli navrženi v konferenci seniorů a sen. kurátorů, předběžně schválení stát.správou. Volbu přijali. V době sčítání lístků promluvil br.Ružička o naší povinnosti právě v této době: Naš ukol milostivě nám daný od Pána Boha je důkladná práce na Písmu. Tím navazuje na řeč prof.Hromádky.

~~Br.Šimka~~ Synod po návrhu br.Skaláka děkuje br.dr Šimkovi za jeho práci v synodní radě.

Přistoupeno k probírání návrhů z konventů.v krátké době před skončením voleb.

Návrhy 1.a 2.byly odvolány jakožto již bezpředmětné.

3.návrh. Br Otter si stěžuje, že učebnicová komise neprojevuje činnost. Br.Kejř uvádí, že se sice učebnicová komise někdy sejde, ale nemá dostatek ochotných bratří spolupracovníků. Její práce je na mrtvém bodě.

Po skončení voleb složil br.Dr A.Sklenář, nový člen synodní rady,slib do rukou br.synodního seniora.

Nakonec se br.synodní senior pomodlil, zazpívána píseň "Pán Bůh je síla má".

Zasedání skončeno v 19 hod.

Zapsali:

Verifikováno 24./11.1953.

B.Kantův / M.Krejčí
a. Lipavský

Z á p i s o s e d m ě m z a s e d á n í s y n o d u

Sobota 31. října 1953 začátek o 20. hod.

Zahájeno synodním seniorem Dr V. Hájkem, který celému zasedání předsedal.

Přítomno 76 synodálů.

Zazpíván žalm 121 /č. 233/

Br. Fr. Novotný z Břeclavě se pomodlil a přečetl žalm 75. a Gal. 4, 1-7.

Na pořadu jsou návrhy usnesené seniorátními konventy pro XI. synod. Viz tisky synodu č. 13.

Projednáván bod 3. společně s bodem 15.

Br. Videman odůvodňuje návrh č. 3, který vyšel z jímramovského sboru. Je potřebí mít příručky pro vyučování dětí doma. Br. Filipi upozorňuje na pokusy o dějepravu pro školu a dům. Měl ji snad vypracovat br. Merta.

Br. předseda mluví o tom, že je potřebí aktivisovat komisi, o níž mluvil br. Kejř v předchozím sezení. Br. farář Palásek upozorňuje na odborníka v těchto věcech br. faráře Soltésze. Předseda sděluje, že ~~br. farář~~ br. farář Soltész je předsedou jmenované již komise. Br. senior Videman nabádá, aby se komise opravdu dala do práce. K tomu upozorňuje br. Dr Huml, že při takovém díle nebývá často dost lidí, kteří by opravdu pracovali. Konečně dává br. farář Jerie návrh: "Synod ukládá komisi pro přípravu učebnic, aby obnovila svou činnost, vypracovala nové příručky a koptovala k tomu účelu schopné spolupracovníky."

Předseda dává hlasovat o tomto návrhu, který je jednomyslně přijat.

Na pořad přichází bod 4. o kazatelně. Předseda sděluje, že v nové agendě je změna, o níž návrh jedná již provedena. Navrhuje tedy návrh přejít, což je synodem přijato.

Bod 5. Vysluhování svatě večeře Páně při synodu. Br. ~~senior~~ Skalák ukazuje, že mají krásné zkušenosti s vysluhováním svatě večeře Páně při seniorátních konventech. Br. farář Stehlík poukazuje na včerejší hovor o svátostech. Synod by mohl i vysluhováním svatě večeře Páně vyzvednout význam svátostí a navrhuje toto: "Synod se usnáší, aby do pořadu synodních zasedání, a to při zahajovacích službách Božích bylo zařazeno také vysluhování svatě večeře Páně pro poslance synodu i pro ostatní přítomné, kteří se řádně připravili." Předseda dává hlasovat o tomto návrhu, který je jednomyslně přijat.

Bod 6. byl vyřízen v druhém zasedání synodu.

O bodu 7. tvrdí předseda, že je nyní neproveditelný. Ujistuje nás podle sdělení státních úřadů, že příštím rokem se nebudou již opakovat přehmaty v této věci. Všechny žádosti, které byly podány synodní radě byly na patřičném místě ohlášeny. Br. Koutný upozorňuje, že některým ~~žádostem~~ žádostem bylo úřady vyhověno. Br. senior Růžička upozornil, že se máme zamyslet nad věcí zásadně. Máme za prvé učit a vzdělávat děti na půdě sboru, za druhé ve výkladech a kázáních upozorňovat na křesťanskou výchovu v rodinách a připomínat rodičům odpovědnost za ně. Odkazuje také na návrh 15., v němž je žádáno, aby církev připravila příručku pro domácí vyučování dětí. Na dotaz předsedy odpovídá br. Růžička, že nechce činit v této věci usnesení, ale navrhuje, aby byl napsán článek do Kostnických jisker.

Br.farář Krejčí navrhuje, aby synod požádal seniory o zdůraznění této věci v jejich seniorátu. Br senior Otter se přimlouvá za usnesení v této záležitosti ve smyslu rady seniora Růžičky. Nenechat to zapadnout. Br.Filip ukazuje na vinu na obou stranách. Mnoho rodičů z pohodlnosti zapomnělo přihlásit děti včas do vyučování náboženství. Br.Vl.Sláma přichází s návrhem, aby synod vyslovil zájem o to, aby náboženská výchova dětí mohla být konána a aby stát nám nečinil potíží, při výchově dětí na půdě sboru. Br.senior Kellar konstatuje z praxe, že těžisko náboženské výchovy se přenáší ze škol do rodiny a do sboru. Jde tedy o to přenést i látku, která byla v osnovách pro školní vyučování do dětských shromáždění, v nichž by děti nabývaly grund biblických znalostí. Poradní sbor pro nekonfirmovanou mládež má v tomto smyslu vypracovat rozvrh látky pro dětská shromáždění. Br Šebesta upozorňuje, že jde zvláště o šestileté děti. Br Jerie navrhuje konec debaty ve věci, o níž neradí se oficiálně usnášet. Br. předseda vybízí k větší důvěře církevních pracovníků mezi sebou. Doufá, že každý na svém místě činí v této neobyčejně vážné věci co může.

Bod 8. o účasti při službách Božích. Navrhuje předseda přejít jako návrh již zastaralý a celkem malicherný. Synod schvaluje přejít tento návrh.

Návrh 9. o předkonfirmační výchově navrhuje br.senior Růžička připojit k návrhu 3 a 15. Přijato.

Návrh 10. a 11. o konfirmaci navrhuje předseda přejít, což je přijato

Také návrh 12. je již zastaralý. Předseda sděluje, že se konají vzdělávací kursy pro různé obory sborových pracovníků a navrhuje proto také tento návrh přejít. Synod souhlasí.

Návrh 13. navrhuje předseda přejít, ale br.Dus chce podat návrh, aby byly přijaty do seznamu bohoslovců dvě sestry, které absolvovaly přípravný kurs a byly dosud odmítnuty s odůvodněním, že zatím není usnesena ordinace žen. Br.předseda vysvětluje, že tyto dvě sestry nebyly přijaty podle dohody mezi synodní radou a fakultou. Synodní rada je podporuje a doufá, že budou přijaty za rok. Br.Dus bere návrh zpět a děkuje za vysvětlení. Br.Sláma se dotazuje na kvotu studentů, kteří mohou být přijati na fakultu. Br.předseda sděluje, že o ní rozhoduje na jedné straně synodní rada v dohodě s fakultou a na druhé straně státní úřad církevní. Vloni mohlo být přijato 10 studentů, letos 8. Br.Hromádka nabádá k péči farářů a sborů o výběr bohoslovců do budoucnosti. Možná, že v příštích letech nebude dost uchazečů a vrátíme se k přípravnému kursu, který se letos nekoná. Jde o to, aby si farář a sbor všimal dospívajících hochů a dívek, kteří by mohli přijít do tohoto přípravného kursu. Konstatuje s potěšením, že fakulta a církev se dostávají tak blízko k sobě, jak tomu v době dřívější nikdy nebylo. Vracíme se vlastně k praxi jednoty bratrské, kde byla konána výchova bohoslovců ve sboru. Tím končí rozhovor o této věci a není podán žádný návrh.

Na pořadu je nyní návrh 14.spolu s 16. Br.předseda zdůrazňuje, že v těchto věcech nepomohou usnesení, nýbrž, že se těchto návrhů musí někdo chopit a napsat příručky o křtu, svaté večeři Páně a manželství. O manželství by mohl napsat na příklad br.prof.Dobiáš. Br Dvořáček se táže, zda je v novém vydání agendy obsažen formulář pro křest dospělých. Br.předseda sděluje, že ano. Br.senior Růžička, upozorňuje na leták II.žičkovského sboru o křtu. Br.senior Capek projevuje ochotu dát tento leták synodní radě k dispozici k novému vydání. Br.Rodr připojuje, že by mohl být vydán podobný leták o manželství. Br.Zeman říká, že je potřebí zdůrazňovat mládeži volbu druhu pro manželství. Br.Stehlík navrhuje, aby br.~~prof.Dobiáš~~ docent Smolík byl požádán o vypracování letáku o večeři Páně. Synod souhlasí s těmito podněty.

O návrhu 17. /Zpěvník/ sděluje br.předseda, že je výkřikem jednoho sboru jihomoravského, který zpívá ze Sebestova kancionálu, v němž je všech 150 žalmů. Tyto kancionály se již trhají a sbor by nechtěl opustit zpěv všech žalmů. Br.předseda poukazuje na práci hymnologického odboru. Br.Medek V. se dotazuje, jak bude zpěvník vypadat. Nedoporučuje velké změny pro nákladnost, která by byla spojena s výměnou Zpěvníku. Br.Fokorný J.Dr upozorňuje, že o práci hymnologického odboru bude přednášet br.senior Somolík se svými spolupracovníky na pololetní schůzi svazu českobřevang.duchovenstva. Br.Rodr odpovídá br.V.Medkovi: Kdybychom takto počítali, zpívali bychom do dnes ze kancionálu Samotulského. Pilní zpěváci stejně za pár let zpěvník roztrhají. Br.V.Medek upozorňuje na jiné obtíže při zařazení všech žalmů do zpěvníku. Některé se textově podle jeho tvrzení nehodí. Některé žalmy, které jsou ve zpěvníku se stejně nezpívají. Některé žalmy jsou prý pěkné a krásné.... Předseda navrhuje postoupit věc hymnologickému odboru. Br.Somolík, předsedatohoto odboru prosí, aby mu každý, kdo má zájem o práci na novém zpěvníku sdělil své podněty. Br.předseda upozorňuje galerii ~~xxx~~ aby se zdržela projevů, které činí, ať vole nebo nevole.

K návrhu 18. o poradním sboru theologickém sděluje předseda, že je to odbor synodní rady, který na její požádání pomáhá v theologických otázkách. Synodní rada však ráda a vděčně přijme každý návrh tohoto poradního sboru, který by byl dán z jeho iniciativy. Navrhuje přejít tento bod, s čímž synod souhlasí.

O návrhu 19. /neděle/ sděluje předseda, že synodní rada činila v této věci co mohla. Není možno se obrátit přímo na vládu, nýbrž pouze na státní úřad církevní, v jehož kompetenci je možnost povolení služeb Božích v pravidelnou hodinu o pracovních nedělích. Státní úřad církevní při jednání o této věci upozorňoval, že jsou lidé, kteří mají návštěvu služeb Božích v pracovní neděle a některé přeložené svátky za záminku k opouštění práce. Předseda upozorňuje na práci prof.Součka o svěcení neděle, která bude dána k dispozici našim sborům. Navrhuje přejít tento návrh.

Čím je skončeno projednávání návrhů usnesených seniorátními konventy. Br.Dvořáček přichází s dotazem na kolik je sborové shromáždění kompetentní rozhodovat o bohoslužebných řádech ve sboru. /na př.o počtu vysluhování večeře Páně za rok, o kmotrovství při křtu atd./ Předseda je toho mínění, že sbor může rozhodnout v těchto věcech sám. Br.Gregor se táže, zda může být večeře Páně vysluhována i nečlenům církve. Br.předseda odpovídá, že by měla být vysluhována jenom členům církve. Br.Rodr se ptá, jak bude vypadat nová kniha služebností a neměli by ji předem schválit synod. Br.předseda sděluje, že jde vlastně jen o nové vydání s nejnaléhavějšími menšími změnami. Br.Filipi uvádí k dotazu br.Gregora možnost vysluhovat večeři Páně členům jednoty českobratrské nebo baptistům. Br.Miřejovský vyznává, že vysluhuje večeři Páně i nečlenům církve, a to i katolíkům. Jde o stůl Páně a ne stůl církve. Vysluhuje těm, kteří věří v Pána Ježíše Krista a litují svých hříchů. Také br.Rodr přiznává, že vysluhuje i nečlenům církve. Br.předseda říká, že se o této věci nedá mluvit obecně, nýbrž že se musí řešit od případu k případu.

18 Zpráva revisorů účtů. Zprávu podává br.Tetřev, který přehlédl účty s br.Chvojkou. Účty jsou v pořádku. Navrhuje, aby synod účty schválil. Účty jsou jednomyslně schváleny. ~~xxxx~~

Na výzvu br.předsedy podává br.Dr Jelen návrh k volbě revisorů pro příští období. Navrhuje: br.Jaroslav Tetřev, br.Karel Chvojka. Náhradníci br.Vladimír Chadim, br.Ladislav Hejl. Tito bratři jsou synodem zvoleni.

Rozprava o zprávě seniora a o věcech hospodářských a stavebních. Br. Videman se dotazuje na repartice a žádá snížení repartic pro příští rok. Předseda vybízí br. radu Valeše, aby podal informace o reparticích. Br. Valáš sděluje, že ~~budou~~ budou muset být sníženy.

Br. Pellar se ptá, zda byli také pozváni zástupci římskokatolické církve. Předseda sděluje, že nikoliv. Br. Zeman žádá, aby byly vydány jednotné kartotéční lístky. Br. Pokorný Dr se dotazuje br. předsedy, zda byly učiněny nějaké kroky, aby nám úřady sdělovaly jména vystouplých z církve. Br. předseda sděluje, že synodní rada jednala v tomto směru s úřady. Bylo jí řečeno, že doplácíme v této věci na katolickou církev, která veřejně pranýřuje s kazatelen vystouplé. Br. Videman poukazuje na skutečnost, že by nám úřady mohly sdělovat aspoň čísla když ne už jména vystouplých. Br. Gregor se zmiňuje o své praxi v této věci při vybírání saláru.

Br. Novotný má dotaz z praxe. Jsou rodiče, kteří odhlásí děti z náboženství a přitom chtějí dát pokřtít své další dítě. Má jim staršovstvo vyhovět? Br. Dvořáček odpovídá, že nerozhoduje vnější přihláška či odhláška dětí z náboženství /i když je to věc velmi závažná/, ale především to, zda rodiče opravdu žijí nábožensky a ve sboru a zda si přejí děti křesťansky vychovávat.

Br. senior Šourek jménem synodálů vyjadřuje uspokojení nad synodem. Jednání bylo neseno opravdovou vážností a soustředěností. Snad pouze jednání o řádech bylo poněkud uchvátané. Vyjadřuje také dík bratru prof. Hromádkovi za jeho projev k synodu. Přeje synodní radě Boží posilu do její nové práce a vyjadřuje touhu synodálů stát v zodpovědném díle při ní. Děkuje nakonec synodnímu senioru za neunavnou a pohotovou řízení synodu. Br. senior Chvátal přichází podle svých slov s diametrálně odlišným dotazem o mapě církve. Předseda jej ujišťuje, že tato mapa je připravena k vydání. Br. Dvořák se dotazuje na stavbu kostela v rně-Husovicích. Předseda sděluje, že v nejbližších třech letech není možno počítat se stavbami nových církevních budov.

Bratr senior Růžička vyjadřuje dík synodálů všem těm, kteří v pozadí připravovali tento synod. Týká se to především kanceláře synodní rady v čele s br. církevním radou B. Valešem.

Zasedání je zakončeno modlitbou sestry Slavíky Radechovské a zpěvem písně 147.

Ukončeno ve 22.15.

Zapsali:

Br. Jan Vohrer
Jan A. Dvořák

Verifikováno 24.11.1953.

B. Kantný
A. Lipavský M. Krjáč

Z á p i s

z VIII. /závěrečného/ zasedání XI. synodu českobratrské církve evangelické v Praze XII., Korunní 60 dne 1. listopadu 1953
v 10. hodin dopoledne.

Přítomno bylo 74 synodálů. Poněvadž závěrečné zasedání se konalo v rámci bohoslužebného shromáždění sboru v Praze - Vinohradech, nebyla účast synodálů zjišťována podpisováním presenční listiny.

Místní farář Lubomír Moravec vykonal služby Boží s tímto pořadem: Suspirium, zpěv písně 21 "Ej, nuž všichni Pánu zpívejte", modlitba s modlitbou Páně, čtení Písma sv. II. Kor. 6, 1-10, píseň 149 "Milost Pána našeho Jezukrista," uvítání synodálů a hostů kurátorem sboru Janem Filipi, píseň 197, verš 1-4, kázání na text V. Mojž. 10, verš 11-13, píseň 29., verš 7 "Vyzpytuj mne, Bože."

Synodní senior ThDr. Viktor Hájek ve svém závěrečném projevu zhodnotil zasedání synodu: "Synod byl důkazem, že Pán Bůh má zde na zemi svou církev. Zakončujeme synod s radostí a vděčností. Byly to dny práce a vypětí, ale také potěšení. Celé jednání ukazovalo, že jsou zde lidé, kteří Krista uznávají svým Pánem. K výsledným dojům ze synodu náleží skutečnost, že ke všem úkolům jsme přistupovali s vážností a odpovědností. Nemůžeme řešiti nic libovolně dle vlastní vůle, nýbrž s vědomím, že je nad námi svrchovaný Bůh. Na synodu se projevila spolupráce mezi kazateli a nekazateli. Jednali jsme jako jeden lid. Nepociťovali jsme rozdílů. Nejsme kněžskou církví, máme mezi sebou mnohé, kteří mohou stejně dobře v církvi sloužiti jako duchovní. - Nemůžeme si dovoliti přepych, abychom mohli někoho vylučovati od práce v církvi. S manifestací většinou byla schválena ordinace žen. Rovněž se otevírá možnost, aby někteří schopní starší mohli býti oddělení k vysluhování, svátostí. Tím synod chtěl říci, že každý je vítán k práci."

A nyní se máme rozejíti. Také s Hory proměnění bylo nutno odejiti do práce. Přál bych si, abychom se rozcházelí s vědomím, že ~~nej~~ jsme sami, ale že jsme údové církve Kristovy.

Konejme své dílo věrně a svědomitě. My, kteří jsme uvěřili, máme ve světě zvláštní postavení: od lidí nemůžeme očekávat nic, my však jsme jim povinni vším! Je to milost, že jsme až do konce nevyhynuli. Blahoslaveněji jest dáti než bráti. Mírnost vaše známa buď všechněm lidem, Pán blízko!"

Synodní senior ThDr. Viktor Hájek modlitbou, poděkováním vinohradskému sboru a požehnáním zakončil synod v 11,25 hod.

Zapsal: *jaosty.*

Verifikováno 24. 11. 1953.

*B. Kantův M. Krjáť
a. Lipavský*

Poselství XI. synodu

všem lidem českobratrské církve evangelické.

Uprostřed vážných dnů tvořícího se nového dějinného údobí, kdy se formují veliká a dalekosáhlá rozhodnutí u nás i ve světě, shromáždili jsme se, my kazatelé a starší, volení zástupci a představitelé českobratrské církve evangelické, na svém jedenáctém synodu. V pokorném vyznání své závaznosti vůči Pánu církve Ježíši Kristu a v neuniknutelné službě, v níž stojíme vůči všem lidem, cítíme povinnost vyslovit několik naléhavých slov a vzkazů vám, bratři a sestry ve sborech.

Nesamozřejmě milost, že se v těchto žhavých dobách smíme shromažďovat kolem Božího slova a Kristových svátostí a přijímat ujištění, že nás nic nemá a nic nemůže vytrhnout z jeho ruky, nás musí vést k životu, který oprostěn od úzkostí je naplněn opravdovou vděčností. Vděční za nezaslouženou milost Boží semkněme se věrněji a poslušněji kolem svého Pána ve společném obecenství lásky a modliteb s bratřími a vzdělávejme jeho lid radostně ve svazku pokoje. Zůstávejme ve víře založení a pevní, neuchylující se od naděje evangelia, které jsme slyšeli.

Okolnosti života a my lidé v nich přinášíme sobě i jiným všelijaká trápení, ale nedejme si odejmout radost opravdové víry, která roste ze zvěsti o vítězství Kristovy milosti. Proto křesťan živé víry přistupuje ke všem lidem i jejich dílu s kladnou pohotovostí a radostnou nadějností. Pro Boží milosrdenství je připraven nést břemena druhých a činit dobře všechněm, nejen domácím víry. Jeho zrak zbystřený slovem Božím odkrývá v církvi i mimo ni nejednu nepravost, ale víra se raduje nikoli z nepravosti, ale z pravdy, kdekoli se s ní v tomto světě setká.

Zrakem své víry vidíme odpovědnost, kterou máme za život a všechno dění i za hranicemi svých sborů. Pán Bůh nás postavil na tento svět doprostřed našeho lidu a státu se všemi jeho úkoly a plány. Jako jeho neoddělitelná část se těšíme z obezřetné péče ~~péče~~ naší vlády, aby se

člověku mezi námi dařilo lépe. Usilujeme o nový život a o pokoj ve světě i doma a modlíme se za něj Hospodinu. Opravdovost těchto modliteb se projevuje také odpovědnou a svědomitou prací na úkolech společného budování, podporou úsilí o mír a pokoj a o dorozumění mezi lidmi i národy celého světa. Překonávejme všechno myšlení na nepokojné a násilné roztínání potíží, která ohrožují mírové soužití národů světa. V době kdy se všechno ve společenské stavbě světa mění, musíme mít oči otevřené a rozumět, jak všechno po lidsky mluvě záleží na zachování pokoje. I před nás klade Hospodin cestu života a smrti. Třesme se před možností, abychom s v o u zaslepenou lhostejností nebo ustrašenou a bezbožnou beznadějností nebyli mezi těmi, kdo volí válku a tak cestu smrti.

Písmo nám přivolává, abychom pevní ve víře v Boží svrchovanost měli dobrou naději. To neznamenať doufat ve splnění jakýchkoli sobeckých přání, nýbrž mít naději pevně zakotvenou v Božím milosrdenství. Víme, že nás nic neodloučí od Boží lásky ani sama smrt, proto se nemusíme a nemáme ničeho bát. Toto je základ naší tiché a věrné oddanosti Pánu i jeho lidu. Opření o jeho dílo a věrnost smíme doufat, že i naše všelijak chatrné dílo a počínání ponese známky jeho milosti a síly. A tak radostně přijímáme nabídku Božího pokoje v Ježíši Kristu, chceme se jí podrobit s celým svým srdcem a v radosti běžet dráhu svého života až do blaho-slaveného konce.

Pozdravujeme vás na konec slovy apoštolskými : Bůh snášelivosti a potěšení dejž vám býti jednomyslnými vespolek podle Jezukrista, abyste jednomyslně jednými ústy oslavovali Boha a Otce Pána našeho Jezukrista.

Protož, bratři moji milí, stálí buďte a nepohnutelní, rozhovírující se v díle Páně vždycky, vědouce, že práce vaše není daremná v Pánu.

A pokoj Boží, kterýž převyšuje všeliký rozum, hájiti bude srdcí vašich i myslí vašich v Kristu Ježíši.

MESSAGE

*from the Evangelical Church of Czech
Brethren to Protestants
throughout the World*

The message of the Evangelical Church of Czech Brethren presented to you on the following pages speaks for itself. Yet we wish to introduce it with some words of explanation.

We are going through times of an unprecedented urgency. Rarely in its history has humanity faced a situation with such far-reaching potential consequences as today. We in the East and in the West are living on the dividing line between life and death, peace and chaos. War has lost all political function and has become an instrument of utter and total destruction. Members of the Evangelical Church of Czech Brethren feel responsible for contributing all they can to the atmosphere of mutual understanding and cooperation between churches and nations. They do not consider the gap between the two worlds as insurmountable. They are, beyond any doubt, thankful for the place where they carry on their work and faithfully assist the people of their country in the reconstruction of social and political conditions of life. However, they sincerely wish to get close to you, brethren, wherever you live, in Europe, Asia or across the ocean, to say what is on their mind and to ask you

for cooperation in the noble endeavor for a durable peace. They have no intention of indoctrinating you and of imposing upon you their own ideas and schemes. That would be an arrogant way of dealing with one's own brethren. But they cannot help speaking with the utmost urgency and with burning hearts. There is still a time for talking, praying and acting together. Nothing is as yet lost. But the time is short. The eleventh synod of the Evangelical Church of Czech Brethren, gathered together in the days of October 29th — November 1st, 1953, in Prague, dealt with the problem of what the churches should do and passed a resolution to forward a Message to the Protestant churches abroad. The members of the Synod had in mind to approach the Churches and Church federations as well as individual members, preachers, theologians, teachers, students of theology, elders, youth and student groups, men and women of any Protestant church, yes, of any other Christian group. We would rejoice at any reaction on the part of those who have read the Message, listened to it and taken it seriously. "And the peace of God, which passeth all understanding, shall keep your hearts and minds through Christ Jesus." (Philip. 4:7.)

A MESSAGE TO PROTESTANT CHURCHES ABROAD.

Delegates of the Czech Brethren Evangelical Church, gathered together at the XIth Synod, greet you, dear brethren, with an apostolic greeting (Romans 1,7) and beg you to receive their Message with as great sincerity as that with which it has been written. The Church of Christ is one and it embraces all countries and nations. Her message remains the same: to proclaim the acts of the Lord and to offer the world we live in the gospel of the reconciliation with God, of the forgiveness of sins and of the Kingdom of Jesus Christ in truth and love, in justice and peace. Members of the Church of Christ are bound with one bond of Faith, Charity and Hope. "Jesus Christ the same yesterday, and today, and for ever." (Hebr. 13, 8.) He is the focus to which the members of the Church, no matter where they are, converge their eyes. It is He who creates unity beyond the boundaries of nations, cultures and ways of life. The Church carries on her mission in the world in the truth and authority of the Crucified and Risen Christ. In the light of His Word and in the work of reconciliation the Church stands on the watch and struggles with her problems, with the challenge of her time and her place.

On this ground we wish to come closer to you, to proffer our hand of brotherhood and fellowship, to tell you how we live and in what perspective we understand our present mission. We are anxious to make you understand us, to remove any prejudices you may have against the way we work, we wish as well to free ourselves of any prejudice against you. We consider the present as a time of deep historical changes which transform international relations, change the distribution of the world power, mould social conditions and a new way of life. We are realizing every day that the structure of historical life is acquiring new forms. It is the duty of our Church and our congregations to penetrate into the very meaning of what is going on. The events of the last two or three decades in our orbit have convinced us that the retreat of one social stratum from the

stage of history and the ascent of another one to the responsibility for public life has deep roots in sin as well as in the human aspiration for higher justice. It is not easy to understand this situation and to say "yes" to it. We Christians have become part and parcel of the old political economic and cultural structure. For that reason it is hard for us to free ourselves from secular interests on the one hand, and it is easy, on the other, to consider the pressure of events upon our political and social forms and moral conventions as an attack upon the very substance of the Church and faith. It is all the more easy, as the secular and material interests have penetrated into the foundations of our sanctuary and corrupted the integrity of our faith. We are challenged by contemporary events to look for inward freedom where it is properly to be found. "If the Son therefore shall make you free, ye shall be free indeed." (John 8, 36.) There is probably nothing more important and more urgent for us than to be inwardly free and to look with the courage of faith at contemporary history and at the advance into the future. Only this inner freedom and courage can enable us to understand Divine judgments and to accept them with gratitude as a challenge to repent, to return to God and to correct the ways of our life. Only the Crucified Lord makes free the deepest depth of our hearts, only the Risen Christ gives us the courage to settle accounts with ourselves and with the past, to look up the road to the future with joyful hope.

We profess the unity of the Church in the unity of the Gospel. But it is just this confession which unceasingly reminds us of the divisions, the disunity of those who confess Jesus Christ. Do we err when we say that every faithful witness of Christ among you as well as among us is disturbed by the deep dissensions between Christian churches and Christian groups? It is not our desire to judge who is more responsible for this state of Christendom. "For we must all appear before the judgment seat of Christ; that every one may receive the things done in his body, according to that he hath done, whether it be good or bad." (II. Cor. 5, 10.) We all must repent, for every one of us is responsible for the disruption of churches and for the perilous disunity between the nations. We are uncertain whether or not you will understand us, but we nevertheless wish to tell you

what things disturb us the most. We are full of misgiving at the thought, that it was the Christian countries which caused the great catastrophe of the World War I and II as well as the terrible chaos among the nations of the world. We are terrified at the thought that it was the riches and power of Christian countries which for long decades and centuries have grown on the poverty and toil of poor and backward nations. And that is why we — in repentance — want to understand the great process of history taking place in the eastern European and Asiatic countries, and especially in those nations which are awakening from a colonial status and long to take the control of their public life into their own hands and long to be accepted as equals into the community of mankind. We cannot judge anyone, but on our own behalf we wish to confess that we cannot do anything else than bow down before Divine judgments and, in the solidarity of sin and grace, accept them as the judgments of mercy and as a precious opportunity for new beginnings. "For the time is come that judgment must begin at the house of God: and if it first begin at us, what shall the end be of them that obey not the gospel of God?" (I Peter 4, 17.)

We hope you will understand what we mean. We cannot expect that your countries will go through the same changes as ours. You live under different historic conditions and the development of your nations will assume a different shape. But we can ask you to try to understand the substance of what is taking place around us. We often see that even those of you who have good intentions to "deal" with the so called Eastern world, first declare the efforts of this world as something basically evil and worthy of condemnation — and only then are ready, with a condescending patience and a certain pathos of self-righteousness, to negotiate a kind of *modus vivendi* with it. We think that to approach the problems of today in such a way is theologically wrong and biblically dubious. It is an approach with closed eyes. And such an approach fills the hearts of people with self-righteous arrogance. Is it not the duty of churches in the traditionally rich and powerful countries to try at least to awaken in their lands a desire to understand the struggle of the poor and long exploited countries that are awakening to a more human life, even though they do it with

the aid of an ideology which severely criticises Christianity? Basically it is a struggle for a deeper and fuller freedom than the freedom in the conventional forms we have been used to. We do not want to divert attention from the difficulties, mistakes and blunders which accompany that great revolutionary process and which again we are responsible for. But only the positive understanding of this process can assist us, Christian believers, to help, in our own way, in the shaping of new forms of society. Only a courageous and inwardly free faith in Jesus Christ enables us to carry into the new society and into the new order a leaven of prophetic justice, apostolic love and Biblical solidarity in sin and in saving grace. Otherwise our churches would become more and more irrelevant and would close the entrance to the heart of the world which is being born.

You and we are living in different social and political forms of life. But it is the duty of both of us to fight, side by side, for a real agreement between our nations. And here we ask some questions: what have we Christians done to bring about the end of the bloody and destructive war in Korea? What have we done for the admission of the great Chinese nation into the community of those who make decisions in the matters of new international orders? What have we done to bring about the unification of the German nation by a way of real negotiation and agreement? What influence have we exerted upon our statesmen and politicians that the "cold war" cease poisoning nations morally and spreading an economic and ideological chaos in contemporary mankind? Just at the moment when the forming of a new society of nations in common cooperation and trust was started in Central and Eastern European countries, at the moment when East German citizens have initiated new social and ideological conditions for real friendship with other neighbors, at this very moment attempts are being made on the part of those we call Christian states to stop this process of integration of countries which were originally enemies and to make us return to the point from where we started the reckless march into the catastrophe of the World War II. Is it so difficult to realise that the remilitarisation of a nation which had been dragged by her false leaders to a military aggression of the most perverse nature means an unwillingness to learn from

245

the judgments of the Lord? That it means forcing the German nation onto the road which brought her to destruction and the suffering of millions?

We do not want to say that only our way of fighting for peace is possible and thinkable. If you hesitate to join our peace effort do organise such campaigns yourselves, which you consider better and more effective! Remind your statesmen that mankind cannot be divided into two hostile blocs and that the unity of mankind cannot be denied. Do challenge them to negotiations around "the round table", to such negotiations which would not cease until an agreement has been reached! We are afraid that the ways of present day policy of what are called Western and Christian nations can weaken and make sterile the great heritage of the best Western minds. What a loss it would be if through the fault of Western statesmen and churches the awakening nations of the so-called non-Christian countries would be deprived of those spiritual values which used to be the pride of Western nations in the fight for justice, progress and real humanity. We are truly living in a time of great decisions; in a certain sense we are living between life and death. Which road shall we take? The road of power and aggression, intimidation and threats, or the road of negotiation and mutual understanding?

Please, forgive us if we have raised some questions which have hurt or even offended you. We speak to you in love as to our brethren and our questions are at the same time directed into our own heart. We long to have you understand us and we would also like to come closer to you. There is nothing more urgent than to help today's suffering and terrified humanity to a real peace and sincere cooperation. We are concerned with the welfare of the people in the East as well as in the West. The whole world is in the hands of the Lord. Jesus Christ came and died for everyone. He is risen from the dead to reign over all. To Him be the honor and glory forever!

Prague, October 31, 1953.

The Eleventh Synod of the Evangelical Church of the Czech Brethren was held in Prague from the 29th October to the 1st of November; it was attended by representatives from all over the Republic. The Synod discussed a number of important Church questions, such as the question of the ordaining of women and presbyters. It was decided to ordain women who had completed their studies in theology and to allow them to carry out their spiritual duties. Presbyters will, on the decision of the synod, be ordained only in exceptional cases. Dr V. Hájek, the highest spiritual representative of the Church of the Czech Brethren delivered the main speech at the synod. In this speech which constituted a review of the activities of the Church during the three years which had passed since the last synod, Dr Hájek said:

If we look at the life of our Church, we must say that during the past years we have had very great possibilities of proclaiming the Word of God. We must be very grateful for this to the Lord, our God, and we must ask ourselves whether we have made proper use of all these possibilities. I fear that we cannot always give a positive answer to this question. As far as preachers are concerned, we had altogether 298 active preachers, 204 of them ministers, 79 assistant ministers and 15 deacons (seven of them women). During the period which has elapsed since the last synod, 21 preachers have been pensioned, seven have died and four have resigned their office for various reasons. Altogether 55 preachers were ordained, 49 of whom were students of the Comenius faculty, and 6 former deacons who were granted the right of election to the office of ministers. The decrees granting the right of election were issued by four brothers and seven sisters, 53 brothers passed the practical church examination and received the decree granting right of election to the post of minister. — Apart from professional preachers, assistant preachers or laypreachers served our Church by preaching the Word of God, carrying on these duties in addition to their regular work. Since the last synod preacher's licences were issued to a further seventeen brothers.

Apart from Divine Service on Sundays and Holy Days, Bible Classes have been held in the great majority of our congregations. Attendance at these has always been smaller than at Divine Service, but the Bible Classes are sought after by faithful and regular service-goers who yearn for a closer knowledge of the Holy Scripture and a deeper study of it. This is a valuable sector of the work of our congregations and brings joy and blessing to all who participate in it, to preachers and students alike. Bible Hours for the young were held with a special program, fixed by the synod council. Divine Services for children were also held in our Congregations and their content is adapted to the understanding and surroundings of the child. For these services also the synod council determined the programs, paying special attention to the selection and arrangement of the scripture material.

As regards the statistical review, I would point out that 1,168 brothers and sisters entered our Church during the past year whereas about 770 persons left the Church. The number of members of the Church of Czech Brethren was about 337,200 towards the end of the year 1952. The Church is divided into thirteen seniorates (districts).

Within the framework of these thirteen districts altogether 247 congregations, 27 branch congregations and 303 preacher stations were operating. Since the last synod 18 new congregations have been set up. We rejoice at this expansion of our work and we call on the Lord that he mercifully bless the work done by these new centres in the service of His Word. Our young ministers are being supplied by the Comenius Faculty of Theology which sends out new proclaimers of the Word of God every year. These new workers are all well qualified and do their work well, thus giving proof of the conscientious work of the professorial corps of the Comenius faculty, headed by our Brother Dean, Dr. J. L. Hromádka. In the name of the entire Church I would express sincere thanks to our faculty for its invaluable service to the Church.

In their work our congregations and preaching stations are effectively supported by our seniorate committees headed by the seniors or elders who are not only the supervisors but the spiritual advisers of our preachers. In certain seniorates, especially, this pastoral care is very developed. The seniors, or elders — often in the company of the brothers from the seniorate (district) — diligently visit the congregations in their care and share their joys and sorrows with them. For this service we are grateful to them; the synodical council follows carefully their reports on these visits which complement our information on the life and work of our congregations. The synod council has divided up its work as follows: it has set up six departments (sections), and the leadership of each of these departments has been entrusted to one member of the council. The departments were responsible for preparing the proposals which were then discussed by the plenum of the synod council.

The evangelising work of the synod council comprised chiefly care for the biblical education of our brothers and sisters, both before and after confirmation, further care for the education of church workers, lay preachers, elders and teachers of religion. Handbooks have been prepared for this purpose and numerous courses arranged, particularly at our Centre for Evangelical Courses in Běleč nad Orlicí.

The activities of our publishing House, Kalich, are sufficiently well known, and I shall therefore not speak of them in detail. Apart from books published by the Kalich Publishing House, the synod council also issues a journal called *The Czech Brother* (Český Bratr), with a supplement, a Collection of Sermons. The Union of Christian Services were responsible in the first place for our social institutions. As is known, with the help of the State and the entire church, we transformed the building of the former Girls' Institute in Krabčice into a Rest Home for aged brothers and sisters. This Home has 70 beds and its equipment is most

modern and answers all the demands made upon such institutions. Our Rest Home in Sobotín has 150 beds and has not required any large investments during the past years. On the other hand, the Rest Home in Myslibořice is being transformed at considerable cost into a really fine institution, provided with all hygienic facilities. We expect to complete its reconstruction this year. This institution has 105 beds and, on completion of the building, its capacity will be far greater. Apart from these large Rest Homes we are also maintaining smaller Homes in Dobětice with 26 beds and in Kostelec nad Černými lesy with 14 beds. In this field we have still not done sufficient to enable us to say that our work here is complete.

Apart from social institutions, the synod council has administered a number of buildings which are the property of the church. These are the Hus House in Prague, a house in Bubeneč, Wintrova Street; the Hus House in Hradec Králové, the »Congregation« cottage in Kunvald, the house of the former Mission School in Olomouc, the »Sola fide« house in Janské Lázně which serve as recreation homes for our preachers and Church workers, and the Centre for Evangelical Courses in Běleč nad Orlicí. The Church in Herlikovice and the cottages clustered round it where forestry brigades are arranged, the Church of St. Martin-in-the-Wall in Prague and the Church in the Jircháře. The Hus Theological Seminary in Jircháře now comes under the administration of the Comenius Faculty.

Dr Hájek concluded his speech, which bore witness to the activities of the Evangelical Church of the Czech Brethren during the past few years, with quotations from the Holy Scripture:

Finally, brethren, whatever is true, whatever is honorable, whatever is just, whatever is pure, whatever is lovely, whatever is gracious, if there is any excellence, if there is anything worthy of praise, think about these things. (Philip. 4, 8.)

Now to him who by the power at work within us is able to do far more abundantly than all that we ask or think, to him be glory in the church and in Christ Jesus to all generations, for ever and ever. Amen. (Eph. 3, 20--21.)

At the conclusion of the meeting, the synod then approved the text of a message to be sent to Protestant churches abroad.

Herausgegeben von der Evangelischen Kirche der Böhmischen Brüder.
Praha II, Jungmannova 9. Tschechoslowakei.

MESSAGE

*de l'Eglise évangélique des Frères Tchèques
aux protestants du monde entier*

Le message de l'Eglise évangélique des Frères Tchèques que nous vous présentons sur les pages suivantes est suffisamment explicite pour ne nécessiter aucun commentaire. Il n'en reste pas moins que nous aimerions l'introduire par quelques lignes d'explication.

L'heure présente porte le signe d'une tension impérieuse sans précédent. Rarement dans l'histoire l'humanité n'a eu à faire face à une situation offrant des possibilités aussi lourdes de conséquence qu' à l'heure actuelle. Nous vivons tous, à l'Est tout autant qu' à l'Ouest, entre la vie et la mort, entre la paix et le trouble. La guerre a perdu toute fonction politique étant devenue l'instrument d'une destruction massive et totale. En cet état de cause, les membres de l'Eglise évangélique des Frères Tchèques s'engagent à tout mettre en oeuvre pour contribuer à l'entente générale, à la coopération entre Eglises et internationale. La fissure entre les »deux mondes«, ils ne l'estiment ni définitive ni irréparable. Il est hors de doute qu'ils sont reconnaissants d'avoir la possibilité d'être à l'oeuvre et d'aider fidèlement le peuple de leur pays à la reconstruction

des conditions de vie sociales et politiques. Mais en outre, ils désirent sincèrement se rapprocher de vous, chers frères, où que ce soit que vous viviez, en Europe, en Asie ou au delà des mers, et vous dire ce qui leur tient à coeur en demandant votre collaboration dans la noble tâche — celle de réaliser une paix durable. Loin d'eux la pensée de vous endoctriner ou de vouloir vous imposer leurs idées et leurs projets. Une telle attitude serait indigne vis-à-vis des frères qui ont le même credo. Ce faisant, ils ne veulent cependant pas cacher combien urgente leur paraît la cause de la paix dont ils ne peuvent parler qu'avec insistance, le coeur ardent. Il est encore temps de parler, de prier, d'agir ensemble. Rien n'est encore perdu. Mais le temps manque. Le XIe synode de l'Eglise évangélique des Frères Tchèques qui s'est tenu à Prague du 29 octobre au 1er novembre 1953, a examiné la question de l'activité des Eglises dans les jours à venir et a décidé d'adresser un message aux Eglises protestantes de l'étranger. Les participants au synode ont pensé non seulement aux Eglises et aux Unions d'Eglises, mais aussi à leurs membres particuliers, prédicateurs, théologiens, instituteurs, étudiants en théologie, anciens, Fédérations et Associations chrétiennes d'étudiants, aux hommes et femmes de toute église protestante, de toute association chrétienne. Nous serons heureux d'entendre le retentissement de ce Message parmi ceux qui l'auront lu et entendu et qui l'auront pris à coeur. »Et la paix de Dieu qui surpasse toute intelligence, gardera vos coeurs et vos pensées en Jésus-Christ« (Philippiens 4, 7).

MESSAGE AUX EGLISES PROTESTANTES DE L'ETRANGER.

Les représentants de l'Eglise évangélique des Frères Tchèques, réunis pour leur XIe synode, vous adressent, chers frères, la salutation apostolique (Rom, 1, 7), en vous priant de bien vouloir accepter leur message avec la même sincérité, avec laquelle il a été formulé. L'Eglise du Christ est unique et elle embrasse tous les peuples et tous les pays. Sa mission demeure identique: prêcher les oeuvres de l'Eternel et porter au monde l'Evangile de la réconciliation avec Dieu, du pardon des péchés et du royaume de Jésus-Christ dans la vérité et l'amour, dans la justice et dans la paix. Le lien de la foi, d'amour et d'espérance unit les membres de l'Eglise du Christ. »Jésus-Christ est le même hier, et aujourd' hui, et éternellement« (Hebr. 13, 8). C'est lui le Centre, vers lequel se tournent les regards de tout chrétien d'où que ce soit, c'est lui qui réalise l'unité au-delà des frontières entre les nations, les civilisations et les moeurs. Forte de la vérité et de la puissance du Christ crucifié et ressuscité, l'Eglise accomplit sa tâche dans le monde. Eclairée de sa parole et de son oeuvre de réconciliation, elle fait face aux problèmes qui se posent et aux exigences du moment et du lieu, où elle se trouve.

C'est dans cet esprit que nous nous adressons à vous pour vous tendre la main en frères et pour vous dire comment nous vivons et comment nous envisageons les tâches qui se posent devant nous. Nous sommes occupés avant tout à ce que vous nous compreniez en dissipant les préjugés quant à l'orientation de notre travail, de même que nous désirons nous débarrasser de tout parti-pris à votre égard. Nous considérons l'heure présente comme une époque de grands bouleversements historiques qui se reflètent à travers les relations internationales, modifient les forces organisatrices du monde, transforment les ordres sociaux et créent une nouvelle manière de vivre. Chaque jour met plus en évidence le fait que l'évolution de l'histoire prend des formes nouvelles jusque dans sa structure.

De ce fait, nos Eglises et paroisses ont pour tâche de se faire quittes vis à vis des événements en cours. Les faits dont nous avons été témoins au cours des deux ou trois dernières décades font preuve que la retraite des uns d'une part et l'entrée en scène de l'histoire des autres, pour se charger de la responsabilité devant la vie publique d'autre part, émanent du péché et des aspirations à une justice supérieure.

Il n'est pas aisé de s'en rendre compte et de le reconnaître. Nous, chrétiens, avons pris part aux formes du pouvoir précédentes, soit dans le domaine économique, soit dans celui de la culture.

Ce n'est qu'avec des difficultés extrêmes que nous nous libérons intérieurement des intérêts matériels. Trop facilement nous avons tendance à considérer les événements, visant notre ancien régime ainsi que les conventions sociales et morales comme une attaque au sein de l'Eglise et de notre foi, à plus forte raison que les intérêts matériels ont pénétré jusqu' à l'intérieur de notre sanctuaire et ont mis en cause la pureté de notre foi. Les événements de l'heure nous engagent à situer la liberté d'esprit à sa juste place. »Si donc le Fils vous affranchit, vous serez réellement libres« (Jean 8, 36). Rien ne nous est plus impérieux et plus important que la conscience libre et un regard courageux, plein de foi, sur le présent et sur les jours à venir. Ce n'est que cette liberté intérieure et ce courage qui nous permettront de comprendre le jugement de Dieu et de l'accepter avec gratitude, tel qu'un appel au repentir, à la conversion et au renouveau. Seul le Crucifié libère les profonds secrets de nos coeurs, seul le Ressuscité nous arme de courage pour régler les comptes avec nous-mêmes et avec notre passé, et pour envisager l'avenir avec joie et espérance.

Nous faisons confessions du principe que l'unité de l'Eglise tient de l'unité de l'Evangile, principe qui ne nous fait qui trop souvent penser aux différents et au manque d'unité qui existent dans le monde chrétien. Nous ne nous trompons guère en disant que tout témoin de Jésus-Christ, qu'il soit des vôtres ou des nôtres, est pris d'inquiétude face aux profondes fissures entre les Eglises et les groupes chrétiens. Nous ne sommes pas habilités à juger qui est coupable d'avoir semé le désaccord dans le monde chrétien. »Car il nous faut tous comparaître

242

devant le tribunal du Christ, afin que chacun reçoive selon le bien ou le mal qu'il aura fait, étant dans son corps.» (II. Cor. 5, 10.) Tous nous devons nous repentir, car nous sommes tous responsables de la scission de l'Eglise et des divergeances dangereuses entre les nations. Nous tenons à vous dire ce qui nous bouleverse, espérant votre compréhension. La pensée que c'étaient les pays chrétiens, ne serait-ce que de nom, qui ont déclenché la première et la seconde guerre mondiale et semé le désarroi entre les nations, nous jette dans le chaudron de la plus brûlante angoisse. Nous nous effrayons de ce que les nations, dites chrétiennes, n'ont eu de cesse de s'enrichir, des siècles durant, sur le dos des peuples pauvres et arriérés. C'est pourquoi il est de notre désir de comprendre le grand mouvement pour l'indépendance issu des pays orientaux de l'Europe, des pays d'Asie, et qui retentit dans les nations qui s'élèvent de leur situation de peuples coloniaux pour manifester leur volonté de diriger eux-mêmes leur vie politique et d'occuper une place égale dans la communauté humaine. Nous ne sommes pas en mesure de juger qui que ce soit, mais en ce qui nous concerne, nous déclarons nous plier, solidaires du péché et de la grâce, devant le jugement de Dieu, et de l'accepter comme un jugement miséricordieux et une possibilité précieuse d'un nouveau départ. «Car c'est le moment où le jugement va commencer par la maison de Dieu. Or, si c'est par nous qu'il commence, quelle sera la fin de ceux qui n'obéissent pas à l'Evangile?» (I Pierre 4, 17.)

Nous vous prions de faire un effort pour nous comprendre. Nous n'avons pas le droit de demander que vos pays traversent les mêmes périodes de transformation que nôtre. Vous vivez dans des conditions historiques différentes et l'évolution de vos nations aura un autre caractère. Mais qu'il nous soit permis de vous inviter à essayer de comprendre le pourquoi des événements qui ont lieu à travers le monde. Nous avons remarqué que même ceux d'entre vous qui ont manifesté des bonnes intentions à l'égard du monde oriental, rien que pour l'avoir admis comme une nécessité inévitable, même ceux-là donc ne sont prêts à négocier pour résoudre la question de la manière de vivre en commun, qu'après avoir déclaré les tentatives et les efforts émanant de ce monde, être néfastes et irréalisables.

Nous estimons que du point de vue théologique il est douteux d'aborder les problèmes de l'heure d'une telle manière. C'est aborder la question les yeux fermés, ce qui renforce dans les coeurs des hommes le sentiment d'une justice propre. Si les pays naguère pauvres et de longue date exploités vivent les matins d'une vie plus humaine et s'ils le font grâce à une idéologie qui critique sévèrement le christianisme, n'est-il pas du moindre devoir des Eglises de susciter, parmi les nations traditionnellement riches et puissantes, l'intérêt et le désir de comprendre cette lutte? Car il est hors de doute que c'est une lutte en vue d'une liberté plus profonde et plus effective que celle, dont les formes nous sont devenues coutumières.

Nous sommes loin de vouloir camoufler les difficultés, les erreurs et les fautes qui entravent cet énorme processus révolutionnaire et dont nous sommes responsables à notre tour. Mais ce n'est qu'une compréhension positive de ce processus qui permettra aux chrétiens croyants que nous sommes, de mettre notre part à l'édification des ordres nouveaux. Seule la foi courageuse et libre en Jésus-Christ nous rendra capables d'apporter à la société et au nouvel ordre social la justice prophétique, l'amour apostolique et la solidarité dans le péché et dans la grâce. Autrement, nos Eglises perdraient de plus en plus de leur importance et elles se barraient la voie au coeur du monde nouveau qui est en train de naître.

Vous vivez dans des conditions sociales et politiques bien différentes des nôtres. Mais il est de notre devoir commun de lutter pour une véritable entente entre nos nations. Et à ce moment, il y a lieu de se demander: qu'avons-nous fait, nous autres chrétiens, pour mettre fin à la guerre qui fait rage en Corée? Qu'avons-nous fait pour que la voix du grand peuple Chinois soit entendue lors des décisions concernant les relations internationales? Qu'avons-nous fait pour que la nation allemande soit unie par la voie de la négociation et de l'entente? Comment avons-nous su influencer nos hommes d'Etat pour que la guerre froide cesse enfin d'intoxiquer le moral des nations et de mettre en désarroi économique et intellectuel l'humanité entière? Dès que les pays Europe centrale et orientale ont mis en branle l'édification d'une nouvelle organisation des nations, sous le signe de la coopération et de la confiance mu-

247
tuelle, dès que les citoyens de l'Allemagne de l'Est se sont unis pour créer de nouvelles conditions sociales et idéologiques en vue d'une véritable amitié avec nous et avec leurs autres voisins—déjà les soi-disant Etats chrétiens mettent tout en oeuvre pour empêcher la réalisation de cet objectif et pour nous repousser sur la même voie qui nous a menés à la catastrophe de la seconde guerre mondiale. Est-il vraiment aussi difficile de comprendre que le réarmement d'une nation que ses chefs sans merci ont contraint d'entreprendre une conquête militaire d'une monstrueuse portée, n'est autre chose qu'un refus volontaire de tirer les enseignements des jugements de l'Eternel? N'est-ce pas forcer la nation allemande de s'acheminer sur cette même voie qui l'avait amenée au désastre et qui avait infligé la souffrance aux millions?

Nous ne voulons pas affirmer que seule notre manière de lutter pour la paix est possible et admissible. Si vous hésitez de venir vous joindre à nous dans la lutte pour la paix, organisez des actions que vous jugez meilleures et plus efficaces. Rappelez à vos hommes d'Etat qu'il serait un crime de diviser l'humanité en deux et de nier son unité. Invitez-les à négocier autour de la table verte, aussi longtemps qu'il le sera nécessaire pour arriver à l'entente. Nous craignons que la politique actuelle de soi-disantes nations occidentales et chrétiennes puisse mettre en péril et rendre stérile la grande succession des génies de l'Occident. Quel dommage si, par la faute des diplomates occidentaux et des Eglises, les nations des pays soi-disants non-chrétiens étaient privées des biens spirituels qui avaient fait la gloire des nations occidentales, dans leur lutte pour la justice, le progrès, et un vrai humanisme. Nous vivons une heure de graves décisions. Nous vivons, dans un certain sens, entre la vie et la mort. Quelle voie choisirons-nous? La voie de la violence et de l'aggression, des menaces et de l'intimidation, ou la voie de l'entente et de la compréhension mutuelle?

Pardonnez-nous si l'une ou l'autre de nos questions vous ont choqués ou blessés. Nous vous parlons avec amour, en frères, et nos questions touchent également nos coeurs. Nous désirons ardemment être compris et nous rapprocher de vous. Nous ne cherchons rien de moins que d'aider l'humanité qui s'agite, à l'heure actuelle, souffrante et angoissée, soucieuse de

souvegarder la paix et de réaliser une franche collaboration. C'est le bien-être du peuple, que ce soit en Occident ou en Orient, qui nous tient à coeur. Le monde entier est entre les mains de l'Eternel. Jésus-Christ est venu au monde et il est mort pour tous les hommes. Il est réssuscité pour reigner à tous. A lui l'honneur et la gloire à jamais!

Le XIe synode de l'Eglise évangélique des Frères tchèques qui s'est tenu à Prague, du 29 octobre au 11 novembre 1953, a réunis les représentants de toute la république. A l'ordre du jour figurait une série d'importantes questions concernant les Eglises, notamment l'ordination des femmes et des Anciens. Décision du synode: les femmes peuvent désormais être consacrées. C'est V. Hájek, représentant ecclésiastique suprême de l'Eglise évangélique des Frères tchèques qui a présenté au synode le rapport principal. Dans son discours, dressant le bilan d'activité de l'Eglise dans les 3 années qui nous séparent du synode précédent, le Senior du synode a déclaré:

Passant en revue la vie de notre Eglise, le fait se fait jour que nombreuses étaient les possibilités de prêcher la Parole du Christ, qui se sont offertes à nous au cours des années qui viennent de s'écouler. Ce fait nous engage à exprimer notre gratitude à Dieu et à nous poser la question, si nous avons toujours su donner suite à ces possibilités. J'ai peur de ne pas être en mesure de répondre à l'affirmative.

En ce qui concerne les ministres de la Parole, 298, dont 204 pasteurs, 79 vicaires et 15 diacres (7 femmes compris), ont été attachés à notre service. Dans la période allant du synode précédent à celui d'aujourd'hui, 21 ministres ont pris leur retraite, 7 sont morts et 4 ont donné leur démission pour différentes raisons.

L'ordination a été prêtée au total à 55 prédicateurs, dont 49 diplômés de la Faculté Comenius et 6 anciens diacres qui se sont vus délivrer les lettres d'éligibilité de vicaire. Les lettres d'éligibilité de diacre ont été délivrées à 4 frères et 5 soeurs. A la suite de l'examen théologique pratique, 53 frères se sont vus attribuer les lettres d'éligibilité de pasteur. Outre les pasteurs, l'Eglise a eu, à son service, des prédicateurs auxiliaires, dits laïques, qui ont assumé cette fonction en dehors de leur emploi civil. Depuis le synode précédent, la licence de prédication a été délivrée à 17 frères.

Les leçons bibliques, tenues dans la majorité de nos paroisses outre les services religieux réguliers des dimanches et jours fériés, comptaient moins de participants que ceux-ci. Cependant, elles ont été régulièrement recherchées par des participants fidèles, désireux d'une connaissance approfondie et d'une étude plus poussée des Saintes Ecritures. Sur ce plan, le travail de nos paroisses porte fruit, cause notre joie, et vaudra la bénédiction non seulement aux participants, mais aussi aux prédicateurs. Des leçons bibliques avec un programme spécial, fixé par le Conseil Synodal, ont été organisées pour la jeunesse. De plus, nos paroisses tiennent des services religieux pour des enfants, adaptés à leur esprit et à leur milieu. C'est aussi le Conseil Synodal qui, à cette fin, a pris le soin d'élaborer les programmes, en appropriant les thèmes bibliques spécialement choisis.

Quant au bilan statistique, il y a lieu de remarquer qu'au cours de l'année passée, 1.168 frères et soeurs ont adhéré à notre Eglise.

770 personnes environ se sont retirées. En fin d'année de 1952, l'Eglise évangélique comptait approximativement 337.200 membres. L'Eglise est divisée en 13 districts (seniorat).

Conseils des seniors (chefs de district). Les 13 districts englobent au total 247 paroisses, 27 filiales, et 303 stations de prédication. Depuis le dernier synode, 18 paroisses ont été fondées. Nous nous réjouissons d'une telle extension de notre champs d'activité et nous prions Dieu de bien vouloir donner sa bénédiction au ministère de la Parole dans ces nouveaux Centres.

Nos jeunes candidats sont formés à la Faculté théologique Coménius, d'où sortent, en fin de chaque année, des théologiens prêts à entrer en service. Ils sont, en somme, bien préparés et leurs services sont incontestablement efficaces, ce qui fait preuve du travail remarquable des Professeurs de la Faculté Coménius, dont J. L. Hromádka, doyen et Docteur en Théologie, assume la direction. Au nom de toute l'Eglise, je tiens à exprimer, en cet endroit, nos remerciements à notre Faculté, pour les services inappréciables qu'elle nous rend.

Dans leus travail, nos paroisses et centres de prédication bénéficient du soutien actif de nos Comités de districts, qui ont à leur présidence les frères seniors, faisant fonction non seulement de surveillants, mais aussi de conseillers spirituels de nos pasteurs. Certains de nos Conseils de district se consacrent tout particulièrement à dispenser des soins pastoraux très intensifs. Les seniors, en commun avec les frères Ministres, visitent inlassablement les paroisses qui leur sont subordonnées et partagent avec elles leurs soucis et leurs joies. Nous leur en sommes reconnaissants. Le Conseil synodal suit avec la plus grande attention leurs compte-rendus des visitations, qui lui permettent de compléter ses renseignements sur la vie et sur l'activité de nos paroisses.

Le Conseil a procédé à l'organisation suivante de son travail: il a constitué 6 sections et a placé à la tête de chacune un de ses membres. Leur tâche était de mettre au point les propositions, discutées par la suite à la session plénière du Conseil synodal.

En ce qui concerne l'évangélisation, le travail du Conseil Synodal consistait en particulier dans le soin de l'instruction religieuse de nos frères et soeurs, avant et après la confirmation, et dans le soin de l'instruction des travailleurs ecclésiastiques, des prédicateurs laïques, des anciens et des instituteurs de la religion. A cette fin, des manuels ont été préparés et des cours ont été organisés notamment à notre centre des cours évangéliques de Běleč nad Orlicí. L'activité de publication de notre maison d'édition Kalich est bien connues et je ne m'étendrai donc pas à ce sujet. Outre les livres, édités par Kalich, notre Conseil synodal a voué la plus grande attention à l'édition du périodique Český bratr (Le Frère Tchèque) et du Recueil de prédication qui en est l'annexe. La section du service caritatif s'est employé de toute son énergie à nos institutions sociales. Activement aidés par l'Eglise entière, nous avons transformé le bâtiment de l'ancien Foyer

des Jeunes Filles de Krabčice, en une Maison de repos pour les plus vieux de nos frères et soeurs.

La capacité de l'institution en question est de 70 lits, son installation est véritablement moderne, donnant satisfaction à toute exigence. Notre Maison de repos à Sobotín bénéficie de 150 lits. Au cours des années qui viennent de s'écouler, elle n'a nécessité aucun investissement qui mériterait d'être mentionné. Par contre, la reconstruction de la Maison de repos de Myslibořice impose des frais importants, mais nous aurons, en conséquence, à notre disposition une institution vraiment satisfaisante, munie de toutes installations hygiéniques. Nous espérons que cette année verra le terme des travaux de reconstruction. La capacité de la Maison en question est, à l'heure actuelle, de 105 lits, elle sera plus grande, les adaptations terminées. A ces grandes Maisons de repos viennent s'ajouter la Maison de Dobětice, avec 26 lits et celle de Kostelec nad Černými lesy, comptant 14 lits. Il reste pourtant que sur ce plan, notre travail laisse encore à désirer.

En dehors des bâtiments appartenant aux institutions sociales, le Conseil Synodal a administré certains bâtiments qui sont la propriété de toute l'Eglise, dont la Maison Jean Hus à Prague, la maison à Bubeněč, rue Winter, la maison »Na Sboru« de Kunvald, celle de l'ancienne école de la mission à Olomouc, la maison »Sola Fide« à Janské Lázně, destinée au repos de nos pasteurs, le Centre des cours évangéliques de Běleč nad Orlicí, l'Eglise et les maisons y jointes à Herlíkovic, lieu des brigades forrestières, l'Eglise de Martin dans le mur à Prague et l'Eglise V Jirchářích. L'administration du séminaire théologique V Jirchářích a été reprise par la Faculté Comenius.

Pour terminer son discours, qui a été le témoignage de l'activité fructueuse de l'Eglise évangélique des Frères tchèques dans les récentes années, le Senior de l'Eglise a rendu attentif aux textes suivants des Saintes Ecritures:

Au reste, frères, que tout ce qui est vrai, tout ce qui est honorable, tout ce qui est juste, tout ce qui est pur, tout ce qui est aimable, tout ce qui mérite l'approbation, ce qui est vertueux et digne de louange, soit l'objet de vos pensées. (Philip 4, 8.)

Or, à celui qui peut faire, par la puissance qui agit en nous, infiniment au delà de tout ce que nous demandons ou pensons, à lui soit la gloire dans l'Eglise et en Jésus-Christ dans toutes les générations, aux siècles des siècles! Amen! (Ef. 3, 20—21.)

Edité par l'Eglise évangélique des Frères Tchèques.
Praha II, Jungmannova 9. Tchécoslovaquie.

Poselství k zahraničním protestantským církvím.

/Návrh./

Zástupci Českobratrské církve evangelické, shromáždění na XI. synodu, pozdravují Vás, milí bratři, apoštolským pozdravem /Řím.1,7/ a prosí Vás, abyste přijali jejich poselství s takovou upřímností, s jakou jest napsáno. Církev Kristova jest jedna a obepíná všechny země a národy. Její poslání zůstává stejné: zvěstovati skutky Hospodiny a nésti tomuto světu evangelium o smíření s Bohem, odpuštění hříchů a o království Ježíše Krista v pravdě a lásce, ve spravedlnosti a pokoji. Údové Církve Kristovy jsou spojeni jedním poutem víry, lásky a naděje. "Ježíš Kristus včera i dnes tentýž jest i na věky." /Žid.13,8./ On jest středem, ke kterému zírají údové Církve, ať jsou kdekoli, On jest, který tvoří jednotu přes hranice národů, kultur a mravů. V pravdě a moci tohoto Krista, Ukřižovaného a Zmrtvýchvstalého, koná církev své úkoly ve světě. Ve světle Jeho Slova a smířčího díla dívá se kolem sebe a zápasí se svými otázkami, s požadavky chvíle a místa, do kterých je postavena.

Stojíme uprostřed hlubokých převratů dějinných, které zasahují do mezinárodních vztahů, mění mocenské síly světové, přetvářejí společenské řády a určují nový způsob života. Žijeme v době, kdy události prolamují hranice obyčejné politiky a kdy sama stavba dosavadního dějinného života nabývá nových forem. Do tohoto dění jsou strženy naše církve a sbory. Převratné události na celém světě, opakujeme: na celém světě, nutí církve, aby se vzpamatovaly, a ve víře pochopily, že ústup jedněch s jeviště dějin a nástup druhých k činné odpovědnosti má hluboké důvody jak v hříchu tak v touhách po vyšší spravedlnosti. Není snadno to pochopit a uznat. My, křesťané jsme se stali součástí starých útvarů mocenských, hospodářských i kulturních. Proto se těžko vnitřně oprošťujeme od světských zájmů a lehce pokládáme nápor událostí na naše politické formy, společenské a mravní konvence za útok na samu podstatu Církve a víry. Je to o to lehčí, že světské a hmotné zájmy pronikly do samé podstaty naší svatyně a porušily ryzost naší víry. Všichni jsme na jedné lodi porušenosti a všichni jsme dnešními událostmi voláni, abychom hledali na pravém místě niternou svobodu. "Protož jestližeť vás Syn vysvobodí, právě svobodní budete." /Jan 8,36./ Snad nic není pro nás naléhavější a důležitější než vnitřní osvobození a statečný pohled víry do dějů přítomnosti i do nástupu budoucnosti. Jen

tato svoboda a statečnost nám dají schopnost, abychom porozuměli Božím soudům, které se valí nad námi, a přijímali je vděčně jako výzvu k pokání, k obratu a nápravě. Jen Ukřižovaný osvobozuje naše nejvnitřnější záhyby srdce, jen Zmrtvýchvstalý nám dává odvahu účtovat se sebou a s minulostí, dívat se v radostné naději na cestu do budoucnosti.

Vyznáváme jednotu Církve v jednotě evangelia. Ale právě tak naše vyznání nám neustále připomíná rozdělení a nejednotu vyznavačů Kristových. Jistě se rozmyšlíme, když řekneme, že každý věrný svědek Kristův mezi vámi stejně jako mezi námi jest zneklidněn hlubokými trhlinami mezi křesťanskými církvemi a skupinami. Není na nás, abychom pronášeli soudy, kdo je více vinen tímto stavem křesťanstva. "Všichni my zajisté ukázati se musíme před soudnou stolicí Kristovou, aby přijal jeden každý to, což skrze tělo působil, podle toho, jakž práce cí byla, buď v dobrém, neb ve zlém." /II.Kor.5,10./ Všichni musíme dělat pokání, neboť všichni jsme odpovědní za roztržistěnost církví i za nebezpečné rozpory mezi národy. Úzkost nás jímá při pomyslení, že to byly země podle jména křesťanské, které zavinily katastrofu první i druhé války světové a které zavinily i hrozné zmatky mezi národy světa. Hrozíme se toho, že jest to bohatství a mocenská síla křesťanských národů, které po dlouhá desetiletí, ano staletí rostly z chudoby a práce národů chudých a zaostalých. Co jsme učinili pro odvrácení katastrofy a pro nápravu věcí? Tuto se musíme všichni - v solidaritě v hříchu i milosti - sklonit pod Božím soudem a přijmout jej jako soud milosrdenství, "Nebo jest čas, aby se začal soud od domu Božího. A poněvadž nejprv od nás, jakýž bude konec těch, kteříž nejsou povolni evangelium Božímu?" /I.Pt 4,17./

Nechceme a nesmíme soudit, ale smíme vyslovit naléhavé prosby jeden druhému. V tomto smyslu prosíme své bratry v církvích ze zemí, které se oficiálně hlásí ke křesťanství, aby pozorně a v sebezkoumání chápaly velké dění ve východních zemích (asijských evropských i), a zejména v těch zemích, které se probouzejí z koloniálního stavu a touží po tom, aby vzaly do svých rukou správu svých věcí a byly pojety jako rovnoprávné do společenství lidského. Dáváme si pozor, že i ti z vás, kteří mají dobrou vůli "vyrovnat se" s tak zvaným východním světem, napřed prohlašují snahy tohoto světa za něco v podstatě zlého a odsouzení hodného - a pak teprve jsou ochotni se shovívavou trpělivostí a s určitou dávkou samospravedlnosti hledat s ním jakýsi modus vivendi. Soudíme, že takto přistupovati k problematice dneška jest theologicky nesprávné a vyznavačsky pochy -

bené. Jest to přístup s přivřenýma očima. A ten nikomu nepomůže dostat se k jádru dnešní světové situace, a co horšího, utvrzuje srdce lidí v samospravedlivé spokojenosti. Jestliže se země chudé a dlouho vyssávané probouzejí k lidštějšímu životu a jestliže tak činí pomocí ideologie, která jest přísnou kritikou křesťanství, není povinností církví v národech tradičně bohatých a mocných, aby aspoň budily ve svých zemích touhu porozumět tomuto zápasu? Jest to přece v podstatě zápas o svobodu hlubší a důsažnější, než jest svoboda ve formách, jak jsme si na ně zvykli. Nechceme odvraceť pozornost od těžkostí, myslů a chyb, které doprovázejí tento chromný revoluční proces a za které jsme zase my odpovědni.. Chceme však upozornit, že jen pozitivní pochopení tohoto procesu může pomoci křesťanům, aby se stali skutečnými pomocníky v budování pořádků nových. Pouze statečná a svobodná víra v Ježíše Krista dá nám všem, ať žijeme v církvích východních nebo západních, schopnost vnést do nové společnosti, do nových pořádků kvas prorocké spravedlnosti, apoštolské lásky a biblické solidarity v hříchu i spasitelné milosti. Jinak spějí křesťanské církve k větší a větší bezvýznamnosti a uzavírají si cestu do srdce nového rodícího se světa.

Tažme se, co jsme udělali my, křesťané, pro zkrácení krvavé a ničivé války v Koreji? Co jsme vykonali pro to, aby velký čínský národ byl připuštěn ke spolurozhodování o nových řádech mezinárodních? Co jsme učinili, aby německý národ byl sjednocen cestou opravdového vyjednávání a dohody? Jak jsme působili na své státníky a politiky, aby "studená" válka přestala mravně otravovat národy a šířit hospodářský i myšlenkový zmatek v soudobém lidstvu? Sotva jsme začali ve svých zemích středoevropských a východoevropských budovat nové společenství národů na vzájemné spolupráci a důvěře, sotva východoněmečtí občané začali vytvářet nové sociální i ideové podmínky pro opravdové přátelství s námi i ostatními sousedy, už se dějí nejpovážlivější pokusy se strany tak zvaných křesťanských států, aby tento proces opravdové integrace národů dříve nepřátelských byl zastaven a abychom se vrátili tam, odkud jsme se dali na pochod do katastrofy druhé světové války. Což je tak těžko pochopit, že znovuvyzbrojování národa, který byl svými falešnými vůdci sveden k vojenskému výboji nejzvrůdnějšího rozsahu, znamená svévolnou neochotu, učit se ze soudů Hospodinových? Že to znamená nutit německý národ na cestu, která přivedla jej ke zkáze a utrpení milionů?

24

Nechceme říci, že jen náš způsob boje za mír je možný a myslitelný. Máte-li rozpaky, přidejte se k našemu úsilí o mír, organisujte takové akce, které pokládáte za lepší a účinnější! Připomínejte svým státníkům, že lidstvo nesmí být děleno na dva nepřátelské tábory a že jednota lidstva nesmí být popírána. Volejte je na cestu vyjednávání okolo "kulatého stolu", k vyjednávání tak dlouhému, až bude dosaženo dohody. Bojíme se, že cesty dnešní politiky tak zvaných západních a křesťanských národů mohou oslabit a zneplodnit všechno velké dědictví nejlepších duchů západních. Jaká by to byla škoda, kdyby vinou západních státníků a církví byly připraveny probouzející se národy tak zvaných nekřesťanských zemí o duchovní statky, které bývaly chloubou západních národů v boji o spravedlnost, pokrok a opravdovou lidskost!

Žijeme vskutku v době velkého rozhodování; v jistém smyslu mezi životem a smrtí. Kterou cestou se dáme? Cestou moci a výboje, zastrášení a hrozeb, nebo cestou dohody a porozumění?

Odpusťte, jestliže vás některá naše otázka zarazila nebo urazila. Mluvíme k vám v lásce jako ke svým bratřím a naše otázky jsou namířeny také do našeho srdce. Nejde nám o nic více a o nic méně, než aby bylo pomoheno dnešnímu trpícímu a zneklidněnému lidstvu k pravému pokoji a k upřímné spolupráci. Jde nám o dobro lidu na Východě jako na Západě. Celý svět jest v rukou Hospodincových. Ježíš Kristus přišel a zemřel za všechny lidi. Vstal z mrtvých, aby naě všemi kraloval. Jemu budiž čest a sláva na vecky!

Poselství Českobratrské církve evangelické předložené Vám na následujících stránkách, mluví samo za sebe. Přece však je chceme uvést několika slovy vyvážení.

Naší ooba je poznamenána naléhavostí nebývalé povahy. Žižka v dějinách setkala se lidstvo se situací a možnostmi tak naleskahlých dlelekl jako dnes. Vy všichni, na Východě stejně jako na Západě, žijeme na rozhraní mezi životem a smrtí, mírem a zmatkem. Válka již ztratila všechnu politickou funkci a stala se nástrojem naprostého a totálního ničení. Účast Českobratrské církve evangelické uvědomují si odpovědnost, aby přispěli všim, co jest v jejich moci, k osvobození vzájemného porozumění a spolupráce mezi církvemi i národy. Neohlédají trhlínu mezi ovšem ověty za nepřeklenutelnou. Jsou mimo vše pochybnosti vděční za místo, na kterém konají svou práci a věrně pomáhají lidu své země v přestavbě sociálních a politických poměrek životaích. Ale nechtějí si přejít přiblížit se k Vám, bratři, ať žijete někde v Evropě, v Asii nebo na mořem, řídí Vám, co jest v jejich moci, i požádat Vás o spolupráci ve vymezeném úsilí o trvalý mír. Jsou vzdáleni jakoby dle úmyslu Vás poučovat a vnučovat Vám svoje ideje a plány. Byl by to urážlivý způsob přístupu k bratřím. Ale přece nemohou jinak než mluvit se s vyrovnanou naléhavostí a s planoucí srádem. Pořád jest ještě čas spolu mluvit, modlit se a jednat. Nic není ještě ztraceno. Ale čas jest krátký. XI. synod Českobratrské církve evangelické, zhrubažádný ve dnech 29.8. - 1.XI.1955 v Praze, obíral se otázkou, co by měly církve dělat, a usnesl se poslat poselství protestantským církvím se hranicemi. Členové synodu měli na světlí církve a církevní svazy, ale také jednotlivé členy, kazatele, theology, učitele, studenty theologie, starší, skupiny mládeže a studenty, muže a ženy kterékoli protestantské církve, ano kterékoli křesťanské skupiny. Potěší nás, když vyslyšíte o jakémkoli ohlasu těchto poselství žetli, an naslechali a vaši je vážně. "A eckoj Boží, který převyšuje veliký rozum, hájiti bude bratři velích i myslů vaších v Krista Ježíši." /Fil.4,7./

3.

Pan president republiky

Antonín Zápotocký

Praha - Hrad

Vážený pane presidente,

jedenáctý synod českobratrské církve evangelické zdraví Vás uctivě jako hlavu státu a ujišťuje Vás svou oddaností. Jménem všech příslušníků českobratrské církve evangelické Vám slibujeme, že chceme všichni poctivou, svědomitou a pilnou prací přispívat k vybudování naší lidově demokratické vlasti, k zajištění lepší budoucnosti našeho lidu a k zachování míru u nás i na celém světě.

Jménem XI. synodu :